Johannes lippiensis est possessor huius

Orgemium est sermo preambulans preparans animam audientis in generali ad ea que dicentur in speciali, Quilibet bonus autem in proemio sui libri tria facere solet. Nam reddit auditores dociles ostendendo ordinem dicendorum Reddit eos benevolos ostendendo utilitatem libri Et attentos ostendendo difficultatem libri;

Medulla Aurea in Terciam partem Alexandri.

ex verissimis atque probatissimis iam auctorum edita scriptis Qua facile quisque bonarum artium studiosus: metri dignitatem syllabarumque quantitatem offendet quam verissime.

Johannes lippiensis est pres huius libri

Joh: kruyshaer

Scale scalarum plus numerum eyn leydder

Item Pentameter versus duobus modis scanditur Uno modo distinguitur in singulos pedes. sic flebilis: heu mes tos co: gor in i: re mod Alteromodo melius distinguitur in duas semiquinarias pro quo notandum est quod tria est semiquinaria dactilica spondaica et mixta dactilica ut bella mihi vel bella parant ait. Spondaica ut Rex celi fortis Mixta ut Nil mihi inscribas. et Christus rex perum Prior semiquinaria in versu penthameter pro dactilica spondaica vel mixta Sed posterior dicitur esse dactilica Unde potest sic scandere flebilis: heu mes: tos gor in re modos ut sunt ex duabus syllabis quae parant quintus pes resu

MAXIMOS grece longe BYOS vita hinc in bus .i. homo longe vi hoies septentrionales macrobii .i. longe vi

X

Sunt producte. et hoc ratione gratia cor quod hic accentus fallit

Distingue hunc versum legitime in pedes et scande versum dicens.

(1501)

In longo opere quoque bonus dormitat homerus Horatius

VD16

¶ In diuinam Poeticam ante Ceteras artes inuentam
Ad lectorem Epigramma.

Gens rudis. ⁊ longum obscuris immersa tenebris
Mole oppressa graui. nil aio vsq; modi
Degebant hoies ritu passimq; ferino
Federa nec vulgus norat amicitie
Donec ab ethereis marcentia corpora somno
Jam Thalia polis ausa fouere cheli
Socordes animi donec didicere quid vsus
Discrepat a recto. quid decor ⁊ ratio
Protinus ⁊ mandāt leges. arcanaq; sensa
Membrane. tabulis iuraq; vindicibus
Innumeras edūt artes belliq; togeq;
Hinc est relligio dis. honor ⁊ patrie
Huc age meas alta. lauros que p̄mia sacre
Frontis Apollineas nectere docta petis
Musa qui es hoīm. diuiūmq; ęterna voluptas
Pectora cōmulcet. nectare casta fouet

¶ Ad nobilem ⁊ studiosam Germanie iuuentutē in ꝯmentarios sup terciam ⁊ quartaz ptes doctrinalis Alexandri galli editos Joannis Murmellij Kuremūdensis Elegia.

Fortunata nimis pubes germana. quid vltra
Expectes. fari verba latina queas
Si quo fonte cadant Romana vocabula primum
Quo flectenda modo nomina. verba. tenes
Tradita de inde tibi methodo syntactica mira
Trica nec ambages vlla relicta fuit
Nunc etiam nitidis quecūq; est syllaba chartis
Quanta sit. exiguo nosse labore potes
Insup accentus vocum latijq; figuras
Sermonis summa discere. pace licet
Ne desis studio tibi. culpa docentis inique
Arguitur. pergas laudis amore calens
Te nemus aonium. liquide te phocidos vnde
Te quoq; daphnea fronde corona manet
Barbaries ludo nūc explodatur ab omni
Jam sacer admittat murmura nulla chorus
Diuinas post hac integre dicere laudes
Detur ⁊ eloquio pangere sacra pio
Educet argutos felix Germania vates
Jam sophia ⁊ musis sit comitata suis

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Commendatio artis poetice

Poeticam primā phiam

priscos celebrantes (que ad bñ brēcq̃ viuendi rōem ab ēuīte ēte conduceret) grauissimus auctor ē Strabo. Que item ⁊ mores ⁊ affectōes atcq̃ res gerendas cū ioūditate nos edoceret Posteriores aūt poeticā sciam ēnsērūt Et attici qdē libros suos disciplinis instruxerē poeticis ab ipis incunabilis. nō solius voluptat⁹. sed pie moderatōis grā Itacq̃ poetar⁹ origo nō recēter inuēta Ipe em de⁹ orbe pdito p poetas sua misteria describi voluit. qd ⁊ inuictorissimo illo duce Moyse et in idumeo Job. in Dauid genitore. natocq̃ Salomone. in Esaia atcq̃ multis alijs hebreis perspici clarū est. Scripta em eor⁹ ꝓfibus in patria lingua extāt Videmus ⁊ Apollinie Pythye. ⁊ sybillar⁹ ⁊ aliorꝝ vatuꝝ oracula hisce modis ꝓlata Quapropter si altius quid poetica sit. que eius facultas inquiramus. si q̃ta ⁊ q̃ varia si q̃ diuina in illa doctrīa deꝓhendāt Illud pfecto ꝓbatū videbimus. nullū ē scriptor⁹ genus qd aut magnitudine eloquētie. aut diuinitate sapīe. aliquo vnq̃ tpe par fuerit poetice Poete nēpe si pro dignitate ingenij ad arma pselerint omni hūanitate sub se relicta. altiora petūt. vt se īter deū hoīemcq̃ medios cernant Facit hō ex materia ḋcquid ꝓegerit. Deus ex nihilo creat Ac poeta ⁊ si nō penitus ex nihilo qd pfecerit. tñ diuino furore instinct⁹ grādia quedā ⁊ penitus audita miranda suis figmēt⁹ pene ex nihilo fabricat Qua de cā poetas greci deos appellant. ex eo em ꝓbo qd dicit poeta nūcupat. qd mō ex aliquo quicq̃ facere. mō ex nihilo creare ꝓcat Eadem vi ꝓmoti latini ab ea que hoīm maxima diuinitate vates enūciauerunt. ab Enio sancti suo iure noīant. quare poeticū furorem a musis exordium sumpsisse ille diuinus Plato eo in libro de repub. sensit Si quis em musar⁹ haud furore comitatus ad fores poeticas accesserit ipm sese delusum. ac totū se errantē cū sua poetica non minus affirmat. Preterea vates furore pcitos multa canere que ipi furore ablato vix intelligant. veluti non ipsi ediderint. sed Deus eor⁹ ore enūciauerit. quare nō absurde ꝓtra scriptor⁹ ꝓsuetudinē diuinū sibi furorem implorant poete. verificantes non humana sed diuina se canere Poesis igit a diuino furore. furor autem a musis. que denicq̃ a Ioue genite Iouem animam cūcta mouentem haud tacent Virgilius A Ioue principiuꝝ muse Iouis oīa plena Concludit itacq̃ homo ille diuin⁹. necq̃ prudentiores necq̃ eruditiores quaꝝ poetas. eos dumtaxat quos diuinus afflauerit furor. Itacq̃ Democritus ab Helicone excludit poetas sanos. i. nō diuino furore affectos Reliqui em disciplinar⁹ viri artes hūani ingenij excellentia ꝓsequūtur. soli poete diuino furore creant. Illi pene oēs nullā assequunt disciplinā nisi aut laboribꝰ aut studijs extrinsecus illatā Hi ꝓ diuino furore afflati res omni admiratiōe atcq̃ stupore dignas sepe canūt. Nuū em apareāt se aliud nil quippiā humilius narrare q̃ fabulā. ad voluptuosas aures oblectādas. res penitus ⁊ phellas ⁊ a diuinitatis fonte exhaustas occult⁹ scribūt Vñ auditores ⁊ si a ꝓncipio decepti. nō solum

maximaꝝ reꝝ ꝑceptiõe (q̃s diuino velamĩe ĩuolutas nõ norãt) veꝝ etꝫ
quadã ex figmẽtis voluptate afficiũt. Et si maxĩa res phĩa sit oĩno. tum
magna ꝓfecto vis oratoria facultas. tũ musica sensuꝫ suauioribꝫ vocibꝫ
demulceat Veꝝ poetica graui atqꝫ firmo iuditio diuinã harmoniã imi
tat. altos ĩtimosqꝫ mentꝫ sensus elegãti carmĩe enucleat vt in theologia
auctoritatẽ assumpserit pho Aristotele g̃uissimo auctore ⁊ teste integer-
rimo Et si nõ in ea q̃ verissima ꝯprobat. tñ in altera quã priscam vocãt.
cui⁹ palmã Mercuri⁹ Thuismegist⁹ meruit ꝑmã. nõne Orpheus ĩ ea
ita ꝟsat vt infinita de deo de ãgelis multa. de incorporeis mẽtibꝫ memo-
ria dignissima. de hũanis animis g̃uissima descripserit. Is em̃ oñdit de
um vnũ ꝑpetuũ. atqꝫ vbiqꝫ nullis locis. nullis tꝑibꝫ circũscriptũ Oĩa a
gere. oĩa seruare. in oĩbꝫ oꝑari. aut quicq̃d agit ꝑ id qd̃ ipse est agere Ac
seipm̃ ꝑ⁹ deinde creaturas intelligere. ⁊ id generꝫ infinita O de⁹ ĩmor
talis q̃s vnq̃ꝫ phoꝝ tantũ splendorẽ tantãqꝫ dignitatez orõni attulerit.
quid obsecro aut in maxĩs rebꝫ sublimi⁹. aut in mediocribꝫ tꝑanti⁹ ipa
poetica. q̃s in singul⁹ ꝟbis ei⁹ elegãtiã. quis in orõnis instructura ꝯposi-
tionẽ. q̃s in luminibꝫ ꝟboꝝ ac g̃uitate sniaꝝ. dignitatẽ poetice adeq̃bit.
Quod ꝟo oẽs docti ꝑhorrescũt. ita dicendi ritũ tẽperat poeta. rebꝫ tꝑibꝫ
ꝑsonisqꝫ adminiculãs. vt mõ abũdans copiosusqꝫ videat. modo breuis
ꝯcisusqꝫ eũcta ꝑstringat Solis deniqꝫ poetis ꝯcessum ẽ diuinit⁹ suis nu
merꝫ vt oĩa ꝑhorrẽda atqꝫ ĩmania demulceãt Quid em̃ aliud sibi Am-
phionis cythara excitata. saxa in Thebanoꝝ menia coisse fabulata. ni
si durissima pectora molliri. q̃d auritas q̃rcus induxit Orpheũ amnes-
qꝫ sistere. lepores canibꝫ ꝯciliare. q̃ꝫ stupatos demulcere. Quãobrẽ quis
priscis illis viris diuinis grãs nõ referret ĩmortales. q̃ diuinis furoribꝫ
ac bonis disciplinis excogitatꝫ actus nr̃os ita excolerint vt recte cõmo-
deqꝫ vitã agere possimus Conditionẽ nature hũane mẽte voluentes vt
in ferinos aut cult⁹ aut mores nõ labamur Deniqꝫ his q̃ t̃rena caduca
qꝫ sunt post habitꝫ. ad diuinaꝝ rerum apicẽ ꝑueniamus Oĩe em̃ hũa-
ne genus vite explicãt vt nullus hoĩm ordo. nulla etas nullus sexus sit
nulla deniqꝫ ꝯditio. que ab his sua officia nõ integre addiscat q̃ obsecro
Maro nr̃ acrimonia quo ꝟboꝝ fulmine metũ. ignauiã. luxuriã inconti-
nentiã. impietatẽ. ꝑfidiã. ac oĩa in iusticie genera reliquaqꝫ vitia insecta
tur Quibꝫ ꝯtra laudibꝫ q̃bꝫ bñficijs inuictã animi fortitudinẽ. ⁊ ꝑ pater
no solo. ꝑ parẽtibꝫ. ꝑ amicis desideratã aduersoꝝ susceptionẽ cultũ diui
nũ pietatẽ in maiores. charitatẽ erga oẽs exequit. Nã cũ ĩprimis mente
excogitauerit generi hũano q̃ꝫplurimũ succurrere Aeneã eũ virũ ꝟtute
prestantissimũ. consilio absolutissimũ ⁊ omni re perfectissimum finxit. vt
oẽs illũ singulare exemplũ ad prospere agendũ exoptaremus. qua de cã
cũ aĩmi nr̃i ĩmortales sempit̃nis disciplinis veluti susceptibili ambro-
sia alantur. atqꝫ rerum perceptione pro nectare fruantur Ad dulcedinẽ
musice vt ad pium atqꝫ diuinarũ doctrinarum fontẽ nos conferamus
In qua oĩa dictu prona. auditu suauia. facilia intellectu. honesta suscep
tu In ea em̃ filie magni Iouis nouẽ. dicendi studiũ ⁊ eloquentie facul-
tatem in monte Parnaso somniantibus inspirant Dulciloquis cala-

De 9. musis poetic in Mancinello

mos Euterpe flatibus implet Dulcia terpsithore cytharis modulamina miscet Rhetoricos dictat polymnia musa colores Urania canit celos ⁊ sydera tangens. Et nūc pegasedes blandissima carmina dictant Par itaq; erit (qđ nemo vel mediocriter doctus ignorat) vt tener adhuc ⁊ rudis animus. poetica prius lectōe imbuat. Grecoꝝ exēplo ⁊ fabulosis narratōib; inhereat q̄ ad diuersas ⁊ philosophicas disciplinas ⁊ sacras paginas se diuertat. Et si iuuenib; ingeniū minus ꝯsiliū aptū aut artificiū par materie vel heroice vel comice vel tragice. Tamen ⁊ quātitatem syllabaꝝ ⁊ modū ducite copioseq; loquēdi apprehendent vt i traducendis orōib; debitam atq; ꝯgruā verboꝝ ꝓnunciationē imitentur. spreta barbarisantiū lingua Utq; in ꝯponēdis epistolis sic ꝓfecerint, nō minus ꝓpediem versu q̄ soluta oratione valeant.

¶ Sequit Textus

Pandere proposui per versus syllaba queq;
Quanta sit: ⁊ pauca ꝓponam ꝯgrua metris

¶ Ista est tercia pars Alexandri In qua determinat de syllabarum quantitatib; ꝓut ex illis facilius deueniamus in cognitōez quarte speciei grāmatices vt ꝓsodiam. Quis em̄ legittime syllabas ꝓnūciabit nisi prius imbutus que syllabe breues que ꝟo longe. Et diuidit in duas ꝑtes. vt ꝓhemialem ⁊ executiuā In ꝑte em̄ ꝓhemiali reddit auditores attētos beniuolos atq; dociles ponens vtilitatē rarietatē atq; ordinem huius materie. Itaq; o lector clarius vt subiectū huius libri ꝯsideres. Quid versus que ⁊ accidunt versui prius te imbui iubeo. vt ꝑspicias de quo i hac parte disputetur

Carmen ꝑm Baptistā Carmelitā est oro

¶ Definitio versus

Versus (si genus respicimus) est vt Diomedi placet ꝑtiū legittima dispō ⁊ pedū culta copulatio ꝯsonanti spē ⁊ metricā exhibēs regulā. Et dr̄ a vertendo. Tam diu em̄ verti debet quo ad recte ꝯficiat Idem ⁊ metꝝ est qđ definit sic. Metꝝ est pedū iunctura nūero modoq; finita. Et differt ab arithmo Metꝝ em̄ certa quantitate ac numero syllabaꝝ tpmq; ꝯstat certisq; pedib; ꝯsistit At arithmus metri imago est numeꝝ seruans syllabaꝝ positionē sepe sublatōemq; ꝯtinens lege pedum. certa syllabarum quantitate ꝯtempta ¶ Quot accidūt versui?

¶ Item versui siue metro accidunt septem. Genus Species. Compositio. Cesura. Figura. Scansio ⁊ Depositio

¶ De genere ⁊ specie metri

Genus metri dr̄ quod est principale: ⁊ vniforme: nec aliud metrū annexū habens. Ut metrum Virgilij Arma virumq; cano Et sunt decem ꝑm Donatū vt Heroicū Elegiacū Iambicū Trochaicum Dactilicū Anapesticū Coriambicū Ionicū a maiore ionicū a minore ⁊ antipasticū ¶ Species metri est qualitas metri que est diuersa in diuersis generib; metroꝝ. Et sunt centū vtz in centimetro Donati

¶ Compositio est ex diuersis metroꝝ generib; aut speciebꝫ versuum

vnio Qualem sepius apud lyricos inuenies vt ex saphico ⁊ adonico fit vnio vnius metri. Similiter ex gliconico ⁊ asclepiadio ⁊c. Cuius cōpositionis exempla varia inuenies ⁊ in odis Horatij ⁊ carmib⁹ boetij.

De Cesura

Cesura est vocū decora mansio seu terminatio que maximo in heroico hexametro. Et dicit grece cōma. i. pars vocū. A nostris vero sectio Sunt aūt cesure quattuor. Prima est Pentimemeris siue semiquinaria vbi post duos pedes primos superans syllaba inuenitur: que ꝑtem orationis terminat vt defecisse videt se signari oculis. Dicit penthimemeris qꝛ post quintam syllabā pedem diuidimus morā quādam ꝓnunciando facientes cum orationis pars illa expleat. Secūda est heptimemeris que semiseptenaria latine dicit quia septem diuidit et ꝯtinet septenarij medietatem. In hac post tres pedes sillaba superās inuenitur Ut italiamq; fato ꝓfugus. Tercia est trochaica vbi post duos pedes trocheus orationem ꝑficit vt nil nostri miserere. Quarta est tetrapodia ⁊ bucolica Cuius post quattuor pedes syllaba superat in ꝑtem orationis desinens vt Non omnis arbusta iuuāt huilesq; mirice

Cesura item aut simplex est aut ꝯposita aut ꝯiuncta. Simplex cū vna tm̄ in versu inuenit inscissio vt Pandit interea domus omnipotentis olympi. Composita cum due inueniunt vt Infandū regina nubes renouare dolorem. Coniuncta cum tres vt Talib⁹ Ilioneus cuncti sil ore fremebant Et vel vnam vel duas inueniri in versu necesse est Tres in eodem versu rarissime ꝯperiunt. nam si semiquinariā habet. trochaicam raro habere potest nisi quando monasyllaba intersit dictio vt Munera clara dedit ⁊ idem dat debita pater. Et ꝯtra si terciam trochaicā habet semiquinariam raro habere inuenies Animaduertendū etiaꝫ in cesura semiquinaria non obstare ꝙ plures syllabe sint q̄ quinq; ⁊ dimidia. Dum modo post duos pedes sillaba inueniat superans que partez expleat orationis vt Arma virumq; cano. Neq; moueri debes in heptimenaria si plures sint q̄ septem syllabe. Dum post tres pedes syllaba superet Ut Italiā fato profugus. Nomina enim ab eo quod frequentius accidit acceperunt

De Figura.

Figura est dispositio pedum ⁊ vis in metro variandi. vt sunt heroici versus (qui magis noti) figure triginta due Quarum sunt tres modi. Primus est monascematicus (id est vni⁹ figure) cum sint aut quinq; dactili aut quinq; spondei ⁊ habes figuras duas. Secūd⁹ modus est penthascematicus (id est figurarum quinq;) cum sint quattuor dactili ⁊ vnus spondeus Contra ꝙ quattuor spondei ⁊ vnus dactilus ⁊ habes decem figuras. Unus em̄ inter quattuor mutans loca quinq; habet figuras Tercius modus est decascematicus (id est decem figurarum) cum duo spondei sint inter tres dactilos ⁊ duo dactili int̄ tres spōdeos. Duo enim ⁊ tres commutati denas faciunt figuras. Et hꝫ figuras viginti. Collige singularem numerum ⁊ erunt omnes triginta due

De accentibus metrorum.

Possumus ⁊ alia ratione figuras in omni metro cognoscere si computauerimus quot pedes singula loca accipiunt. ⁊ numerum multiplicauerimus quem accipiunt singula loca priora ad numerum pedum quos accipiunt loca sequentia. Vt in heroico primus locus accipit duos pedes vt dactilum ⁊ spondeum. Similiter secundus duos bis duoquatuor faciunt. Tercius similiter duos bis quattuor faciunt octo. Quartus quoq; duos bis octo faciunt sedecim. Quintus duos bis sedeci faciunt triginta duas

De Depositione

Depositio est cuiusq; metri desinentia. ⁊ sunt quattuor: acathalectica. cathalectica. hypcathalectica. brachicatalectica. Acathalectici versus sunt singuli integri quibus in fine nihil deest vt Horatii tonantis hoc enim solum mihi. Est enim iambicum trimetrum pfectum. Cathalectici versus sunt quibus dumtaxat syllaba deest: vt perfecti sint. Horatius Hea renidet in domo lacunar. Est enim Iambus trimeter vna syllaba deficiente. Hypcathalectici quibus abundat vna vel due syllabe vt omne hominum genus in terris. abundat enim vna syllaba. Brachicatalecticus est cui (vt pfectus sit) deest integer pes vel ḋ post pedem plus habet q̃ poscit versus dispositio vt Venit optima calliope. Est enim Anapesticum dimetrum.

Acathalectica

Cathalectica

Hypcathalectica

brachicathalectica

Venit optima calliope

De Scansione memoria dignissima.

Scansio est legitima metri in pedes singulos distinctio. siue commensuratio. Et capitur similitudinarie quia p pedes ipsos velut scalarum gradus scandentes incedimus. In omnib; autem metris preterq̃ in dactilico pedes duos cõbinare ⁊ ꝓduplicare scandendo solemus. ⁊ sub vno quasi ictu efferentes p vno computare hoc modo Horatonātis. Hoc enim ~~modo~~ solum mihi. Monometrum vocamus qd duobus pedibus constat computando duos pro vno. Dimetrum quod quattuor. Trimetrum quod sex. Tetrametrum quod octo. Item Dactilicum iccirco excipimus. quia cum omnes trisyllabos habeat binis pedibus scandi non potest.

Grande versu: est versu discurre siue tomensurare in singulos pedes,

Quot accidunt scansioni.

Scansioni duo accidunt. vt synalepha ⁊ ecthlipsis. Synalepha est cum vocalis aliqua in fine dictionis per subsequentem vocalem abiicitur in metro. vt Semper ego auditor tm̃. Similiter fit quando m litteram sequitur vocalis. vt Littora multum ille ⁊ terris iactatus ⁊ alto. Ecthlipsis est consonantium cum vocalibus aspere concurrentibus difficilis ⁊ dura collisio. Vel quãdo sequenti vocali. littera vel syllaba precedentis dictionis subprimitur. vt in dicto versu. Littora multum ille ⁊ terris iactatus ⁊ alto. vbi e ⁊ m subprimuntur. Sic em̃ scandicitur. Littora. mult. ll. let. ter. ris. iac. tatus ⁊ alto. Et q̃ uis in vnius dictionis fine. ⁊ alterius inicio synalepha ⁊ ecthlipsis soleant fieri. Fit

Cũ vocalis in fine vnius dictionis deinde scandendo p vocalem sequentis dictionis principio

Synalepha

Ecthlipsis

Lrd m

Ecthlipsis necat. m. permittit synalepha vocalem

Ecthlipsis vel ellipsis. sed ecclipsis aliud t. ⁊ hic dicit defectu.

Vocalis no sequente vocalem aliquid d duobus dicitur. Quod si fit primo dictionis d fine vocalis demetur scandendo hic tria fiet Synalepha. Sic vocalis no sequente hiatu m in d dictio. Quod si fiet lrd m ad fine vocalis abscindet scandendo hic Ecthlipsis fi

Versus destructe m. pedes septid. centas sillabas signus ser pd notari
Longad super sillabas .l. Sup breue .b. Sup rectas .r. pd Dnt.

De accentibus metrorum

tamen etiam quandoq; in media dictione. ⁊ sic due syllabe in vnaz coeunt vt Ferreoq; eumenidum thalami. Et centum crei claudunt vectes Ibi in ferrei ⁊ crei e penultima scandendo excluditur sed hoc perrarum est. Nam in illo orphei calliopea. Liuo formosus appollo Datiuus gre cus est per synerefim. In Genitiuis quoq; nominum in eus vt orphe'. sepe cum versus scanditur due vocales in vnum coeunt. Ouidius. Notus amor phedre nota est iniuria thesei. Virgilius. Furtumq; promethei Idem accidit in Accusatiuo vt. Miratur ⁊ hysmarus orphea. Fit preterea in exitu versus synalepha ⁊ ecclipsis quotiens superabundā te syllaba sequens versus a vocali inchoat. vt Ecce furens animis ad grat. Tyrinthius Omnemq; accessum lustrans. Idem Virgilius. Aut dulcis musti vulcano decoquit humorem. ⁊ huiusmodi autem versus vna syllaba ampliores hypermetri appellantur.

Hypermetri

¶ Notandum est in vocalium concursu non semper vltima pre cedentis syllabe vt dictum est abiicitur. Virgilius. O ⁊ longum formo se vale vale inquit iolla. Idem. Clamarent vt littus hila hila omne so nare. Idem Sub ilio alto. Idem. Credimus an qui amant ipsi somnia sibi fingunt. Idem Sepius ⁊ apud alios poetas inuenies grecoruz imitatione qui in concursu vocalium vocalem non excludunt preceden tem. sed vel natura vel dyptongo productam in sequente corripiunt. vt patuit in vale ⁊ hila in quibus e ⁊ a producta corripiuntur.

Exceptio i scisiōe circa abiectiōz vocalium sequtiū volēs

¶ Animaduertendum item in his aduerbijs deinde deinceps. proinde collisio scandendo frequenter fieri solet. Juuenalis. Dehinc clamore pa ri occurritur ⁊ vicetelli. Virgilius. Sic dehinc effatus frondenti tempora lauro. Idem. Eneas quo deinde ruis. Idem Proinde tona elo quio solitum tibi. Horatius. Redde age quod deinceps risisti prenna. Aliquando non fit collisio. Horatius. Contegat vt dehinc speciosa mi racula promat. Virgilius. Noua dehinc auro Idem accidit in his ver bis deest deerit deerat. Lucanus. Non deest prolato icunus vendito auro Idē Nūcq; fluat multo nō deerit vulnere sanguis. Juuenal. Pa thicus nunq; tibi deerit amicus. Ouidius. Hoc ego quod voci deerat plangere replebam ¶ Item Nominatiuo quoq; dij. ⁊ Datiuo ⁊ Ablatiuo dijs. alterum in scandendo excludimus. vt dij quibus imperiū hoc steterat. Similiter cui ⁊ huic vt monasyllabis vtimur. vt Cui patri in tactum dederat. Idem Virgilius. Huic comunx sicheus erat. Aliqn do non monasyllabis vtimur. Virgilius. O regina nouam cui condere Juppiter vrbem.

dehinc/deinde/deinceps/

Deest. deerit. deerat

Dij. Dijs. ⁊ nō di. dis

Cui. huic.

¶ Nec pretereat Hec littera s ex dictionis principio cum ꝓsus scan ditur sepe excluditur sequente consonanti Lucanus. Tergo sedent cre bre maculis distincta smaragdi. Horatius. Linquimus insani rideni res premia scribe Tibullus. O quantum est auri perlat portusq; smaragdi Tamen potius in his sed vim habet liquide vt patebit ¶ Item eadem littera in fine dictionis ⁊ vna adiuncta vocalis cum sequens di ctio a vocali incipit quandoq; excluditur. Virgilius. Inter se coisse virros decernere ferro.

S. exclusa

Nō hūc ꝓsed vel plerisq; aliter legitur vt. si s lra nō fabij ratur. sed legat ter nere ꝗ decernere hi nō sed se cessse vnos et cernē ferro/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De accentibus metrorum

¶ Illud quoq; notandũ v positũ post s sequente vocali in eadẽ syllaba amittere vim lre z scãdẽdo excludi vt insuadeo z suet⁹ Virgil⁹ Suadet eim vesana fames Idẽ Et ꝗb⁹ acer eryx in plia fuerus ¶ Nec illud te fugiat m sequẽti vocali non sp excludi apud vetustissimos Ennius Insignita fere tũ milia militũ octo Idẽ apud iuniores vsurpatuz inuenies Aspirata pcipue vocali sequẽte Juuenal Vitiendũ ẽ recte. tũ raro ¶ Nec illud abs re alienũ sit veteres solitos eẽ addere aliq̃d vel detrahere dcõibus vt in reliqe z religio sepi⁹ addit l p epentesim Virgl⁹ Relligione patrũ. apud Juuenalẽ Induparor p iperator ponit. nauita p nauta Dauos pro mars. duxisti pro dixisti p syncopam.

Que doctrina licet nõ sit penitus generalis
Proderit ipa tũ pueris si lectio detur
Per se multa scient: et doctor pace fruetur.

¶ Item in hac pte phemiali reddit auditores benivolos z attentos pondẽdo raritatẽ z vtilitatẽ h⁹ doctrine Dicẽs licet hec ars poetica nondũ multũ pmulgata apud oẽs q: poete rari. tũ putilis erit. si attẽderimus quid poetica q̃ eius facultates. ẽta z quã varia. si q̃ diuina in illa doctrina sit voluat At cur hec ars p rara z tpe Alexãdri z etate nra: nullo verior teste approbare video q̃ Platone eo in libro quẽ de republica iscripsit Jon prari eim inḋt poete. q: poetica furor diuin⁹. furor a musis. muse deniq; a Joue st; Jouẽ aũt mũdi aiam q̃ cũcta mouent ẽ narrat Hinc idẽ haud tacnit qui sine musar sancto furore ad fores poeticas accessit. ratus fortasse hũano aliquo artificio in poetã egregiũ se euadere posse. ip sum sese decipere ac tota via aberrantem inanem oino cũ sua poesi reddit Quãobrem musis .i. celestib⁹ numinib⁹ ac cãtib⁹ diuinis illi viri cõcitati ad eor imitatõem poeticos nũeros meditant ac fingũt q̃t rõne motus Alexãder ꝓipatetic⁹ Juppit inḋt celũ veluti cytharã tenens celestẽ effit harmoniaz Itaq; h⁹ facultat; pncipiũ: longe excellentius repit illo. ex quo reliq nre discipline fluant. Ille eim hũana diligẽtia acq̃rũtur. Facultatẽ po poeticã nisi diuinus furor nos rapiat nũq; assequimur. Mõstrat Plato in eodẽ libro trib⁹ pbat signis. Quãobrẽ nõ mouear; poetar nũerũ inter reliq̃r disciplinar studiosos rarissimũ ¶ At cur hec ars putilis z pueris z mgris nõ minori qõ velim aduertas Prosodia quidez spẽs grãmatices de accẽtu dcõmt quãtitatib⁹ syllabar tractãs/vt videbimus. q̃r noticia ad debite pnũciandũ putilis est grãmatico Turpe est eim syllabas natura breues. ptra. psodie leges pducere aut lõgas corripe. ḋsquis eim hec haud memorie ꝛmẽdauerit balbuciens sp z trepidorões z lras quaslibet leget in cetu doctissimor Preterea noticia q̃titatis z mẽsure syllabar quo pacto voces scribi debeãt ne raro scribẽs oberret docet O quotiens ꝓbet intelligentiã q̃titat; discretio rei incognite Multa eim in poemate inuenim⁹ noia aut ꝓba diuersis quidẽ z casibus z tpib⁹. sz eodẽ fine pnũciata. q̃ quãtitat; ignarus qũo horũ discrimẽ videbit. Quid: si aliqua sint diuerse penitus fcatõis sola vni⁹ syllaba

V post f.
Vo p. m. abijo
Juuenal.
Viuendũ z recte.
Epenthesis.
Quid p Jouem
Utilitas h⁹ libri.
Prid tnobis vtil ne legendo z pnũciãdo ꝛ̃pte doct silbar dstinat z q̃ fiscis dmittat. Dot nota q̃tẽ silba vitz z tũ erũ ne scribemus z notiria docet d̃ ꝛm dstinũ d̃ pn z d̃ oigẽ apt dirat.
furor poetic facilis z pmptus arcessit speciem intellectus z cogitationis rei de quo iocunditur poeta in fruendo.

de vel prolixitate vel correptione discernenda Ut ara/equꝰ ꝓplus/mala laboro ⁊ id generis infinita Postremo sine cõtitatꝫ syllabaꝝ expimento metri suauitas ⁊ vtilitas (que nõ ꝑua est) adipisci nõ põt Nõnunqꝫ em̃ pregnãtissima latissimaqꝫ sententia siue iuriscõsultis aut theologis spectata/breui claudit metro vt Metra iuuant aĩos ꝯphendunt plurima paucꝫ. Pristina ꝯmemorãt sunt oĩ grata legẽti. Cuius si expimentũ petis lege diuinũ illũ Augustꝫ in libris de ꝯfessione ⁊ ciuitate dei Itẽ beatum Jeronimũ in suo eplari. q̃d sepius paucis enũciauerint nõ intelligꝫ nisi paucꝫ aut fabulã aut historiã ꝑsu aut ꝑsibꝫ edidiceris. Quare frustra diuinos quondã ꝓphetas Dauid Jeremiã cecinisse carmine heroico ⁊ psalmos ⁊ lamẽtationes credis? Itẽ totã fere Job hystoriã ⁊ oĩa ferme scripture sacre cãtica? Oĩs etiã nrã grãmatica poetaꝝ carminibꝫ ꝯprobat. Mirabiles admodũ ⁊ maxĩe phõꝝ snĩe ꝑ poetaꝝ carmĩa nob in lucẽ apparẽt. Huiuscemõi ergo rei ignorãtia turpis a nobis ꝓpulsabitur si sequentia huius artꝫ rudimẽta diligenter inspexerimus.

Multotiens aliquas (quas dat tibi regula longas
Siue breues) metri cogit grauitas variari

¶ Hic docet iuuenes/apud poetas/sepius syllabã natura breuẽ ꝓduci ⁊ ecõtra/grauitatis ⁊ necitatꝫ metri cã. Hinc anapestũ ꝑ dactilo in prĩa sede posuit Virgꝫ. Fluuioꝝ rex eridanus. Sic ⁊ Horatꝫ. Vehemẽs ⁊ liquidus. Ouidꝫ in quinto hexametri spondeũ recipit. Perfidaqꝫ ⁊ radijs iuga subdita matutinis. Idẽ Virgꝫ. iambũ eodẽ admisit loco Muneribꝫ tibi pãpineo g̃uibꝫ autũno. Virgꝫ in q̃nto ꝓceleumaticũ ꝯstituit Titire pascẽtes a flumine reijce capellas. Itaqꝫ autoritas sepe ⁊ necessitas metroꝝ decreta violat. ¶ Itẽ ꝑ veritate hꝰ textus nota duas figuras vt Ectasim ⁊ Sistolen. Ectasis a nostrꝫ ꝓductio d̃r. ab .i. ꝓduco. Et est qñ breuis syllaba in longã ꝯuertit. Virgꝫ. Italiã fato profugus. Idem Exercet Diana choros. Idem Utilis hec arrũ. Systole dici põt correptio. Nam figura est cũ longa syllaba ꝯtra eius naturam corripit. Virgꝫ. in prĩo eneydos Connubio iungã stabili ꝓpriamqꝫ ditabo. vbi nũ breuẽ posuit que naturalr longã est. Idẽ in tercio eneydꝫ Hectoris andromathe pirrim ꝯnubia seruas. Idẽ. Obstupui steterũtqꝫ come. Idem. Et matri longa decem tulerunt fastidia menses. Item Non eodem cursu respondent vltima primis Cato/

¶ Grecaqꝫ nunc nostro: nunc more suo variantur.
¶ Ad placitum poni ꝓpriorum multa notaui.
Cum sim christicola normam non est mihi cura
De ꝓprijs facere: que gentiles posuere.

¶ Hic excusat se/de traditõe quãtitatꝫ dictionũ grecaꝝ cũ ipse sit latĩꝰ. Tñ grece dcões quibꝫ nos vtimur/aliqñ corripiunt/aliqñ ꝓducunt apd alios ⁊ alias poetas Cuiꝰ ratio vt mihi videor Qm̃ vocales in dictio-

Hic her Vota Quandoquidem nomen hebraicum fit declinabile pro mera declinatione semper producit penultimam obliquum ac etc recti. Her prisciani regula. et a modernis poetis celebris exempla et Mathaeus Lange vos abrahamy ones. Hic abel abelis. balaham balahamy. Efrom efroing. Symon symonis. Jmes Ille symonis erat tertius. Jacob a Jacob. David davidis. matu Ecce davida pe Adam adamy. Isaac Isacy. Ecce puer isa Syon Syonis.

De pedibus metrorum et numero eorundem.

nibus bitempores sunt septus. i. aut producte aut correpte vt Persius in hac decoe troade a producit. Non mihi polydamas. et troades labeone petulerint. At apud Virgil corripit At peul in sola secrete troades acta

Item nota. prima siue latina siue greca in vltimis syllabis subiacent quantitatibus appellatur. Et in medius put ad spectatu vsus exercitius deuenerint. In primis sunt cotia nisi solita poetarum celebratio coercet ad vnam quantitate. Sicut Jupit et Saturnus apud omnes producunt. Venus apud omnes corripit. Ha que probata semel auctoritate digne scripta sunt. ea pro arbitrio innouare vicio dat. In his tm veluti in aliis omnibus iustum est considerare positionem dypthongorum vocales seinuicem excipientes vt marcus Ballus Paulus Augus Joannes Theobaldus.

Vstinxere pedes antiqua poemata plures.
Sed partita modis satis est diuisio nobis.
Jambus cum tribracho possunt procedere metro.
Dactilus ex longa breuibusque duabus habetur.
Dicitur ex longis spondeus constare duabus.
Terna breuis tribracho: iambo breuis insita longe.
Productam breuibus subdes anapeste duabus.

Syllaba bina trochee tibi stat longa breuisque

Posita pte phemiali iam pte psequit executiua Que quidem in duas partit portones In priori em pomit quedam grua metris. Hoc est qd metrum et hexametrum et penthametrum cum pedib sibi prius Tum quibus cognitis facilius in syllabarum quantitatis cognitionem nobis erit addit. Quantitas aut syllabarum ex litterarum tibus dependet. Dicit igit in varius generib metrorum multi repiunt pedes metrici quorum multi aut vsitati aut inusitati. Quare te non fugiat pedum alios bisyllabos. alios trisyllabos. aliosque quadrisyllos. Et is tot repiant apud poetas pedes. tm metris hexametris et penthametris De quibus canit auctor sex sufficiunt. vt dactilus spondeus. iambus. tribrachus trocheus. anapestus.

Quattuor dissyllabi pedes.

.ll. Spondeus constat duabus longis syllabis tpm pro quatuor vt muse. hinc pes deus tardo siue grauis quia cum graues psone introducunt spondeis constat psus vt dyomedes apo pyliu latior legato rndet O fortunate gentes saturnia regna Et ori a .i. libame In sacrificiis ei et libamentis eo ma

.bb. Pirrichius ostat ex duabus breuibus vt amor Pedis (xime vtuit pede.

.bl. Iambus ostat ex breui et longa vt dies Pedis a ἰαμβύειν. (tissime vsq co e

.lb. Troche ostat longa et bre- (noceo. quia ad nociuum et maledicu psum abilis est Vel a Jambes puella vel

.ll. accurro. quia decursioib aptissim vel a .i. rota. e ei celer et volubil

(vt aliqui quia tribus deus a triumphatore libero ui vt Rhoma tpm triu sicut iambus a mercurio reptus Pedis em a

De pedibus metrorum et numero eorundem.

Octo pedes trisyllabi.

.b b b. ¶ Tribrachus Constat tribus breuibus syllabis vt hoīs/dictus quasi tribreuis a tris qd τρεις/et βραχυς.i.breue.quē plerique choreū dicere .qm choreis huis ꝓpositio ꝓuenit

.l l l. ¶ Molossus Constat tribus longis syllabis vt duxerūt. sic dictus a patria molossa regione Europe cognoiatus saltatorius. qr in ea regiōe canes molossi fortes ꝛ saltantes Hic pes em̄ fortis in platione

.l b b. ¶ Dactilus Constat prima longa ꝛ duabus breuibus. dictus q̄si digitus Sonus em̄ metri digitorum strepitu ꝛ pedū auriscū ꝓceptione ꝓbari solet velqr in digito primus articulus longior est .duo sequētes breuiores. tm̄ alie traduntur cause.sed vulgariorem sequimur.

.b b l. ¶ Anapestus Dactilo ꝓtrarius Constat duabus breuibus ꝛ longa vt nebule Dictus ex ana p̄one ꝛ pegma qd est ludus eo q ad ludos ꝛ exercitia fuerit cū maxime ꝓueniēs Teste Cicerone in tusculanis

.b l b. ¶ Amphibrachus Constat prima ꝛ vltia breuibus.media ꝓ longa vt amemus.dictus ab αμφι .i.vndique ꝛ βραχυς .i.breuis quasi ab vtraque extremitate breuis

.l b l. ¶ Amphimachus Constat ex prima ꝛ vltima longis. media ꝓ breui vt nomē indicat Dicit em̄ ab μακρος .i.longa quasi in extremitatibus longus

.b l l. ¶ Bacchius Constat pma breui ꝛ duabus longis vt Dictus a baccho qr eo in carminibus sacrorum bacchanaliū bacchi vtebantur

.l l b. ¶ Antibacchius Constat primis duabus longis. vltima ꝓ breui. vt natura Dictus q̄si ꝓtrarius bacchio

Sedecim Tetrasyllabi.

.b b b b. ¶ Proceleumaticus Constat ex q̄tuor breuibus syllabis vt pariet. Et ꝓr qsi primitus iussus eo qd in sacris minerue pri ei pedis ꝓsus ꝓnūciari iubebat .i.ante et .i.iubeo Alij a nautarū clamore dcm̄ volunt Marcialis Lentos tingitis ad celeuma remos A celeuma quod est clamor.quo pari tenore ac celeritate se inuicem naute ad impellendum remos cohortantur.

.l l l l. ¶ Dispondius Constat ex q̄tuor longis syllabis vt oratores Dictus ex dis.i.bis/ꝛ spondeus:q̄si ex duobus spondeis tm̄ octo

.b l b l. ¶ Dijambus Constat ex duobus iābis.i.ex breui ꝛ longa ꝛ iterum ex breui ꝛ longa tm̄ sex vt homūculos

.l b l b. ¶ Ditrocheus quasi bis trocheus .i.ex longa ꝛ breui iterum ex longa ꝛ breui tm̄ sex vt cantilena

.b l l b. ¶ Antipastus Constat prima ꝛ vltima breuibus.medijs ꝓ duabus lōgis vt amatoris Dictus ab anti.i.cōtra ꝛ pegma.i.ludus quasi contra ludos qr ludis minus aptus

.l b b l. ¶ Molossus Constat prima ꝛ vltima longis medijs duabus breuibus vt omnipotens Dictus quasi chorus aptum carmen reddens

.l l b b. ¶ Ionicus maior Constat sponde ꝛ pirrichio vt maioribus Dictus a Ionio archadis filio. vel ab Ionibus

acros longū bios vnatis
acrobig.v longe vite
nos cōtis bios
ta hinc Ceno
ta cōtis vita.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De diuisione pedū ⁊ accidentibus eorudem.

.bbll. Nonicus minor Constat pirrichio ⁊ spondeo. vt sapientes Dcūs ab eodem Jonio quia in eius sacrificijs populares eo vtebantur

Peon Constat ex quattuor syllabis quaꝝ vna semꝑ ex alijs tribus dependet. Hinc dicimus peon primus scōs tercius quartus. Et cōstat

.bbbb. peon primus prima longa ⁊ trib⁹ breuibus vt iudicia Dcūs a id est ferio. nam pean. i. apollo phitonē serpentē sagittis ꝯfecerit. Jō fuit laudib⁹ ⁊ carminib⁹ a ꝓplis sublimatus que dicta peana. in quibus carminibus hoc pede vtebant. Quem pedem Aristoteles multum cōmendat Quia dactilum ⁊ tribrachum reijcit quasi elatos pedes Rursus iābum ⁊ trocheum quasi depressos renuit ⁊ peana comprobauit

.bbbb. Peon secundus Constat prima breui. secunda longa ⁊ duab⁹ breuibus sequentibus vt amatio

.bbbb. Peon tercius Constat primis duabus breuibus. tercia longa. q̄rta iterum breui vt dominator.

.bbbl. Peon quartus Constat primis tribus breuibus ⁊ vltima lōga vt celeritas Unde Aristotiles primum principijs assignauit. Quartū vero clausulis non solum in versu sed etiam soluta oratione

Epitritus pes est quattuor syllabis ꝯstās. quaꝝ vna semꝑ ab alijs tribus discrepat. Unde epitritus primus est pes constans ex iambo et

.bll. spondeo. id est ex prima breui ⁊ tribus sequentibus longis tꝑm septem. ⁊ sit contrarius primo peoni vt salutari sacerdotes.

.bll. Epitritus secundus Constat ex trocheo ⁊ spondeo. hoc est ex longa ⁊ breui ⁊ postremis longis ꝯtrarius secūdo peoni. vt ꝯditores impatrix

.llbl. Epitritus terci⁹ Constat ex spōdeo ⁊ iambo. hoc est ex duab⁹ longis ⁊ breui ⁊ longa/contrarius tercio peoni vt hereditas Demostines

.llb Epitritus quartus Constat ex spondeo ⁊ trocheo. hoc est trib⁹ longis ⁊ quarta breui ⁊ ꝯtrarius peoni quarto. vt ꝯportunus Celestinus.

De Pede

Quia iam exigit stilus pauca tradere de ped⁹ cognitōe Itaq̄ q̄d pes queq̄ eius accēntia pauc⁹ ꝑstringā. ne ab ignot⁹ nr̄ sermo egrediat ⁊c⁹.

Pes Ut hic sumit est sublatio ac positio duaꝝ amplius ve syllabaꝝ rum certatꝑm obseruatōe. Nec em̄ pes d̄r nisi due plures ve fuerint syllabe. Que Arsim ⁊ Thesim. i. subleuatōem ⁊ positōem faciāt. Una ei syllaba longa efficere pedē non valet. Nec geīo tꝑe sed duob⁹ ictib⁹ arsis ⁊ thesis ꝑquirunt. ⁊ pes quid⁹ in versu a silitudine pedū corꝑis appellatur. Sicut enim pedibus corpora mouentur. ita versus ipsi cum scandātur quibusdam quasi pedibus incedunt

Pes q̄d hic sit

De diuisione pedis

Pedum Alij legitimi Alij noti. Legitimi ꝓprij ⁊ naturales cuiuscūq̄ metri sunt Noti vero ꝑ legitimis ponunt. ⁊ in eos resoluunt ratione tempoꝝ. Equa aūt pedis diuisio quotiens pedis sublatio temporibus positioni. par est vt in dactilo ⁊ anapesto Item in spondeo ⁊ pirrichio quorum arsis tantū habet quantum ⁊ thesis. Heroici versus legitimi pedes sunt spondeus ⁊ dactilus. hinc dicti heroici pedes. Reliqui noti appellantur

legittimi pedes.
noti pedes

De situ siue positione pedū in metris.

Pedis accidentia

Arsis sublatio
Tesis depositio

Numerus

Tempus

Resolutio

¶ Item Pedi accidunt sex. vt Arsis/Thesis/Numerus syllabarum/Tempus/Resolutio/Figura/

¶ Arsis ⁊ Thesis (Quoniam in pnunciando ⁊ scandendo versus/quedam fit sublatio ⁊ positio in ipsis pedibus: vel pedum syllabis) fiūt: breues quando syllabe deprimuntur: longe attolluntur.

¶ Numerus syllabaꝝ est comphensio vocū pedē ꝓstituentiū. vñ ex vna syllaba ꝓs ꝓfici nō ꝑt. Est ãtuplex. vt duplex/tplex/q̃druplex/q̃ntuplex/ ⁊ sextuplex vt inf

¶ Tempus syllabe accidit grã pedis. Est aūt mora q̃ syllaba efferk. longa aūt syllaba duo tempa. breuis vnū hz. Tantū enim tpis absumik duaby breuibus enũciandis q̃tũ vna longa pferenda. vh sapiteto

¶ Resolutio Est cũ syllaba vna ꝑ duaby: vel due ꝑ vna. aut pes ꝑ pede ponik. Et vna quidē syllaba ꝑ duaby ꝑ diresim. i. diuisionē dypthongi ponik. Vir. Qualis equos threissa fatigat. Arpalice pro thressa. Idem Aulai in medio libabāt pocula bacchi. Idez Diues equū diues pictai vestis ⁊ auri pro aule ⁊ picte ¶ Itē huic figure opponik synerik. que est qñ due sylle: altera breuis: alta lōga. ⁊ ꝓtra (alta lōga: alta breuis) pro vna ponunk ⁊ scandēdo in vnã coeūt. Que itaq̃ figura est ꝓiūctio duaꝝ syllabaꝝ in vnã. Exm primi apud Ouidiū. Nō erat hic artes spectabilis aureo. Et apud ꝓgs Pendent lichni laqãriby aureis. Idē. Cũ refugit siluis ⁊ cũ sese ꝓdidit alueo. Exm scdi Fixerit ꝓipedē ceruã pro aeripedē

Dieresis figē

Synheresis

Spōdeus ꝑ dactilū quinto

figura
longa. l.
breuis. b.
Cōis. c.

¶ Itē spōdeus pro dactilo penik in ãto loco Vir. Coniua velataq̃ ob uertimus Lucanus. Alq̃ cesoꝝ pauit cruor armentoꝝ. Hic dicunt alicū spōdeus in ãto dactilo in q̃rto locari dz. Nō tñ ꝓgs ꝓtēpsit vt nereidū mñi ⁊ neptuno egeo. Nō tñ diligētius greci poete custodiunt.

¶ Figura que accidit pedi syllabe quantitatē indicat. Et directa ꝓdez linea sic l producte syllabe signū est. Semicirculus sic b correpte syllabe signū Cōis ꝓsi breuis pro lōga accipik: hec nota erit lōga pro breui. hec At hec signa apd grecos ⁊ latios ꝓiscos plurimū valuerunt. Apud grecos vero ex corruptione scriptoris aboleuerunt.

Syllaba que breuis est vnum tempus tenet in quo
Profertur longe debes spacium geminare:
Sic cuiusq̃ pedis quot tempora sunt numerabis

¶ Hic quartū describit accidens pedis vt Tempus de quo patuit.

¶ Item rps pedis in vndecī ꝓtes diuisum est. Nam aliud duplex vt in pyrrhichio. Aliud triplex vt in iambo. Aliud quadruplex vt in spōdeo Aliud quintuplex vt in bacchio. Aliud sextuplex vt in molosso. Aliud septuplex vt in epitrito. Aliud octuplex vt in dispōdio. Aliud nonuplex vt in probrachio qui constat ex iambo ⁊ molosso. Aliud decuplex. vt in molosso ⁊ spondio qui constat ex molosso ⁊ spondeo. Aliud vndecuplex vt in cretico molosso qui constat bacchio ⁊ molosso. Quare licet plures

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De diuisione pedū ⁊ accidentibus eorundem.

sint pedes preter iam dictos (Diamedes enim ponit centum ⁊ quīquaginta) sufficiunt tamen ꝑscripti vsui nostro

De metro hexametro.

Versibus hexametris semper debet pede poni
Dactilus in quinto: nunq̄ sextum retinebit.
In pedibus primis hunc: spondeum ve locabis.
Omni spondeum donare potes: nisi quinto.
Sedes nulla datur/preterq̄ sexta/trocheo

¶ Positis pedib̄ q̄bus ꝓficit carmen ⁊ heroicū ⁊ elegiacū. Iam q̄bus regionib̄ collocanḡ affirmat. At eorꝫ splendorē subticet. Istaq̄ vt itellīgas q̄ ornatu q̄ve splēdore nitescat ⁊ metr̄ hexametr̄ ⁊ pētametr̄ pauꝯis accipe ¶ Metr̄ hexametr̄ Est qd̄ sex ꝑstat pedib̄/adeo vt in q̄tuor p̄mis sedib̄ indrūt dactil⁹ spōdeus ve poni possit. Quīta sedes dactilo ꝓcipue attribuit. Nōnūq̄ tn spōdeo ornādi poemat⁹ grā. Sext⁹ po loc⁹ dactilū nūq̄ recipit. nisi sequēs ꝑsus a vocali incipiat. qr tūc ex collisione vltīa dactili abijcit. Vir. ī enei. Ignari hoīmq̄ locorq̄/errabimus ⁊c. Itaq̄ spōdeo/aut trocheo(lz raro/sexta ꝓcedit religio. Vltīa em̄ sylla cuiuscūq̄ ꝑsus/mō producta/mō correpta: auctore Quintiliāo. Qua ꝑt a. xij. syllab ad. xvij. producit ꝑsus hexamet. Nā si tot⁹ ex spōdeis/erūt. xij. sylle. Sin tot⁹ ꝑsus ex dactil (qm̄ vlti⁹ vltimā syllam amittit) erūt. xvij. sylle. ¶ Itē notandū nōnulli volūt tribracho locū in tercia sede. Vir. Si peo maiōr hoīz pūsse iuuabit. Idē Hōr̄ obruimur oriq̄ miserria cedes. Lucā⁹: Ethiopū tris aliēo gurgite cāpos. Tñ vt Seruio grām⁹, plz finales sylle naſa breues ī pn⁰ ped⁹ produci pñt. q̄ rē erit dactil⁹ nō tribrach⁹ vt fecit Luca. Dū sanguis ierat dū vis matēna regi. ¶ Nō lateat ꝑsum hexametr̄ varietatē stili pati vt mō in ifimā figurā depmat. vt ī buco: Vir. Mō in altā grādiloquāq̄ extollat vt in eneidē ꝓg⁹. Mō intā q̄ mediocris est. vt in geor: ꝓg⁹. Erit itaq̄ optī poete officiū dare opā vt matēr carmīs q̄litas q̄dret. Quare nō pereat p̄me hexametr̄ nō esse heroicū. Sed id qd̄ sublimi figura expolitū heroum magnorumq̄ virorum facta describat. Unde Horatius in arte poetica. Res geste regumq̄ ducumq̄ ⁊ tristia bella. Quo scribi possent numero monstrauit Homerus. Dicitur ⁊ Pytthium: quia cum Apollo in matr⁹ vltione phitonem serpentem interemisset/accole dei laudes hexametro versu celebrauerunt. vel quia Pytthie phebi sacerdotes oracula huius dei hoc versu proferebant. ¶ Item hic versus heroicus in primo in quarto ⁊ sexto locis ornate recipit spondeum. Unde Virgilius. Defecisse videt sua nunc promissa reposci. Aliquando constat ex quinq̄ dactilis. Unde dicit Virgilius. Panditur interea

Metrū hexametr̄

Non tñ mētitur singulū pedē sibi singulā adatare dictionē. vt hardibus oīa nō naca sōm̄ dicere possūm. quod ꝑ puris ꝓstat dactilis.

Tribrachus ī 3ª sede

Regula Seruij.

Trīs stilus hexametr̄

Pytthium metr̄ id hexametr̄

Versus heroicus sic distinguē							
l	l	ll	ll	l	l	ll	l

¶ Hexameter versus siue metr̄ hexametr̄ sex hz Bū sedes siue regiones siue loca.

Dactilus l ll	Dactilus l ll	Dactilus l ll	Dactilus l ll	l l ll Dactilus solus	Spondeus l l
Spondeus l l	Spondeus l l	Spondeus l l	Spondeus l l		Trocheus l l
1ª	2ª	3ª	4ta	5ta	6ta

Bū loriū prima sedes sic regio 2ª 3ª 4ta 5ta 6ta

De situ siue positione pedū in metris.

domus omnipotentis olympi. ⁊ hoc cum impetū ⁊ maiorem rei vehemē
tiam significare volumus. Vt Virgi. facit frequētissime Vt describens
currentē equū vel terrā crebro pulsantē. vt Quadrupedāte prēm sonitu
quatit vngula campū/ ⁊ tremit omē solū. sonitu nimioq; resultat. ⁊ gra
uis horribili circūdat vngula nymbo/ pulueris ⁊c. Hmōi versus sono
ri appellant: qm̄ crepitant atq; exultātes quales materia ipsa postulat.
¶ Vñ nota qñ strepitū aut sonitū murmur ve describimus. e v o r t lit
teras frequēter inserimus. Virgi. At tuba terribilis sonitū pcul ere ca
noro/ increpuit. Idem. Inde vbi clara dedit sonitum tuba finib; omnes
Haud mora siluere suis ferit ethera clamor Nauticus. Aliqñ ꝓstat ex
quinq; spondeis vt Lucrātes ventos tēpestatesq; sonoras. Et hoc pci
pue cū graues psonas ⁊ etate puectas loquētes inducimus Virgili.
O fortunate gentes saturnia regna. Etiam rei tarditati ⁊ difficultati
⁊ admirationi plurimū ꝓuenit. Virgi. de fabris vulcani Illi int̄ se mul
ta vt brachia tollūt. Idē. Idem. dido ad eneā admirans. Tu ne ille e
neas quē dardanio anchise. Versus igit̄ heroicus dignitate primus est
plene rōnis pfectōe formatus ac totius grauitatis honore sublimis: mi
tacq; pulcritudinis venustate pclarus: que sine vlla ꝓuctione quasciūq;
alias oōis ptes ita mutuis inter se ꝓnexionib; colligat. vt in scansione
ꝓpria. pes nullus nisi nouissimus tm̄ integrā ptem oōis includat.
¶ Item notandū vltimo/ auctore Plinio in naturali hystoria/ ꝗ sus he
roicus pithio oraculo Apollinis/ añ Troianum bellum inuent⁹. Pro
sa enim oratio condita nondum fuit.

De splendore siue ornatu metri hexametri.

¶ Item multa sunt que metro ⁊ pīpue heroico splendorē ⁊ ornatum
adducūt. ¶ Primo pulcre duo vl tres aut etiā plures versus nexu oōis/ veluti catena quadā/ inter se ꝓnectant. Virgi. in primo eneidos. Est
in secessu longo locus: insula portū efficit obiectu latere quib; omnis ab
alto/ frangit̄ incq; sinus scindit sese vnda reductos. ¶ Secūdo Delecta
tat plurimū anadiplosis. Reduplicatio cū vltima prioris ꝗsus dictio in
sequentis principio iteret. Virgi. Sequit̄ pulcerrimus astur. astur equo
fidens. Idē. Ardētia lumia frustra. Lumia nā teneras arcebāt vicula
palmas. ¶ Tercio Decōis in principio ꝗsus positiū eiusdē fine ꝓcina
⁊ elegās est repetitio. Virgi. Multa sup priamo rogitans sup hectore
multa. Idē. Ante etiā sceptra Dictei regis ⁊ ante. ¶ Quarto Repeti
tio decōis/ aut silis/ p ꝓncipia versuū plurimoꝝ delcāt plurimū. Virgi.
Nate mee vires mea magna potentia solus. Nate patris summi tela ty
phoea tēnis. Idē. Spes tu nūc vna senecte. Tu requies miserē. decus
imperiūq; latini. Te penes ⁊c. ¶ Quinto Nonnunq; hometeleuton:
id est silr desinens/ ornat carmen. vt abiit abcessit euasit. ⁊ hoc pcipue in
decōib; subiūctiuis. i. alijs decōib; interpositis. Virgi. Rite secūdaret vis
omnēq; leuaret. Idē. Illū ⁊ labentē teucri ⁊ risere natantē. Quā tamē
figurā Virgi. vitans in bucolicis dixit. Tuiū pecus ⁊ nō cuius pecus.
(teste seruio). ¶ Sexto Commendant̄ qñq; versus quoq; silēs sunt exis

Vsq dartlicq sonoꝝ di

Ordō

athena vsuū pulc

reduplica sē etera decōis: Anadiplosis.

decōis principij ⁊ fine ut

Repeti decōis principiorū versuū

silr desinens.

vsq silū exitiū

De situ siue positione pedũ in metris.

rus. vt flamma ipsa media tenebat. Ingentem ꝛ summa teucros ex arce vocabat. ¶ Septimo versus interpositus. i. faciẽs parẽtesim ornatũ inducit. vt Ille simul maibꝫ tẽtat diuidere nodos (Perfusus sanie vitas atroꝫ veneno) Clamores simul horrẽdos ad sydera tollit. Medio eñ ablato integer in alijs sensus ꝑmanet. ¶ Octauo In ꝛcitatione siue aliqua dilataṫõe fit pulcra geminatio dcois in eodẽ ꝓsu. Virgilius Me me assum qui feci in me quertite ferꝫ O rutuli. ¶ Nono. Frequens vocaliũ ꝛcursus plenioꝛẽ sepe ꝛ grauioꝛẽ efficit versum: eiꝫ elegantie adijcit plurimũ ꝑsertim si hmõi res fuerit vt hiatu quodã oratõis adeam exprimendã opus sit. Virgꝫ in polyphemo. Monstꝫ horrendũ informe ingens cui lumen ademptũ. ¶ Decimo. Illustrat plurimum carmen repetitio. i. cũ ab ea oꝛõe qua sensus supior terminat inferior incipit ac deinceps q̃i ꝑ gradus idẽ dicendi ordo seruet. Virgil. Tonãa leenalupũ sequit. lupus ipse capellam florentẽ cythasum sequit lasciua capella Tecoꝛidon o Alexi ꝛcꝫ. ¶ Undecimo. Pulcre cũ singulis noibꝫ epitheta. i. ꝓpria adiectiua ꝓiungunt. ꝑcipue dictiõe interposita vna vel duab. Virgꝫ. Versa nauis peligna cohors festiã viꝫ vis.

¶ Duodecimo Casuũ varietate oꝛõ ornate distinguit. vt littora litoribus ꝓtraria fluctibꝫ vndas. Impꝛor arma armis pugnẽt ipseꝫ nepotes. Idem. Heret pedi pes densisꝫ viro vir. Item ꝑter hos ornatus quedam sunt figure poetis familiares aut causa ornatus aut necessitatis aut cultus. Quedã vitande licet apud ꝓbatos frequẽter inueniant in longo opere. Itaꝫ Horatꝫ in arte poetica. Niꝫ bonus dormitat Homerus. Familiares sunt Metaphora Metonomia Hyppbole Allegoria Ironia Periphrasis Vitande Amphibologia Tantologia. Tapinosis Acirologia Cacephaton Pleonasmus Cacosinteton Cacozelia. Et ꝑmulte alie vt patebit in quarta ꝑte Alexandri.

Paretesis vsq

Geminatio dcois

Conuersio voluꝫ
Absorptioꝫ cacyq faciẽ

Repetio oꝛõis

Epithetoꝫ adiect

Varia casuũ ꝛ vsi

figure familiares, etarid. Nota.

De metro Penthametro

loco versus loco
Quarto pentametri quinto ve locas anapestum.
alli pedi regio
Pentametri tribracho sedes patet vltima tm̃.
sedes sedes hor nõ negat hic hoc Alexander
Jambo vel nulla vel tm̃ tercia detur. sua auctoritate scribat.
Sili hor sic negat ꝓbates tom. tu regula
alli pedem antigm
Forte sibi sedem tribrachus dare posset eandem. Seruij.

Et proceleumaticum posuit quandoꝫ vetustas:

Nunc nullus ponit breuibus sonat ille quaternis. bbbb.

¶ Descripto metro hexametro siue heroico tanꝫ perfecto ꝛ principali. Iam quibꝫ penthametꝫ constat pedibꝫ non minus affirmat. Unde metrum penthametꝫ quinꝫ conficit pedibus: adeo vt in ꝑmis duabꝫ sedibus aut duo dactili aut duo spondei inueniant. At tercia semp constat spondeo. tamen si priorem syllabam tercij breuem inueneris ꝑ lõga ponatur iuxta regulam Seruij prius descriptam. Ouidius. Et quatu biberis hac ego gte bibam. ibi ris ꝓducitur. quare ibi non iambus sed longꝫ reputari.

Metrũ Pẽtametꝫ

Qꝫ Jambꝫ i hor met nũqꝫ fit

B iij.

TAMETER	Dactulꝫ. l bb.	Dactulꝫ. l bb.	l l	b b l	Anapestꝫ bb l.
	Spondeꝫ. l l.	Spondeꝫ. l l.	Spondeꝫ	Anapestꝫ	Tribrachꝫ bbb.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ De diuisione lrārū ⁊ potestatibus eorundem.

spondeus nominatur. Itaq; iambus in penthametro nusq; reperitur. Licet. Alexander sua auctoritate ōriam dicat. In duabus autem vltimis duo anapesti aut vltimus tribrachus. ¶ Item hic versus nunq; solus sed alijs intermixtus reperitur. ⁊ p̄cipue hexametro. ita vt prior hexameter posterior penthameter ⁊ non econuerso. Quod quidem genꝰ carminis dicitur elegiacum ab ΕΛΕΥΗΑ id est miseria. Hoc enim genere carminis defunctorum laudes. hominum erumnęq; amorumq; laborēs decantabantur. Licet iam p̄ id etiam res lete describant. Horatius in arte sua. Versibus impariter iunctis querimonia primū. Post etiam inclusa est voti sententia compos. Quod genus carminis p̄cipue scripserunt apud Romanos Ouidius. Percius Tibullus Gallus. imitati grecos ⁊ p̄cipue Callimachū ⁊ Euphorionē ¶ Item huiꝰ carminis inuentorem quidam Teoclem naxiū referunt. qui cum p̄ insaniam voci ferretur casu id confecit. Ambigit tamen a grammaticis Horatius. Quis tamen exiguos elegos emiserit auctor Grammatici certant. ⁊ adhuc sub iudice lis est ⁊c.

Carmē elegiacū quod dicit

Inuentor hꝰ

¶ De ornatu huius versus

¶ Item Caueas ne dictionem trissyllabā in vltima sede locas. Nam resi huius versus ornatū amaueris bisyllaba sit vltima dictio. vt Lustrat honoratū laurea sacra caput. ¶ Item decet ⁊ hunc versum esse leuem ⁊ minime in altum assurgentē. vt in offenso. p̄dire sua sponte ex ore nostro videat. Quare inchoat versu pfecto. at impfecto terminatur. qd̄ miserꝰ est. p̄riū Itaq; penthametꝰ sp̄ teretē esse inuenit. pur argutum quale apud p̄batos legimꝰ. ita vt medius ꝓsus fiat ꝑs metri aut prior aut posterior. vt Hydera quāq; colūt tartareiq; lacus. vel Tartareiq; lacus hydera quāq; colunt ¶ Vitandū est ne ꝓstructio ad tertiū ꝓsum suspendat. ne crebra fiāt comata. sed in singulis ꝓsibꝰ pfecta ordō ad exitum vsq; ꝓsus p̄ducta. Qd̄ diligēter nouit Tibullꝰ. q̄re a Quintiliāo elegātissimus iudicatus. Hoc tū vitiū infringit sepe in longo sermone aut p̄atōe. vt Anthonꝰ sabellicus Qui nō equoreos fluctꝰ celiq; metatus. Dura nec Eolij carceris impia. q nō magnanimos reges non tristia bella. sed secreta poli p̄didit eloq̄o ¶ Itē p̄celeumaticū vetustas nō metropēthametro ꝛ hexametro. loco dactili posuit. Sic eēm ter apud virgilium reperitur ꝓmo eneidos. Herent pietibus scale postesq; sub ipsos.

le trisilba fiēt tēat ed bisillaba

ut leūs sit voce

ut trābe p̄tes possit adalterari ordine

ut finis pētametri ēat finem ordō

Similia omma p̄ hametro hadriani Carmē de Lodouici

De pede p̄celeuma

p̄celeumatica. bbbb. ꝓtes p̄ctibꝰ scale ꝓt

¶ De litterarum potestatibus

Aristat ī pōnę ⁊ duros ad posteros. Hic septimo hic sedecēs epulis hic Aristo.

Q. vocales

Quinque vocales sunt a prior: eq; secunda
I succedit eis: fit o quarta: sed vq; suprema

Continua

Diuisio lrārum

¶ Peractis metris hexametris ⁊ penthametris. Iam p̄tates lrārū. pse quirē que plurimū ꝓducunt ad cognitōem quāritatis syllabārū. Ut notanō lrārū alie vocales alie ꝓsonātes. Vocales sunt q̄ nēq; vt a e i o v. Et dicūt vocales. qr aut p̄ se vocē faciūt aut sine q̄bꝰ vox lrālis minꝰ exprimitur Cetere eēm lrē que cū his p̄ferunt ꝓsonātes appellant quasi cū vocalibꝰ sonū faciētes. Inter q̄s tūn interest q̄tum int̄ aiam ⁊ corpus. testibꝰ ꝓstia

vocales

Consonantes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De diuisione lrārū ⁊ potestatibus eorundem

no ⁊ Cēsorino artis grāmatices doctissimis. Vocales cū p se mouent ad pficiendā syllabā. vt aīe p se mouent. (vt platoni videt) Consonantes ꝓ sine vocalib⁹ immobiles sunt. sicut corpa nec p se sine aīa mouerī possunt. nec aīas mouent. sed ab illis mouent. ¶ Item omīs lrē apud grecos ⁊ latinos ātecipites sunt (auctore Joanne rortelij). i. que facile modo pduci modo corripi possunt. Tamen apud antiq̄ssimos grecos H ita. et ω omega longe semp. Et quibus duas semp breues inuenerūt vt Y et O omocron. i. quū. Quam doctrinā lti haud imitati suas vocales semper ancipites voluerunt

De potestate littere A

HA lrā apud antiquos nrōs ⁊ grecos eiusdē prorsus figure fuit. ⁊ ptātis remāsit. Et vbiq̄ sola longa est vt cetere vocales. Consonātib⁹ ꝓ addita ⁊ apud illos ⁊ nrōs anceps quidē ⁊ liq̄da. hoc est q̄ facile mō pduci mō corripi possit vt amo mater. Cōis si muta cum liq̄da sequat a breuem. vt patris. Persius. hos pueris monitus patres infundere lippos. modo longa. Virg. Relligione patrū mō breuis. Item apud grecos est bipīs aut pducta aut correpta. Persius. Non mihi polydamas ⁊ troades labione ptulerint. vbi pducit. At apud Virgiliū corripit. At procul in sola secrete troades acta. ¶ Item sepe auctoribus Papyriano proboq̄ ⁊ Prisciano mutat a p derinatōem in vocales. alias. vt in e modo pductā vt facio feci. iacio ieci. mō correptā. vt tango tetigi cado cecidi. pareo pepeci. fallo fefelli. In ꝓpositōe etiam sepe cū nominibus siue pticipijs in i corr. vt arma armipotēs. stella stelliger ⁊c.

Q⁊ a vbiq̄ sola longa Consonātib⁹ addita ⁊ ⁊ ⁊ mō corripi. ⁊ ⁊ mō pduci possit. Et si muta ⁊ liq̄da ⁊ ⁊ sequ⁊ breue: cōtinet. ad plantū pōi p

De littera E

EApud grecos sp breuiat. apud nos p se sp pducit. alijs adiuncta anceps est vt sedeo sedi. Itē in dcōib⁹ grec⁹ in quibus h fuerit sine illud in a siue in e vertentes producunt latini vt ΟΕ id est the be prhieue id est homerus. Quia vt H ita apud grecos semp longa. Itaq̄ e ex Hmutata ⁊ apud latinos producta

Q⁊ e p se solū pducit. alijs liq̄is adiuncta anceps mō cor. mō pdu.

De littera I

ISola longa est Coniūcta ꝓ liq̄da. i. dubia vt vidi philli At sequēte muta cū liq̄da mō producit mō corripit. vt vitricus vitreo Persius. Turgescit vitrea bilis Iuuenal. Vitreo bibit ille pāpo. Apud grecos bipīs reest q̄ in dcōib⁹ grecis variari ꝓtingit. vt ibi Criticus. horati⁹ Critici dicūt Iuuenal Critice polluces. In maria corripit i claudia Claudian⁹. Scis mariā. Itē i nīm quū ꝓsonās fiat. mō quō pro simplici ꝓsonāte mō pro duplici accipit. Pro simplici q̄n ab ea incipit syllaba in pncipio dcōis seq̄nte vocali vt Iuuo Iuppiter Etiā pro simplici in medio dcōis posita. ſz in ꝓpositz vt iniuria adiūgo reijcio in q̄ ꝓbo e aīī corripit a ꝓgz in buco. Vtere pascētes a fluīe reijce capellas vbi processimaticon qd q̄ttuor breuib⁹ ꝓstat pro dactilo posuit. Tū sic posita mō corripit mō producit. q̄re ꝓsonās ⁊ simplex ⁊ ꝓposita Vir. in. xi. eneidos producit. Reijce libatos illi⁹ ora cibos. Pro duplici ꝓsonāte accipit q̄n ponit inē duos vocales in medio dcōis. vt maius peius eius. In quo lo

J sola longa Cōiūcta liquida. i. dubia. mō pdu. mō corri. Cū muta cū liq̄da ad pl maria rūt ꝓnī pr J ꝓsonās fit anceps ꝓ inē duos vōles di est ꝓsonās. maior.

Notā ⁊ p quēdā ꝓpiūgta a iacio mdrnter pfit scribi p duo i ly vnū i vnde dicūt. q̄ si reno scribat p duo ij pma ꝓdūt positione. si ro p vnū scribat pāz corripit vt apud Virgiū in hō versu

Vtere pascētes. Alij dicūt q̄ reijce ibi nō descendat a reijcio sed volūt eo re ⁊ ro. sed hō nō ꝓbamus.

Buū a reiro sed a reiro: quod ꝓpositū

Jesus p binas sillabas fit Iz scribi.
Aut fit hiesus p tres: vel quiq; fit Jesus et p tres inuenitur.

¶ De diuisione lrārū. z potestatibus eōrundem.

to antiqores nri solebāt geiare ij. vt maius peius. Que sane orthographia. vsq; ad Ciceronis tpa in aliquib; dcoib; pduraut. Ita vt refert Quintz. Ciceroni placuisse ajo maiorq; geiata ij scribere ¶ Et nota J lrām. p ysonate posita aspirari nō posse. quū nulla ysonās p se aspirationem recipe valeat. Ūñ hūlle mō trisyllabū mō bisyllm: teste Pristiano; dici potest ¶ Item vltimo. J inter duas vocales posita apud poetas sepe dieresim generat id est diuisionem syllabe. vt in illa dictione nayades Virgz eglenayadum pulcerrima. Ouidius. Pleiadesq; parit.

J ysonās nō posse aspirari.

Jesus fit. vel hiesus fit p diuas sillabas p tres

¶ De vocali O.

Apud grecos sp corripit. Omnei ptraria ω omega sp pduc. At vocantis aduerbiū siue exclamatz vox sp pducit. etiā vocali sequēte. Ouidz. O ego ñtū egi Hora. O ego infelix quē tu fugz. Virgz. O regina nostā Corripit tñ in illo Virgz. Te corydon o Alexi. Itē addita ysonātibus anceps est vt Romul toga. Tñ in grecz ω omega sp pducit ¶ Itē notandū ō vocalē teste Plinio lib. de arte grāmatica aliquot italie ciuitates nō habeāt z hi maxie erant Vmbri z tusciloco cuius v ponere ysueuerūt vt huminē pro hominē frundis pro frondis. Ūñ adhuc connertimus sepe o in v in dcoibus grecis vt Nicolaos nicolaus. In deriuatione etiam Pristiano teste transit in a. vt creo creaui. In e vt tutor tutela. In i breuem in compositione. vt homo homicida.

Baptist.

O dego o rdū z

O fame hs clem

O sme f dc dies

O. septe vōli lōga

Et cū z addūtur vo. per Additā ysōntibus d sillabis āceps est. et dubia.

Nicolaos nicolag

¶ De Ū vocali.

Nullā p se hz pcatōem. z cū alis lris dubia ē. vt fum fuga. In pnō dcois seqnte vocali in eadē sylla vi hz simplicz ysonātz vt ve tus vē. Idē accidit cū p ponit vocali z cū pcedit i medio aut fine vt vnus soluo hoc ita ē inde cogicit q ñ pse sz vna cū adiūcta vocali vocē pficit Est etz simplex qñ in media dcōe dieresim fcit. Et qñ v p correpta vocali inuenit Hora. Nuesq; deducūt nūc mare nūc siluē. Est eñ dimetrū iambicū ziunctū pēimemeri heroice. i. dactilice hoc ē ysus archilochi ab inuētore ystās ex dimetro iābico. i. duobus iābis spōdeo cū pirrichio. q ysus inept nisi siluē trisyllm sit. silr apō Catullū Et zonā soluit ligatā Qui. Nūc qz te saluo psoluēda mihi? Pro duplici ysonāte acceperūt in pterito pfecto antiqssimi z plusq; pfcō tcie z qrte ziugatōmū qbz i prodūcit añu ysonantē rōe positōis. z eadē subtracta corri. vt cupiui cupij. audiui audij. At apō doctissiōs poetas v sp vī simplicz ysonātz habuit

Vt lris alis v uūcta dubia. sit z ligda. Ipse ysonās fnd d pnō tnd dcois tnd d me a d fine z cnd pponit vocali vd simpl hz ysonātz z igr z dceps est z ligda. Silr qnd d mea dcōe diūdūtur Sir z vt pdiri z simplz ysonans siue hd. Ite in hac dcōe cupiui i in mea silba vtē hiū dūplicz consōnus v. pducitur. Qz si sdropat i p corripitur. cupij.

Consonates

Mute vt

Liquide vē duo.

Consonantes

Omnis preter eas tibi littera consona fiet.

Mute sunt b c d vel f vel g k p q t.

Sunt l z r vere liquide quia sepe liquescunt.

Si simul n qz vel s liquidas quandoqz vocamus

Si nunqz sed n mqz prius nunc neutra liquescit.

¶ Hactenus de vocalibus Item ad consonantes pergit dicens omnes litteras pter quinqz vocales consonantes. Unde notandum Cōso

De diuisione lrāꝝ ⁊ potestatibus eorundem

mantiū alie seiuocales alie mute. Seiuocales sunt septē. vt f l m n r s x
A vocali eīm incipiūt ⁊ in seipas terminātur Tamen f mutā esse potius
multis rōib ostēdit. tū auctoritate Prisciani Tū loco mute ponit hoc ē
p p ⁊ h vt philippus. Tū q̄ terminalis minime reptit eū tñ seminocalis
necārio noia terminet Tū denicq̄ aī l ⁊ r ponit q̄ locus mutaꝝ dūtaxat
¶ Item mute st nouē b c d g k p q t Ex his k ⁊ q cuius figura ⁊ noie
videāt differre. eū ctñ eandē ⁊ in sono vocū ⁊ in metro seruant ptātem
Teste Prisc. Et k penitus supuacua. c eīm ad oia (p quib nōnulli v
tuntur k) cōmode scribi pt. Ad id q itaq̄ inuētaꝝ noscat u vocalis ab
v ꝓsonante. vt in cuius vocalis. in quis vero ꝓsonās ¶ Tunc ibi (Sūt
l ⁊ r) Hic ponit numeꝝ liquidaꝝ. i. lrāꝝ que facile faciūt vocalem mō
longā modo correptā posite post mutas in eadem ctrōne ⁊ diuersa. Et
sunt vere liquide due. vt l ⁊ r/quibus addūt m ⁊ n. q̄ ipe quoq̄ cōes fa
ciunt syllabas post mutas posite. Quid. Piscosamq̄ guidon grauidā
q̄ hamathōta metallis: que seqntib g ⁊ n pduci debuisset Itē s litte
rasm prisciānū ⁊ vt refert textus vim habere videt liqde/q̄ vim suam
in metro apud veustissimos freqnt amittit. Virg. xi. eneid. Ponite
spes sibi dsq̄ suas. ibi e corripit in ponte sp sequētib. Idē. xij. Int se co
ysse viros ⁊ decernere ferro. Ibi s finalis in viros ccdit q̄ tñ rarissimū
aliqñ manet. Lucretius. Arbor: ib veteres decidere falcib ramis. Itē
trib ꝓsonantib sequentibus breuem vocalem. quaꝝ prima s ⁊ due se
quētes muta cū liqda fit eadē vocal cōis. Horat. in. i. sermonū. Vindm
insani ridētes pmia scribe. ibi scri nō pducit cā liqde cū muta Sz hmōt
iūcture vitāde sunt Vir. ⁊o refugit Impulsū remis nīsq̄ stridētib cōtr.

Consona bina per i dic sepe per vocē notari

Hoc quando fuerit vocum sonus ipse docebit

¶ Hic ponit notabile de his duabus lris i ⁊ u. dicens/has duas voca
les sepius amittere vim vocalis/⁊ assumere naturam ꝓsonantis: ⁊ hoc
q̄ ponunt vocali in eadē syllaba vt iuuo venꝰ. At q̄ñ p simplici. q̄ñve
ro p duplici collocant. Clare habuisti in expositione quinq̄ vocalium.

Vocali preiungitur v/non consona: vinq̄

Perdit ⁊ hoc suauis/quero/aut aqua/lingua probabit.

Nam dypthongus ab v nostro non inchoat vsu.

Nosq̄ modernius habet quandoq̄: q̄ s preeunte

Syllaba diuiditur: tunc v vocalis habetur.

¶ Hic ponit speciale notabile de hac vocali v dicens. v aliqñ neq̄ vo
calem neq̄ ꝓsonantem. Ubi notandū vt refert Eoles grāmaticus v pꝰ
q g s posita sequēte vocali neq̄ p vocali neq̄ p ꝓsonāte sz p nihilo apō
doctissiōs poetas sūebat. ⁊ maxie apō veustissiōs coicos/vt suauis aq
lingua Nā cū syllabam q se nō efficiat vocalis esse nō pt Consona nō

Seminocales f l m n r s x

mute nouē b c d g k p q t

v liquīde l r

s. vim hz liqde/ sicut metris vim sua pdit

s sepe d fine dcōis septe
ral d alia dcōe/d metro
sua pdit ⁊ abynit sīd

Iz v amittit sepe ⁊ vocalem.

v ꝓsonās Iuno veng

Speciaꝝ de v notis
cū m silba aliqñ nihi
nec sunt consonante

v post q g s p nihil
sumitur.

Suauis
Aqua
lingua
reques
⁊ silia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Horatius Satyra Mille aret: at suauiue est cum magno tolle aceruo.

Virgil: 2 ecclo: Tum casia atq; alijs intexens suauibus herbis.
Idem ibid Sic positq; quoniam suauces miscetis odores.

Bruschius in de humilitate animi Credis amicitie satis esse sua tantum

Nöthe

De diuisione lrārū & potestatibus eorundem.

trit positione eī nō facit vt in aqua. Nam breue est a quod pduceretur sequētib; q & v psonātib; Anthonius Sabellicus Quē fons pspicuus leniter ambit aqua. Tūc ibi (moscq; modernus) Hic ponit altera nota bile dicens. q v p breui vocali repta p̄cedente s. Horatius Hiueq; de ducunt Jouē. nūc mare nūc silue. est eī dimetr iambicū vt patuit i lra v. hinc silue trisyllabū. Ouidius. Hūc quoq; te saluo psoluēda mihi. est eī versus penthameter.

h nota aspiraōis

Versificatores h pro nulla reputabunt

¶ Hic a psortio lrārū excludit hanc figurā h. qr vt ostendūt grāmatici nostri h lrā non est: sed aspiratōis nota. nec aliud lrē nisi figurā: & hō int alias lrās a nobis describit. Si eī vim attingeret & ptātem lrārū contineret. pter hoc aūt neq; vocalis nec psonans esse pt: Quare nec littera. non quidē vocalis. qr a se vocē non hz. nec ro psonans. qr nec semiuocalis nec muta. Non quidē semiuocalis. cū nulla syllaba latina vel greca p integras dcōes in eam desinat. Non etiam muta cum in eadē sillaba cum duab; mutis ponat. vt phthuis. erichthonius At nulla syllā plus duab; mutis iuxta se positis hīe pt. nec plus trib; psonātib; ptinuarīa ler. vt latius Pristianus nr hoc ipm disputauit Habet tū qnq; psonantis ptātem & positōnem facit. Virgilius. Terga fatigamus hasta. nisi dixeris iambum positum loco da ctili.

Katoq

De hnitib; ptātes duplicis psonantis.

Dum teneant Jotam vocalis vndiq; clausam

Consona Jota duplex: duplices x z etq; fiunt.

Simplex zeta tamen reperitur: vt est perizoma.

Jotaq; composita simplex est sepe reperta

¶ Hic postremo ponit vim & ptātem lrārū vim habentiū duplicis cōsonantis. & sunt tres. vt i posita inter duas vocales in medio dcōis/quaz vocāt iotam vt patuit. Et x & z. vñ x lrā semiuocalis est. & multa cōmada in dcōib; nrīs facit. & vim duplicē hz psonātis. nāq; anteq; eā accepimus a grecis loco x mō cs. mō gs. mō duplicato ss. (Vt dixit plin') Primitus vtebamur vt apecs p apex. gregs p grex. vtz in coēgeituis vlysses p vlyxes. Quā lrām etiam greci obseruauere dicētes

vocalis int duas vocales. Nec nō x. z. vim duplicē psonātē habent.

Quare p id est bina ponit. Itaq; s post x nūq; scribit. nec apud grecos nec latinos. qr s aliqua psonāte p̄cedente geminari minime pt. Itaq; si s x sequerē geminarek s post c vel g vl s in eadem dcōe qō fieri nō pt. Qō etiam si liceret post bs vel ps s geminaretur vt absseptus qō minime pt ¶ Item z vim duplicis hz psonantis. qr ponit loco duplicis ss. vt maza p massa. patrizo p patrisso. Virgz. Arma virum tabulaq; & troia gaza p vndas. Que opta a Claudio cesare antisignia noīata. qr vnū signia & altera inuersum atq; oppositū detinet. Et ea vtimur causa noīm grecoz sicut y greco p i nrō. Et tū quan

Z & ps x nūq; scribūr.

De diuisione lrārū. z potestatibus eorundem

doēs hz vim simplicis ꝓsonātis vt ōt textus .qr etiā ꝑ simplici ſ ponit. vt zethus ꝑ sethus. zagunthū ꝑ sagunthū ¶ Itē singule ꝓsonantes dimidium possident tpis ꝓ z z exceptis. At vocalis totum tempus

¶ Sequitur de vitijs vitandis

Dictio vocali finita vel m/sibi subdi
Uersu vocalem nunqꝫ permittit eodem

¶ Uisis lrārū prātib; quedā vicia cauenda in metrꝭ subijcit. Nihilem cuitat nisi cognitū. Uñ docet ne vocalis sequat vocalē. aut vocalis sequat m lrām in diuerſ dcōib; ad euitandū vocaliū hiatū; atqꝫ introllera bilē ꝓcursum nisi aut ꝓr aut posterior abijciat ꝑ eklipsim/aut synalēphā de qb; supra. Nunqꝫ em vicio dabit si ita sint metra ꝓdita. vt int scādendum lrā m aut vocal pūta possit omitti atz reticeri. Ut bñ dixit Ouidꝭ Audūt formose casta est quā nemo rogauit. vbi vocalis a dcōnis casta interimit. sic ꝗz in hoc ꝓsu. O cētū est vni posse placere viro. Itaqꝫ dum hec ipa elemēta infringunt metro/z pōd z fecūditas carmīs ꝓuerat. Uñ nōnūqꝫ currentes vocales integras ſuari videm. Uir. Te choridon o Alexi Idē o vtinā Idē Insule Ionio in magno/vt patuit de scāsione metri. Qd tñ faciūt poete/imitātes grecos; q vocalē non excludūt. sed vel natura l dipthōgo ꝑductā corripiūt. Uir. Et longū formose vale vale inqt iolla. vbi le in vale natura ꝑducta corripit. Itē hoc vicium nō solū euitandū in vno ꝓsu/z etiā in diuerſ/ne ꝓsus terminet in vocalē atz sequēs a vocali incipiat/nisi in ꝓsu hypmetro/vbi dactil in sexto ꝑ synalēphā Uir. i. x. Eternit infelix alico vulnere celūqꝫ/aspicit. vbi lūqꝫ cū pria syllā h ꝓbi aspicit facit dactilū. vt etiā clari hūisti in scāsione ꝓsus. ¶ Itē pter sex gnālia vicia metroꝝ cauēd est ꝓsus eqūocus/i. ne in ꝓsilēs casus exeāt diuersa ꝓba. vt merētes z flētes lachrymātes ac miserātes/fugiēdus z ꝓsus cacophon/i. ne ab eisdē lrīs diuersa nomīa aut ꝓba incipiāt. vt O tire ture tate tibi ēxta tūrane tulisti. ¶ Itē casus cassandra canebat. qd tñ nōnūqꝫ cū decore fit apud ꝓgꝭ. vt Sale sara sonabāt/Quintꝭ aūt auctores lrā sybillū hz q murmur aq scopul illise exprmit/Idē ꝓgꝭ artificiose r lrām freqntauit/cū de ozontꝭ natū tēpesta te obiurta canēt. vt torquet agēs circa z rapid vorat equore vortex ¶ Quoqꝫ crebro de aqua scribens vtit. vt Et lata de fluuio labat vngula lapsa palgas Imitatur enim homerum qui hunc ritum seruat/Quare tenende sunt vires litterarum. vt z augustior est/e planior/relique planiores Semiuocales sonore sunt maxīe l m r ꝓ ¶ Notet etiam ne dicto monasyllaba in quinto loco versus hexametri ponat ꝓ tercia syllaba datili nisi ꝓiunctio enclitica. Ouidꝭ. Quis abire tot annis Fugiamus etz dcōem pentasillabā Oui. Insatiabilib; corpore rira lupis ¶ Similiter vocabulū trisyllabū: primā z vltimā longas: mediā vero habens breuē. versib; exhametris nunqꝫ erit ꝓueniēs. vt charitas ¶ Itaqꝫ nēo legitime carmia ꝓficiet/nisi synonōꝫ sit plē. vt alterā ꝓgruā/ꝑ iepta dcōe collocet

De tpib; lrārū

De absorptōe vōlū sese seqntū in scandend

Cū nr vōlus seqt vōlū nr vōlus lrāz m.

Vicia metrorū plu

1o vitandū ꝓsus equoc

Cacophonus. i. mala

2o versus cacophon

Cū s sibilū frip

Quō gētꝭ lrāz fit decore

Tenendū ē vis lrārū

3o notandū ne mōsilba

3a silba dactili d quito l

4to vitandū pentasilla

5to vitandū gratia latio

6to vtendū qnd. syn

De gnālia vicia metꝭ sud hꝭ

Longa breuis poni nō dz. curta ve longa
M. vel vocalis vocalē nō committūt
Sensid nō vtas. z nō breuias positūra
Exrid addatur ne dyphtongꝫ breuiatur

De cognitione quantitatis primarum syllabarum

Quod bene monuit Flaccus in arte poetica. Et male tornatos incudi reddite versus. Verbis itaque utemur electis nunc suauibus nunc canoris ut res postulat Exemplo virgilii. qui alijs verbis in bucolicis. alijs in georgicis. alijsque in eneidibus utitur. Ita Therentius alia verba accomodat Pamphilo nuptias concupitas desperanti. alia in summa spe constituto. ¶ Eximij itaque decoris erit et laudi non pueri. dabit adiectiuum aptum et conforme per interiectas partes a suo substantiuo remouisse. ut si dicas. Pulcer pualidis pugnabit tyro lacertis. Nō baptista Mantuanus ppulcere seruat in suis carminibus ¶ Item minus pulcrum et decorum erit singulos pedes finiri singulis syllabis ut non recte quis faciet. Illum nobis saluum seruat Iuppiter almus. Licet debita syllabarum mensura seruet. quia versus hic pythius dicitur. Sed melius tali ordine quis apposuerit. Saluum illum nobis seruet Iuppiter almus ¶ Illepidus item est ipsum. psa oratione succurrens et maxime si secundus pes primum orationis terminet ut Bono ducite doctos volentibus. qui versus dicitur colossus. quoque fit non minus inepte in tertio pede si monosyllaba dictione finiat. ut disce spiocos thaliarcos. Terminet ergo pes cum decore primum orationis in primo quarto quinto vel sexto Vir. O fortunatos nimium sua si bona norint agricolas etc. ¶ Inepte ipsum exit in dictionem monosyllabam. nisi sit iunctio enclitica. in trisyllabam enim vocem si desinat fortius videtur insurgere ipsum Vir. Mihi in morem tonsa coma pinsa corona ¶ Item pecinna finis et media modulatio non fit pulcra in ipsis. atque illa si leonina nominant extingui putemus. ut dum transis maria heas in honorem maria. non addidit enim honorem carmini iniformis ista sonoritas ¶ Praeterea vitetur tautologia. i. uiciosa repetitio eiusdem dictionis. ut egomet feci. suffecit ei dicere. ego feci. Spnak et acyrologia. i. impropria loquutio Virgi. Turne quod optasti diuum permittere nemo auderet. vbi dicitur impropre nemo diuum quisque nemo dicitur nullus homo Teste Seruio. licet fm potum capiat p nullus. Absit pleonasmus et pleonasmus id est adiectio superuacua dictionis ad plenum sermonem Virgilius sic ore loquuta est Quare te haud fugere volo versum dictum politicum qui omnis figure et passionis est expers. mollem qui suauiter sonat. Perfectum qui integram sententiam continet ¶ Item o lector dictorum uiciorum in contrarietatem fortassis moueberis. Quoniam quedam uicia ex his a poetis grauissimis seruant. quo motiuo te haud multum conturbari suadeo. Nihil enim in humanis est ab omni parte perfectum. Quare cum in carmine plura sint que niteant. et si tunc pauca sint macule carmen equo animo patiendum. Horatius in arte poetica Quandoque bonus dormitat homerus in magno opere. Tamen si poeta sepius admonitus et in eodem uicio assidue manserit. ita caret venia vt cytharedus qui semp eadem chorda peccat

¶ Prima syllaba cognoscit septem modis et primo dyptongo.

Syllaba que binas vocales vim retinentes
Continet, est longa dyptongo sic probat aura

primo dyphtongo
2o positione
3o ypone
4to derivatione
5to regula
6to vocali in vocali
7mo exemplo

Nota silba est rumphesis trahit unico spiritu plaudit. Monosilbe dicuntur inter ultimas silbas iudicentur. Dissillabe vero carent mediare. Trissillabe quia et polisilbe sic capiuntur dicuntur: vt prima in de pri silbis iuis sicut. vltima in de vltis. Medie vero quia sunt de medijs examinabuntur.

De cognitione quantitatis primarum syllabarum in generali

¶ Hic ponit quot modis prime syllabe cognoscunt aut dipthongo. s. aut positione/aut compositione/aut vocali ante aliam/aut regula/aut exemplo/ Et primo docet a dypthongo dicens/ Dypthongũ semp longã seruato si ue in prima aut media aut vltima ponat sede decõis. Ex duabus enim constat vocalibus que duo retinent tpa. Correpta tamen inuenit/ sequente vocali in compositione. Virgi. Stupitibusque duris agit sudibusque pustis. Corripitur etiam cũ in diuersis dicõibus vocalis sequit. Virgi. Insulae ionio in magno/ sed id rarissime Itaque exemplo singulari nõ licet ad omnem legis sanctõem velle declinare. Huius rõ apparet Teste Joãne tortellij qr ae et oe dimidiũ tps et semis hñt qõ longam syllabã reddere nõ põt. Longa enim syllaba duplex tps requirit. Itaque naturali ae et oe breues At au et eu semp longe/ qr ex duabus vocalibus que duo retinent tpa.

¶ Item notandũ q dypthongus diuidit p diereſim. Ouidius. Tercia post illam successit aenea ples. hoc quidem in gtis prime declinationis

Quattuor dypthongi latine.

¶ Item latine eloquentie dypthongi sunt quattuor. vt au ae eu oe. At nõnulli acceperũt ai. vt Raimũdus. Alij etiam vo. vt Voldericus Silr vi. vt Vilielmus Guido. Quibus modernioꝛes g ponere consueuerunt ac dicere Guilielmus Guido. Quare teste angelo ~~in antiqs~~. Policiano in miscellaneis vel marmoribus vel nomismatis septem apud latinos phibent dypthongi. que sunt ae/oe/au/eu/ai/ei/et oui/ At p tribus vltimis ae in veteribus monumẽtis. vt aimilius p aemilius aulai pictai. et quod nunc mendose legitur aquai

Octo dypthongi grece

¶ Item duodecim dypthongi apud greco s ponunt. ex qbus nos octo tãmodo in scripturã nrãm traducimus. vt ai ay ey oi ov vi ei

¶ Item ai Modo p nrã dypthongo ae ponimus. vt aeneas Inde p diereſim eam sepe diuidimus. Virgi. Tibi cãdida nais. Ouidi. Nais ab his tacuit. Virgi. Aulai in medio libabant pocula bacchi p aulae. Item Diues equum Diues pictai vestis et auri. p pictae

¶ Item a y puertimus in au dipthongũ nrãm vt Augi. et diuidimus sepe p diereſim. vt .i. nauis. Sicut silr mõ nos diuidimus au. vt gaudeo gauisus. vbi v fit consonãs. qñq trãsit au in o longã vt lotus p lautus. qñq in o correptã vt lorcetũ p lauretuz oricalcũ p auricalcũ Virgi. in. xij. Ipe dehinc auro squalentũ alboq oricalco. Ecõtra au p v posuere. latini vt caudex p codex. saurex pro sorex caules p coles. taurus p torus. Teste Aulo gelio. ¶ Item ey (quãdo p eu apud nrõs ponit eugenius euangeliũ) aut mutat in e longam. vt achilleus achilles. Aut in u. vt fugio p feugio. ¶ Item ei apud nos non hz dypthongũ correspondentẽ. quare sepe in i simplex transferr. vt nilus p nelus. pliades p pleiades. Virgi. i. eneidi. Arctuz plyades q hyades geiosq triones vbi nõ solum abiecit e. sed i añ vocalẽ corripuit more latinoꝝ. Aliqñ in e puertimus vt chorea p choreia. aliqñ eam diuidimus. Virgi. Pleiadesq hyadesq claramq lycaonis. Apd alios

Ei

De Dypthongo

Dypthongi quadrupliciter sillabam seu constituit cãdem reddit lo

Vbi dypthongi cor

nõ liz sp sequ

habetur Sit rrẽ facies hominis aheneq esto. Gellius aulũ gellũ/ dz pilas reponit.

au
eu
oe
ae
diphtongi

ai

au

eu

ei

De cognitione quantitatis primarum syllabarum in generali

illa secunda syllaba producit sepe. Lucanus sexto. Pleiadumque soror genitrix mea maxima athlas. Hec diuisio fit plerumque in gtis et accusatiuis nominum meus Virgilius in pollione. Orphei caliopea lino formosus apollo. Idem in syleno. Caucaseasque refert volucres furtumque promothei. Aliquando apud vetustissimos pro i longo ponit sm Quintilianum. Ut pueri pro puerei. Similiter sm Pristianum dicebat volo veis vbi nos dicimus volo vis mutando ei in i longum ¶ Item nos coauertimus mutando i in e vt Φoibus pro phebus oenophorum. Iuuenalis. Tandem illa venit rubicunda totum oenophorum sitiens. Aut in simplex o conuertimus vt poema. Aut diuidimus per dieresim. vt Troia euboia. Aut in u simplex. vt punicus ¶ Item in vltimum conuertimus. Verum vt ostendit Seruius sup. x. eneidos consueuerunt antiqui nostri illam in oe dypthongum transferre moerus pro murus. Virgilius in x. Quin intrant portas atque illis plia miscent aggeribus moerorum pro murorum. Item poenio pro punio quod a poenia venit. Hinc et poenica regna vides pro punica ¶ Item H que vnius i longe sonum seruat. que in dictionibus grecis in latinas mutatis seruatur vt iacet vt harpia Virgilius. iiij. georgicorum. Atque gete atque eberus ac attias orithyia. Similiter cynomya et alia quam plura. Simili modo scribunt nostri dij et ij geminum et pro vnum proferunt. ¶ Item ω in nostram oe conuertimus vt maiores nostri semper obseruauere mutando O magnum in o puum. et i in e vt in dypthongo oi obseruatur vt tragoedia comoedia

De positione

Quando vocalem duo consona iuncta sequuntur
Aut vnum duplex producit eam positura

¶ Secundo prime syllabe positione cognoscunt Unde positio syllabam semper extendit. Est autem positio quando vocalem breuem aut due consonantes sequunt Aut vna duplex in vna vel diuisis dictionibus. Teste Martiano Capella vt arma axis. Mezentius. Aut altera consonans et altera vocalis loco consonantis posita. vt At venus eternum. Aut in diuersis dictionibus sequentibus duabus consonantibus fit positio. Virgilius Fontesque fluuiosque voco. Terrasque tractusque maris. Idem. Tritulaque traheque. Iuuenalis. Sillus et acre malum sepe stillantis ocelli. Homerus. Dotoque protoque pherusaque dyomedes

Sed cum finitur vocali dictio curta
Consona que subeunt non hanc producere possunt

¶ Item hic ponit notabile de positione. d. In diuersis dictionibus sequentibus duabus consonantibus breuem vocalem vocalis non producit Lucanus. Tales fama caiit tumidum super equora xerxem. Quod quidem notabile non arripimus. vt patuit in exemplis predictis nisi he consonantes sint muta cum liquida Virgilius. Poite

Scribere clericulis

due diuise consonantes vt ast, estas, ipse, clericulis paro

vna geminata consonans. vt ille. gamma. nil labitur.

vna duplex vt axis. pax. gaza. maior. peior. huius

De cognitione quãtitatis primarũ syllabarũ in generali

spes sibi ꝗsq; suas. vbi e corripit sequẽtibꝫ sp. Hora. Linquimus insaiãtis dẽtes pmia scribe. ibi a in pmia nõ pducit sequẽte scri. Tibullus. Qeat quicũq; legit viridesq; smaragdos. Cuius ratio apparuit de psonãte s

Si faciat curta vocali syllaba finem
Quotq; cum liquida vocem subeant in eandem
Ex vi naturẽ proprie licet hanc breuiare
Et propter mutam liquidamq; potes dare longam

¶ Hic ponit exceptionẽ a positione dicens si breuem vocalẽ sequit liquida cũ muta. vocalis hec mõ pducta mõ correpta apud poetas inuenit. Ouidius. Duo prompsit tela pharetro Virgilius. At genus a solis cyclopum ¶ Item notandũ. Septem modis syllaba apud poetas grauissimos reputũr communis. i. aut producta aut correpta. Ut quãdo vocalem breuem sequitur muta cum liquida. Aut quando syllaba natura breuis in consonantẽ terminãs sequente vocali cum littera habente vim duplicis cõsonantis. Virgilius. Tymbre caput euandrius abstulit ensis. ibi put pducitur ratione vim euãdrius. Aut si correptam vocalem due aut tres sequuntur consonãtes quarum prima s que preposita mute seruat vim liquide fm antiquos vt patuit Virg. Ponite spes sibi ꝗsq; suas. Aut cũ correptã vocalẽ sequit zeta vim duplicis nonnunq; q; mittit. z hoc qn plimplicis ponit vt patuit Virg. Nemorã zacyntos Idem. Hezentis ducis exuuias. Aut qn pronomen hic vocalis sequitur. Virg. Hic vir hic est tibi quẽ promittis sepius audis. ¶ Item. Ut pulcrum est digito monstrari z dicier hic est. Aut qn vocalis sequit hoc aduerbiũ o. Virgilius. Tecozidon o alexi. Idem Qego quantũ egi. Tamen sepius producit vt patuit in littera o. Ultimo quãdo h sequit consonãtem natura breuem. vt Quisq; honos tumuli. Virgilius. Terga fatigamus hasta. licet hoc quidem raro

Syllaba que breuis est muta liquidaq; sequente
Longa potest fieri: sed longa nequit breuiari

¶ Hic veritatẽ regule pcedentis affirmat. d. lz muta cũ liqda breuẽ vocalem faciãt ancipitẽ z mõ correptã mõ pductã. nõ tm pductã vt lz i patris a sit cõs nõ tm in mris. scribit em apud grecos p H ita vt MHTEQ quos nos conuertimus in a longum. vt mater matris. Natura enim liquide non extendit se ad pdendum tempus syllabe. sed ad augendum

Vocalis breuis est quod consonãs cõsonãs regule si muta nõ adest breue fact.

Quotiens silba ad placitum poit pt.

De compositione

Hoc de compositis teneas q; sit tibi tanta
Vocalis: cẽtam seruabit dictio simplex
Si mutes etiam vocalem norma tenebit

Patris matris

DE COMPOSITIONE

De cognitione quantitatis primae syllabae in generali

Consona dum maneat in simplice subdita voce
Excipienda locis quibus est opus excipiantur

¶ Tercio prime syllabe ꝓpositione ꝑspiciunt. vt si nescias quāta ꝑma sit in doceo ex edoce clare dinosces/si accentū ante penultime notaueris. Syllaba em̄ dcōis simplicis trāffert secū suā quantitatē ad oia ꝓpoita siue vocalis maneat integra siue mutet. vt sedeo primā habet breues/sic assideo/sedo primā longam ita allido/collido/illido ꝛc. Cado ꝑma breuis in ꝓpositis i silr vt occido. Cedo prima longa/i in cōpositis ejusdē quātitatis vt occido. Sic sono/sūtego/amo/ligo/bibo/cubo/duco/r dico prime ꝓiugatōis/colo/domo/video/fauco/nepos/mortior/neco/mouco/scio primas suas breues tradunt ad oia ꝓposita. Glutio/scrutor/cedo/trudo/lūdo/vado/vito/ꝑmas habent longas/itidem in cōpositis/r id generis infinita. ¶ Item ab hac regula sumunt cōposita a nubo. vt lz nubis in nubo ꝓbo longa (Quidi. Si qua voles apte nubere nube pari) Tamē noia a nubo corripiūt vt innūb/ꝑnūb. Ouidius. Territa forte dei ꝓ opacas innuba silvas. Virgi. Prima r tellus r ꝑnuba. Juno. Tū inꝑnūbū variat. Virgi. Per cōnūbia nostra ꝑ inceptos hymeneos. Idē. Nec pete cōnubijs naram sociare latinis. Item in uro iū longa/in deiero pelero breuis. Silr zima lesio/sugo/ꝑmas habent longas/tū in ꝓpositis breuiantur vt azimus/palisis/sanguisuga. Item di in dico ꝑducit. Corripitur in his causidicus falsidicus maledicus. Sic oia ꝓposita a coquo cū noib corripiūt co. vt subcoquus/ꝑducūt cū ꝓpositōib vt decoquo. ¶ Item cōposita cū genos (hoc est genus) ge syllabā corripiūt. vt hermogenes. antigenes. protogenes. origenes. menogenes. Horatius. vt cūtus tacet hermogenes. cantor/tū atq. Martialis. Mentile e mēsa surripit Hermogenes/Ausonius. Hygenes obijt. non obijt sed abiit. ¶ Itē ꝓposita a bates (qd est ambulans) ba syllabā corripiūt. vt currybates schenobates. Ouidius. Eurybati data sum Talthybioq comes. Juuenalis Augur schenobates medicus magusq; voluit ¶ Item ꝓposita a Telos (qd est finis) te syllabā corripiunt. vt Aristotēles. Pyrgotēles. Praxitēles. Quidi. Inquit aristot greco ꝓ phōr. Karolus arentinus pyrgotelē gemis mentor acq in pateris. ¶ Item cōposita cū sthenes (qd significat robur) sthe syllabā corripiūt. vt Demosthenes. Juuenalis. Eloquium aut famā Demosthenes r Cicerōis ¶ Item cōposita cum cratos (qd significat impium) cra syllabā corripiūt. vt Menocrates. menocrates. hermocrates. hippocrates. aristocrates Mater. xenocrates scripsit totidem cessare dieb Martialis in somnis medicū viderat hermocratē. Idē. os hoīs multum me rogat hippocrates. ¶ Item cōposita cum stratos (qd significat exercitū) stra syllabam corripiūt. vt Callistratus Cherastratus Philostratus Sostratus. Martialis. Sum fateor spos fui. Callistrate paup. Idem. A suuessanis cōuiua philostratus vndis ¶ Item composita cum doros (qd scat domū) do syllabā ꝑducunt. scribit enim ꝑ omega hoc est longū o. vt Heliodorus Theodorus Calliodorus Artemidorus Diodorus Appollodorus Hesidorus Juuenalis. Tōsoris.

Exceptio regule

Nōnulli antigenes

Coquo decoquo subcoquo

Deiero falsiiuro

Eloquium famā Demosthenes

Hermocrates

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

De cognitione quãtitatis primar. syllabar. in generali

rẽ damno rapit heliodorus. Virgilius. Polydor obtruncat hydaspes
Juuenalis. Lautorũ pueros artem scindens Theodori. Martialis
Calliodorus habet censum (quis nescit) equestrẽ. Idẽ pinxisti venerẽ
colis. Artemidore. Idẽ litigat. ⁊ podagra dyodorus flage laborat flagre

De prepositionibus que accidunt Compositioni

E de pre se componens non breuiabis Sed vocalis eas potest breuiare sequa

Reijcio refert distat dant re tibi longam

Corripies alijs: nisi duplex consona subsit

His bi breues dantur: nisi consona bina sequantur

¶ Prepositio ẽ ⁊ p se tanta etiam in ꝓpositione esse solet. vt E de pre se
semp ꝑducunt. Virg. Euado ad summi fastigia culminis. Lucanus
Vanũ depone tumorem. Ouidi⁹. Decipior prudens artis fab arte mea
¶ Tamen corripiunt in ꝓpositione cũ dictione incipiente a vocali. Virg.
Votũq dehiscat Lucanus. Si terra dehiscat Virg. Sudibusq pre
ustis. Excipit equidẽ. Virg. Semiua vidi equidẽ Non equidem inui
dio in bucolicis. Tamen Pre in his que composita non sunt et dypthon
gum non habent plerumq corripitur. vt precium/precor/preces/premo/
prehendo. ¶ Item di producitur vt diduco diuido ꝝ indisertus ⁊ di
rimo corripit. Ouid. Tulit arma disertus. Virg. Dixitq ⁊ plia vo
ce diremit ¶ Item ab si ꝓnat cum dictione incipiẽte a vocali corripit
vt abigo abeo. Sin ꝓsonante sequẽte ꝑducit. Eodẽ modo se habent
¶ Ad ob in sub. vt adeo obeo ineo subeo adduco obduco induco subdu
co. Tũ ꝓposita a tacio modo corripiunt mõ ꝑducunt. vt subicio vel subij
cio obicio subicio. Hoc est si p simplũ i scribunt corripiunt. sin p duplum
ꝑducunt. Ouid. Adijce troiane suasorẽ antenora pacis ¶ Item Asp
ducit. Virg. Amissos longo socios sermone requirunt ¶ Item re
corripit. vt reponos/nisi interponat littera p Epenthesim. vt maneant in
relligione nepotes Tamen refert quando denominat interest vel distat
ꝑducitur. Juuenalis. Quid refert dictis ignoscat mutius an non. Idẽ
Omnia nec nimio sane discrimine refert. Virgilius. Est numerus nec
q em numero comphendere refert. ¶ Item retuli aut refero in ouidio re
peritur longum. Etiam producit re si mox due sequant consonãtes Vt
respicio/respuo/restauro/ ¶ Item Pro naturaliter extendit. vt produco
Quod tamen fallit in multis vt in pcella/profugus. Virgilius. Italiã
fato profugus. In profundus/profundo. Ouidius. Has lachrimas sp
q habeo semp profundo. In procuro. Ouidus Fulit ⁊ his inquit fa
cito mea tela pcures. In pcessus/pronepos/pteruus/profanũ/ptero/pfe
cto/profiteor/pfessus/pheta/pficisco/ In alijs fere omnibus producis
tur. Tamen corripitur sequente vocali pter in proijcio per duplum ij de
scriptum. Horatius. Proiecit ampullas ¶ Item Bi corripitur vt bi
linguis biformis nisi due consonantes sequantur vt bissextus bilinguis

De Deriuatione.

Ppositõnũ

De Compositione

E
De
Pre
Se
} logant ⁊ in gp

di. lon.

Ab
Ad
Ob
In
Sub
} ꝓnunt cũ dcribꝰ plentibꝰ a vocalibꝰ manent cũ ꝓsonantibꝰ longant

a ꝓducit ꝑ in gpoẽ

Re
bi
bis
} corripiuntur

Reijcio nõnq est. gtd a

Pro loga in gpoẽ

Quod enim pmittit

Prorũl prã bre

Nota multa vident ꝑ ꝓpota a pro. quę tij a proual vel a ꝓpe sud g et hi plerudq pro cor ripiunt

Ptinq
Pfer. re

Pago
Pinquq a u

Profari. Juuenq Credentid plebe pfat.
Prorũl Juuenq Proul hinc proul effuge demon-
labare id et dicti ⁊ facti viter stute pbabo

De cognitione quantitatis primarum syllabarum in generali

In deriuatiuis sua que fit origo notate
Qua fait parte descensus aptior inde
Ut mouco motum motabile siue mouendum
Et que vocalis in origine quantas manfit
Nam deriuata tantam seruare decebit
Subdita vocali si consona non moueatur
Vocalem sepe noua consona dat variare
Mobilis ex mouco datur: et mutatur ab illo
Excipienda sue ponentur in ordine norme

¶ Quarto et deriuatione primas syllabas agnosces. Quia deriuatiuū primitiui naturā sequit. vt amabilis primā corripit quia amo. Si saltē eadem asonans in vtraq; vocali subiciat. Accidit em (sed nō nisi rarissime) vt mutat primitiui in deriuatiuo litteris quantitas syllabe quoq; varietur. vt mouco corripit mo/in mobilis pducit. Quoniā posto nō v sed b sequit. Itaq; ne decipiaris attende a quib primitiuis descendāt deriuatiua. Multa em deriuatiua sunt que primitiui quantitatē nō sapiūt. Ut lego sedeo voco rogo primā corripiunt. At rōge leges sedes voces pducunt. Item vires cū primitiuo non aueniat. tū a vireo descendere certū est. Similiter dissentiunt stāturus et stātus. Lucanus. Et statura redit. Idem. His asscripsit aquas quoq; stata tempa flatus. Item Iocūdus a ioco. secūs a seco. Virgilius. Non sectus ac iussi faciunt. Idē Nō secūs ac rotat ensem. Similiter regula a rego. Lucanus. Passus sicas nio regitur qui carbo sepulcro. Iuuenalis. Quem regula sola rtuet. Laterna a lateo. Martialis. Nux laterna vie clausis feroz aurea flāmis. Lucanus. Quis latet hic superū? Regula a rego. Virgilius. Ille regit dictis animos et pectora mulcet. Horatius. Regula peccatis que pēas irroget equas. Dicax a dico. Horatius. Qui captat risus hominū famamq; dicacis. Ouidius dicitpierides. Luterna a luteo. Iuuenalis. Venussina digna lucerna. Arista ab areo. Ferialis a fero. Virgilius. Et ferialeſ añ cupssos. nam feralis dies erat mortuoz. Multa preterea deriuatiua comperies que primitiuoz suoz quantitatē non retinent vt vadum a vado. sopor a sopio. nato a no. humanus ab humo. Hec omnia et plura sequentibus continentur versibus

Que a breuibus syllabis suam pducunt

Corripe de breuibus producta. sed aspice caute
Excipitur casus iucundus regula latus
Naturus sedes vires vitupero lex rex
Huic oportunus feralis secula necq;
Vox binus totus cum denus regula nonus

Regula
nata vocalis aliqua
erit imprimatio dā
tanta erit vocalis
deriuatione. si saltem
d asonās sequatur
nō mutā.

Virgi.
rte pierides nō ad
ssitung onerē.

Düding
sus vbiq; valet et
Horatius
est iucundi vinas
et iucunda diei vita

De cognitione quantitatis primarum syllabarum in generali

Secius humanus cum trinus seria remus
Caseus opilio cementum elegia sumen
Fomes fomentum ceritus venacq vomer
Iunior t pedor cum petus liquitur humor
Rapacq viginti iumentum iugera pedo
Simia laterna gradiuus retia cune
Italiam sicelis iungas t macero

Hec denata composita prima produnt: quibus cor primitia prima corripiuntur.

¶ Casus eim a cado deriuat. Iucundus a iuuo. Et socūdus a iocor. Tegula a tego. latus a tuli. staturus a statū. sedes a sedeo. vires a vircovi tupero a vicio. lex a lego. rex a rego. oportunus ab opus vel oportet falso deducit. nam est ab ob t portu. feralis ab eo. seculū a secando vel sequendo. necq a nequeo. vox a voco. binus a bis. totus a tot. denus a decez/regula a rego. nonus a nouē. secius a secus. humanus ab humo. Trinus a ter. seria a seorsum t risu. rem? a remoueo. Caseus a coacru. opilio ab oue sed grecū est. Cementū a cedēdo sed verius a cadēdo. elegia ab elego. sumē a sue. fomes t fomentū a foueo. Ceritus a cerere. vena a venio. vomer a vomēdo. iunior a iuuene. pedor a pede. petus a petēdo. liquitur a liqueo. humor ab humeo. rapa a rapio. viginti a bis decē. Iumētum a iuuo. iugera a iugo. pedo a pes qō est puer. simia a similando q sit hoī similis. tñ or a simo. laterna a lateo. grādiuus a gradu. retio a retineo. cune a cuneis quibus similia sunt. Italia ab italo rege. sicelis a siculo rege macero a macer. Inueniunt forte plā que in regularum serie repetites

Que a longis corripiuntur

Que detor quentur de longis longa tenebis.
Tolle dicax monacus stabilis manus atcq fabella
Cum titulo vicium domus t dux atcq lucerna
His sopor addatur t ofella farina sigillum
Inde disertus abes quater atcq quaterna tigillum
Sic t accrue. vadum varicosus arista numisma
Adde fragor fragilis t haruspex atcq sodalis
Adde sagax anus t nemus t noto sic coma vircq
Sic aqua cum femoris. siquidem natat adde mamilla
His ouat atcq fides italus coniungis omasum
Et pluuiam iunges simul atcq prosecuca bubulcus.

Hec detorq denatie prima corripiunt/ luz cax primatia e aliis produnt.

Addecurulis

¶ Dicax eim a dico deducit. Monacus a monos qō solū fcat. sz monos primā hz syllabā liquidā. Stabilis a stabā. manus a mano. fabella a fabulor. titulus a tutū tutu. vitiū a vito. domus a doma. qō tuctū fcat. Dux a duco. lucerna a luceo. sopor a sopio verbo. ofella ab offa. farina a farre. sigillū a signo. disertus a disseroabes ab absum. quater a quattuor similiter quaternus. tigillus a tigno. accrūs ab aggere quasi agger? vadum a vado is. vel vador aris. varicosus a varo. arista ab arco. Numisma q cū est a nūmo. fragor a frangosilr fragilis. haruspex ab ara. sz potius ab haruga. i. hostia que seruat in ara fm donatū. sodalis a sua deo vel a sodes. sagax a sagio. anus ab annis. nemus a nemine. noto a nosco notum. coma a como is. vir a vis/ virtus a viro Teste Cicerone

boetg cū cerdet stabili ē

Eiij

De cognitione quantitatis primarum syllabarum in generali

Aqua ab equo. i. plano. femur a femine. siquidē a si ⁊ quidē. natat a nauigat vel nauta. mamilla a mamma. ouat ab o letantis voce. fides a fio et dictum. Italus ab italia vel ptra. omasum ab omine. pluuia a pluui pterito. pseuca grecū est sed vnde deflexerit videas. bubulcus a boue. curulis a curru. Hz de his ⁊ alijs latius videbimus in regulis specialibus

De Regula

De regula de pteritis bisyllabis prima

Prima quatit
Ad mea festa vem
Prig ad tua vem
Ouidius de re. q.
Ne certe sapho melior fecit amice.
Certe ego fecissem
De pteritis bisyllabis

Omnia preterita pones dissyllaba longa
Que breuiant geminē vocales: demq; bibitq;
Et dedit atq; fidit scidit ⁊ sterit ⁊ tulit hec sex

¶ Quinto aliquē sunt regule quibꝰ prime syllabe cognoscuntur ⁊ medie

Prima

Prima omnia preterita bisyllaba priorem producunt. vt legi vidi. Et in temporibꝰ inde formatis similiter in compositis. Horatius. Quis tam exiguos elegos emiserit auctor. grammatici certant. Idem Amphora cepit institui. Virgilius. O melibee deus nobis hec ocia fecit. Excipiuntur vocalem ante vocalem habentia vt fui clui cum compositis ⁊ tēporibus inde formatis. vt rem/sem/rim/rose. Horatius. Quid libet audendi semp fuit equa potestas. Virgilius. Nonne fuit satius tristes a marilladis iras. Excipiūtur ⁊ hec sex. bibi/fidi/scidi/tuli/dedi/steti. Virgilius. Claudite iam riuos pueri sat prata biberunt. Horatius. Et noua rerum nomina ptulerit Virgilius. Hic tū responsum primus dedit ille petenti. Idem ⁊ steteruntq; tremē. Virgilius. Non tulit antigenes.

Liqui pa liqda
Similiter liqui quod ponit ad placitum Virgilius. Te regina reliquit. Idem Patriam liquerat tellure sepultam.

Ouidius de re. amoris
Trabe sublimi triste prendit onus. Ibid. Et lo[illegible] ⁊ eo pte fefellit amor.
De pteritis geminantia pna
Nota
Preterita aliorum nos bisilbarum verborum
Exceptio

Secunda regula de geminantibus preterita

Preteritum geminans primam facit hanc breuiari
Estq; secunda breuis: tamen vnum cedoq; dempnis

¶ Hic ponit secundā regulam dicens verba geminātia preterita ⁊ primā ⁊ secundā corripiūt. vt pello pepuli. cado cecidi. Horatius. Multa renascentur que nunc cecidere cadentq; vocabula. Virgilius. Aspice vento si ceciderunt murmuris aure. Excipiuntur duo pepēdi a pedo. cecidi a cedo cum compositis ⁊ tempibus inde formatis. Item aliorum preteritorum tanta est prima syllaba q̄ta in eo ⁊ prima positione fuerit siue vocalem seruauerint puram siue mutauerint. vt statuo primam corripit. Corripit ⁊ statui ⁊ institui. Virgilius. Pan primus calamos instituit fallit in his regula genui. potui. posui. coegi. quia positionem non habent vt in presenti

De tpibꝰ a preterito formatis.

Preteritis plusq; perfectis atq; futuris
Coniunctiuorum lex seruit preteritorum
Hec in passiuo sunt tempora iuncta supino

Ouidius de re. amoris
Vt sua qd peperit vno ferat arbor omnis
Ibid. Sic multi mirant se me virata fefellit

De cognitōe q̃ntitatis primar syllabar in generali.

¶ Hic remouet dubiū dicens. Non solū regule p̃dicte verificant de p̃teritis sed etiā de quinq̃ tēpib̃ a p̃teritis formatis. pfecti em̃ tpis q̃ titas disseminat ad singula tpa inde formata. vt sicut feci, pducit fesic feceraz fecissem fecerim fecero fecisse. Atq̃ dedi priorē corripit. ita z dederam dedissem dederim dedero dedisse. ¶ Item regule p̃dicte verificatōem de p̃teritis z tpib̃ inde nascentib̃ ꝓbor passiuor ꝓmuniū aut deponentalium non habent. Quantitatē em̃ supinor imitant. qz ex pticipio p̃teriti tpis z ꝓbo substātiuo circūloquunt. qd̃ nō subtiuit Alr ibi. Hec i passiuo. ¶ Item p̃teritū ~~optatiui~~ secundā psonā, pducit. futurū ꝓ corripit causa dze. Virgz. Utilis hec ꝗram si dederitis erit. Ennius. Non mi aurum posco nec mi pciū. Vtrā dederitis in vndis Ouidij

Normam presentis per cetera tempora dicis
Participans socia presens in duscq̃ futura
Debent consimilem seruare gerundia legem. Regula

¶ Hic ponat quantitatē tpm a p̃ti descendentiū. Vñ quāta fuerit vocalis scōe psone p̃sentis indicatiui in singulari tāta manebit in tempib̃ inde formatis. Nam cū z pme z secūde atq̃ quarte ꝓiugationū vocalis vltima scōe psone longa est. parem vniuersa tpa inde nata in eadem syllaba quantitatē habebūt. vt amo amas in as longū desinēs de se facit longa. amamus amatis amabā amabo amā amato amarem amare amandi do dū. Doces docemus docetis. audio audimus auditis z̄c.

Ediuerso tercie ꝓiugationis indicatiuus scōm psonā corripit. sic cetera quoq̃ tpa vt legis legimus legitis. Attū est vnicū verbum pme ꝓiugationis hns a breuē in vniuersis modis z tpib̃ suor etiā ꝓpositor. vt dōdas circūdo pessundo venūdo satisdo Virgz. Frigora parthenēos cantibus circūdare saltus. ¶ Aliaduertendū tū q̃ p̃teritū impfectum tercie nō concordat cū scōa indicatiui psona. qm̃ illic vocalis mutat. vt legēbā legebas. Tunc ibi (Participās sociā) Hic subinfert oīa vocabula a p̃senti descendētia cū gerūdis eiusdē esse prā tis in quātitate cū scōa p̃sentis indicatiui psona ꝓbor. z sunt sextuplicia. vt pticipia in ans z in ens z dor silr ꝓbalia in bilis tiuus. men. mentū. vt amans amādus. amabil amatiuus. amamen amamentū. primam corripiunt. amo em̃ corripit. ita clamans clamabilis clamatiuus z̄c. primam pducunt vt clamo. Ita videns primam corripit Virgilius. Iamq̃ videnti sanguineis frontē mortis z tempora pingit. Idem. Ille dolum videns

¶ Tercia regula de supinis dissyllabis.

Longa supina dabis dissyllaba: sed breuiabis
Qui si ci sa li i da ru sta: decq̃ supinis
Orta: sequuntur ca sit staturus tamen extra
Nec patrem sequitur ambitus si inuocatur. Decq̃ regula

Hm doctissimos fr hor opponit fr Bartos d Eusario auuco p tard. vnde sic ad sanctu

De temporibz a p ti quo ad q̃ntitate

Sicut de pter. plqpf. z fut. exd. sicut p̃ti p̃ti

Et de p̃ti et de p̃teritu impfectū et de futuro / preter. i. ro / sicut q̃ntitate p̃ti indicatiui quoad plna syllaba d nō retet positio. et q̃ta vltima sit. tat et vocalis eadem. tempo. de natorū erit. Nam nisi mutaret z̄c. et d

legebā

Subillatio de voca quo ad p̃az syllaz

bulis a p̃ti fozti

Terna de supis bissillabis

De cognitione quantitatis syllabarum in crescendo positarum

¶ Item Omne supinū bisyllabū primam producit vt lusum visum. Preter quitū a queo/cuius exemplū vix reperis Itūm ab eo in propositis Ouidius. Sol aditus quē queris ait. Sitū a sino. vt obsitus pauptas. obsita pānis. Datū a do. rutū a ruo vt dirutus. Ouidius. Dirura marte ruo Ratum a reor. Virgilius. Nos abiisse rati/litū a liuo vt oblitus. Ouidius Oblitus orōm cede libellus erit. Citū a cieo. es. Nam cio cis quarte priu gationis producit. Lucanus. Stratisque excita iuuentus. Item statum a sto/pter staturus. Lucanus Cum statura fides superet rei. Ceū satum a sero. Virgilius. Dulce satis humor. Tunc ibi (nec patrē sequit) Ab ambio propositū ab eo excipit ambitus participium quō penultimā producit Ouidius. Iussit et ambite circūdare littora terre. At ambitus vel ambiter nomen substantiuū corripit. Lucanus. Letalis quia ambiter vibi.

¶ Item notandum fm Priscianum. Omne supinum in atum producitur. vt amatum pter quattuor vt statum/ratum/datum/satum/

Quod fit in ūs vel in o vel in or verbale vel in trix

Participans quoque preteritum per rusque futurum

Ad normam debent se conformare supini

¶ Hic addit doctrinā regule dicte dicens. Omnia deriuata a supino eiusdem sunt quantitatis cum supino. vt sunt participia in rus futuri tpis Et in us preteriti tempis. Sil' verbalia in or us io trix. vt amātus amaturus amator amatrix amātio/a ante t producūt qr amatū. Sil' oblitus oblitturus cū reliquis i corripit. ¶ Item nota aliam regulā. Oia participia in itus terminata a ybis pme secūde aut tercie piugatōis corripiūt penultimā vt domitus a domo. secūde exercitus ab exerceo. Virgilius. Vel que sub legi tacitus tibi carmina nup. Domitus a domo 3e. Virgilius. Que sunt mihi cōdita versus pter verba in iui preterita fabricantia. Illa em itus producūt. vt lacessitus accessitus cupitus peritus tritus pesit arcessitus sopitus/cum alijs quarte piugationis. vt sopitus. Ouidius. Thessea psumit semiportita manus. Idem. Dum petis amplexus sopitaque brachia tactans. quarte. Virgi. Dōtib hic vtis soli cātare periti

Quarta Regula

Ui tum dante preit vocalis non breuiata

Qui si ci sa li i cog ag denis et inde creata

¶ Hic ponit quartam regulā que fere cadē cum tercia. Omne enim verbum vi in preterito habēs/atque vi in tum supinū reddēs mutādo aut nulla lrā aut dempta aut addita aut mutata vocalē producit aū tū vt amaui amatū voui votum cupiui cupitum audiui auditū. Exceptis i tertu positis vt quitum a queo/situm a sino/citum a cieo/satum a sero/litum a liuo/rutum ab eo/quoq erēpla vidisti. Ita cognitum a cognosco.

Regula de crescentia ad medias syllabas

¶ Qui rectos superant: obliquos crescere dices | Prima de cremento nomi'

De cognitione quantitatis syllabarum in cremento positarum.

A pluralis t e crementum protrahit oes
I vel y cremento breuiare iubemus eodem.
Sunt testes quorum quarum rerum manibusque
Et verubus rebus dominabus siue duobus

¶ Prima regula de cremento nominum. A E O in omni cremento nominum producuntur vt dominabus rebus diebus duobus I t V sp corripiunt vt tribus manibus verubus. Excepta tertie i us feis vt fell senectus iuuetus. quod clari accetur penultie indicat. Itaque pauci pcurro Est autem accetur a voce cantilena nos facies syllabas cognoscere. Si duo ad hoc tm necarij Correptus qui pes penultimam non eleuat sz sine mora deprimit. vt regulus docilis. Productus q diens penultimam eleuamus. vt roanus frutis Itaque omnes dcoes tetrasillabe sunt polisillabe resoluende in trisyllabas. vt cognoscat quantitas mediam syllabam. vt si ignores quanta mi in amicissimus resolue in amicu t inuenies

A.E.O. producuntur
I.V. corripuntur
Quae accentu etiam vel ad agnoscenda quantitatem mediam syllabam
Notabile

¶ Altera de verbis generalis

Verbum personam (quod habet superare secundam
Primi presentis) crescens hac arte notabis
Debet ad actiui presens hec norma referri
Et si non habet actiuum tunc fingere debes

¶ Hic ponit regulam generalem verborum quantitatem ad crementum dicendum. Omnia verba in cremento retinere quantitatem vocalis secundum personam primitiuis indicati. Ut verba primitiuum secundum t quarte coniugationum vocalem secundum personam singularis numeri indicati modi producunt Itaque in cremento dicimus amas amamus. doces docemus. audis audimus. E contra tercie ibidem vocalem corripiunt. Ita t in cremento vt legis legimus. Preterito imperfecto indicatiui excepto. Vocalem enim mutat vt legis legebam. Huius enim regule quinque speciales enumerat

amas
doces
audis
legis

¶ Prima specialis verborum per a crescentium

A crescens verbum producere debet vbique
Ex do fit breuis a: cum prime compositiuis

¶ Prima regula A in omni cremento verborum sp producit. vt amamus legamus audiamus doceamus. Virgilius. Formosam resonare doces. Amarillida silvas. Preter do cum compositis suis prime coniugationis t sunt quatuor vt pessundo venundo circumdo satisdo. Virgilius. Cambus circumdare saltus

¶ Secunda de E

Enisi cum subit r debes producere semper
Cum subit r curtam dant plurima: plurima longam

¶ Secunda de I

Ut
amamus
doceamus
legamus
audiamus

verba
verba
verba

Ut
amaris
doceres
ere
eres
eret

De cognitione quantitatis syllabarum in cremento positarum.

In sum, siue fero crementa velimus notato

Ac edo

Omne lego presens breuiat: quartus secunda

Longam passiuo reris vel rere notato

Plusquamperfectum per quamlibet est breuiandum

Curta sit in prima beri vel beresiue secunda

In coniunctiuo duo tempora curta notato

Et verbum crescens alibi producit ibidem

¶ Hic docet quos e sequente r producit. quadoque vero corripit dicens. hec defectiua sum fero volo et edo non imitant regulam Anomola enim sunt quare potius e producunt positione. vt ferre vellem edo es est. ¶ Item verba tertie e corripiunt. vt legere/ excepto futuro indicatiui passiuo. vt legar legeris. ibi enim e producit. vt in vbis quarte coniugationis. vt audiar audieris At in futuro passiuo vbique et primes scde corripit. vt amabor amaberis docebor beris/ cum tpibus a preteritis formatis omnium coniugationum. vt amauerim docuerim. legero. audiuero. In aliis producit vt docerem/ameris ¶ Item edo compositum a do priorem producit At edo grecum et anomolum eandem corripit. Unum. Dum dapes vescor edo. dum sermonem loquor edo

De I

I tibi producit quarta crescentia prima

Omni preterito reperitur inus breuiando

Iuncta velim produc crementa priora vel in sum

I breuias aliis si non v consona subsit

Item I semper corripit/ vbis quarte coniugationis exceptis. vt legimus aut dimus. Cum illis (nolo volo sum) vt nolimus velimus simus

Compositum partis retinens i fine prioris

Hanc breuiat medijs sicut tubicen: sed ibidem

Excipies iungetur ei tibicen quoque vbique

¶ Hic remouet dubium. Si i in fine p crementum producit vt id etiam in compositione ambiguitatem tollens i in composito refert. corripit. i p se in fine p ducatur. vt omnipotens cunctitenens/ exceptis tribus. vt tybicen nomine ibidem et vbique aduerbijs ¶ Itaque poete ad hanc regulam sepius transuecti metri necessitate infinitiuum verbi passiui hac syllaba er ponunt vt dicier pro dici. Ut Prudentius Ardentius iubet vestirier ostro

¶ Ex di compositum produc/ sed deme disertus

Tubicen sue angelus
Omnipotens
Cunctitenens
Bellifer
Opifex
Astrifer
Bignifer Bignifero
Magnifer Magnifero
Sed
Tybicen Mellifluus

De cognitione quātitatis syllabar. in cremēto positar.

Et que componis ex greco curta locabis

¶ Hic eodem motiuo ꝛturbatus verificat di in compositione producl. vt diuco/preter disertus ⁊ dirimo. Horatius. Fecundi calices quem non fecere disertū. Ouidꝰ. Hanc deus ⁊ melior litem natura diremit. Et composita ex greco

¶ De D ⁊ V

vt dysannis dyalectica. nyctiorax dyatesseron. dyaconnus

O crescens verbum producit: ⁊ V breuiabit

¶ O in qualibet ꝛiugatione semp producit. vt amatote docetote. U in sum ⁊ volo ⁊ nolo corripimus vt possumus nolumus volumus.

¶ De vocali ante vocalem

Vocalis breuis est alia subeunte: sed inde

Demi plura queunt: vt dius diacꝰ dium

Et fio cum fit dissyllaba vox: breuiatoꝫ

Via meus gloria filius reppuo sancto

fieri

hoc pong in sequ. p pg a.

Cum polisyllaba fit: fiet probat hoc fieretoꝫ

¶ Certo syllabe vocali ante vocalē cognoscunt. Vocalis em̄ ante vocalem in primis syllab in latinis saltē dcōib corripit. vt deus meus tuus suus fuit. Horatꝰ. Quid libet audendi sp fuit equa prās. pducit in fio dūtaxat bisyllabo. Horatꝰ. Breuis esse laboro. Obscurus fio. At i fieret fierem corripit Martialis. Sed fieri si vis hac rōne potes. similiter in dius/dia dium. Virgilꝰ. Dia camilla. Persius. Quid dia poemata narrant. ¶ Item hec regula ⁊ veritatem habet in medijs ⁊ vltimis syllabis. vt gloria filius. Tamen Statius in licūis i ante e produxit. vt Tē pla lycie dabis. x. Thebaidos

Tamē fiamus fiatis dicē

Triplex exceptio

E super i longam dat declinatio quinta

vt speciei

Quando vocalis preit e: sed eam breuiabis

vt spei rei

Consona si precat: dic ergo rei speciei.

Ut tua metra petunt dabitur genitiuus in ius

Barbara ¶ Supad totū orbis opes

Corripis alterius: semper producis alius

malca nemea

Tenditur eous: aer. platea chorea

Ps pedibus chorias claudit.

¶ Hic ponit triplicē exceptōem a regula. Nota em̄ quinte declinatōis eā i pducūt vocali p̄cedente vt speciei. pgeniei. Sed ꝓsonās si p̄cesserit eadē corripit vt rei spei. ¶ Item nota in ius mō corripiūt mō pducunt. vt vnius ipius illius. In alius ⁊ solius sp pducit. Silr alterius ponitur ad placitū. Lucanꝰ. Harpen alterius monstri cū cede rubentē. Therē tius. Sexuplos vel vnā vincet alterius singulū. Est em̄ ꝓsus trochaicus rius ergo sertus spondeus est qui ꝓtinet duas syllabas lōgas Deinde in eos pducit. tn in eōus qnqꝫ corripit Virgꝰ. Surgebat eōo. Silr et pducit. Statius. Ipe aūt puro celsum caput aere septus. Tn chorea

Prima

Ius 2a exceptio

Di.

nemea. malea. mō correptā mō productā penultimā hūt. Virgi. Pars pedib chorēas plaudūt Idem Halecēq sequacibus yndis. Lucanus Longe fluctus donare malēe Idē Nemei pectora monstri Marcialis. Non marathon thaurum nemei frondosa leonem

chorea

marathon

Grecacq iungantur que longa frequēter habentur

Isupa proprijs raro breuiatur hebreis vt hebias

mathias

¶ Hic ponit quarta exceptionē. noia cūm hebraica ⁊ greca vocalem ante vocalē coiter pducūt. vt medea. Orion. mathias Ouidi. Medee medea forem Statius visum extinuisset Orion Ouidi. Pierus has genuit pelleis diues in aruis Idem Si venerem Cous nūcq pinxisset Apelles. Quia haud certū discrimē apud oēs. iter greca ⁊ latina vocabula Quasdā regulas substringi placuit qb facilius vocalis añ vocalem quātitas discutiat ¶ Prima oia q̄ apud grecos emittūt gtm in ōys cū omega. pducūt vocalē añ vocalē. vt trōs. trōis ¶ Secūda. quedā terminata in aus. pria noia. pducūt a. vt menelāus protesilāus ¶ Tercia q̄dam terminata in aon pducūt a vocalē. vt aon ab aonia. Chaon. pharāon. didymāon. amythāon. lycāon. lapythāon. cremethāon. marthāon. biceraon. parthāon. ¶ Quarta quedā terminata in ion. pducūt i vocalē vt echion. orion. arion. amphion. hyperion. pandion. Ixion. pducit eūm. ¶ Quinta quedā terminata in ia. pducūt i vocalē. vt dia argia. elegia. lampia. hippodomia. loadamia. lebadia. Deidamia. pedia. mechia. magia. thalia. ¶ Sexta. quedā terminata in ius pducūt i vocalē vt sperchius. lycius. ¶ Septima quedā terminata in oius pducunt o vocalē. vt troius. acheloius Virgi. Troius eneas lybicis ereptus ab yndis Idē Poculacq inuētis acheloia miscuit yuis ¶ Octaua. quedā terminata in eius. pducūt e vocalē hoc est que mutāt Hita in e longum vt peneius a peneo. cybeleius a cybele. phebēius a phebe. rhodopeius a rhodope. cytherēius a cytherea. phineī a phineo. nereus a nereo. pseius a pseo. priameius a pamo. baccheius a baccho ¶ Nona quedā terminata in aia pducunt a vocalē. vt panchaia. achaia Ouidius. Ah quoties dices. cū paup achaia nīa est Virgi. Totacq turiferis Panchaia pinguis arenis ¶ Decima quedā pducūt. que cū Ei dipthongo apud grecos scribūtur in penultīa syllaba. vt galatea. althea Alexandrea. cytharea. medea. deiopeia. penelopea. calliopea. cassiopea. silr spondeus alphē pareas ¶ Undecima quedam que cū Hita apud grecos scribunt ⁊ mutant Hita in e longū. vt echeneis. Aeneas Lucan. In medijs echeneis aquis. Philelphus tūm libro 3o epla 4o nō echeneis pro pisce. sz olechinus scripsit ¶ Duodecima quedā. pducūt quē cū ai ⁊ oi dypthongo a grecis annotant. quas dypthongos nīi in ae ⁊ oe traducere pfueuerūt. vt ius dea. astypalaea. lenaeus. lyaeus. actaeon. agaeon. melibaeus. schenobaea. cubaea. cribaea. poaetia. ¶ Decimatercia. quedā adiectia in ous. pducūt o vocalem. vt myrous. gelous. lesbous. arctous. argous. sardous ¶ Deciaquarta ⁊ alia prope plurima pducūt vocalē añ vocalem

thorea

zam

Nota q̄sdā regula de vocali ante vocales

ōys pria

aus 2a

aon 3a

ion 4a

ia 5a

ius 6a

oius 7ma

eius 8ma/eius ⁊ 3s dlbas

aia Nona

ea decima

H. E Undecima

ea duodecima

ous decima 3a

Una plima 3a que vocalem añ vocalē pducūt 1a

lem de qbꝫ nō dat certa regula. Zoilus. troilus. laertes. stoicus. taygetus
Cho. chius. cous. ceus. geometra. aeacus. aeolus. pean. pcon. pocas. aeas. phear. maeon. macēder. leander. ceyx. baloeus, typhoeus. cyanc cyanee. lageos. lagois. macotis. diana. achelous. Erous. enyo. amalthea. thyas. agea. tros. hꝫ trois. heros herois Ouidꝫ. Quiscꝫ es. ex illo zoile nō habes Virgꝫ. Parte alia fugiēs amissis troilus armis. Horatius. Stoice post dānū sic vendes oia pluris Statius fronde verecūdo Clio mea ludit herrusco Cuilibet eīm vocabulo facile subjicere ex[iii] ex poetis probatissimis. quod breuitatis causa omitto.

¶ Septimo cognoscitur syllaba exemplo.

Exemplo

¶ Item vltimo cognoscit syllaba exemplo quotiens ad approbati alicuius poete ꝓfugimus auctoritatē In oib eīm dcōib. poeta ꝓpsus reḡrendus est. qꝫ nihil magꝫ prodest. cū exēpla poetarꝫ. z maxie in ꝓmis noib euiuscūqꝫ etiā rei. Propterea legendi stꝫ poete At in ꝓmis optimi z probatissimi vt Virgilius Ouidius Lucanus Papias Statius Horatius Juuenalis Marcialis Persius Silius Baptista Philelphus. Angelus Policianꝫ. Eorꝫ eīm ꝓsus memorie ꝓmēdandi cū plurimi. quo facto. ne ipis quidē regulis opus erit quib eīm oia ꝓplecti pene infinitū esset. nō ḡ eū laborē recusabis. quo tm pcipies emolumēti. Dz si qñ syllabarꝫ quātitatē inuenire non noueris. vt habeas quo mō inuenias regulas alexādri aiaduerte. que si forte nō oēs enuclauerint voces. pstertim ꝓria tā virorꝫ cū locorꝫ Auctor tm ipe excusandus. Fūda eīm nō semper oēs pisces sup quos iacit ꝓhendit/ maxie cū nō aīo illius sederit de ꝓpriis noib quātitates disserere. licet de paucꝫ edixerit. que (vt puto) tūc illi memorie occurrebāt. quare magꝫ illi grā referenda. cū reprehensio ascribenda. qs eīm pulchriorē ordinē syllabarꝫ cū tratis vncūqꝫ descripserit/ quare si qd defuerit. z tibi z vnicuiq (vt inqt Aristoteles) addere licet. Ut z ego sepius addā in regulis sequentibus.

Thyriani poete ꝓba
Babellius. Marpheq vegius. Iuuenus. Lactantius. Bodullius. Prudentius. Francisq Petrarcha.

A. Cōmēdat dnoꝝ mrīū allexandꝝ cōmentatoꝝ

¶ Regule pticulares Et ꝓmo de ꝓmis syllabis.

A ante b corripis a. sicut scabo siue scabellum
Et stabilis stabulū. dabo vel labo siue flabellū
Et labor. hinc dentum labi cū fabula flabam
Scabiby z rabes. z stabam pabula labes
Et fabor strabo nabāqꝫ simul sociabo
Fabellam varies.

A ante b

Virgilꝫ Troie miserata laboreꝫ.
Horaꝫ
Ouidꝫ quodam (nō longa ē fabula) dicēc

¶ Positis regulis gñalib qbꝫ syllabe dcōm noscūt. hic pticulares non minus describit Et diuidit in tres ptes. tres eīm syllabe quātitatꝫ incertitudinē sepius patiūt vt ꝓme. medie. z vltime Primo itaqꝫ cum ꝫ quātitatis sit a añ b exordit dicēs A añ b in ꝓmis syllabis corripit vt stabulū habit Statꝫ Et sonipes habit aīosqꝫ imitatꝫ cōstrꝫ Excipe in textu posita vt laborꝫ q producūt a vocalē Statꝫ Tua turba relicto. labes celosa quo labesco Sed labare corripit a Ouidꝫ Jāqꝫ labāt cunei spoliataqꝫ tegmina cere. tm flabellū a flabro. producit a vocalē Propertius.

Et mō pauoni caude flabella suphe Sed scaber ⁊ strabo pmā syllabaz
correptā hūt Virgz. Et trophus ⁊ scaber. ⁊ nigris resa cylindris Hora
tius Non fastidisse strabonem

A āte C

ut sacer
b parco
b vacuus
b fares

Ac breuis probat hoc acer arbor. acerbus acesco
Lum b preit aut p produc. breuiacz paciscor
Et placet ⁊ baculus spaciū brachos estcz morandus
Hic acer thracus facundus machina dacus
Braculus addatur. sed hiacinctus variatur

¶ A añ c corripitur vt acer p arbore. Deme acer adiectiuū Virgz. Aut
acrē dubites in plia poscere turmū Achademia aliq pducūt Horatiꝰ trū
corripit Vt atcz inter siluas achademi grere vex Braculus Virgz. Al-
ba liguſtra cadūt vaccinia nigra legūtur Excipe trachyn. acis. macero
maceras. cacabo glacito pachynus. ¶ Item Trachyn vrbs est boetie.
Lucanus Flebile pieridū Trachyn. pcūcz nefandū ¶ Itē acis fluuiꝰ
est sicilie herbosus Ouidius. Et ripas herbiferis aci tuas. ¶ Itē Ma
cero pmā cōem hz Ouidiꝰ. maceroz interdū. Germanicꝰ cesar vnū hoc
maceroz. ⁊ doleo tibi desse Theretiꝰ. Priscianꝰ Frangit hircino mace-
ratus sanguie trū. Itē Cacabo Ouidius de philomena Cacabat hinc
pdit hinc glacitat improbꝰ anser. Item Pachynus vnū est ex tribꝰ sici-
lie pmontorijs Virgz. Prestat trinacrij metas lustrare pachyni At Ou
idius pmā positiōe pducit E quibꝰ imbriferos ysus pachynꝰ ad au
stros. Tūc ibi Hinc acer tracꝰ Excipit in textu posita cū his q hūt b vel
p añ a. qz hec etiā pducūtur vt bracheplaca Marcial. Nō brachia vel
lis pter in textu posita ¶ Nota dacūs daci primā pducit Martialis
Grande iugū domita dacus ceruice recepit Statius digna tulit cū pri
ma truces amētia dacos Sz daca pmam corripit Virgz. Indomitucz
dace. ⁊ pontē indignatus araxes Lucanus Et veritos errare dacas in
menia ducat Item Bacca cū gemino c scribit qre pmā pducit politiōe.
Virgilius. Et baccas semp frondentis achāti.

A ante D

Ad corripies tibi sunt gradus ⁊ vada testes
Excipitur radix ⁊ clades suadco spadix
Trado traduco gradiuus vadocz rado Et gades

gradū pmā hz

¶ A ante d corripit vt vadū gradū Statius Ire redire gradu Tolle in
textu posita Jñ nota gradiuꝰ primā syllabā indifferentē hz Gradiuūcz
patrē gericis q psidet aruis Statiꝰ Gradiuus quātas ipsis spoliauerit
vrbes Ouidius Et genꝰ a magno ducētē forte gradiuo. ⁊ est ꝛgnomen
martz. Item Ladon archadie fluuiꝰ pmā pducit syllabā Ouidiꝰ Do
nec arenosi placidū ladonis ad amnē venerat ¶ Itē Padus pmā corri
pit ꝛ doctrinā Sulpitij Virgz. Siue padi ripis athesim seu ꝓt amenū.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Est super f breuis a. fit saphirus lapis extra — A ãte f

¶ A añ f corripit vt vafer. sz sapphirus cũ duplicato scribit p q̃re p̃mã positõe, pducit. z est lapis p̃ciosus Tñ Prudẽtius p̃mã corripit vt patebit

A g breuis. probat ecce sagax. strages retrahatur

Vagio vagina magalia stragula saga

Lagana producit petrus indago sociatur

Si p vel f p̃cesit produc. sed demc flagellum

Additur atq; fragor fragilis. plaga rete vel ora.

¶ A añ g corripit vt ago Statius Huc age fama prior. Idẽ Et magne fingit vaga murmura rhome Excipe in textu posita. z q̃ hñt p vel f añ a vt flagro pagus Horatius circũ cõpita pagos, p̃ter flagellũ fragilis — A ãte G

fragro fragor Statius p culmina montis it fragor Et plãga pro regione z rete Silius excipiũt agea tragula ꝓtagiũ repagulũ coagulũ ¶ Itẽ agea via ẽ in nauí Ennius Multa foro ponẽs ageaq; longa replet ¶ Itẽ Tragula genus est teli Lucillius Tũ spara tũ rumices portantur tragula porro. ¶ Itẽ Contagiũ con z tago pro tãgo Virgilius Dira p incautũ serpãt ꝓtagia vulgus Iuuenalis Cretice polluces dedit hanc cõtagio labem. Ouidius Raptaq; de dextro robusta repagula posti. z sti obices Calphurni? vexit z nulla tremuere coagula lacte ¶ Itẽ vagio p̃mã producit Ouidius Reddit onus vagitq; puer ¶ Itẽ Tragedia Sulpitius p ducit qd̃ horatius corripit Effutire leuis indigna tragedia versus

Ciua plaga p verbe sicue vlinus p̃mã log

A super l tardant dissyllaba. sed calo verbum — A ãte l

Ac alit atq; malũ quod mobile demo. palãq;

Atq; phalam. fit deinde palcs his iũcta phalanxq;

Atq; salum mare.

Vis que nascũtur pariter quoq; corripiuntur.

Nec quibus est crescẽs genitiuus corripe. sicut

Sal salis atq; palus. calo dematur z ales

Que polysyllaba sunt breuias balistaq; tolles

Alea caligo balenaq; salebra squalet

Virgil z bucol Pastores mãdat fieri sibi talia Daphnis. Tale tuũ carmen Nunc dormit fessis zephyr

¶ A añ l pducũt dissyllaba Virgilius. Malo me galatea petit lasciua puella Sz malus adiectiũ corripit ma. Martialis vxor tua galle male audit Excipiũtur in textu posita Silius cales. Virgilius. Equora quicq; cales liquãtur amnisq; vadosi Accola Et que crescũt gris sicut sal salis. palus paludis p̃ter halec genus piscis Horatius Ego fecem primus z halec

Mantuanus Plena malis tellus

male audire
male dicere
male audire
male audiri
male dicere mihi male audies v. vituperaberis.

Martialis Capparus ꝛ putri cepas halece natantes ¶ Item Calo ca
lonis ꝑmā coēm hꝫ Ouidi⁹ ꝑ flamā salijsse calones Horatius. hūc ꝑ
mixerūt calones atq; caballi. Tercio excipiunt in textu polysyllaba vt
saluto caleo. excipit alecto ꝛ palatiū Virgilius Reginā alecto stimulis
agit vndiq; bacchi Statius. Dū noua ꝯtentis surgant palatia flāmis
Martialis Inde sacro veneranda petes palatia diuo. tñ etiā repit cor
repta Lucan⁹ Phebea palatia frondes Virgꝫ. Que tuscū thyberim ꝛ
romana palatia ſuas ¶ Item Ballista scribit ꝑ duplū ll a baddio qđ
est iacio vulnero sagitto derinat Ouidꝫ. Quā graue balliste menia pul
sat opus ¶ Item alia qñ scribit ꝑ simplū l corripit Lucan⁹ Quas alie
clades Sꝫ qñ scribitur ꝑ duplum l producit Virgꝫ. Quosq; secans in
faustū interluit allia nomē Silius Maior ꝛ horrificꝫ sese estulit allia ri
pis Sed alea pro ludo producit. vt dt textus Horati⁹ Quē dānosa ve
nus quē ꝑceps alea nudat ¶ Itē Salebra ꝯtra Alexandrū corripit sa.
Marcialis Sed que ꝑ salibras altaq; saxa cadunt

A āte M

A sup m tardant dissyllaba queq; sequūtur
Sunt damus atq; fames chlamis. ꝛ tñ ac amo dēpta
Atq; thamos
Que polysyllaba sunt breuies amitto sit extra
Lamina lamentor. quibꝫ amentum sociabis

¶ A añ m dissyllaba producūt vt stamē fama Stati⁹. fama tace Exci
pe in textu posita Stati⁹ It tergo demissa chlamis. silr hamus Iuue
nalis Corripit dispositꝫ ꝑdiues hamis. silr samos Virgꝫ. Threiciāq;
samū Lucan⁹ Reddit saxa sami Excipiūt scđo polysyllaba ꝑt lamius.
Ouidi⁹ Lamius Endimion nō est tibi lima rubori Stati⁹ cedat tibi
lamius vltro. sunt tñ q̄ latini⁹ legūt. silr ꝑt in textu posita q̄ tñ false Sul
piti⁹ corripit Stati⁹ Lamenta ꝛ notas accepit pectore voces Ouidi⁹.
Ecce cruor gelido ceu quōdā lamina cādens Tincta lacu stridet Vir
gili⁹ amisit verꝫ vetus albula nomē Ouidi⁹ dū mea dū digitos amentꝫ
addere tento.

A āte N

A sup n longam faciunt dissyllaba. deme
Hinc manus atq; cano. canis his anus addas anasq;
Ac ana siue phanes.
Ni sint a longis polisyllaba curta notabis
Ganeo dematur

¶ A añ n producūt dissyllaba vt canus canon danus dane. ꝑt in textu
posita Stati⁹. mirat plus posse man⁹ Ouidꝫ. A cane nō magno sepe te
net aper Sꝫ manes plis nūeri ꝑmā syllabā cōem hꝫ Virgꝫ. Stāt ma
nibꝫ are Lucreti⁹ Et nigras mactāt pecudes maibꝫq; deisq;. Scđo ex
cipiūt polisyllaba q̄ corripiūt ꝑmā. silr ganea vel ganeū corripit. Prudē
ti⁹ Ima pati laxa ganeaꝝ lege teneri. sꝫ ganeo producit ꝑmā Iuuenal.
Sed laudē siliquas occultus ganeo pultes Et est qui lustra frequētat.

Syllabis.

A p breuis. nisi papilio vel vapulo papo
Apulus ⁊ lapa saphirus crapula papa
Mappaq; cum rapa.

¶ A añ p corripit vt apud dapis capio Statij. Ipse aut puro celsum ca
put aere septus. excipiuntur in textu posita cũ his apher/apis/aphra/aphrũ/
apenin⁹/apidan⁹/saperda/sapo/lapathes Virg. Qia secũ armẽtari⁹ ap
pher agit Lucan⁹ Aut vag⁹ apher eqs vt pmũ emisit in agmen Ouid
⁹. mergat odorat⁹ trepidis pastoribꝰ apis Lucanus magni mactabit
apis Virg. Ytice se attollẽs pẑ apenin⁹ ad auras: ⁊ mõs est Lucanus.
Apidan⁹ nũq; celer nisi mixtus Enipeus: ⁊ ẽ nomẽ fluuij Persius Et
qd agã rogitas en sapdã adueho ponto. ⁊ ꝛ ꝗsi sapiẽs a sapio qꝫ pmaz
corripit Seren⁹ Attrito sapone genas purgare memẽto ¶ Itẽ lapathos
aliqñ corripit Columella Lubrica iã lapathos iã rhãni sponte virescũt
Horat⁹ Et lapathi breuis herba. aliqñ producit Serenus Sepe chelidõ
nia cũ succo lapathis addis. ⁊ ẽ gen⁹ olerꝫ. ¶ Itẽ apulia italie regio
pmã syllabã coẽz hz scõaz, pductã Iuuenal. vendiſt agros sz maiores
apulia vẽdit. sz apulus ab apula pmã, pducit. scõam corripit Persius.
Nec lingue tm sutiat canis apula quantũ. Itez Saphirus scribit p du
plũ p. vt patuit. silr mappa Horat⁹ Vtiliꝰ in scopis in mappis in scobe
quãtus Consistat sumpt⁹ neglectꝫ flagitiũ inges Itẽ napus false Sul
pitius corripit. silr saphir⁹ scribit p duplũ p Prudẽtius Hinc tibi sap
phirum sociauerat inde beryllum.

A ãte p

Mantuang.
Psephone plusorap

Ante q fit breuis a sp. nisi compositiua
¶ A ante q corripitur vt aquila Excipe composita vt nequaq;.

A ãte C

Ar breuis est. quod arista, phat varicosus aruspex
Excipitur carex ac areo varica varex
Area naricia vel glarea parco naris
Produc rus vel ra vel rum. testis tibi clarus
Ara vel hara dei suis para denic parumq;.

A ãte P

pare a q apparẽ vñ
Toto apparentia põ
mantuang

¶ Añ r corripit a vt aries arista pax dare Statius. videas dare thura
nepotes Idẽ Ipa thotos ⁊ sacra parat. excipiunt in textu posita cũ his
caria/larus/lari⁹/larista/larisa/arabia/smaragd⁹/arenc/barꝫ/barũ/q: ca
ria pmã syllabã coẽm hz Carolus aretin⁹ nũc caria ãtiq; fuerit spoliata
sepulcro. ⁊ est regio i minori asia cui⁹ ppli cares Petr⁹ riga i leuitico La
rus flumis ẽ habitator ⁊ icola tre Hinc lari⁹ a ũ. ⁊ larissa vrbs in thes
salia Itẽ Arabia vel arrabia regio est. Itẽ Smaragdus pmã syllabã
coẽm hz Lucan⁹ Terga sedẽt crebro maculis distincta smaragdo Mar
tial. Sardonicas smaragdũ adamãtas iaspadas vnoꝝ ẽ lapis pciosus
tmõs in egypto Itẽ Barꝫ ẽ cymba/lingua egyptiaca/ etiã ẽ vrbs medi
terranea Itẽ Barũ opidũ etolux Bari menia piscosi Itẽ barrhe cũ du
plo r stꝫ ppli indie/ertiã pro elephãte põit Horatius Quid tibi vis muli
er nigris dignissima barrhis.

Clarios · Clarig. apoll

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Item Arene vrbs est messenie Statius Egion arenêq;. Sz arena corripit pmã Ouidius Quid facis oenone qd mãdas semia arene Itẽ Sulpitiꝰ dixit arũcus ꝑ aurũcus Virgꝰ. Actorꝰ aurũci spoliũ ¶ Itẽ Carica pmã cõem hz Silꝝ pharus pmã corripit ꝗtra Sulpitij doctrinam Ouidius. Fluctib ambire fuerãt antissa pharosq;

A ante S

Cum subit s produc dissyllaba fit quasi demptą
Et casa siue basis polisyllaba curta notabis
Cascus excipitur. ⁊ basia longa notentur

¶ A añ s ꝓducũt dissyllaba vt casus nasus. excipe in textu posita cum his prason ⁊ thasos Martialis de nostra prasina sinthesis empta toga ḉa prason fcat porrũ hinc prasinus a ũ hoc ẽ viride ¶ Itẽ Thasos insula est thracie Statiꝰ Non huc admissa thasos. aut vndosa Carystos. Hinc thasius Virgꝰ. Sunt thasie vites stꝰ ⁊ mereotides albe. Deinde excipit Alexãd polisyllaba q̃ corripiũt pmã syllabã vt basiliscus spt asia et asopus. Virgꝰ. Dant ꝑ colla modos. sonat ãnis. ⁊ asia longest ẽ pasus musyescõm Seruiũ Sz asia regio pmã corripit Virgꝰ. Addaz vrbes asie domitas ¶ Itẽ Statius Iam ripas asope tuas Poetaq; ventũ Ouidiꝰ Quid referã asopon quẽ cepit martia Thebe. ꝗre cõis est et fluuiꝰ achaie ¶ Itẽ dr rhesina scriptũ ꝑ dipthongõ. qꝰ apud grecos scribit ꝑ r ita q̃re Sulpitius male dixit rasina Martialis Rhesina veneto nec resecare luto

A ante T

Ait breuis. nato fit testis quater atq; quaternus
Atq; statum status ⁊ statio latet. ac retrahatur
Vates saturnus laternaq; mobile latus
Quatuor ⁊ fatum naturaq; quaternus ater
Atria catholicus clatros sociare solennus
Platos cũ statim varies sed longa notabis
In quibꝰ m sup est aut r muta precunte
Philosophi mathesim dicũt veterescq; mathesim
Ut placet est platea dic platea siue platea

¶ A añ t corripit vt quater nato as: satus: satio Statiꝰ satus ense cęto. sed latꝰ adiectiũ ꝓducit. Excipe in textu posita Statiꝰ O dulces suspiria vates Silꝝ hec blatero atella ⁊ atina. qꝰ blatero pmã cõem hz Horatiꝰ Audit cũ magno blateras clamozefuriscq; ¶ Itẽ Atella oppidum fuit cãpanie hinc atellani ludi dicti stꝰ Iuuenalꝰ. Vbicꝰ exodio risum mouet atellane Silius Iãq; atella suos ¶ Itẽ Atina Marcialꝰ. Quo sine prisca gloriaꝰ atina Virgꝰ. Tela nouãt atina potẽs tyburq; sup bũ

Ouidius
Nec labo effrẽ ⁊ ratio
tibi vera attentiũ
Itẽ Autor hꝰ medulla
Deserpat a recto
quid decor ⁊ ratio
Et qꝰ mul ratio ⁊
Ampeta ate fuit
Ouidius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Silius. descendens atina aberat. q̃re coīs/ z vrbs iuxta pontinas palus des cāpanie. teste Seruio ¶ Itē Alexāder inepte ponit q̃ttuor. q: p dus plū scribit t q̃re pma syllabā positione pducit Virg. quattuor hic iuuenes totidē quos educat vpheus. Tūc ibi (Sz longa notabis) dicit qñ m vel r pcedit t pma syllaba pducit vt materia/matutinus/gratus/gratia/gratulor. pter in textu posita cū his matin⁹/matella/crathis. q: matinus mōs apulie Lucan⁹ Vultur z calidi lucēt buccea matini Item matella diminitm a matula qd vas ē vrinatiū. Martial. dispereā si tu pyladi pstare matellā. dignus es Item Crathis nomē est duor fluuiorū c⁹ pma syllaba est cōis Ouidi⁹. hic lycus huc sagaris peneusq; hypanysq; crathisq; Idem Crathis z hinc sybaris nris terminus oris ¶ Itē Bractea dr z nō bratea vt Sulpitius Virg. Ilice sic leui crepitabat bractea vento ¶ Item Catus pma corripit. Ausonius. doct⁹ hyblas cestu phegyas catus arte palestre Cattus aūt p murilego pma positione pducit. z dr cattus teste Seruio sup quītū Eneidos sub vrrocq; sexu vt hic z hec cattus sicut hic z hec lupus z gallus. ¶ Item Blattis pma corripit nō pducit. vt dixit Sulpitius Sz blatta scribit p duplū t Martialis Aut inopē metuat sordida blatta famē Horati⁹ Aut stragula vestq; blattaq; ac tineaq; epule putrescat in arca ¶ Itē latro verbū z nomē statera statū a sto pma corripiūt nō pducūt Horati⁹ Vt iugulent hoīes surgūt de nocte latrones Stati⁹ Sz certa velut equus in statera Lūcanus His ascripsit aquis quoq; stata rpa flatus.

matella cf myrchpott

v mūsio

A sup v breuis est. sed gnauus z auia denes

Bauisus nauis z mauors pauoq; mauis

Suauis prauus. item si presit l addita nute

vt clauis. clauig. clauo. (Funere) Quo mūd lūris duris suffigere clauis

¶ A aū v naturaliter corripit vt graūis faūūs faūet Stati⁹ Et pauet aspiciens ledēs ab ede pinqua Martialis Immodice fedo crimīe auaricie. excipe in textu posita cū his dāūūs laūinū Stati⁹. Diuasq; hortatur z ambit lauinū pma coēm hz Virg. Cernes vrbem z pmissa lauinī. menia Idē pfugus lauinaq; venit littora

Clauo ferit: clauis tap clauig duo nugi (Nec ea pnteq alibi ggr duoq;)

A ante

De E

Ante b fit breuis e. si nō duo consona presint

Ne format debet. phebus thebeq; notentur

Vrgilij nō mēbita debita posito

Hebrida debilitas phebe nebam quoq; nebo

¶ Hic docet quāta sit e in pmis syllabis dicēs e pcedēs b corripit. vt lebes Ouidi⁹ viginti fuluos operoso exere lebetes Virg. Collocat ipa p cul nebulis obscura resistit Excipiūt in textu posita cū his oebalia. sebetus. ebrius hebe hebui z trebia. ¶ Itez oebalia puincia est q laconia dr Papini⁹ Soluerat oebalio classem de littore pastor. dardanus Itē Sebetus fluuius est italie Papini⁹ Eubois z pulcra gaudet sebetus alūna ¶ Itē Ebrius Iuuenalis Ebrius. aut petulās. q nullū forte cecidit.

¶ Item hebe hebes iunonis filia. interptat pubertas Propertius ne si
celestē flagrās amor. herculis heben sensit. Item Ebur pmā hz cōm.
Virgz. India mittit ebur molles sua thura sabei Catull? ebore nyseo
vertice cesariem ¶ Itē Trebia lz habeat añ e duas psonātes tñ vocalē
e corripit Silius planiciē metuēs Trebiā collescz petebat Lucan? rpa
cānax fuim? trebiecz iuuentus Et fluui? est gallie. ¶ Itē Trebonius
et trebatius pmā etiā corripiūt exēpla st? apud Horatiū Itē hebreus ⁊
febris pmā naturalit corripiūt nō pducūt vt docuit Sulpiti?. Alt. Ac
cz p amppria ḡdā ponūt hebrea Hacer vnaczcz die febre suexabit eger

ante C

E c breuis secus est testis. nisi secula mechus
Fecis securus secundus grecia ceeus
Preco mecum te se vecors secius echo
Thecacz longatur. a quo chirotheca creatur.
¶ E añ c corripit vt secus at secū pducit Virgz. Te dulcz iuuat te solo in littore secū Idē ⁊ pecori iā gratior vmbra ē Idē estcz specus ingēs
Excipiūt in textu posita cū his lecythus oeconom? oechalia imbecill? pronia
Lecythus vas ē oleax fei gnis Hieronim? aūt posuit in masculino ter
cio regū capitulo. xvij. Et lecythus olei nō ē iminut? Oecom? dispensa
tor vniuerse domus ē Oechalia ciuitas laconie Virgz. Vt bello egregias idē disiecerit vrbes Troiācz oechaliācz. Horati? Tractari mollis
etas Imbecilla volet Lucreti? addē qō ibecilla nimis pmordia fingit.
Itē pducūt etiā recula a res ⁊ specula a spes Itē parecia ppositū etiā p
ducit ⁊ interptat incolat?. p quo aliqui false dicūt parochia

ante D

Ante d protrahis e. nisi sint dissyllaba. sicut
Sedes ⁊ tedet. cede pro dic denis edocz
Pes pedis atcz pedū cedrus st polisyllaba curta
Vt sedeo medicus sed sedulus excipiatur
Seditiocz simul cui seditiosus adheret
Dedalus ⁊ prediuni
¶ E añ d pducūt dissyllaba vt tedet sedes Virgz. totūcz a sedib? imis
pt cedo p dic edo defectū qz edo ppositū pducit. pes pedis pedū Virgz.
Immanere añ pedes hydrā Sz polisyllaba corripiūt. vt medi? Virgz.
medi? cū sol accēderet est?. pt in textu posita Virgz. Seditio seuitcz ai
mis ignobile vulg? Itē pedor a pes pmā pducit Lucan?. longuscz in
carcere pedor Stati? obsit? exhaustos pedore ⁊ sanguīe vult? h ē squa
lore Itē edus scōm vgitionē descēdit ab edor sic corripit manili? Incipiet eduli tremulū pducere mentū Sz scōm varronē ⁊ apuleiū scribit
p dipthongū ⁊ aspiratōez ḡre septi? pducit Virgz. Sic camby catulos silex
sic matribus hedos Iuuenal. ⁊ tyburtino veniet pinguissim? agro Hedul?.
Itē dedal? etiā scribit dipthongo Virgz. dedalus ipe dolos tecti ābagescz resoluit ⁊ fuit pater Icari ⁊ interpretatur ingeniosus

ante F

Cū subit f breuis e. sed compositiua notabis
¶ E añ f corripit vt nefas Virgz. Ensescz nefandi sz ppositū cū his p

Ro. Agricola
lla tamen te dura
ea pedonia laudū

gula: Sy dyngsthen a
6.

Iteur d sine nefas.

positōb⁹ de. se. e. pre. pducūt nisi sequat vocalis. vt desero/cū re vero cor
ripiūtur nisi sequat duplex ꝓsona vt patuit de prepositionibus

Ante g fit breuis e lego teste regoq; tegoq;
Excipias reges reginaq; regula leges
Eger ⁊ egyptus degens ⁊ regula degor
Egis ⁊ egloceron
E añ g breuiat vt lego rego Vlr. Ille regit dcis aios. Excipiunt in te
xtu posita Vlr. manesq; adijt regēq; supbū. Sitr aege ⁊ rhegū Lucā⁹
Vallos ⁊ extreme resonant naualiby aege. Et vrbs est cicilie pluralis
numeri ⁊ insula in mari aegeo ¶ Item E ante i semp pducitur vim
enim habet duplicis ꝓsonantis. vt peius peior.
E super l longam faciunt dissyllaba. sicut
Chele. deme chelim velut inde velimq; geluq;
Atq; melos scelus atq; celer delos/⁊ breuiabis
Que polisyllaba sunt speluncaq; belua demas
Delibutus ⁊ electrum speleaq; grecum
Elysius cum delicijs delubraq; iungis
E añ l m dissyllis pdu. vt velū chele excipe i textu posita Anth⁹ sabel.
Te mihi sz cultā cosmice tēde cheli. ꝓg⁹. Ipe velut stabili custos ī mō
tiby oli. excipit helix Telō lelex. ꝓgil⁹. Debale quē gnasse telō. sebe tide
niphaferk. ⁊ sic ē ꝓriū nomē. sz telō l'telū pō⁹ pmā ¶ Jt lucaq; Dor lele
gū dextra ꝓsū dndit aratr ¶ Scdo excipiūt polisyllā q ē corri/pt i tex.
posita. ꝓg⁹. altā ad delubra deor Sabel. Quāuis zelotypho sit placita
viro. Cū ist⁹ pelamys pelusū pelignū pelion. Iuue. Sicc⁹ peta suncul⁹
⁊ vas pelamydū. ⁊ ē gē⁹ pisc⁹. Itē pelion pmā cōem hz. Oui. pelion hes
monie mōs ē obuersus ī austros Sylius Ossaq; cū pelio cūz hemo ces
serit othr⁹. ⁊ mōs ē thessalie. Itē pelusiū vnū ē ex hostijs nili Proptius
Castraq; pelusi rōano surruta ferro: p pelusij Dar. Accipe niliacā pe
lusia mūera lentem. quia ab eo dici⁹ pelusius l'pelusiacus Vlr. Hec pe
lusiace curā aspnabere lēt⁹. It Pelignū vrbs ē pelignorum. Ouidius.
Peligne gentis gloria dicat ego
Est super m breuis e. sed fēmina semina demis
Demoq; produces ⁊ longis addere debes
E super m solam. sed correptis emo iungam
Ac emioq; themis
Et cū cremento dissyllaba nomina produc
Sed memor atq; nemus pariter femur abbreuiabis
E añ m corri. vt emo temerat⁹. ꝓg⁹ Intemerata fides. tolle ī tex. posita
Sitr coementū a coedo Horat⁹. Cemētū dittit redēptor. Sic ⁊ egmite
riū pmā. pdu. ¶ Itē hic text⁹ nō est Alexā. Ac emioq; themis. qr emo ē
tercien ōrte ꝓiuga. ōre nō dr emio is ire Itē stēmachū duplici m scribit
Sitr femur primā corripit ꝓta doctrinā Sulpitij Iuue. Stēmata qd
fecīūt quid pdest pōtice longo Sāguine censeri pictos ostēdere vultus.

Matuaq; p⁹ par.
Ante G
Nō ego cōi patru te
labe voluta
Ante
Ante I
Ante M

Virgilius Intulit in egū se femur Sz femē pmā corripit qre errāt scrī bētes p dipthongū. Virgz. Ocyus ensem Eneas viso Thirbemi sanguine letus Eripit a femine.

E sup n longa. sed eñ breuis atqz fenestra

Atqz penu penitus penetro penes atqz penates

Et frenesis varies flacco dicente frenesis

Si b vel g vel s t vel v preiungitur illi

Fit breuis. ac venū produci venaqz debet

Thenia tena simul venor sic tenera cenus

¶ E añ n pducit vt menia, Virgz Fusi p menia teucri. Excipiunt in textu posita cū his enipeus. enyo. xeniū Horatius Segnior apidani vires vbi sentit Enipeus: z est flūiūs thessalie iuxta quē illud horrendū pliū inter Pompeiū z Cesarē qd totū pcussit orbē. de quo Lucan septimo. Sanguine romano cū turbidus ibit enipeūs Etiā fuit hectoris auriga. Item Enyo dea belli Martialis Hec te decipeat ratiū naualis enyo ¶ Itē xeniū or munus hospitalitatz Martialis Qis in hoc gracili xenior turba libello ¶ Scdo excipit Alexāder ea in quibū b g s t v pcedūt. vt senes veneror tenuis Virgz. defessa senē passus pponere mēbra Idē hūc z nymphe veneramur z ipe Idē aut in aqs tenues dilapsus abibit. excipe in textu posita. adde benac strenu z trenar. qz benac scribit dipthongū Virgz. Fluctiū ac fremitu assurgēs benace marino Et est lacus gallie Horati Strenus z fortz causisqz philip agēdis ¶ Itē Teneo pmā correptā hz nō pductā vt dr Sulpitius Quidī Acane nō magno sepe tenetur aper

Ante p fit breuis e. veluti reperire. p duplex

Repperit excipies simul z preputia prepes

Epaqz protrahit e. sed hanc producere debes

S sibi preposita. breuiato tū sepelire

Longa fit e pacta repoqz simul sociatur

¶ E añ p corripit vt tepeo epule Virgz. Tu das epulis accūbere diuū excipe in textu posita. Sil' habentia s añ e. vt sepe sepius sepes Virgz. Hibleis apiū sepes depasta salicti. pter sepelio Addūtur hec cephisus. e pir. hepar. aepolus aepy Item Cephisus flūiūs est Boetie Lucan Boeti coiere duces. quos impiger ambit Faditica Cephisus aqua Itē Epirus regio est in europa Lucanus pmus in epirū boreas agat Out dius Rura petūt Epirus ab his regnataqz vati Itē Hepar quā greci dicūt mutando Hita in e longā nō ab ppositione vt dicit Catholicon. Tū Hepar macer de viriū herbaqz preter naturā corripit.

Mantuāng.

Vos penes z geg on bom z

Venalia nobis

Xenia

Idem Sulcestre

Ante N

Ante P

Langgauto allyn

quam ait. Sumptum curat hepar. ¶ Item Aepolus dicit capraríus. Statius in summis in gestū mōtib aepi. ⁊ vrbs est in argo. ꝓpinq pilo ¶ Itē Crepis crepidis apud latinos prima corripit. apud grecos vero pducit Hora. Chrisippus ōt sapiēs. crepidas sibi nunqꝫ. nec soleas fecit Persius Hō hic q in crepidis graiorꝫ ludere gestit ¶ Itē Epacta ꝓtra doctrinā Alexā. corrpit. Hā ꝓpositū ex ⁊ ayo. hec est epago qō est addo vbi in ōma est ē breue. ¶ Itē Repo prima pducit. vt ōt tex tus. sed vñ repēs repētinus format prima corri. Tibullus. Et quecūqꝫ meo furtim surrepit amori Horꝫ. Vex ope in longo fas est irrepe somnū Oui. bina repēs oculi obtulit ora meis. ꝗꝫ. Quo ruit ꝫ ista repēs discordia surgit ¶ Itē epacta ñ pō. ōma sz corri. ꝓtra doctrinā Sulpitij

Crepidę Soleę

Ante q fit breuis e sicut neqꝫ demitur equo:

Equus ⁊ equalis nequaqꝫ nequeqꝫ nequam

¶ E ante q corripit. vt neqꝫ equus substantiū. Virgꝫ. Flectit eqs curruq volans dat lora secundo. At aequus adiectiū pducit qr scribit p dypthongū. Tolle sit in textu posita q oia p dipthongū scribunt. Vir. Jactatus aequore toto. Excipit extra textū sequana q fluuius est belgarum in gallia cuius ꝓpli sequanici dicti teste Ptholomeo ⁊ strabone Lucanus. Optima gens flexis in gyrum sequana frenis. Martialis. Hac tibi sequanice pinguem textricis alumnam

Lucan. Oia mors æquo

E super r breuias. series hera siue ceraunum

Sic ⁊ herilis herus heresis tamen excipis heros

Merco feralis crumnaqꝫ cerulus heres

Moeret ⁊ eruca ceromaqꝫ seria seres

Es cris quero gens ceres ceraqꝫ sero

Erigoneqꝫ sinul chere

Xeropellinas debes clerus sociare

Longa fit e super r. sed demo veru veredraqꝫ

Corripis inferias feretrum veretrumqꝫ merumqꝫ

Quoqꝫ preposita pōnes dissyllaba longa

Est testis pera vestis productio pera

¶ Oañ r corripit vt hebreus Virgꝫ. de sedib imi. Hera corripit sed heros pducit Virgꝫ. Magnanimū heroū eū ceterꝫ in textu positis. Luꝫ istis neris berillus beritus cerinthie. Eridanus nereꝰ. Feronia. thera. neritos Lacrete sera cherulus. xerolophus. Itē neris mōs est argiuoꝫ Statꝰ Neris ⁊ ingēti turrite mole cleone ¶ Itē Berillus lapis est pre

Vir. Infelix dido verus mi minuq ergo.

ciosus Iuue. Heliadū crustas ⁊ ineq̄les berillos. Silius. Et solitū di-
gito berillon adērat ignis Prudētius. tñ primā corripit. Hinc tibi saphi
rum sociauerat inde berillū ¶ Itē beritus vrbs est syrie anthiochie Pri
scianus in pthegesi. Antiquāq̄ Tyron beriti ⁊ menia grate. Itē Cerī
thethes genus est herbe. Unde dicit Virgilius. Et cerinthe ignobile
gramen. Item Eridanus fluui⁹ est Italie. Unde dicit Lucan⁹. erida
nus fractas deuoluit in equore siluas. Et dr̄ alio noīe padus Virgili⁹
Siue padi ripis athesim seu ꝓpter amenū. hic em̄ fluuioꝝ maxim⁹ Vir
gili⁹. Fluuioꝝ rex eridanus ¶ Itē nereus deus marinus Lucanus.
Hic rubuit primū ciuili sanguinē nereus. ⁊ ponit̄ ꝑ mari ¶ Itē Eretus
oppidū italie Virg⁹. Ereti manus oīs. oliuiferq̄ mutusce. Itē feronia
cāpanie nympha est Virg⁹. Pascēti cui tris aīas feronia mat̄ ¶ Item
Thera vrbs est circa paruesyrtis initiū teste Strabone Callimach⁹
noīe callisto fuerat. sed post mō thera ¶ Itē neritos mōs ē in insula itha
ca Virg⁹. Dulichiūq̄ samosq̄ ⁊ neritos ardua saxis. Neritū oppiduz
est in acarnania ꝑte epyri qd̄ postea leucas dictū est/teste Plinio. ¶ Itē
Cerete vel ceres ceretis oppidū fuit tuscie Virg⁹. Est ingēs gelidū lu
cus ꝓpe ceretis amnē ¶ Itē Sera primā cōem hz sed magis correptam
Sylius. Obnoxi torquēt obices munimiā sere vbi ꝓducit̄. apud alios
corripit̄. Sed seriū qd̄ ſcat cū assertatōe ꝑducit primā. Hora. Sed tñ a
moto queramus seria ludo. Persi⁹. Atq̄ verecūda laxam⁹ seria mēsa.
Etiā seria gñis fei vasis gen⁹ oblongū Persius. In se sub rastro crepet
argēti mihi seria dextro ¶ Itē Cherulus diminutiū ꝓpriū nomen viri ⁊
dr̄ portul⁹. Xerolophꝰ siccus tumul⁹ interp̄tat̄/⁊ scribit̄ ꝑ apud gre
cos vt ¶ Tūc ibi longa fit e sup r. qd̄ r sequēs vocalē e ꝓ
ducit eā vt veru vereor ꝑter in textu posita. Silr̄ veredus. Mart⁹ Par
cius. Utar⁹ moueo rapiēte veredo. hoc est rede vectore siue equo siue au
riga ¶ Tūc ibi ꝑ q̄z ꝑposita. ꝙ dissyll̄a ꝓducūt e ꝑ p̄cedēte. vt pera pero
spera l̄ sphera Marcus manili⁹. Ingēti sphera totū p̄cingit olympum
Prudētius ꝟo primā corri. C⁹ ad arbitriū spera mobil̄ atq̄ rotūda. et
dr̄ q̄i sephera hoc est corp⁹ ethereū teste Eusebio pāphilo Iō nō ab eo. qd̄
est spaciū vt sensit cū Catholico Uguitio. Itē Cerrit⁹ scribit̄ ꝑ duplā
r. ꝯtra doctrinā Sulpitij a ceres Hora. Cerritu fuit aut cōmete crimie
mētis/qr̄ dr̄ cerritus q̄i cereritus hoc est cereris ita vexat⁹. Silr̄ perit⁹ a
pereo pe syll̄am cor. ñ ꝓdu. Hora. Agricolā laudat iuriflegūq̄ peritus.

E ante S ꝑsul

Longa fit e super s. nisi compositiua thesisq̄

Atq̄ Iesus

Ante s e ꝓducit̄/ꝑter thesis. sz Iesus qd̄ triū syllabaꝝ est mediā ꝓducit
Scribit̄ em̄ apud grecos ꝑ H ita vt HEGVS q̄re hic errauit Alexā. Si
militer ibi Dat iesus vm q̄rto. Excipit̄ vesulus veseuus mesaua Vir.
in decimo. Actus aper multos vesulus quē pinnifer annos Et mons ē
ligurie. Itē veseuus teste Plinio primā cōem hz. Sylius. Monstrant̄
veseua iuga. atq̄ in vertice summo depasti flamis scopuli Stati⁹ Tibi
nobile vulgus Crescit ⁊ insani solat̄ damna veseui. ⁊ mōs est campaīe
¶ Item mesana vrbs est in sicilia. ⁊ primam ꝯmunem habet. Sylius.

Syllabis.

Incumbens mesana freto nimiumq; reuulsa

Ante t longa fit e ceu fretus deme metallum

Ac etiam metuoq; fretum meto metraq; retro

Adiungesq; getes. ⁊ si p preuenit aut u

Dic format preter. pretor producere debes

Thetys pos thetym dabit atq; thetis thetidisq;

¶ Et ante t pducit vt etas metior Virg. Est iucto bipedũ curru metitur equor. corripiunt in textu posita. Virg. Metuẽs veterisq; memor saturnia beli. Idẽ. Tende petẽs pacẽ Deme tetrinno metatricus getullus betullus. hetruscus/tetrarcha. tetẽdi a tẽdo/tetricus. metaur⁹. Itẽ tetrinno Ouid⁹ In fluuijsq; natãs forte tetrinni anas Itẽ tetrit⁹ mõs est sabine asprimus. Ouid. Nõ est de tetricis nõ est dea magna pfessis Hinc tetrici hoc est tristes Mart. Dormiat ⁊ tetrico cũ cane pena rogat. Itẽ getullus a getullia aphrice puincia prima cõem hz Virgili⁹. Aut capta ducat getullus hiarbas. Mart. Traducta est getulis nec cerpit arena nocẽtes. ita em ponit scriptũ p simplũ l a martiale Ab alijs p duplũ ll. lz georgius in domitiũ censeat legendũ ita Traducta est geticis vel gyaris ¶ Itẽ Betulus fluuius est hispanie. Betuliũ oppidum est letanor in hispania Virg. Quicq rhipas betulũq; tenent atq; arua Lelene. Item hetruria puincia est italie. Virg. Hetruscq; duces Proptius. Nõ tot achemenijs armant hetrusca sagittis spicula. Statius. Fronde verecũdo. cliomea ludit hetrusco. Martialis. Heterõ crego primã corripit cũ ꝓpositis vt heterogenius heteroclitus Itẽ Tetrarcha q̃ quartã ptem regni detinet. Horat. Habebat sepe ducẽtos. sepe decẽ seruos mõ reges atq; tetrarchas. Itẽ Metaurus fluui⁹ est in flaminã currẽs. Sylius. Multaq; hasdrubalis fulgebat strage metaur⁹ Silr corripiũt primã naturalr petra. metr. retro hetruria. tetracha. tetẽcus. tetrinno. Ita etiã betula arbor prima corripit ¶ Tũc ibi deme metalũ Et si p ꝑuenit aut u Excipit metalũ. ⁊ que hnt p vel u añ e vt peto veto. Excipe in textu posita Silr petus. Horat. Appellat petum pater Et ꝓ is q̃ oblijtis oculis in altũ respicit. Itẽ Thetys prima syllam cõem hz. ⁊ sic hz thethyos in gtõ ⁊ vxor oẽani. Ouid. Pars credidit esse Tethyos has neptes. occeanicq; senis. Luca. Occasus mea signa timet Thethymq; fugacẽ. Sed thetis thetidis ⁊ i latina prima corri. Stati⁹. Peleus te nato socer ⁊ Thetis hospita iũgit. Virg. Leua tenet thetis ⁊ melite panopeaq; ꝓgo. Et fuit mater achillis ⁊ vxor peleu.

Et superu produc. vt seuus deme seuerus

Et leuo siue breuis beuer ⁊ leue non onerosum

Et añ u pducit vt euũ seuus sceuola Virg. Euẽtusq; secũdet. Idẽ Seue memorẽ iunonis ob irã. Excipe in textu posita. Vir. leuat ipe tridẽti Similiter leuis quando opponit graui ⁊ leuo leuissim⁹ leuius leuissime

Eante T

l. letq aũ

petulas. Iuuenal' Etrug. petulans ⁊c

Eañ V

b. Leue : lyght

l. leue : slyght

Virg⁹. Atq; areta leuari vincula iubet priamus. Idē. Omneq; leuādū pdimus. Idē Nocte leues melius stipule nocte arida prata tondent. ſz leue qñ ſignificat tactu, aſpex, primā, pducit, qz ſcribit p dyphthongū ab hoc fit leuigo, leuigator, leuigatio, leuor, que ſunt eiuſdem quātitatis.

De I

ante b

Ante b corripis i. tribulus probat hoc z iberus
Tribula dematur hybernus fibula ſcribo
Tibia liburnum vel mobile liber z ibo
Et libum libo vibex quoq; fibula quibo
Ac ibis fibra. poteris coniungere vibro

libertas p⁹ pdūcit
fit z liber Ex Virg
er pes libertatis
t ē Aliud
libertas q ſera th

¶ I ante b corripit vt tribulus, tiber, tiberius. Virg⁹. Tyberinaq; lōge Idē Cū quib illa cohors. Excipiunt in textu poſita. Virg⁹. Cū protheus pſueta potens a fluctib ibat. Addunt Tibur, libethra, viburnū, z libella Itē Tybur vrbs eſt ſex milib passuū a rhoma diſtans Horatius. Rhomq; Tybur amant vētoſum. Tybure rhomā Virg⁹. Tela nouāt atina potens Tyburq; ſupbū. Item libethra mons eſt in magneſia cū fons libethrus iuxta quē muſe colunt Rufus in aratro Et deuota viz regerēt libethra pemptū Virg⁹. Nymphe noſter amor libetrides Item Viburnū breuiſſimū eſt virgultū. Virg⁹. Quantū lenta ſolent inter viburna cupreſſi. Item libella a libra Lucreti⁹ Et libella aliqua ſi expti claudicat illū. Item liburnū ptra Alexandrū pmā corripit z ē gen⁹ veſbiculi Iuuenal. diues z ingēti curret ſup ora liburni. Siliʳ fibra a fiber pmā ex natura corripit nō pducit vt ſenſit Sulpitius. Siliʳ libanus li corripit Gibb⁹ cū duplici b ſcribit. Martialis nō aliter ridetur athlas cum compare gibbo.

Tibur hor
libethra
Libethrides
Viburnū
Libella
Liburni

ante C

Ante c fit breuis i. fit conuicior tibi teſtis
Atq; dicar demo conuicia ſpicula dico
Vicus cū nuca vel niciteria trica
Vicenus quoq; tricenus ficedula ficus
Licia cū ſpica vel ſicut picaq; picus
L duplicat ſicca ſiccus. ſed ico variabis
Nuceq; dicar ponit. vt faridicus breuiabit

¶ I ante c corripit. vt dicar. Virg⁹. Nare licet triſtes animo deponere curas. Excipiuntur in textu poſita. Ouidius. Quod dicit dicas quod negat illa neges Adde Icharus Icaria Icarius, Sicheus, Sicilia, ſicaia, Icon, Itē icarus fuit dedali fil⁹ Ouid⁹. Icarus immēſas noſe fecit aqs. Luca. ipe p icarie ſcopulos epheſumq; relinquēs. z eſt inſula in icario pelago Item Sicheus pnunc fuit didonis alio nomine Sicharbas

licet Virg
dicē Ouid
Sicilia
Icaria Ouid
Icaria Luc

teste Seruio Et primā ācipitē hz Virgilius hinc cōiunx sicheus erat ditissim⁹ agri Ouidi⁹ nec ꝯsumpta rogis inscribat Elisa sichei. ¶ Itē Sicilia a grecꝫ in scda syllaba ꝑ e vt sicelia a qua fit sicelis. ⁊ pmā coēꝫ hz Virgꝫ. Sicelides muse paulo maiora canamus Sappho ad phaonē Quid mihi cū lesbo. sicelis esse volo Item Sicanus a ū. a sicamasi cōem ſuat Virgilius Sicano ꝑtenta sinu iacet insula ꝯtra Plene miꝝ vndosum Idē Fida reor fraterna erycis. portusqꝫ sicanos. ¶ Itē Icon dicitur ymago vel effigies hec est Idme virginis: diui pauli: Icon

Ante d longa fit i. velut idē pro mare fido
Et fidus: sed demis idem neutrale fidesqꝫ
His ideo fidis atqꝫ cidonia iunge quidemqꝫ
Addis idoneus his. ⁊ si b vel v preit aut t
Strideo producas. ⁊ strido rideo iungas
Idola dic longa tamen inuenies idolatra.

¶ I añ d ꝓducit vt fidus Virgꝫ. Unāqꝫ lyceos fidūqꝫ vehebat orontē Sz deme in textu posita. ⁊ q̄ hñt v añ i vt video/silr ⁊ q̄ b ⁊ t vt biduum triduūspt̄ strideo strido ⁊ rideo Virgꝫ. Clamorqꝫ virū stridorqꝫ rudentū Idē Stridere apes vtero ⁊ ruptꝫ efferuere costꝫ Adde idume/hydaspes/cydon/fidena/cuidus/didyme/didymi Item Idume es. vrbs est in idumea/idumeū ꝑ epiteto palmaꝝ ꝯperit Virgꝫ. Primus idumeas referā tibi mātua palmas Horati⁹ Facta virū versam ples tua pandit idumē Item Hydaspes fluuius est indie. Lucan⁹ Qua rapidus ganges ⁊ qua nyseus hydaspes Item Cydon ꝓpriū viri nomē est. pmā quidē patit coēm Stati⁹ Hec regi ꝓmissa Cydon Virgꝫ. dū sequerꝫ clytiū infelix noua gaudia cidō Item Fidena vrbs est latinoꝝ mediterranea Et pmā variat Iuuenalis Viuat fidenis ⁊ agello cede paterno Idē in eadē Satyra vt tercia An fidenaꝝ gabioꝝqꝫ esse ptās. Itē Cuidus est vna ex quinqꝫ ciuitatibꝫ dotice grece/a qua fit Cuidius a ū. Lucanus Aura flues Cuidos inde fugit claramqꝫ relinquit Carolus arrētinus praxitelesqꝫ Cuidi rursus te marmore signet Pulcra venus quo sit nobilis ipa Cuidos Item didyme insula est in mari siculo vna ex acolijs de qua Ouidius septīo metamorphoseos. Itē hydra hydria hydrops primā retinēt ancipitē ab ΗΔΡΟΡ q̄ est aqua qd̄ apud grecos pmā videt coēm Item Idolū ⁊ idolatria pmā ꝓtrahūt cū secūda. qꝛ scribuntur cū ω omega q̄ semp longa apud grecos quare peccauit Alexander hic atqꝫ ibi Idola dicta dei

I sup f longa. nisi compositiua ciphus.
I ante f producitur vt grifo. excipe compositiua vt biformis triformis.

Ante g corripis i. vult fligo figoqꝫ demi
Viginti bige trigintaqꝫ frigora pyge

Iāte D

Iāte F

Iāte G

Nigro pigardus frigoq; finul sociamus
S t si precunt. vt stigo longa manebunt
Sed stiga cum strigibus breuies strigilis varianus
I ante g corripit. vt rigeo. Virg;. atq; abilis mēbris venit vigor. in tex
tu posita pduc Virg;. Frigidus inuida sepe iacebis humo Similiter
gygeus est ⁊ lacus lydie. Proprius. Lydia gygeo tincta puella lacu Itē
migro as mi syllabā naturaliter corripit. Marcus mamilius Nascētū
acciperent prias signisq; migrarēt. Otiā excipit hōtia s t ante i vt sti
gospter stygius a styx Anthonius sabell. Stygijs pdonib; ibāt ¶ Item
fringuilla cū duplici ysonāte post i scribit quare primā positōne pducit.
Non vero corripit vt somniauit Sulpitius. Martialis Nunc sturuos
inopes fringuillarūq; querelas ¶ Itē Phrygia primā ex natura breuē
hz nō pduc. Vir. O vere phrygre (neq; em phryges) iste p alta didama

Longa fit i super l vt milia deme cylindrum
Et philomena filex hilaris ciliumq; cilexq;
Est granum milij bilibris pilus ⁊ pila ludus
Si preit s aut t tunc debes i breuiare
I ante l. pducit vt bilis. Ouid;. Militie spēs amor est discedite segnes
Virg;. He ne iliacis occūbere cāpis. excipe in textu dicta. Cū his py
los pylene Ilerdra lilybeū lilea miletos Cylidrus. Itē Pylos oppidū ē
messenie a nelo nestaris patre ydītū vñ nestor ille pylius dictus. Stati
us mittit opes danaasq; pylos neleia turmas nō dū nota pylos Ouid.
Crede mihi pilio nestore maior ero. Itē Pilene vrbs est etolie. Stati.
Belli fama viros sensit scopulosa pilene. ¶ Itē ilerda vrbs est hispaie.
Teste ptholomeo Luca. Atreque ad menia rursus ilerde ¶ Itē lilibeū
promontoriū est sicilie. Silius lilibeū nobile chelas ¶ Itē lilea vrbs ē vbi
Cephisis Boetie fluuius nascit. Statius. Coriciūq; nemus pellentē
q; liberā ¶ Itē miletos triū vrbiū nomen est in Creta. in ionia. ⁊ i lesbo
Et primā indifferentē hz. Martialis. Nec miletos erat vellere digna
tuo. Aratos hibernis tribus in regione mileti ¶ Itē Cilidrus gen. est ser
pentis Lucan. Chersidrus tractuq; via fumāte Cilidri ¶ Tunc ibi
Si psit s aut t dicit i corripit s vel t pcedente vt sileo pter Sila Thile
tilia ¶ Itē Sila mons est lucanie ⁊ silua in illo Vir. At velut ingenti
Sila vsummoe Taburno ¶ Itē Thile nomen est duaꝝ insularꝝ i occa
no ⁊ in aphrica ptra sinū carthaginis. Virg;. Tibi seruiat vltima thi
le. Statius Vis sup hesperie vada caligantia Thiles ¶ Item Tilia
genus est arboris ⁊ herbe que a grecis dicitur Virgil.
Nec tilie leues nec torno rasile buxum

I ante M
I super m tardant dissyllaba. sed thymia deme
Et minis atq; finus. finus his ⁊ hymē sociemus

Migrare ppe est mutare domicilū
Transmigrare ⁊ migrare in terra alienā longinquā
Bir filij israel transmigrauerūt in babilonem
I ante L vt solus

Que polisyllaba sunt. nisi sinea curta manebunt

¶ I ante m disyllaba, pducūt vt rima Virg. Viminib⁹ mollicq paras pterere iūco. Excipe nimis z fimus. Excipe minas qui mos est in minori Asia. Ouidius. Et tandē niuibus rhodope caritura. minasq.
¶ Item himē primam cōem habet. himeneus aūt primaz corripit. Catullus himen o himenee Ouid. Turpia famosas corpa iunget himē. z est deus nuptiaz vel carmen nuptiale. Sic Thimus vel thimū primam cōem hz. Virg. Ducq thimo pascent apes. Dum rore cicade. macer de viribus herbarum. Si desit thimus pro thimo ponere Thimbz cepiūt medici. z est herba aromatica apib⁹ dulcissima ¶ Tūc ibi. Que polisillaba sunt. Q polisillaba i ante m corripiūt. Ouid. Nō sunt hec timidis signa tuenda viris. Excipe himera Chimerinos ¶ Itē Himera fluuius est Silius armauere suos qua mergit himera ponto Itē chimerinos dicit hiemalis. Martialis. Horride si brume sidera chimerinos ¶ Item Simius vel simia primā ꝓmunem habet. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit vna parari. Simia nec serpēs vn⁹ nec culeus vn⁹. Martialis. Callid⁹ enixas elidere simius hastas. Statius. Infantem lingua simium salibusq proteruū. Sed simie pluralis numeri i sule sunt in carpatico pelago teste Ptholomeo

Longa fit i super n. tinea linio lino deme

Tinea produxit petrus quod non imiteris

Que c vel s aut m iungunt i sunt breuianda

Vt sinus atq minor. sed sinum minioq deme

Ante n producit i vt crinis. excipe inula qd est genus herbe. Columella capparis z tristes inule feruleq minaces. ¶ Itē linū apud grecos primam corripit quā tū latini producūt. Luca. Et tectum lino spargaz p vulgus ostrum Virg. vrit eū lini campū seges vrit auene. Sed linus prium viri nomen li sillabā corripit. Virg. Vt linus hec illi diuīo carmine pastor. Item tinea producit petrus de riga. Tū primam ꝓmunem habet Lucanus. In terris vbi sunt herugo tinea fures. Serenus. Natura interno cum viscere tinea serpens. Macer de viribus herbarum. Lumbricos tali potu. tineaq repellit. Ouidius. Agrestes tinee res obseruata coloris ¶ Tunc ibi. Que c vel s ante n corripitur i precedentibus c s m vt crinis sino minor. Ouidius. Fit minor et spacio carpitur illa suo. Idem Algentis manus est calefacienda sinu. Idem. Summo candet in igne cinis. Tolle sinum vas. minor minos. Similiter inclino aeclino. declino. reclino. synas crinis. scrinium. mina. minor haurus Ouidius. Inclinat cursus z easdem circinat auras. ¶ Item Synas oppidum est phrygie. Statius Purpura sola cano phrygie quā synados antro. ¶ Itē de crinis Virg. Sacra ferēs nosco crines incanaq mentra Horatius de scrinium. Sole vigil calamum z chartas z scrinia posco.

Q sunt

I ante N

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Item Mina genus est ponderꝫ qd̄ apud grecos mna vna syllaba ef-
ferꝫ. ⁊ in hoc ꝑcato p̄mā ꝓducit Sꝫ mine aꝝ p̄mā corripit Petrus de ri
ga Ex auro clypeū minaꝝ mille minaꝝ. exp̄tē. in quo ꝟsu ꝟtrūq̄ ꝯspicꝫ
Etiā mine pēnas muroꝝ ꝑcat ⁊ sil'r mi corripit Virgꝫ pendent opa int̄
rupta meneq̄ muroꝝ ingentes ¶ Itē Minotaurus filius fuit pasipha
es minois vxoris ex tauro media quidē p̄te hoīs. media p̄te tauri effigi
em detinens Virgꝫ. Mixtūq̄ genus ꝓles biformis Minotaurus inē
veneris monumēta nefande ¶ Itē Cinnamū duplicato n scribit̄ apud
latinos poetas. cui⁹ arbuscula similis cinamono. vel eadē que cinamo-
ma Martialis Et fluere excusso cinnama fusa vitro Sed cinamomū
vnico n scribitur. quia corripit primam

Ante p

Ante p fit breuis i. vt vipera ripaq̄ demi
Stipharium cipho ciphus cū stipite stipo

¶ I añ p corripit̄ vt hip̄bori⁹ Tolle in textu posita Ouidi⁹ Nec breuis
ignaro vipera lesa pede. sil'r stipendiū. typhon. pipo. gryps. gryphis. gry-
pus. typhis. riphei. scripulū. Item Stypendiū licꝫ descēdat a stype p̄ori
breui. tñ p̄mā ꝓducit teste Barrone Catullus indomito nec dira ferēs
stypendia tauro Virgꝫ. Dulci nāq̄ tumet nō dū vitecula bacco Ait in
ter varios venerꝫ stypendia flores Mēbra reclinarit Item Typheus p̄
mā corriptt Typhon p̄mā ꝓducit lꝫ significēt idē Lucan⁹ Antraq̄ le
tiferi rabiē thyphonis anhelant Idē Condit̄ marines eterna mole ty-
pheus. ⁊ fuit filius titani ⁊ terre Item pipo est sonū facare vt passeres.
et sic corripit p̄mā Ouidi⁹ Pessimus ad passer tristia flendo pipit Sed
qñ est accipitrꝫ p̄mā ꝓducit Ouidi⁹ de philomena Accipit̄ pipat milu⁹
hyansq̄ lipit Item Gryps nomē auis. inde Grypus nasus Gybbꝫ seu
aq̄linus Virgꝫ. iūgent̄ iā gryphes equis ¶ Itez Tiphis ꝓpriū fuit viri
nomē q̄ gubernāde nauis p̄mus adminicula instituit Seneca in medea
Typhis in p̄mis domitor ꝓfundi. ¶ Item Riphei montes stꝫ scythici
Virgilius Gens effrena minis ripheo fundit̄ euro Sꝫ rhipe mōtes stꝫ
arcadie. teste Seruio c⁹ p̄ma syllaba breuis ē Virgꝫ. Quiq̄ rhipas be
tulūq̄ tenēt atq̄ arua Celene. Rhipes ꝓpl'i stꝫ achiuoꝝ ¶ Item Scripu
lus vel scripulū gen⁹ ē ponderꝫ. ⁊ hꝫ p̄mā indifferentē Ouidi⁹ Quinq̄
parāt marathri scripula. myrrha nouē Macer de viribꝫ herbaꝝ. Quat
tuor aut scripulos mihi significare videt̄ ¶ Item Scipus p̄mā corripit
nō ꝓducit vt dixit Sulpiti⁹ Virgꝫ. Et sacer īpleuit dextras scypus ocy
us oīs. quare hic ꝟsus ꝟgilij legendus est sic Septimo Eneidos. Hoc
pater Anchises auro libabat ad aras Et non Hoc pater Anchises sci
pho libabat ad aras scd̄m Nestorem Dionisium. sil'r cypros ⁊ cyprius
primam naturaliter breuiant nō ꝓducunt Horati⁹ Sperne dilectā cy-
pron ⁊ vocatꝫ Ouidi⁹ Tellurꝫ Ciprie ꝑs optima q̄ mihi prisci Sacra-
uere senes ¶ Itē Hippotades ⁊ hippomanes cū duplicato p p̄mā positi
one ꝓducūt Stati⁹ Perforat hippotades cupide stillat ab inguine eque
Itē hipocrita nō ꝓduci p̄mā sꝫ corripit. scribit̄ ei ꝑ ipsilon hoc ē breue i.

I q breuis probat hoc liquco liquor inde liquoris — ante Q

Atq liquor quaris. fit liquor extra liqueris

¶ I ante q corripitur. Excipe liquidus ⁊ liquetius. qz liq̃dus a liquo liquas primã corripit. Sed a liquor liqueris li pducit. ita ⁊ correptam ⁊ pductã hz liq̃dus vt patet in hoc ꝓsu Lucretij Crassaq̃ inuenũt liquidis ⁊ liq̃da crassis. Ouidꝰ. Deliquuit terrãq̃ suo madefecit odore Virgilius. Vere nouo gelidus canis cũ mõtib̃ humor liquit. ⁊ zephiro pulsis se gleba resoluit. Itẽ liquetius fluuiꝰ est venetie teste Seruio a quo liquetius a um. Virgilius. Quales aereae liquetia flumina circum vbi imperiti legunt liquentia qõ improbat Seruius eneidos nono.

I super r longant dissyllaba. lira probabit — Scuidã mirant ⁊ clara videtur — ante R

Vult pyra siue viri pyrus ⁊ resonans lyra demi — Quin dedit hꝰ mãdata viro

Quc polisyllaba sunt breuies. sed tiria deme

Pyrula pirata. fit pyranus his sociata

¶ I ante r pducit dissyllabũ vt lira ꝑ sulco. Horatius Nõ rura q̃ liris quieta mordet Buic delirio Horatꝰ. Quicq̃d delirant reges plectuntur achiui. sed ꝑ instrumẽto musico corripit Buic delirus a um. ⁊ scribit tũc ꝑ y grecũ Lucretius. Qõ facit hic idem pdelyrus esse videt. Silꝛ liris fluuius cãpanie Virgꝰ. Et vmbrose liris ꝑ regna miricel Tolle i textu posita cũ polysyllabis Ouidꝰ. Clauserunt virides ora loquẽtis aque. Idem Lite fugãt nupteq̃ viros nuptaseq̃ mariti. Silꝛ. Excipe a dissyllabis Tyros ⁊ quiris. Tyros insula vel vrbs fuit que nũc sarra vocatur. Proptius. Et tyros ostrinos pbet cadmea colores Ouidꝰ. ⁊ phenissa Tyros. Proptius Lumina sopitos turbant elatã quirites. ⁊ erãt milites hastã portãtes. Silꝛ styrax primã corripit. Silꝛ excipe a polisyllabis Syrius cyrene pyrene pirene pyramus. Itẽ Syrius stella est in ore canis celestis Virgꝰ. Tum sterciles exurere syrius agros Lucanꝰ. Rapidus qua syrius ignes exerit. Item Cyrene in plãli tm̃ vrbs est libyes Lucanus. Aphrica Cyrenis etiã nũc bruma rigebat. Sed Cyrene es ꝓpriũ nomen incãtatricis Horatius. Cyrenũ voces ⁊ Cyrces pocula nosti. Item pyrene mõs est inter hispanias ⁊ gallias. Iuuenalꝰ. Addit imperijs hispania. pyrenẽq̃ trãstulit Sed pirene p i latinũ mõs est ⁊ fons apud chorinthũ. Statius. Nec ꝓscia detur. pirene. largos potius mihi gurges m haustus. Itẽ Pyramus ꝓpriũ nomen est adolescentis ⁊ fluuius cilicie Ouidꝰ. Pyramus ⁊ tisbe iuuenũ pulcerrimꝰ alter Et nota chir q̃ manus est in ꝓpositione mõ corripit chi modo pducit. licet scribat apud grecos ꝑ dipthongũ. Martꝰ. Chirurgus fuerat Nunc est vespilo diaulus Idẽ Sz nil patrono porrigit hec chiragra est

Longa fit i super s. nisi deme miseresq̃ miseritus — ante S

Vis ptisanam iunges ⁊ compositiua notabis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ I ante s pducit. vt visus miser Ouid⁹. Excidit ⁊ miser voxq; celoq; fugit. Excipe excipienda in textu. Adde crisis/bison/phthisis/siser/isara/ Item crisis ꝯ iudiciū. vñ catacrisis ꝯiudicatio'. Cathacresis cum th aspirato ꝯ abusio. Itē Bison aīal deforme est germanie Martia. Illi cessat atrox bubulus atq; bison. Itē phthisis pulmonis exulceratio ex humoꝝ ꝓcursu/ ⁊ ꝯ latine tabes seu corruptio. Sed phthysis vel ptysis cum greco y spuitio ꝯ. Serenus. Si vero phthysis annoso sedet impro ba morbo. Iuueñ. Et phthysis ⁊ vomice putres. ⁊ dimidiū crus. Sed physis ꝯ natura. Alexāder. Nequā/corrūpit natura physim que semi ne radit. Horatius. de siser Peruelunt stomachum. siser. halec. fercula Coa. Item Lucanus de isare. fluuio gallie in rhodanum fluente. Hi vada liquerunt isare. qui gurgite ductus

Alexander ignoscat mihi poeta quidam

I ante T

Ante t fit breuis i. iter hoc testatur itemq;
Ambitus ambitio demes ambitus ⁊ iter
Nitor dis ditis ditellaq; lis quoq; litis
Italus ⁊ phiton glitis pitisinaq; iungas
Psitacus ⁊ titan titilloq; fis quoq; sitis
Littera t duplicat sed littus non duplicabit
O precunte vel r aut u producere debes
Sed breuies vitulum britonis ouiq; vitellum

Quidam Netudq a u Nūc chad nitidis quoq; est syllaba rhaetus

¶ I ante t corripit. vt itex Oui. Hic troie casus itexq; iterūq; rogabat corripit ambitus nomē/ambitus ꝯo pticipiū pducit. Sic alia in textu. Oui. Dos est vxoria lites. Adde Tityrus. Clitorius. Clitūnus. Cli ton Pituita. Sichonia. Bithynia. zythus. Pythagoras ¶ Itē Tity rus nomē pastoris fuit lingua latonū. q ꝯ apud nos hircus Vir. Tity re tu patule recubās sub tegmine fagi. Itē Clitorius fons est archadie qui semel potus vini odiū fecit. Oui. Clitorio quicūq; sitim de fonte le uauit vina fugit. Itē Clitūnus fons est in valle spoleti apud radices mōtis. ⁊ ꝯ clytos q est celebris q̄ celebris annis Virg⁹. Hic alibi cli tumne greges ⁊ maxia tauri victima sepe tuo pfusi flumina sacro. Itē Cliton fluuius est arcadie. Statius Et rapidus cliton ⁊ q tibi pytiela don. Itē Sichonia ps est ꝓlis macedonie in q̄ mōs sithon. Oui. Tū q̄z sithonios vlulauit mesta p agros. Itē Bithynia puincia est mioris asie. inde bithynus a um cuius pma cōis est. Mart⁹. Iā te rē factā bi thynice credis hze. Iuue. Quāq; ⁊ capadoces faciāt. eqtesq; bithyni. Itē zythus gen⁹ est potionis Columella ⁊ pelusiaci proferet pocula zy thi. Itē Pythagoras nomē philosophi Macer de vtilib⁹ herbar. Inter eas q̄s Pythagoras laudauerat herbas. Excipe silr italus ab italia. quod primam comunem habet. Propitius. Itala p gracio ꝯgias fers re choros Virgilius. Hinc augustus agens italos in prelia cesar.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Item Psittacus cum duplicato tt scribitur genus est auis Persius. Quis expediuit psittaco suũ chere. ¶ Tũc ibi D peunte vel r i ante t pducitur m r v pcedentib. vt mitis rito vito Virg. Sũt nobis mitia poma Ouid. Perfert ꝛ obdura post mõ mitis erit. pter in textu posita quib adde mitylene/mitra/mitilo/britania/vitrũ. Itẽ mitylene es isula est in mari egeo. Silr vrbs alias lesbos dicta Martialis Cũ tibi nõ ephesos. nec sit rhodos aut mitylene. Itẽ mitra dictio est barbara cui diminutiuũ mitella Virg. Copa syrisca caput graia redimita mitella Etiã mitra/dicitur sol Statius. Indignata sequi torquentẽ cornua mitram. Item de mitilo verbo. Ouidius. Vere calente nouos ponit a credula cantus/matutinali tempe tunc mitilat Item Britania nomen regionis. hinc britãnus a um. ꝛ britanicus que habent bri pmunẽ. Iuuenalis. Quantũ delphinis balena britanica maior. Virgilius. Et penitus totos diuisos orbe britãnos. Lucretius. Nam quid britãnis cellum differre putamus. Item vitrum notũ est Virg. Te nemus augiri. vitria te fucinus vnda. Item Criticus etiam ꝛ fritillus primã corripiunt. Item Britones populi britãnie primam producit. Iuuenalis. Qua nec terribilis cimbri nec britones vncũ. Item lito litas scythia ꝛ scytha primam non producunt. sed breuiant contra doctrinã Sulpitij. Lucanus Necq enim tibi summa litaui Iuppiter hoc sacrum. Ouidi. Hic Ephyrem bimarem Scythiam tenet ille muosam. Lucanus Nõ scytha non fixo qui ludit in hospite maurus

Mitra apd vgilm 4to enuit pdurit. et apud iuuenem

Vlongam facit i. niuis hinc vult regula demi

Bisq notes ꝛ tris. ꝛ que componis ab illis

¶ I ante v producitur vt priuo diues. Ouidius. Nõ ego diuitiis veio preptor amãdi. Excipe in textu posita. Oui. Nec via pactas cãdida fecta nuces

I ante V

De O

Ate b longa fit o velut obex obijcioq

Excipies obes verbum soboles ꝛ obesus

Corripies etiam: si duplex consona precit

Ac obulus

¶ O ante b pducit vt gobio Oui. Fungit in vobis mũere legis amor Martis. Cũ sit tibi gobio trm. Excipe in textu posita ꝛ q hnt duplicem nonantẽ aũo. Itẽ obex primã cõem hz Sylius. Tũ cardine verso obniti torquẽt obices. Idẽ. Et fidos certãt obices accrescere silua Virg. Ecce maris magna claudit nos obice põtus. Excipit etiã obul obel q obulus gen est ponderis. Macer. Pluscũ bis binos obul vetat excipiendũ. sz obelus veru dr. Itẽ pbũ primã naturalr corripit nõ aũt pdus ut vt ait Sulpitij. Horatij. Opprobrijs dignũ latrauerit integer ipse.

Nobilis Lucanus Nobilitas cũ plebe peritur

O ante b

O ante C

O c corripimus. veluti iocus atq; iocosus
Et iocor & proceres oculus voco. sed retrabatur
Jocundus vocis procerus & ocior addis
Focaq; vocalis cocytus c duplicabit
O culo longa dare decet ocia pocula iunge
O cco c duplicat. suffoco decet variare

Maturang
Voro Lustra vorus turbas etc 78
Vox voris Voce du potiam memoraq futura videntem

¶ O ante c corripit. vt iocus Ouidius. Nox oculis pauido venit orbita metu. Idem Pheltra nocent animis vimq; furoris habet. Excipe in textu posita Virg. Insanire libet quī tibi pocula ponā. Ouid. Esto procul lites & amare plia lingue. Adde pcuro as/focale/phocis/ Procuro em primā cōem habet. Ouid. Risit & has inquit facito mea rela pcures Virg. Nō supest. leti bene gestis corpa reb. Procurare viri. Item focale a fauciū dictū recipit o vel breue vel pductum p au dipthongo. Horat. Fasciolas. cubitale focalia. potus vt ille. Martialis. Si recitaturus dedero tibi forte libellū. hoc focale tuū asserat auriculas. & gē est ligaminis ad fauces. Item phocis pua est grecorū regio. Ouidius. Sepat aonios acteis phocis ab aruis. Phoce ces oppidum est boetie. Phocea vrbs est minoris phrygie. Phoca marinus vitulus Virgilī. Sternūt se somno diuerso in littore phoce. Item phoces plī fuerunt Jōnum. Excipiunt etiā pcurro/procedo/procido/pculco/procudo/procūbo. q̄ omnia primā producūt syllabā. vt patuit de ꝓpositis cū pro. Sed pcio pro poscere seu petere primā cor. Sz qn̄ fcat puocare primā producit

Only noco

O ante D

O d producunt dissyllaba. sed modo deme
Ac odor atq; modus/polisyllaba curta manebunt
Proderit est longa sed poderis est varianda

¶ O ante d pducunt dissyllaba vt codex odit. Ouidius. odit inertes Excipe modo/odor/modus/rhodos. Ouid. Si mō seruari carmīe poscet amor. Silr polisyllaba vt odiū Ouid. Aspitas odiū senaq; bella mouet. Adde zodiacus/dodona. Item rhodos filia fuit neptuni a ioue dilecta. etiā nō insule ē. Mar. Cū tibi non ephesos nec sit rhodos aut mitylene. Item zodiacus dr q̄ aīalis. & est circul signorū Ausoni Quotq; sup terrā sidera zodiaci. Item dodona fuit epiri oppidū ꝓpinquum hīs nemus. Virg. Deficerent silue & victum dodona negaret. Demi etiam possunt prodeo/prodiuo/prodigo/produco. vt patuit de compositis

O ante F

O super F breuis est profero profugus vel ofella
Profugio dempta. vel profero profuit offa

¶ O ante F corripit. vt pfugus. Excipe in textu posita. Adde proficio. pforo/pfundo/pficisor. Martialis. Profecit poto mithridates sepe vt

neno Horatius. Que nocuere sequar fugiam que pfore credam. Itez Profundo ꝛ pficiscor primam cōem habent. Catullus has postq̄ mesto pfudit pectore voces. Sylius. Impia demētis vulgi ꝛ vix tota profudit. Consulta Iuuenalis. Profectura domo sicula non mitior aula. Statius. Huic ego te ꝯiunx ad debita regna profectū. Item pfectus/ pfessus/ pfugio primā corripiunt Marcus manilius. Quū babyloniacas submersa pfugit in vndas. Ualerius flaccus. Contingit vix deinde mori ꝛ sic fata pfugit. Item offa cū duplicato ff scribit. Iuuenalis cocteq̄ siliginis offas. Sed ofella cum simplici f qꝛ primā corripit. Martialis Parua tibi incurua craticula sudet ofella

O g producet. toga deme rogoq̄ rogusq̄

Atq̄ logos sermo logicus logicalia curtes

¶ O ante g pducitur. vt cogo Excipe in textu posita Ouidi⁹. Solus ad extremos pmanet ille rogos. Idem. Iterumq̄ rogabat

L curtam facit o sicut colit. excipe nolo

Molior ꝛ moles sol solis dolia proles

Solor boletus olim coliphia solus

Polypus ꝛ stola prolixus coloq̄ colas

Solennis solers quibus ll duplex reperitur

¶ O ante l corripitur. vt colo. Ouid⁹. Nec leuis in gemūas pectus coluisse p artes. Tolle in textu dicta. Ouid⁹. Prima fuit rex ꝯfusa sine ordine moles. Idem Qd tibi non faciles sola ve forma dabit. Sed solum p terra corripit. Anthonius Sabellicus. Cespitib⁹ medio tollit ara solo. Adde Tmolus. moly. oleatos. olenos. proluo. prolongo. prolato. proloquor. prolatū. Item Tmolus mōs est in sicilia. Uirgilius. Mittere nōne vides croceos vt tmolus odores qui etiā dicit Tmoliūs. Uirg⁹. Tmolius assurgit quib⁹ ꝛ rex ipse phaneus. Itē Moly genus est floris vel herbe/ qd facit molyos in gtō Ouid⁹. Moly vocant superi. nigra radice tenet. Item Olearos insula est sub euboa iuxta atticā Uirg⁹. Olearon niueāq̄ paron. Item Olenos vrbs est oetolie. Etiaz vrbs est in boetia Inde Olenius a um. Statius. Olenos Iouis ꝛ fluctib⁹ hospita portu Ouidius. Olenie signū pluuiale capelle. Fuit etiaz olenus filius vulcani. Item Nola cāpanie vrbs primā pducit. Uirg⁹. Et vicina vesseuo nola iugo. Itē sub nolo ꝯphendunt polypus/ ꝛ stola. qꝛ polypus licet apud grecos naturalr primā corripiat. qꝛ scribit p omicron. hoc ē o breue. tñ apud latinos pducit. Ouid⁹. Utq̄ sub equorib⁹ deprēsum polypus hostem. ꝛ genus est piscis multoꝝ pedū/ quare a nōnullis octopes dr. hinc pollydamas pprium nomē viri. Persius. Ne mihi pollydamas ꝛ troades labeonē ptulerint. Item Stola notum est Ouidius. Quas stola contingi. vittaq̄ sumpta vetat. hinc stolatus. Martialis. Quis floralia vestit. ꝛ stolatum pmittit meretricibus pudorem

O ante M

O super m longam facies. vt comere comes
O mentum. sed homo demas stomachum ⁊ omasum
Et comedo dominus domus ⁊ coma siue comare
Est glomus ⁊ glomero comes atq; domo vel omitto
Et thomos atq; vomo sic que componis ab illo
Atq; gomo:

¶ O ante m pducit. vt nomen como is sed como as corripit. ita ⁊ coma Ouid. Sertaq; odorate myrtea forte come. Tolle in textu posita Ouidius. At canet infidus hoim qz mitis hirudo est. Idē nocte domū repetens epulis pfuncta ridebit. Idem Non dnam teneas nec te mirere relictum. Et nota homo/stomachus/omasum/comedo/dns/⁊ domus greca sunt. qz domus greci primā pducunt. Item vomica apud Juuenalē primam corripit quā Serenus pducit. Excipe etiā nomas ciuitatē aphrice. Sylius. Erūpuntq; multusq; maces. Grauiasq; nomasq;. Similit Chromis. Bromius homilia/home/primam corripiunt. vt patet apud diuersos poetas.

O ante N

Virgilius Insanire debet quisquis tibi postula ponat.

Est super n breuis o. nisi nouus zonaq; pono
Et nonas pone mono longam credo breuemq;
Si c d vel p precedat longa locatur

¶ O ante n corripit vt bonus Ouidius Forma bonū fragile est quātumq; accedit ad annos. Idem. Audiat optatos semp amica sonos Tolle in textu posita. Et que hnt c d p ante o vt como donec dono. Ouid. Nec dnam iubeo pcioso munere dones/ pter donus/ Lucretius. At cum mēbra domus psensit frigida seruis Et ponit pro dns. Excipe pnepos pneptis donysa. Ouid. Est Neptunꝰ auus pnepos ego rogis aquas Persius. Jam reliq; ex amicis patruelis nulla pneptis. Ire Donysa insula est in mari egeo Vir. Bacchantēq; iugis naxon viridēq; donysas

O ante P

Versus Virgilius opulus est arbor populus Alcetho gentis.

O p breuis veluti sopor atq; soporus oportet
Atq; propago. sed opilio popismaq; demas
Vitis propago vel sopio populus arbor
Et topus
O pportunus ⁊ opperior tibi pp duplicabunt
Cum c preit o longa scopulus cophinus copus et tra

¶ O ante p corripitur. vt opus. Ouidius. Quod rogat in spisso litore pingit opus. Idem. Et si non tenebras aut quiddam nubis opace Tol

le in textu posita Virgilius. Populus in fluuijs abies in montib⁹ altis
z ꝑ parbore. Quia p gente corripit Ouidius. Tanti rudi populo cura
pudoris erat. Et que habent c ante o vt copia. Excipiunt etiam a re
gula, pugno, palo, pono, pello, pino. quod primam habet cõmunem.
Juuenalis. Hiscere tanꝫ habeas tria nomina quando, pinat. Mar
tialis. Conat, pinat poscit negat innuit vna est. Acuia z significat po
culum porrigere. Similiter excipiuntur dropax z psophis vrbs. Item
poppismata p duplum pp scribit. z sunt ea vocis blandimenta que fiunt
equis indomitis cum tractõne manuum cum vocis adulatione. Que
manib⁹ vero palpatio interptatur. Juuenalis. Prebebit vati crebrum
poppisma roganti. hoc est crebrã manuum tractationẽ cum vocis adu
latione Martialis? Quis redire potest fatui poppysmata cũm. Quom
sonat hic cui non mentula mensꝫ cadit. Item Sopitus primã produ
cit. Semisopitus aũt po corripit. quia aliter metro equari non pot. Vir
gilius. Hunc ego sopitũ somno sup alta cythera. Ouidius. Purpurea
iacuit semisopita thoro. Idem. Thesea pressuras semisopita manus.
Item opportunus opperior stloppus cũ duplicato p scribunt. Persi⁹ Nec
stloppo tumidas intendis rumpe buccas. Item Poples primã non pro
ducit. vt dixit Sulpitius teste Seruio sup nonum eneidos

O q corripitur. sed compositiua notentur

¶ O aũ q corripitur. vt loquor coquo. Ouidius. Atꝫ emit magno nil
nisi posse loqui. Sed compositiua notentur. Ouidius. Tunc quoꝫ pro
seruo si vocat illa veni

O super r breuis. excipitur flans corus z oris

Oro cum coram vel thorax horaꝫ noram

Corallus quorum mos moris morus z horum

Doricus z sorex

Et cum precedit vel aut r producere debes

¶ O ante r corripitur. vt thorus. Ouidius. Et timet in vacuo sola cu
bare thoro. Tolle in textu posita. Ouidius. Nec semp viole nec semper
lilia flore. Virgilius. Et dorica castra. Idem Nec venus orãti nec eam
dea melior ylla est. Et que habent l r ante o vt lorum/roris/floris/glo
ria. Adde Coricus. Corytus. noris. noricum. orithus. dorion. Sora. so
racte. orion. moram p moueram. orithya. Item Corycus vrbs fuit cili
cie z portus z mons optimũ crocum pducẽs. hinc coricius a um Mar
tialis. Quod de corycio que venit aura croco. Item Coritus nomen di
citur leue missile vel sagittarum fozuli Virgilius Corytiꝫ leues hume
ris. z letifer arcus hoc est sagittarum fozuli. Item noris vrbs est z re
gio macedonie. Virgilius. Tum sciat aerias alpis. z norica si quis. ca
stella in tumulis. quia noricus a um a noris. Item orithus vrbs est epi
ri. Virgilius. Inclusum buxo. aut orithia therebintho. Item Dorion

O ante C

O ante R

Nõ de pmedijs syllabis

Hinc fit in ordpdicta pluralis.

fozu[b] fabrdis fozu[b] lit. bg arman matuag

oppidum est messenie. Statius. Getico quos flebile vati. dorion Item Sora oppidum fuit agri volsci. Juuenalis. Optima sore. Aut frabateria domus. Sed sore populi sunt mauritanie Cesariensis teste Ptolomeo. Item Soracte mons est apulie qui etiam in masculino declinatur sorastes teste Probo grammatico qui ⁊ hic sorax dicit. Virgilius. Sūme deum sancti custos soractis apollo. Idem. Hi soractis habēt arces. Item Orion filius neptuni ex euryale minois filia ⁊ primam ꝓmunem habet. Ouidius. Obstitit orion latona nitentibus astris. Valeriꝰ flaccus. Non meus orion aut seuus pleiade taurus. Propertius. Non hec pleiades faciunt. nec aquosus orion. Et diceba⁊ apud antiquos vrion. hic etiam a nōnullis aorion appella⁊ Catullus. Proximus hydrochoi fulgeret aorion. Hydrochous aquarius interp̄tatur. Sed oreus ab mons denominatur. Item Orithya puella fuit pulcerrima quā Boreas rapuit teste eusebio pamphilo

O ante S

O super s longa. rosa demitur atq̄ proseucha
Et dosis ⁊ posuit. sed rosa potest variari

¶ O ante s pducit vt mosula. excipe in textu posita. Ouidius. Et rūget amissa spina relicta rosa. Idem. Laltaq̄ pestanas vincat odore rosas. Quod tamē Sulpitiꝰ pductā posuit. Item Prosa apud Ausoniū primā pducit. vt prosa Asie in causis numeros imitata choroꝝ Quare melius ōr in textu. Et dosis ⁊ posuit ē. ⁊ dosis ⁊ psa. Adde Cose. posui a pono. psynna osiris. consita. Itē de posui. Virgꝯ. Sz finē imposuit pugne. Itē Cose vrbs est Tuscie Virgꝯ. Quicq̄ vrbē ꝗquere cosas Itē Prosymna ciuitas est argiuoꝝ. Sed si est ꝓpositū a quod est ad ⁊ canticū vel laus non ꝓtinet sub regula qz pros nō terminatur m o sed s. vt p̄supponit regula. Statiꝰ. Hinc armas orissa viros hinc celsa psymna. Itē osiris hꝰ osiris vel osiridis fuit iouis filiꝰ ex nio be filia phoronei. Luca. Et tectū lino spargā p vulgus osirim Tibullus. Primus aratra manu sollerti fecit osiris. Item Cosira insula est a phrice ⁊ eiusdem nominis vrbs in ea ⁊ primam syllabam communem habet. Ouidius. Fertilis ⁊ melite sterili vicina Cosire. Sylꝰ. Et bellare Thabas docilis Cosiraq̄ parua. Item Proseucha non continetur sub hac regula. Quia prima syllaba m s terminatur. vt dixi de prosymna. Et est oratio ad deum fusa. Juuenalis. In qua te ōro pseucha

O ante T

O super t breuis est. totidem quotus ⁊ noto testes
Et nota. sed deme dos dotis potoq̄ cotis
Quotidie totus notum votumq̄ notenus
Producit etiam si p̄cesit consona bina
Sed breuiare protos ⁊ ab illo sumpta solenus
Atq̄ proteruus item grecum protos hinc ꝓtomartyr

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ O ante t corripit. vt rota Ouid. Si rota defuerit tu pede carpeviã. Idem Ah quotiens illũ doluit ꝓperasse calypso. Tolle textualia Oui. Scandet toto nomen in orbe meũ. Idẽ Ingenij dotes corpis adde bonis. ⁊ que hñt duplicẽ ꝯsonantẽ añ o vt cloto protin⁹ Vir. Protin⁹ aerij mellis celestia dona. Exequar/ꝑter in textu posita. etiã excipiunt extra textũ lotos/⁊ notesco. Itẽ lotos huius loti vel lotis huius lotidis nõ a letos descendit ꝓpriũ fuit nymphe nomen in arborẽ sui noĩs conuerse. Martialis. Nec plus lotos aq̃s littora myrtus amat/de qua Ouidi⁹. decimo metromorphoseos Amnicoleq̃ simul salices ⁊ aquatica lotos. Etiam lotos genus est herbe qd̃ d̃r trifoliũ. Itẽ de notesco. Lucanus. Cum varijs ꝓiecta locis a cesare possim. vel fugiente rapi notescẽt littora clari noĩs exilio. Sic ⁊ notifico primã ꝓducit Ouid. Atq̃ modum pene notificare mee ¶ Secũdo excipe hñtia duplicẽ ꝯsonantẽ ante o. vt Cloto Protinus Virg. Protinus aerij mellis celestia dona Exeq̃r. Excipe ꝓthos qd̃ tñ apud grecos ꝓducit scribit em̃ ꝑ ω omega. vt

qd̃ etiã obseruauit martialis dicẽs. Et faba faboꝝ ꝓtotomiq̃ rudes Prototomi em̃ primi appellant caules q̃ succidunt. Iuue. Protogenes aliquis vel diphil⁹. aut erimãtus hoc est aliq̃s primi gener. Excipitur extra textũ etiã Crotalũ ⁊ Croton. Crotalũ em̃ d̃r instrumentũ musicũ ſm Ioannẽ tortelliũ. Sed teste domitio in Martialẽ d̃r margarita grandior ex conchis q̃ addebant auribꝫ mulieꝝ vt sonitu delcãrent Virg. In copa syrisca caput graia redimita mitella Crispũ sub Crotabo docta mouere latus. Itẽ Croton vrbs est in sinu terẽtino. Ouid. Nec in hospita tecta Crotonis Itẽ Botrys h⁹ botryis. Et botrus h⁹ botrij declinat sicut phorcys ⁊ phorcus primã natura correptã hꝫ non ꝓductã vt sensit Sulpitius. Scribit em̃ cũ omecron h̃ ẽ o breui. vt

O super u breuias ouum prouincia demas
Prouidus esto comes prouentus prouenioq̃

¶ O ante u breuiat. vt ouis nouus. Ouid. Uanescitq̃ absens ⁊ nou⁹ intrat amor Virg. Iã noua ꝓgenies celo demittit alto Ouid. Plenũ mõtano cred. ouile lupo. Adde ꝓuoco ꝓuoluo ⁊ ꝓueho. Nã sicut excipit prouid⁹ prouincia/ita hec tria demere debuit/quare nõ excusat ꝑ regulã ꝯpositionis. Lucanus. Nec placet incertũ qui prouocat equora delphi. Virgilius Prouehor. ⁊ fande surgentes demoror austros

¶ De U

Ante b sit breuis u. testis ruber est rubeusq̃
Excipies tuber rubigo suber ⁊ vber
Et puber pubes. ⁊ si b preuenit aut u
Innuba corripies ⁊ pronuba siue bubulcus
Nubo tamen longum, connubia ceu metra poscunt

¶ Vante b corripit. vt tuba rubꝰ. Horatꝰ. Tibia nõ vt nunc oricalco iuncta tubeq̃. Tolle in textu posita. Tñ tuber neutri generis primã pducit masculini aũt corripit Iuue. Fumat aper post hunc radunt tubera. ⁊ est genus fungoꝝ Martialis. Non tibi de libycis tuberes ⁊ aperina ramis. ⁊ sic est genus pomoꝝ. Item Rubigo primã ꝯmunem habet Horatꝰ. Iuppiter vt pereat positũ rubigine ferrum. Martialis. vteris ore aliter nimiaq̃ rubigine captus Virgilius. Exesa iuuenes scabra rubigine pila. Prudentius. Condere vagina gladiũ ne tecta rubigo. Similiter ruber a um contra Sulpitiũ. Horatꝰ. Obscenaq̃ ruber porrectus ab inguine palus ¶ Tolle etiam si b p̃uenit v. vt bubo bubus nubo demit. Innuba pnuba vt patuit de ꝯpositis. ⁊ connubiũ quod variat. Virgꝰ. Connubio iungam stabili ꝓpriamq̃ dicabo. Idem. Cuiq̃ loci leges dedimus connubia nostra. Virgilius. Tarde venere bubulci. Item extra textum excipe subula ⁊ iubilũ. Subula enim instrumentũ est cerdonũ. Martialis. Quodq̃ tibi tribuit subula. sica caput. Sed subuccula pexe. ⁊ est genus vestimẽti. Etiam est genus libi teste festo Põpeio. Item iubilum a iubilare quod est rustica voce clamare teste festo. hoc est ꝯfuso clamore Sylius Et letus scopulis audiuit iubila cyclops Item lubrico etiam primã producit. Iuue. Qui lacedemonio pismate lubricat orbem. Prudentius. Lubricat incertꝰ dubia sub imagĩe visus

Vante C

Ante c longa fit v ceu duco luceo lucus

Deme lucerna lucror. ⁊ dux ducis atq̃ ducenti

Aut si preponas n aut c vel r breuiabis

¶ Vante c producitur. vt lucus duco Virgilius. Lucus in vrbe fuit media letissimus vmbra Horatius. In vitiũ ducit culpe fuga si carz arte. Sed duco as priorem corripit. Virgilius Quattuor hic iuuenes totidem quos educat vpheus. Horatius. Assuit pannus cum lucus ⁊ aradiane. Tolle in textu posita Martialis. Aurea cum medio tuta lucerna feror. Horatius. Res geste regumq̃ ducumq̃ ⁊ tristia bella ¶ Excipe etiam que p̃ponunt n c r ante v. vt nucis crucis ruga que corripiũt v. Excipe Cucurio ⁊ cucubo Ouidius. Cucurire solet gallus gallĩa gracillat. ⁊ est verborum gallorum. Sed cucubo verbum est accomodatuz voci noctue. Ouidius. Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Item mucro etiam priorem corripit

Vante D

Ante d longa fit v. ceu trudo deme rudentes

Et pudet atq̃ sudes rudis atq̃ ruder studeoq̃

Et cudo. sed rudo pones ceu metra requirunt

¶ Vante d producitur. vt iudex. Horatius. Grammatici certãt ⁊ adhuc sub iudice lis est. Deme in textu posita. Horatius. Dabiturq̃ licẽtia sumpta pudenter. Tamen rudo auceps est. Persius. Fingor vt archadie pecuaria rudere credas. Virgilius. Vincla recusantum ⁊ sera

sub nocte rudentum. Excipitur etiam Tuder/vel tuderetum oppidū ita lie. Sylius. Et gradiuicolam celso de colle Tudertem. Item Contudi pterium a contundo/primam ꝓmunem habet. Horatius. Speratā meritis duram qui contudit hydram. Ennius. Uiresq; valentes. Contudit crudelis hyems. qd idem notauit Priscianus. Item Ludo dis primam producit. Virgilius. Excudūt ceras ⁊ mella tenacia figunt

A raro ponis super f. nec eam breuiabis

¶ U ante f producitur vt Bufo.

Ag producto tuguriq; tamen memor esto

F precunte vel i vel p debes breuiare

Fruges producis ⁊ fugera mobile iungis

Et frugi

¶ U ante g producitur. vt ruga/Tolle tugurium/k habentia t ante v vt iugum. f vt fugio. p vt pugil. Virgilius. Nos patriam fugimus. tu Tytire lentus in vmbra. Idem. Dum iuga montis aper fluuios dum piscis amabit. Unde dicit Horatius. Et pugilem victorem ⁊ equum certamine primum. Exceptis in textu positis. Unde Horatius. Seu cursum mutauit in vsum frugibus annis. Item Rugio fm Nestorem primam producit. Tamen apud Ouidium de Philomena. Si tamen iste liber est Ouidij primam corripit. Ut Tigres indomite raucant rugiuntq; leones.

A super l breuies. vligo demere debes

B precunte vel f. aut m producere debes

Excipitur fulica. mulier gula iungitur istis

¶ U ante l corripitur. vt pulex. Excipe habentia g f m ante v vt fuligo mulus gula. Tolle in textu posita. Horatius. Delitat in pisce mulier formosa superne. Item Uligo anceps est apud Virgilium. Tolle etiam diluchium/culus/culeus/pulex. Item diluchium insula est in maliaco mari. a quo diluchius a um. Virgilius. Diluchiumq; somosq; ⁊ neritos ardua saxis. Idem Diluchias vexasse rates. Item culus notum est. Martialis. Cui prestes culum? Quem labieue pilas? Virgilius. Ut culam rugam non habuisse putes. Item culeus greci vero coleus vagina dicitur ⁊ quia coleus scribit p ω omega. quare apud nos ω omega mutat in longum v Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit vna parari. Simia nec serpens vnus nec culeus vnus. ⁊ capit p testiculis licet vagina interpretet. Martialis. Cum depilatos chreste culeos portas. Item. Pulex primā cōem hz. Ouid. de pulice. Si tū est ouidij liber. Parua pulex ⁊ armata lues inimica puellis. Macer. nō metuet pulices istoq; fugant odore Martialis. Defendit manus hec scapulas mordente moleste. pulice. vel si quid pulice sordidius

Vante

Vante

Vante

Jüuenc
Robusta metem mulier stute ꝓsum

V ante M

Longa fit u super m sic humanum dabo testem
Hinc humus ⁊ humerus humilis sumus excipiamus
Si preit n aut c vel t debes breuiare.
Numen produco struniamq; simul sociabo

¶ U antem producit vt pluma flumen Horatius. Aut flumine rhenum. Idē Humano capiti ceruicē pictor equinā iungere si velit varias inducere plumas. Tolle in textu dicta Horati⁹. Serpit humi tutus nimiū timidusq; procelle. Silr rumex. Virg. Fecūdusq; rumex malue violeq; virebant ⁊ genus est herbe ⁊ genus teli/teste Pōpeio. Lucil. Tum spara tū rumices portant tragula porro. Tolle ⁊ hñtia n c t āte v vt numerus cumulus tumulus. Horat. Nos nūerus sumus et fruges ꝯsumere nati. ꝑter numen ⁊ struma. Silr cume aꝝ q̄ ciuitas est cāpanie teste Plinio que etiā declinat more grecorum. hec cume huius cumes. Horatius. Non mihi cumas. est iter. vt baias. Statius. Collis ⁊ ausonij pridem laris hospita cume

V ante N

U super n longa. cuneum tunicamq; retracta

¶ U añ n ꝓducit. vt fun⁹ vnus Horat. Purpure⁹ late q̄ splēdeat vnus ⁊ alter. Assumit pānus ꝑter cuneus ⁊ tunica ⁊ cunicul⁹ Martial Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. ⁊ est aīal lepori simile

V ante P

U p corripitur. sed iupiter excipiatur
Cupaq; cum stupa sociatur. ⁊ vpupa longa
N precunte vel r aut p producere debes
Sed varies oculi pupillam

¶ U ante p corripit. vt lupus cupssus. Horat. Et fortasse cupressum Scis simulare. excipe iuppiter suppaꝝ stuppa que scribunt duplicato pp. Virg. Pauci quos equus amauit Iuppiter. et dr a iūuo quasi iuuans pater quod primā corripit quare alteꝝ p interponit. Tolle etiā hñtia n r p ante v. vt nup/rupes pupillus. pupilla ꝟo anceps est. de nup Hora. Et noua fictaq; nup habebant vera fidem si Adde pupugi ⁊ scrupulum Nicola⁹ in homero. Aurea molliculā pupugit mala fibula dextrā Itē scrupulus vel lū primā cōem hz. vt vidimus ibi. A añ p lōga fit i

V ante R

U producatur super r. nurus excipiatur
Et furit adiungas muriam simul atq; curules

¶ U ante r producit. vt thus thuris Anthonius Sabellicus. Dant pia thura focis. Virg. Nūc dant mascula thura. Horat. Et iuuenū curas ⁊ libera vina referre. exceptis in textu inuentis. Adde spuri⁹ Cures/curetes. ¶ Itē spurius q̄ incerto patre natus Ausonius. Quiq; notas spurijs ꝟsibꝫ apposuit. Item cures ꝓpli fuerūt sabinoꝝ Persius Di

nes erat curib quantū non miluus oberrat. Item Curetes ppli fuerūt Crete/qui vna 7 corybantes iouem infantē aluerunt Ouid᷑. Largoq satos. Curetas ab imbri. vbi prima syllaba pducta/que apud Lucanū corripit᷑. Illic bellaci ꝯfisus gente curetū. Item murus primaꝫ pducit ꝯtra sulpitiū. Virg᷑. Lustrat equo muros aditūq p auia querit.

V ante S

Longa fit u super s. sed deme susarro pusillum

¶V ante s pducit᷑ vt vsus Horat᷑. Que nūc sunt in honore vocabula si volet vsus. pter susurro/7 pusillum. Adde Crusino hꝰ crusinonis oppidum italie. Sylius. Duris qua turpibus herent. bellator crusino. Juuenalis. Aut frabaterie domus aut crusinone paretur

V ante T

V t producunt dissyllaba. sed puto deme
Putris vti cutis atq frutex vter vtra lutumq
Que polisyllaba sunt cum prole sua breuiabis
Mutuus excipitur 7 nutio glutio putret
Futilis addatur cum futio longus habetur
Utilis 7 vtor vterus bene nonssapit vtrem

¶V ante t pducunt dissyllaba vt vtor muto. Horat᷑. Vt silue folijs pnos mutant᷑ in annos. Excipe i textu dicta. Horat᷑. Cū paup 7 exul vterq. Juuena. Cōpositiq luto nullos hēe parētes. Sil᷑r polisylla corripiunt v vt puteus vterus. Except᷑ his q̄ habes in textu Adde butio Ouid᷑. Atq paludiferis buteo bubit aquis 7 est genus auis. Itē struthius etiā primā pducit qr apud grecos scribit᷑ p dipthongū or. Itē nutrio natural᷑r primā corripit nō pducit. vt Sulpitius Claudianꝰ. Sepe nutrit ducitq simul refouetq leonē Itē Lutheus corripit. Tibullꝰ Virgilius vero pducit Croceo mutauit vellera lutho. Sil᷑r Juue. corripit gladiosq parāte incudo 7 lintheo. 7 est color rufus

V ante V

V super u solum produc. dant cetera curtam

¶V ante v semp pducit᷑ si nulla pcesserit ꝯsonans vt vua. aliter enim corripit᷑ vt pluuia iuuenis. Horat᷑. Aut pluuius describit᷑ arquis. Idē Maxima ps vatū pat᷑ 7 iuuenes pře dignis Et hec sufficiāt de primis syllabis. Si qua tn̄ inueneris o lector vocabula aut dcōes alterꝰ q̄titat᷑ q̄ iā ab Alexā. descripta vtere exēplis poetaꝝ grauissioꝝ. Nō est eīn vnius auctoris singula videre. pcipue in nominibus proprijs in quibus magis defecit Alexander

¶De regulis specialibus mediaꝝ syllabaꝝ

¶Item media syllaba dr que posita est inter duas dcōes 7 si ~~quot~~ syllabas. Que accētu aut breui aut pducto cognoscunt᷑. vt dicit Joannes tortelius in psodia. tn̄ si quantitatē mediaꝝ syllabaꝝ ignoraueris. Quo quidem pacto intelliges que mediaꝝ syllabaꝝ accentuꝫ suscipiat principalē. Itaq velim diligēti aīo plegas cōmentaria iā Alexandro

Media silba est si media sequens est longa vel collaudo. grandequ. 2 positione vt contendo. mepty. Tertio accentu qu dnt est pducty 7 corepty pducty vt fotum natusa. Correpty vt tabula. vabula. Quarto diminutione. vt si ducto plurium sillabarum diminuitur et redigat ad trisillaba et ita agnoscat accentu. vt in hac dcd. amicorum. nō pz quia sit silba. mi; quod si diminuitur 7 fiat trisillaba vt amicus constat eā esse longa accentu. Quinto vocali ante alterā vocale vt dubitemus strenuus. Sexto agnoscitur regula. De Medijs. Septimo exemplo. quotiens ad alios applicat po deficienti superaddita et infinita inconuenientia prosodie sapies pcipne cte auctoritate re in poesi 7 sacris litteris vbi pria virorū vrbium 7 ceterarum rerum ne gitur. vt Eremus hz pu pronunciantur accentu ab indoctis media pducta auctoritate Baptiste Solmagi vasta petijt tum paulo euenit.

De A ante B

Breuis in medijs datur añ b. syllaba testis
Si bilis a sequitur vt amabilis excipiatur
Et letabundus formanq parem socianus
Que facies in vlum iunges venabula testis

¶ A añ b in medijs syllabis corripit vt arabes Excipe sbalia in bilis vt amabilis. in būdus vt amabūdꝰ. in bulū vt venabulum. Adde atabulus ventus Horatꝰ. Incipit ex illo montes apulia notos. Ostentare mihi quos torret atabulus 7 quos

Bona nec pducta est.

Nota et p penultis obliquū nomī sequēdo pte regulas m de declinatoribus nomī in obliqs l m pma pte huius gradus.

A ante C

Ante c fit breuis a, dematur opaca cloaca
Quod dat ulum iunges. obliquos addere debes

¶ Sed nunquā medijs subeunt diss syllaba nomis

¶ A ante c corripit. vt alacer. deme in textu dicta Et desinētia in ulum vt tabernaculū. Et obliq plurima syllabax vt fallacis minacis Iprecolacis. Tū Philacis a philax. pharnacis a pharnax/a cōem habent. Silr similacis a similax; 7 idē est qd taxus Ouidꝰ. Et crocon in parvos versum cū similace flores; vbi pes sextus pceleumaticus est. Adde meracus. sarracū. iracundus. pastinaca. portulaca. cochlaca. benacus. Item meracus significat dulce siue purgatoriū Persius. Anticyras melior sorbere meracas Horatꝰ. Expulit elleboro morbū bilemq meraco Item Sarraco cū duplicato r genus est vehiculi Iuue. Frigida circumagunt pigri sarraca boote. Sed sarraca nomē est duax vrbiū q̄ vna in media alia in felici arabia. Item martialis. Hō iracūdis fecit grauis vnguibꝫ vxor. Horatꝰ. Inuidꝰ iracūdus iners vinosus amator. Item pastinaca radix est/7 genꝰ piscis/q̄ dr alio noie turtur siue trigon. Macer. et pastinace ptus in semie tm. Item portulaca genꝰ est grece dcā andragis. Macer. Andragis grece q̄ portulaca latine Item cochlaca lapis ē ex flumine rotūdi ad similitudinē cochleax teste Festo. Item benacus lacꝰ est venetie Vir. Fluctibꝫ 7 fremitu assurgēs benace marino. Item rosaceꝰ coriaceus. violaceus. maluaceꝰ. betaceus. pistaciū. mistaciū a pducūt. Iu. Caula nec est quare cenā 7 mistacia pdas. Item Syphax nomē barbax apud grecos numidax rex/teste Liuio. 7 hz a cōem in obliqs. vt patuit hānibalis spolia 7 victi monumēta Syphacis. hec Proprius. Claudianus. Cōpulim⁹ duax syphacē. tractūq metelle. Item pharnax acis cōez hz silr 7 ptū fuit viri nomē. Luca. Tigrantēq meū nec pharnacis arma relinqs. Item Candax acis in gtō corripit 7 insula est q̄ etiā dr creta. Silr Styrax. dropax. athax. atrax acis. corripiūt. Serenꝰ Aut styrax

Nota plurimi tam vedenū spectacula mutā.

similacis a similax

elleboro purgatur

cem torues aut duri vulturis alā. Martial. Psilotrho faciem lauas ⁊ dropace caluam. Serenus. Nec non apposito curant dropace membra. ⁊ est genus vnguenti. Athax fluuius est. Similiter atrax fluuius ē eto lie ⁊ vrbs macedonie. Statius. Atracia rubet arte labor

Ante d corripis a demantur elada cicada

A super f breuis est. colaphus testis tibi fiet

Ante g longa fit a. sed nomina deme secunde

¶A añ d ⁊ f corripit vt lāpadis. Tolle in textu posita. Sz a añ g pducitur vt imago. qr sm Prisc. vocalis añ g pducit ois. Iuue. Cocteq; siliginis offas. Excipe noīa scde decl. vt pelagus. Sed Chiragra podagra a non habent ꝯmunē vt sensit Sulp. sz corripiūt a Macer tumorē. compescit splenis podagre sic subuenit illa Mart. litigat. ⁊ podagra.

A super l breuias. velut italus. excipis hec que

Tercia declinat. velut australis manifestat

Produc in neutris obliquos ecce toralis

Ascolon esto breuis superadditur absalon istis

Italides ⁊ tantalides sua curtat origo

¶A ante l corripit vt ital⁹ deme obliquos noīm neutri gener. in al vt aīalis ceruicalis. Et deriuatiua in alis vt genialis natalis noual. Sic etiā ascalon abesalō scriptū sic vt e sequat b ⁊ ī fine m fuitq; fili⁹ dauid.

O preeunte breuis datur a. thalamusq; probabit

Que faciunt amen producis vt thimiamē

¶A ante m corripitur vt Calamus. Tolle verbalia in amen. vt foramen amamē. Similiter a incremento verborum vt amamus preter circumdamus. Adde dictamum genus herbe. Virgilius. Dictamū genitrix. Cretea carpit ab ida. Statius. Dictami florētis opem q̄ anguis abundat. Etiam dictamum vrbs est in creta. teste Ptolomeo

A super n breuis. vt clibanus tamen excipis illa

Que declinabit tibi tercia. sicut inanis

Vocali iuncta producitur vt machiana

Deriuatiua simul nomen gentile locique

Sed libanum breuio. fit arena iuncta balano

Produc obliquos sed compositiua notato

Istis lucanum cum gargano superaddes

Luz plini autorez Lybanu media corpiunt Laü: Valla 9t pducte dd

De Medijs.

¶ A ante n corripit vt galbanū Excipe greca in an in gtō crescētia. vt Titan titanis. Silr adiectiua secē z tercie declinatōis. vt sozanus paganus inanis. Et hñtia vocalē ante a. vt machiana. Itē Sicān⁹ adiectiuum a sicania syllabā ca cōem hz. Virgz. Sicāno ptenta sinu. iacet insula ptra. Sylus. Sydera elisceis aderat gens sicāna votis. Silr excipitur cyane nympha sicula ꝓuersa in fontē sui nois a cōem hz. Ouidz Quacz suis cyanē miscet anapus aquis. Idē. Cognita cyane pstanti corpe nympha. Itē Balānus qō est gēs glādē fit adiectiuū balanat⁹ Horatz. Ne pssa tuis balān⁹ capillis. Persius. Tum cū maxillis balanatū gausape pictis. Alij dicūt esse herbā vngnentariā. Etiā balan⁹ vrbs est epiri. ¶ Item etiā excipiunt gentilia in anus a regula text⁹. vt rhomanus. Et ꝓria hoim siue locoz vt vulcanus gargan⁹ ꝓter dardānus lubānus apidān⁹ rhodānus eridānus lucanus Apidanus nūcz celer nisi mixtus enipeus. Idē primo Georgice qua rhodanus captū velocib⁹ vndis. Virgz. Flūuioz rex eridān⁹, Simili modo. Drepānū z hypānis mediam corripiunt. Statius. Et drepāni scopulos z olinus fere Sicyonis. Proptius. Quantū hypānis veneto diffidet eridano

A ante p

A super p breuis est. sed deme priape sinapis

¶ A ante p corripit. vt alapa deme duo in textu Adde mesapus. anap⁹ serapis. Mesapus em ꝓriū nomen viri. Virgz. Et mesapus equū domitor neptunia ples. A quo mesapia hoc est apulia italie regio dcā. vt scribit Festus. Item Anapus fluuius est Sicilie. Ouidz. Quacz suis cyanē miscet anapus acqs. Itē serapis h⁹ serapis vel serapidis fuit cognomen osiridis. z hz ra syllabā cōem. Martialis. Vincebant nec que turba serapin amant. Idem. Iseum serapin. minus venerat osirim. etiā Serapis apud nos dicitur aceruus vel cumulus

A ante Q

A breuis ante q fit tanaquil tibi testis

¶ A ante q corripitur. vt Tanaquil quod nomen est vxoris fictum Iuuenalis. Ante tamen de te Tanaquil tua quando sororem. Item hanc regulam omisit Alexander

A ante R

A super r breuias. vt barbarus hinc zeduara

Excipe quecz vides deriuari manifeste

Quidam denarium breuiant. non primitiales

Obliquos produc. iubaris z cesaris educ

Compositiua notes z nectaris asparis addes

Hostaris z caparis rectus quod dicitur herba

¶ A ante r corripit vt cesaris. Excipe in textu posita/adde tiara. Iuuenalis. Phrygia vestit bucca tiara. z est phrigius pilēis. Item denari⁹ corripit z pducit cum primitialib⁹ Martialis Denarijs tū hāc ñ emo basse trib⁹. Idē Hāc vola quā redimit totā denarius alter ¶ Excipiū

eur etiam obliqua deriuatiuoꝝ noīm neutri generis vt calcaris/lupanaris/p̄ter iubaris/nectaris/cesaris/asparis/bostaris/caparis/iaspar; ⁊ cetera gentilia. Sil'r excipiunt infinita in rius. vt sextarius/carnarium ⁊ huius terminatōis adiectiua. vt pinginarius. Itē excipiunt etiam baccaris a baccar/⁊ lucaris a lucar aui. Virgilius. Baccare frontem. cingite ne vati noceat mala lingua futuro. ⁊ est genus herbe. Quare Sulpitius hec false produxit.

A super s breuias. vt carbasus excipiasq̄

Deriuata palam cognosces sicut agaso

Tongis pernasum iunges. sociabis omasum

¶ A añ s corripit vt carbasus Iesuidus At mea nūc p̄mo ꝯplent carbasa vēto. deme p̄nasus/omasus. Oui. Noīe p̄nasus supatq̄ cacumīe nubes Excipe ⁊ deriuatīa vt agaso. sz ꝓpa cōia sunt. Sz rectius breuiāt.

Ante t corripis a. sicut ciathus. tamen inde
Excipias voces quas deriuabis aperte
Que fiunt in tes breuiabis. sicut achates
Fungit nomen in as obliquos. sic probat abbas
Corripies alios. sunt schemata stemmata testes

¶ A ante t corripit. vt ciathus. Tolle apte deriuatiua ⁊ finita in tes vt achates/deme lapathes/eurabates/ichnobates/pelates/scenobates/⁊ antiphates Itē lapathes herba est ex qua cib; ꝯficit dcūs lapates/cuius tñ mediā syllabā corripuit. Serenus Sepe chelidoniā cum succo lapathis addes. Sed Alexāder nequā ꝓducit vt lapathes cib; est ⁊ holus ꝯponit eundē. Itē euribates fuit vir ithacus p̄co vlyssis Ouid;. Nā sil' euribates me talthabuisq̄ vocarūt. Itē ichnobates d̄r quasi p̄ vestigia feraꝝ incedens. Ouid;. Gnosius ichnobates spartana gēte melāpus. Item Pelates ꝓprium nomen viri Oui. Demere tētabat leui quoq̄ robore postes. Cynupheus pelates. Itē Schenobates d̄r funiambulus. Iuuenalis. Augur scenobates medicus mag⁹ omnia nouit. Item antiphates ꝓpriū fuit viri nomē. Sylius. Post duꝝ antiphate sceptrū ⁊ cyclopea regna ¶ Tūc ibi. Jungis nomen in as. noīa in as producūt a in gtō. vt abbas atis. pietas pietatis. Alij vero obliqui corripiūt. Itē deriuatiua ⁊ p̄ticipia verbalia ⁊ supina ꝓducunt. vt amatus amatum. Item Excipit extra textum anas anatis/festus in aratro. latipedemq̄ anatem cernes excedere ponto. Martialis. Et anatis habeas vropigium macre. Macer de viribus herbarum. Anseris aut anatis mixta pinguedine turi. Quare Sulpitius inepte eum produxit

Longa fit a super v. tibi fit pro teste cadauer
Compositiua notes

¶ A ante v producitur vt cadauer. Excipe adauus abauus. hoc est auus cum compositis. Sed Bathauia ꝓuincia germaīe a qua batha

uus a um. primam ꝯmunem habet Lucanus. Vangiones bathauiq; truces quos ere recuruo. Stridentes acuere iube Iuuenalis. Hic petit eufratum iuuenis domithiq; bathaui Martialis Et mutat latias spuma bathaua comas. hoc est sapo germanicus. Sed pathauiũ vrbs italie primã corripit. Virgꝫ. Hic tamen ille vrbem pataui pro patauij.

¶ De E ante B

Ante b longa fit e. fiet tibi testis ephebe
Demitur hinc herebus esebõ simul ⁊ therebĩthus
Additur elleborus

E ante C

Ante c longa fit e senecam tamen excipis inde

¶ Et ante b ꝓducitur in medijs syllabis vt monebam deme in textu posita. Similiter e an c producit vt feruecis preter Seneca Item extra textum excipitur muliebris/mulcebris/fenebris/phunebris/a phoenore/scatebre/terebra/palpebra/celeber/illecebre/tenebre/latebra/vertebꝝ/cerebrum/salebre. Horatius. Ira truces inimicitias ⁊ phunebre bellũ hoc est mortale a phonos qđ est cedes siue mors interp̃tatur. Item Virgilius Saxa ciet scatebrisq; arentia. Tempat aura. Tibullus. Gentis aquitanie celeber messala triũphis. Horatius. Illecebris erãt ⁊ grata nouitate morandus. Idem Inferius neq; enim tenebris diana pudicũ liberat hipolitũ. Virgꝫ. Defendi tenebris ⁊ dono noctis opace. Ouidꝫ Et multis latebra opportunia fuistis Virgili⁹. Cõicit in latebras nec turuus segnior instat Horatius. Sic vacuum celebri populum pheaca putauit. Idem. Qui queritur salebras ⁊ acerbũ frigus ⁊ imbres

E ante D

Ante d protrahis e. sed tu tamen eseda demis
Melchisedech socias ⁊ nomina que facis in da
Pes dat edis cum compositis. quod compede prestas

¶ Et ant d producit vt putredo. Excipe hesedũ/melchisedech. deriuata in da vt andromeda. Et composita ab edo verbo greco vt comedo Adde Tenedos. macedo. axedra. synhedra. cathedra. Item Tenedos fuit insula in ꝯspectu Troie que ⁊ trabula dicta teste Seruio nec non mutesce. Virgꝫ. Ac in ꝯspectu tenedos notissima fama. Itẽ Macedo a macedonia populus in europa Lucanus. Cuꝫ tibi sacrato macedo seruet in antro Arator tamen in actib⁹ apostoloꝝ ce producit vt vir quippe macedo. In somnis hec visus ait. Quia greci nonnunq̃ in Hita mutauerunt. Sic ⁊ Ouidius. xij. Meta. Qui clipes gladioq; macedoniaq; sarissa. Item Macedones populi etiam dicuntur macete. Papinius Quo macete sua tela citent quo turbine cestum. Item Exhedra dicit ab ex ⁊ hedra q̃ est sella sic sinhedra ⁊ cathedra. Martialis. Illic erasonant at circum pulpita nostra ⁊ steriles cathedras. basia sola crepant

E super f dabitur breuis, hinc elephas breuiatur

E g corripitur. sed abest trigeza cethegus

¶ Q ante f z g corripit vt nefas. elegus deme compositiua a longis dictionibus vt veneficus. Venenum enim producitur. Lucanus. Pollutro cantu diriscq; venefica siccis. Ouidius. Barbara narratur venisse ve nefica tecum. Tolle verba secunde coniugationis composita cum facio z fio que habent e cõmunem. vt liquefacio/tepefacio/tepefio/patefio. Ouidius. Tura liquefaciunt indutacq; cornibus aurum. Horatius. In matris iugulo ferrum tepefecit acutum. Catullus. Altra tepefaciet permixta flumina cede Propertius. Nec flente domine patefiant nocte fenestre. Ouidius. Torsit z in celum liquefactacq; tempa fixit

E super l dabinus longam. patet ecce phaselus

Abimelech remoue. Debet breuis angelus esse

¶ Q ante l producit vt phaselus. Excipe angelus z ꝓpria in rectis. vt Thymele/abimelech. Sed que in obliquis producunt vt michaelis/raphaelis. Excipe extra textum obelus. sepelio. Cybele. semele Thymele piscelis. Ouidius. Et sepeli lacrimis ꝓfusa fidelibus ossa. Item cybele es vel cybeles cybelis mons est phrygia/a quo cybele vxor Saturni Hinc mater cultrix cybeles corybantiacq; era. Idem forte sacer cybeli. Martialis. Et cybeles picto stat corybanto Tholus igit more grecorum be syllaba corripit. Nonnunq; tamen poete nostri metri gratia penultimam pducentes syllabam l litteram interponunt. vt cybelle Claudianus. Adytis auulsa cybelles. Extulit z pronas intẽdit ad oscula turres Columella. Extimulat vatem p dindyma castra cybelles. Et lotam parue reuocant almone cybellem. Item cybale etiam est nomẽ mulieris. Virgilius in mozero. Interdũ clamat cybale hec erat vnica custos. Sed cymbalum instrumentum musicum quod habebant in sacrꝭ cybeles cum tympano Ouidius. Cymbala cum galeis pro scutis tympana pulsant. Item Semele proprium nomen mulieris filia Cadmi. Propertius. Narrabis Semele quo sit formosa. Item Thymele z est ꝓprium nomen mulieris. Iuuenalis. Viues z a trepido. Tymele supposita latino. Item Periscelis genus est ornamenti Horatius. Nota refert meretricis accumina sepe catellam/sepe Periscelidem

E super m longa. vehemens heremusq; retracta

Additur his hyemis Alemania gethsemanicq;

¶ Q ante m producit vt amemus. Excipe vehemens. Sed eremus e producit naturaliter. scribitur enim p H ita hoc est i longum quod nos mutamus in e longum z est generis feminini. Tamen maffeus z Prudentius decepti e corripuerunt. vt Maffeus in antoniade. Expediam primamq; eremũ primosq; recessus. Prudentius in psicomachia. Excidit ergo animis eremi sitis. Similiter in hymno Ioannis baptiste o nimis felix meriticq; celsi. Nesciens labem niuei pudoris ꝓtens martyr eremicq; cultor. maxime vatum. Saphicus enim versus est. Item licet

Eremũq;

Q Quia in hymno Inuentor rutili hereditq; hetur p̃a beno

vindemia producat e. tamen vindemiator corripit Horatius. Ut vindemiator ⁊ inuictiq; cum sepe viator. Ideo. Haud lateat vos lectores ⁊ mei pusioli in tetrasyllabis pentasyllabis et vltra sepissime confundi antepenultimam. vt in connubio quod ponit ad placitum vt patuit

NOTA

E ante N

Longa fit e super n helenam tamen hinc helenumq;

Et iuueuis asenem. hebenus debes remouere

¶ E ante n producit vt balena. Tollex asenex/hebenus/iuuenis. Itez ꝓpriorum que corripiunt vt diogenes/hermogenes. Helena/soror castoris. Similiter composita a genos corripiunt vt Origenes/arthigenes. Tolle similiter extra textum. Porsena/olenos/⁊ clymene. Item Porsena rex rhomanorum. Sylius Cernit effugiens ardentem Porsena dextram. Sed Virgilius se producit addendo alterum n vt necnō Tarquinum eiectum Porsenna iubebat/accipere. Item Olenos proprium nomen vrbis. Statius. Olenos ionijs ⁊ fluctibus hospita portu. Item Clymene proprium nomen fuit helene comitis. Ouidius. Cetera ꝑ socias Clymenem aethramq; loquamur

Quae vi false dici est mēti helena: iuuētus helena

E ante P

Ante p raro fit e. moneo tamen hanc breuiare

Excipe presepe. cuius penultima longa est

¶ E ante p corripitur licet sint pauca. excipe p̄sepe. Adde Asepus nomen troiani fluuij. Priscianus. Atq; malos lemures quod pellit mun⁹ Asepi. Similiter Josephus mediam producit nomen proprium viri. sic etiā Asclepius ꝓpriū nomen viri producit. scribunt em̄ ꝑ H ita/quā nos mutamus in longū e. Macer. Nō modicū sanas. Asclepi⁹ asserit illas

E ante Q

¶ Item ante q fit breuis e diequinti sit tibi testis. Quia teste Aulo gelio libro nono dicente. Diequinti em̄ ⁊ diequinti pro aduerbio copulate dictū est ⁊ scda in ea sillaba correpta. Hanc tñ regulā omisit Alexāder.

E ante R

R subeunte breuis datur e. tamen/excipis erus

In proprijs. sicut galterus. adde stateram

Et deriuatum quod rus tibi terminat aut rum

Ex hoc austerus producitur atq; galerus

Cerberus esto breuis sunt longa megera chimera

Infera cum superis iterum breuies vterumq;

Pantheramq; morans crathedram iungis iberum

Corripis obliquos alios varies mulieris

Cunq; rium sequitur vsu vario reperitur

¶ E ante r corripitur vt tenera. Excipitur trieteris mathera. abdera. Arcera. Nexeā. Cithera. Citheron. Item Trieteris dicit triennium.

vnde trietrica sacra. Statius. Ludus ⁊ atra sacrum recolet trieteris.
Opheltē Virg⁹. Thyas vbi audito stimulat trietrica bacho. Item ma-
chera, gladius est Iuue. Ostendat amēs nomen victūq; machere. Item
Abdēra vrbs fuit Thracie quā diomed⁹ soror ꝓdidit. Sz abdira vrbs
est aphrice Abdara est locus iberici maris Ouid⁹. Aut te deuoueat cer
tis abdera dicet⁹. Item Arcēra plaustr̄ vndiq; rectum. Sz Neera mr̄ fuit
phaetuse ⁊ lamptie. Virg⁹. Ipse neerā dum fouet. Tibull⁹ Ligdam⁹
hic situs est dolor hinc ⁊ causa neera. Item Cythera insula est adiacens
peloponeso. ⁊ eiusdē nois vrbs est in ea plis nūerī tm̄. Virg⁹. Est Pa
phos idaliūq; mihi sunt alta Cythera. Item Cytheron vnū est ex iug⁹
pnasi mōtis boetie Statius. Inde plagā qua molle sedēs in plana cy-
theron. Item Trieris ⁊ poderis etiā apud grecos mediā pducūt. scribat
em̄ apud illos ꝗ H ita. Et trieris nauis est quā triremē vocāt. Poder⁹
vestis est talaris quā camisiā sacerdotalē appellant. ¶ Tūc ibi (Tūc ex-
cipias rus in ꝓrius) Excipiunt a regula ꝓria in rus vt gualterus/pter
pierus caterus ⁊ valerius. Virg⁹. Quē tū haud exps valerius virtute
anite. Item Pierus p̄ fuit nouē picar̄/quas nouē muse canēdo vicerūt.
Ouid⁹. Pierus has genuit pelleis diues in aruis. Item Craterus pro-
prium nomē viri Persi⁹. Et quid opus cratero magnos ꝓmittere mō
tes ¶ Tūc ibi (Et deriuatū qd rus determinat aut rū.) Colle etiā a re-
gula deriuatiua in rus ra rū qui etiā pducūt e vt austerus/galerus/pre-
ter inferus/iterū/buterus/querquerus/posterus/superus/patera/vterus.
Item buterus a boue. Ouid⁹. Lanigerosq; greges armētaq; butera pa-
uit Lucili⁹. Querquera ꝓsequit capitisq; dolores. ⁊ idē est q̄ frigidus.
Virg⁹. Postera phebea lustrabat lampade terras. Item Alter/prosper/
asper/exter/sub regula ꝓtinent ¶ Tūc ibi. Corripis obliq; ⁊ obliq; corri
piunt eris. Excipe bizeri/eremester/character/brachionister/aler/physe
ter/forer/clyster/luter/que cū H ita in seda obliq; r̄ syllaba apud grecos
scribunt que in nris aut in ae dipthongū aut e pducū vertit. vt sepius
patuit. Sic ⁊ prester/panther/character. Item Prises buzeres ꝓmi qd ius
xta terra bechir̄. Item Eremestres sunt neruta quib⁹ testiculi pendēt.
Character inter ptat signū figura stylus dicēdi. Brachionister dicit ar
milla. Aler massa plūbea vel Martis. Quid pereūt stulto fortes alere la
certi. Item Physeter nomē piscis marini admirabili magnitudine. Ru-
fus festus in aratro delphinos virides ⁊ physeteras anhelos. Item So
ter fuit nomē viri ⁊ dici pt saluator. Item Stater vel ab qd est
pondero in a ꝓuerso. a cuius actio nostri hec statera state
re fecerunt. Statius. Sed certa velut equ⁹ in statera. Item Clyster a
clyzo qd est lauo deducit. cuius obliqui secundā syllabā pter naturam
corripit macer de viribus herbar̄. Appositis digitis aut intus clistere fu-
sus. Item Luter est genus vasis qd apud grecos scribit. Sed
prester genus serpētis. Lucanus. Percussit prester illi rubor igne⁹ ora
Item Vulier e syllabā corripit in obliquis vt apud Terentiū legit

E super s breuis. excipit diuina mathesis
Ad placitum frenesis. poncs longamq; poesis

Arcera: cū ꝓcer vocat

¶ Q ante s corripit. vt heresis/deme poesis mathesis qñ significat diuinationē. Et ꝓposita a longꝰ vt abesus/frenesis aūt ponit ad placitum

Tolle extra textū carchesiū galesus. halesus. marpesus. lyrnesus. milesius. magnesia. diœcesis. Syntheresis. synecesis. q̄ apud grecos scribunt p H ita. Itē carthesiū genus est poculi pceꝫ t ꝯ a nauali re qr summa naualis veli ps carthesiū ꝯ. Statius. Q quotꝫ in celsa lubāt carthesia puppe. Itē. Galesus est fluuius calabrie. Virgꝰ. Qua niger humectat flauentia culta galesus. Sitr halesi nomē fluuij. Columella. t q̄ sicant flores legistis halesi. Itē marpesus mōs est ꝛ insula/a quo marpesius/a um Virgꝰ. Quā si dura silex aut stet marpesia cautes. Itē Lyrnesus phrygie vrbs/a q̄ fit lyrnesus a um Virgꝰ. Lyrnesi domus alta solo lauerente sepulcꝫ. Idē Haud partē exiguā mōtis lyrnesius agmon. hoc est phryx teste Seruio. Lyrnesius āt vrbs fuit thessalie. Itē milētos vrbs nomen triū vrbium. vt patuit ibi longa. fit i sup l. A quo milesius a um. Ouidꝰ. Fūxit aristides milesia carmina secū Virgꝰ. Milesia vellera nymphe carpebant. Itē Magnesia regio est thessalie annexa/cuius ppl magnesij. q̄ t magnetes dicunt. Luca. Q t magnetes eq̄s. minyc cognita remis. Itē magnesia duaꝫ vrbiū nomē est quaꝫ vna in caria. alia in libia teste Ptolomeo. Moema etiā est promontoriū pelasgitoꝫ in macedonia. Itē diœcesis ꝯ gubernatio/dispositio/dispēsatio. iurisdictō/siue administratio. Sed syntheresis ꝯ attentio siue ꝓseruatio. Et est ea ps aīe q̄ vitijs aduersat t sese semp immaculatā cupit a peccato seruare. Item Theoresis dicit ꝓtemplatio. Synesis dicit cohitatio. Item pleuresis resyllabā apud macrū producit vt costarū quam pleuresim vocat attica lingua. Et dicitur laterum dolor que grece pleuritis

T subeunte datur e longo. sed excipis hec que
Tercia declinat. iungetur eis ametistus
Obliquos breuies agnetis addere debes
Longis associa locuplete quiete ꝓibete
Et magnete simul. temetum variare solemus
E super v raro. fiat tamen hec tibi longa

¶ Q ante t producit vt facetus. Excipe nomina tercie declinatōis habentia e ante t. vt pietas/arietis/parietis/preter agnetis/quietis/locupletis/lebetis/magnetis. Quia propria in es terminata que in etis mittūt genitiuū penultimam producunt. in obliquis syllabam Virgꝰ. Creber vtraq̄ manu pulsat versatq̄ dareta. Horatꝰ. Arguta meretrice potes. Dauoq̄ chremēta Iuuenalis Mitte thaletis ingenium. Statiꝰ. Inde pheres iacetq̄ tichus. sed cassa pheretis. Similiter e ante v producitur vt longeuus. Excipe preter tertualia. venetus/macete/pyretrum Pharetrum/pharetra/triquetra/panacretus/epitheton/antitheton/thayges tus/lapetus/vietus/chrisoletū/chrisodetum. Item Venetia prouincia

Galesus

Ly diecesis

Ego subiecta sū diœcesi Colonienſi: Dem kolschen erzbischof

Eante T

Dantarlety duo parlity vt ignari dicendum.

E m V

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

est in italia Franciscus petrarcha. Atq; adrie imperitas alterq; venetia mundus. Sed venetie pluralis numeri oppidum est venetie nobilissimum in mari situm. inde venetus a um. Propertius. Quantum hypanis veneto dissidet eridano Martialis Rhesyna veneto nec resecare luto. Item macete populi sunt dicti macedones vt patuit. Statius Que macete sua tela citent quo turbine cestum. Item Pyretrum genus est herbe. Macer de viribus herbarum. Est pyretrum calidum siccum quoq; quartus in istis. Est gradus Item Pheretrum est capulus quo mortui efferuntur Etiam lectus in quo residentes captiui pinde ac mortui in capitolium agebant. Virgilius. Sed venit in medii pheretrum palante reposco. Item Pharetra sagittarum conditorium siue repositorium est. Virgilius. Ille mihi insignem pharetram lyciasq; sagittas Item Triquetra insula est que alias Sicilia siue sicania vocatur Unde Horatius. Quid militibus promissa Triquetra. Hinc triquetrus a um. Sylius. Hic etnea cohors Triquetris quam miserat oris. Item Phanetretus dicitur omnium virtutum continens. Martialis Argutus madidus pollice panaretus. Item epytheton dicitur impositi vel appositum vel adiectiuum. Synthethon dicitur compositum. Cacosynthethon mala compositio interpretatur. vt patebit in quarta parte Alexandri. AntithetON dicitur contrapositum. Hec omnia the syllabā corripiunt. Persius. Librat in antithetis doctas posuisse figuras. Item Agenothera dicitur certaminis dispositor. hoc est munerarius. Item Taygetus mons est in peloponeso teste Ptolomeo. Lucanus. Gelidiq; inculta iuuentus Taygeti. Sed Taygete filia fuit Agenoris. quo nomine etiam vna Pliadum nominata Rufus festus in aratro. Electra altionecq; Celeno Taygetecq;. Unde dicit Ouidius. Haian et electran Taygetemq; Joui. Item Japetus Titani filius ex Asia coniuge. Unde Ouidius. Quam latus Japeto mixtam fluuialibus vndis Item victus a vico es dicitur languidus. Inde victus hoc est naturalibus priuatus viribus teste festo Pompeio. ꝛ mediam syllabam communem habet. Lucretius Nec supra caput eiusdem cecidisse victum esse sentimus. Horatius. Quis sudor vietis ꝛ q̃ malus vndiq; membris crescit odor? Item Chrisedetum dicitur quasi in auro ligatum. Martialis. Si ridere potes miseri Chrysedeta ciue. Sed Chrisodetum auro ligatum.

capulus pheretrum libitina

Illa pdcay

Victus: a: mochytuch.

De Janteb

Anteb corripis i. sed compositiua notabis
Que dat quarta solent variari. possibiliscq;

Manteb corripitur vt chalibus deme composita que sequuntur naturam simplicium. vt prelibo possibilis verbalia a verbis quarte coniugationis deducta mediam syllabā ꝓmunē habent vt sensibilis

Jc sequente breuis denatur apricus amicus
Addit his vmbilicus formica pudicus

Jante C

Ante C

Rubrinda virgi: p° gr:

puerarius t nas ad deny calefaciendi se

ambrices & pyllworm yn vestiferdico

redimicula

legenda a teges

De Medijs.

Et cum lorica lectica myrica caicus

Istis incidicus cum vesico sociamus

Et vrtica simul ⁊ que post format ⁊ ante

¶ Ante c corripit vt rusticus. Tolle apricus amicus ⁊ alia sequentia in textu. Anthonius Sabellicus. Pendebāt mites in apricis collibus vue. Tolle silr lūbricus /rubrica/pedico/multiciū/nouicius/redimiculū/ eḉculus/cuticula/canicula/tegeticula/craticula/cuniculus/numici?/ma rica/aricia/periculū/labicū/triuic?/vstica/nasica/qr alias metro nō qua drarent nisi in pceleumatico q alienus iam a cōi vsu metri hexametri. Item de lūbrico Macer. Lūbricos vētris hanc sepe bibendo necabit. Itē de Rubrica Horatz. Prelia rubrica picta aut carbone velut si. Itē Pedico verbū Martz. Qui vel pedicat Canthare vel futuit. Itē dicit puerarius q pueros ad libidinē affectat. Itē Tamulticiū genus vestis. Juue. Quid faciāt alij. cū tumulticia sumas. Itē de nouicius. Iuue. tes trūcq nouicius horet porthimea. De Eḉculus Virgz. ix. encidos. Et pulcer equicul? armis. Sylius. Ratriscq nouāt equicula rura. vbi pma longa est q apud Vir. corripit. ⁊ sunt ꝓpli quidā Tuscie. Itē Redimicu la erāt vittee posteriore pte mitre pendētes. Sed generalr dicunt orna menta Ouidz. Aure leues bacce. redimicula pectore pendēt. Itē de cuti cula Persius Semp ⁊ assiduo curata cuticula sole. Idē de caicula. heu quid agis siccas insana canicula messes. De tegeticula. Martz. Mat tibi securos vilis tegeticula somnos. De craticula idē. Parua tibi icur na craticula sudet ofella. ¶ Et nota Potius craticula c corripet cq pro duceret cū cra prima lōga. Melius em sic faceret dactilū vt apud Frā ciscum petrarchā ad clementē papā. vt craticula ⁊ gemio fecundū mar tyre bustū. Itē Cuniculus aīal est lepori silr teutz eyn kanynekē Mar. Gaudet in effossis hitare cunicul? antris. Itē Numicius fluuius Sici lie mi syllabā cōem hz. Horatz. Brunduſiū numici melior viam ducat an apīē Virgz. Tyrchenū ad tyberim ⁊ fontz vada sacra numici ꝓ nu micij. Item Marica dea est litori nuturnensiū vxor fauni. Vir. Hunc fauno ⁊ nympha genitū laurētē marica accipimus. Itē Aricia vrbs est iuxta albā in italia Martz. Mittit pcipuos nemoralis aricia potros. Item Juuena. de piculo. Passurus gestis equāda picula reby. ⁊ est ex perimentū ⁊ salutis discrimē. Itē labicū oppidū fuit via latina nō pcul ab vrbe. a quo labicus a. um. Sylius. Jācq labici. Virgz. Et sacra ve acies ⁊ picti scuta labici. Itē Triuicus villa quedam est in italia. Ho. Nisi nos vicina triuici villa. Itē vstica mōs est in sabinis vel insula iux ta Siciliā teste Ptolomeo. Horatz. Valles ⁊ vstice cubātis. leuia p sonuere saxa. Item nasica ꝓpriū fuit rhomani no^n. Horatz. Filia nasice metuētis reddere soldū. Ouidz. Nasica accepit tēpli tunc extirit auctor Etiā vrbs est indie teste Ptolomeo

craticula

An proprijs icus producitur. vt Fredericus

¶ In icus noia pducunt icus vt Fredericus Laicus Hinricus. Ex

ripe mylicus. melicus. rusticus. monychus. ibicus. amicus. autolicus. euthichus. stoichꝰ vrbicus garricus. ⁊ eo oia q̃ a subis l̃ adiectis formãtur addita cus sylꝛa vt fedꝰ federis federi federicus/a theodoꝛ theodẽricus. sic dñicus. quiricus. pacificus. ⁊ id generꝭ multa. Item Silꝰ Dilicus indigenis late regnarat in oris. Hartꝭ. Sola tibi fuerat sestertia melyce centũ. Idẽ. Qui ꝓter cenã rustice cedo coquũ Iuue. Quãtas iaculet monychꝰ oruos. Oui. Heu dedicus ingẽs monychus exclamat. Luca. Aspa te pholoes frangentẽ monyche saxa. Item ab ibice fit ibicꝰ. Sꝫ ibex bicis i produ. vt pus patuit. sꝫ ibicus i corripit. Item amycus. Oui. Protinꝰ ophionides amycus penetralia donis Idẽ. Nascit autolicus furtũ ingeniosus ad omne Hartꝭ. Inter baianas raptus puer occidit vndas. Eutychus ille tuũ castrice dulce latus Iuue. Ubicꝰ exodio risum mouet attellane. Horatꝭ. Stoice post damnũ sic vendas oia pluris. Hartꝭ. Saltẽ se missem garrice solue mihi. Idẽ Inuitas ad asprum ponis mihi gallice porcũ. Ulir. Hassicus erata priceps secat eq̃ra tygri Iuue. Atticus eximie si cenat lautus hẽ Idẽ. Persicus orbor lautissimus. Idẽ Betulice seu tu Idẽ. Stẽmata q̃d faciũt q̃ pdest pontice longo. Idẽ Oñtes tuũ generose britãnice ventrẽ Hartꝭ. Iã te rẽ factam bythinice credꝭ hẽ Idẽ. Dũ tibi felices indulgẽt castrice baie. Idẽ Deferis vrbanas tua pdia panice lites. Oui. Ecce tibi faustũ germaã ce nũciat annũ. Item Cõposita cũ hoc est victoria in syllabã prod. vt polynices Thessalonica beronice Statius. Hei mihi nũquis adest chari polynices ad ignes. Item thessalonica vrbs est metropolis in macedonia. Item beronice nomẽ fuit nõnullar muliez Iuuenꝭ. Grãdia tollun tur crystallina. maxima rursus Myrrhina. Deinde Adamas notissimus ⁊ beronices in digito factus preciosior

Longa fit icis abix: exemplum dat tibi felix
Sed mas solus icis ficut calicis breuiabit
Iunges cum filice salicem. pennix dabit icis
A pennicor icis. a perneco sic breuiabis
Hasticem producet phenicem breuiando
Quod dedit ex nisi lodicis. bombix dabit icis

¶ Item feina in ix producũt icis in grõ vt felicꝭ. Sꝫ masculina corripiũt vt calicis/ꝓter bõbicis phenicis. Silꝰ i añ ulũ c ꝑcedente corripꝭ. in his q̃ a ꝓbis tercie ꝑingatõis declinant. vt duriticulũ Si a ñrte producit. vt piculũ In deriuatis ꝓ corripit vt ꝓsiculus. Item Bebrix a bebrycia bri syllabã cõem hꝫ in obliq̃s. Valerꝰ flaccus. pcul effera ꝓtus Bebricis ⁊ schytici procul in clemẽtia saxa. Silius. Possessus bacco seua bebricis in aula. Item excipiunt extra textũ a femineis. hystrix. natrix. larix corendix. onyx. sardonix q̃ in grõ penultimã corripiũt. Item hystrix aial ẽ herico sile condẽs se in terra in hyeme Calphurnius. venit ⁊ hirsuta spinosior hystrice barba. Item Natrix generꝭ masculi teste Phoco. Sꝫ gñis fei. vt ot Drisecꝭ. genus serpẽtis. Lucil. Si naribꝰ natricẽ impssit crassã ⁊ capitatã. Item larix ⁊ nõ larex arbor est Luca Et lotrices fumoq̃ gra

Hi

Rectꝰ dicꝭ foedericꝰ p. multã correpta q. fiedericꝰ peccat. ꝓdo Silũ theodoricꝰ rec penultimã q̃ꝫ ꝓducit corripit

nem serpentib⁹ vrunt. Item coxendix vel coxa ſcat coxaꝝ vertebrum. Marcellus Seren⁹ glasa acies inſgemine coxēdicis vmbras. Item onix gen⁹ est lapidꝫ. Sꝫ sardonix ꝯpositū ab onix generꝫ mas. ⁊ fe. vt ornix Persius. Et natalicia tandē cū sardonichealb⁹. Itē a masculinis sandix excipit qui est generꝫ mas. teste Priscꝫ. lꝫ vgutio ponat in femio Silr spadix ceyx. Itē sandix herba est breui caule ⁊ in alijs fenicl'o silis q̄ a grecis ponit intholera siluestria teste Plinio. Proptius. Illaqꝫ plebeio vel sit sandicis amictu. Itē Spadix genus est coloris quē feniciatum vocāt greci palmitē vocant. hoc est termitē palma auulsum. Vir. Luxuriatqꝫ thoris aīosum pectus honesti. Spadices glaucicꝫ. Item Ceyx fuit luciferi fili⁹ ⁊ Alcyones ꝯiunx in auē ꝯuersus Ouidꝫ. Alcyones sole memores Ceycis amati. Itē mastix gñis fei quare nō excipit a masculis ⁊ corripit sti syllabā in obliq̄s. Serenus. Rugaꝝ sulcos lētifici mastice tēdes Idē. Masticis addent. fracte iā milia farra. Inde mastico as are Macer de viribꝫ herbaꝝ. Illud si patiēs ieiuno masticet ore. Itē noīa ī ex corripiūt icis vt iudex icis. p̄ter vibex. Sꝫ bōbex d̄r nō bōbex vt putat alexā. Sic ⁊ lodix d̄r ⁊ nō lodex teste Prisciano.

ante D

Id corripitur sicut auidus. demis abydus
Excipies ⁊ que trisyllaba ponis in ides
Hisqꝫ coronides iungi veteres voluere
Produces ido. sicut formido cupido
Cum desiderijs addes considero longis
Pone duas primas dauidis sicut metq̄ poscunt
Perfidus inuidus. hoc fido fidesqꝫ probabo

¶ Iañ d corripit vt auidus. Excipe abydus. ⁊ trisyllaba in ides vt bacchides p̄ronimicū a bacch⁹ Sꝫ bacchides ꝓpriū nomē viri corripit chi syllabā. Petrus riga in machabeoꝝ. Alcin⁹ hoc spacio rediēs cū bacchide pugnat. Silr coronides p̄ronimicū a coroneo Ouidꝫ. Nulla Coronide causa doloris erat. Adde aristides lycorides ꝑmethides lycurgides dryanthides. Itē Aristides Thebanus fuit pictor insignis q̄ d̄r eq̄lis teste Plinio alius eodē noīe Atheniēsis lysimachi fili⁹. Ouidi⁹. Iunxit aristides milesia carmīa secū. Itē lycorides ꝯiūx fuit alcidices Ouidꝫ. Stella lycoride cui fuit eq̄ viro. Itē ꝑmetheus fili⁹ lapeti ex asia ꝯiuge. hinc ꝑmethides p̄ronimicum Ouidꝫ. Vñ ꝑmethides tacitis epimethida dictꝫ Itē lycurgus lacedemonioꝝ princeps ⁊ ali⁹ eodē noīe nemee regionis rex. Alius itē fuit Thracū siue macedemonū rex. hinc lycurgides p̄ronimicū Ouidꝫ. Vtqꝫ lycurgidē letauit ab arbore natuꝫ Itē dryantheus ꝓpriū fuit viri nomen. hinc dryanthides Ouidꝫ. Vtqꝫ dryanthide rhodopeia regna tenēti. hoc est lycurgo dryanthei filio Sic ⁊ pherecides penultimā ꝑducit ꝓpriū nomē viri Itē excipiunt etiā extra textū fastidio verbū cecido a cedo cū ꝯpositꝫ vt trucido. Vir. Inueies aliū si te hic fastidit alexis. Iuue. Squalidus in magna fastidit ꝯpede fossor Iuue. Ebrius ac petulās qui nullū fortē cecidit. Itē horatꝫ. Ne pueros corā populi medea trucidet. Itē crepida apud grecos pi sillaba

ꝓducit quā latī corripuerūt. vt patuit ibi. Añ p fit breuis e. Itē psaphis etiā ꝓducit. Statius. Psaphidaq; celsam. ⁊ est vrbs arcadie teste Pli.

I super f ponis raro. sed eam breuiabis
I dabo pre g breuem. sed que facis in ga vel in go
Demis vt auriga caligo sed abbreuianda
Quedam composita tibi sunt calige socianda

¶ I añ f ⁊ g corripit vt artifices mitigo deme termiata in ga ⁊ in go. vt auriga caligo siligo Iu. cocteq; siligis offa Cōposita sequūt simplicia vt alligo. Excipit etiā vectigal qd ꝓpe est reipublice reddit⁹. etiā capit pro ꝑuato redditu Mar. mailī⁹ Annone q̄z vectigal mereesq; sequuntur

I super l breuias. solum tamen excipe neutrum
Cum facies ile. que sunt a nomine iunges
Sicut quintilis breuis est humilis parilisq;
Dapsilis ⁊ pestilens nubilis additur istis
Exilis longum subtilis aprilis asylum

¶ I añ l corripit vt auxiliū. Excipe neutra in ile. vt sedile cubile ⁊ eorū deriuatiua vt seruilis p̄ter dapsilis huilis parilis pestilis nubilis vtil pestilens. Sz exilis aꝑlis q̄ntilis sextilis ꝓducūt. Silr testilis a testa. Sz a textu corripit. sic ⁊ qñ ꝓpriū. Itē vtūs ꝓprioꝝ in ius ꝯtra doctrinā Sulpitij corripit penultimā. vt Virgꝫ Horatius. Nulli flebilior q̄ tibi ꝟgili. Idē Et adduxere sitim tpa ꝟgili. Excipe etiā a textu asilas asil⁹ massilus crocodil⁹. Itē asilas ꝓpriū fuit mulierꝫ nomē Vir. Plim⁹ alburnū volitās cui nomē asila. qr asilus volatile ꝑuū est. Asylū loc⁹ confugij. Itē massilia vrbs est libies. Sili⁹. Hic medius iuuenū massyle gētis in agmē. Sz massilia cū i latina narbonēsis si sillabā corripit Luca. Massiliā delere vocat. Itē Conchyliū l'conchyle gen⁹ piscis quem muritē dicūt etiā excipit Item Crocodil⁹ aīal q̄drupes qd nilus gignit c⁹ forma fere tota dracōtea videt. noctē totā agit in aq̄s. diei ꝟo maiorē ꝑtē q̄escit in hūo. oua q̄i anserina edit. q̄vicissim mas. ⁊ feia in t̄ra fouēt Ho. i oda ad canidiā. stercore phucat⁹ crocodili iāq; sub āno. Iu. Egiptus portenta colat crocodilō adorat. etiā vrbs est in egipto teste Ptol.

I brenis est super m. tamen excipiatur opimus
Cum quo sublimis. sed compositiua notabis
Zima puto longum. tamen azimus est breuiandum
Et deriuatum de quarta sit tibi longum

¶ I añ m corripit vt optimus. Excipe opimus sublimis Baptista. Et celeste genus. senior sublimib⁹ astris deseror. Et ꝟbalia quarte ꝯiugatōnis in imen Munimē munimentū. Baptista mātuanus. Debilis hec hoīm soboles tot milia contrea Ditigenū nostra nullū munimē ab arte postulat. Composita sequunt simplicia vt magnanimus azimus corripiunt. Incrementis verboꝝ dictas repete regulas

I ante f G

I ante L

Vtūs ꝓpriorū ī ius.

I ante M

anteN

I super n breuis est. tamen hinc festino caminus
Excipitur propriaq; simul iunges ⁊ erumnis

¶ I añ n corripit. vt pãpinus. Baptista. Pãpineasq; comas tremulis agitare quotãnis. Jussit deme echinus genus piscis l'gen⁹ vasis mar. Cortice deposito mollis echin⁹ erit. Horat⁹. Pocula cũ cyatho duo sustinet astat echinus. Est etiã vrbs macedonie. Tolle etiã festino camĩ⁹ Et ꝓpria viroꝝ ⁊ ꝓpria locoꝝ ꝑter fuscinus. lycinus. celynus. myrinus. hebrinus. morinus. Utinũ ticinũ frusino ariminũ. fucinus. cyminus. et nõnulla alia q̃ apud auctores penult⁹. cor. legunt. Sz altinũ petrinũ casinum vrbinũ matinus lucrinus velinus arpinũ. hyrpini leontini volscini. echinus pachin⁹ euxinus equinũ ⁊ multa alia q̃ apud auctores producunt penult⁹ syllabã. Itẽ Fuscinus ꝓpriũ nomẽ viri. Juue. Plurima fuscine sunt ⁊ fama digna sinistra. Itẽ lycinus ꝓpriũ nomẽ viri Horat⁹ Tonsori lycino ꝯmiserit. Itẽ celinus ꝓpriũ nomẽ viri Silius Celin⁹ arreti Tyrrhenis ortus in oris Itẽ myrinus ꝓpriũ nomẽ viri. Mar. Nup quũ myrino peteret missio leso. Itẽ hebrin⁹ ꝓpriũ viri nomẽ. Sili⁹ Troianusq; hebrinus struct⁹ qui noĩa muris. Itẽ. Morinus ꝓpriũ nomẽ viri. Silius Est morinũ pugnas eris stridore cientẽ. Etiã sunt ꝓpl'i in finib⁹ gallie. Uir. Extreiq; hoĩm morini. rhenusq; bicornis. Itẽ vtinuz oppidũ foroiuliẽse noui quidẽ noĩs q̃d nõ inuenit etat⁹ nr̃e reb⁹ gest⁹ Sz ticinũ vrbs est insubrie q̃d tñ apud Siliũ ci sillabã hz cõem. Itẽ Frusino oppidũ italie Sili⁹. ꝑ iuga celsa gradũ. duris q̃ rupib⁹ heret. bellator frusino. Ariminũ vrbs italie ⁊ fluui⁹ Luca. Uicinũq; minax inuadit. ariminũ ⁊ ignes. Itẽ. Leontin⁹ fluuius italie. Silius. Prĩa leontinos vastarũt p̃lia cãpos. Itẽ fucin⁹ dux italie lacus vn⁹ marsoꝝ alt' volscorum Mar. Fucinus ⁊ pigri taceant stagna neronis. Itẽ Cyminus lacus est hetrurie Uir. Cyminicũ mõte lacũ lucosq; capenos Itẽ erynnis scribit duplicato n q̃re mediã positõe ꝓducit Luca. Jngens vrbẽ cingebat erynnis ⁊ est furia infernal'. Baptista mãt⁹. Frõte truci ⁊ toruo vultu conat' erynnis. Itẽ Altinũ oppidũ venetie. Mar. Enula baianis altini littora villis. Itẽ petrinũ est villa sinuessena in italia. Hora. Sinuesseniũq; petrinũ. Itẽ Casinũ mõs est in italia cũ villa eiusdẽ noĩs. Sil'. Mittebãt saxa ⁊ nebulosi rura casini. Itẽ vrbinũ vrs est italie. Sz matinus mõs apulie Luca. vultur⁹ ⁊ calidi lucẽt buceta matini. Itẽ. Lucrinus lac⁹ est cãpanie Uir. An memorẽ portus lucrino q̃ addita saxo Sz locrinus mõs est in brutijs. Itẽ velinus lacus est italie Sili⁹. Et te sub gelido nutritũ Tulle velino. Itẽ arpinũ villa est in italia Ciceronis patria Silius Aprino tandẽ succurrit agello. Itẽ hirpini leontini volscini oppida sunt italie Juue. hirpini si rara iugo victoria sedit. Idẽ Et posit⁹ nũerosa inter iuga volscinis aut simplicib⁹ gabijs ¶ Itẽ eeiã producũt i añ n. antinus apẽtinus lauinũ sallẽtinũ sontinũ oppidũ venetie. Itẽ echinus vrbs est macedonie ⁊ aĩal spinosum ⁊ est duplex vt caninum ⁊ porcinũ Est ⁊ vasis ⁊ piscis gen⁹. Itẽ Pachynus ꝑ montoriuz Sicilie chy cõem hz Uirgil'. Prestat trinacrij metas lustrare pachyni.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Priscianus. Procurrens pachyno longe claustrisq; pelori. Item Euxinus id mare q̄ ꝛ pōtus vocat̄ q̄d añ axenus vocabat̄ Luca. Euxinūq; ferens ꝑuo ruit ore ꝓpōtis Itē Aquinū vrbs est latioꝝ meditranea ꝛ iuuenalis p̄ria Iuue. Et quotiēs te roma tuo refici ꝓperantē reddet aq̄no

Iunge ciminum siue catinum siue salinum
Et deriuatum tibi sit pro teste quirinus
Cedrinus iungas predictis atq; lupinum
Pina superq; dabunt tibi longa supina propino
Crastinus esto breuis simul hiccine nundine iungis
Protinus his facinumq; perendino iungitur, ꝛ que
Ex oleo bysso clam formo seroq; fago
Et que hiacinctus bombixq; dat ꝛ amethistus

¶ Secūdo excipiunt̄ in textu cuminū catinū salinū q̄ etiā ꝓducūt i vocalē. Sil̄r deriuatia ꝛ possessiua vt q̄rinus diuin⁹ austrinus lupinus p̄ter crastinus aciuū hiccine nūdine ꝓtinus ꝑendinus ꝛ cedrin⁹ lꝫ al̄r ꝓduceat. Et deriuata ab olea vt oleagen⁹ A clā clādestin⁹ q̄d tñ sti sillabā ꝓducit ꝯtra Alex. Lucreti⁹ Naturā clādestinā cecāq; adhibere Silius. Ceu clādestino traheret̄ federe bellū. Sic etiā mediastin⁹ sti sillabā ꝓducit. Hora. Tu mediastinus tacita p̄ce rura petebas q̄ vocātur mistri balneatoꝝ ꝛ ediū curatores. Sꝫ ea q̄ descendūt ab his q̄ habēt t teste Prisc. ꝓducūt ti syllabā vt a Tanēto tanētinus a p̄neste p̄nestin⁹ ab aretio aretinus Hora. Laua Tarētino violas imitata veneno Virgi. Nec p̄nestine fundator defuit vrbis. Tibull⁹ Atq; aretino frigidus annis agro p̄ter adamātin⁹ hiacynthin⁹ q̄ corripiunt̄ Proꝑtius. Colchis flagrātes adamātina sub iuga tauros Hora. Quis martē tunica tectū adamātina. Ab adamas fluuio indie vel lapide fit adamāti⁹ etiā ti corripiēs Lucre. Et qm̄ generet̄ imꝑmis adamātia saxa. Oui. Annua plerata redeūt hiacynthina pōpa. Tñ Alex. nequā ti in hiacynthina ꝓducit. vt pelle hiacinthina celi color eminet alti ¶ Itē Extra textū de deriuatīs in inus excipiunt̄ etiā diutin⁹ ꝑstinus hornotin⁹ q̄ Prisc. teste penultimā corripiūt sillabā. Demit̄ etiā quatin⁹ ꝓ qꝛ Iuue. Quatinus hic nō sunt ꝛ venales elephanti hoc est qꝛ. Demunt̄ etiā greca a lapillis pānis coloribꝫ ꝛ plerisq; rebꝫ deducta vt cristallin⁹ prasinus amigdalinus glaucinus myrrhm⁹ coccinus smaragdinus ranthinus a pirinū crocinū oporinos thimerino Mart. Et turbata breui questus crystallina vitro. Itē Prasinus hoc est viridis Mart. De nr̄a prasina synthesis empta toga. Serenus. Fert̄ amigdaline succ⁹ nucis esse bibēdus. Mart. Pallia donauit glaucina cosme tibi Iuue. Grādia tollūtur cristallina maxima rursus Myrrhina deinde adamas notissimus ꝛc. Idem. Atq; mero feruēs cauet hunc quē coccina leua hoc est purpura ¶ Item Smaragdinus di cōem hꝫ Prudent. has inter spēs smaragdina gramine verno. Petrus riga in libro hester. Seq; Smaragdinus miscet vtriq; nitor. Itē Martialis. Coccina famose donas ꝛ ian

Celū cristallinū dicēd. penult. cor.

china meche hoc est violacea ab ion q̃ est viola. Idē. Non tibi de bibiēs tuberes ⁊ aperina ramis. Et sunt poma quedā. Itē Propitius Et crocino nares murrheus vngat onix. Martꝰ. Si daret aurūnus mihi nomen operinos essem Horrida si brume sydera chimerinos. Quia operinos ōr autūnalis Chimerinos hiemalis. Itē fm laurentū vallā in correctione noui testamenti Cedrinus mediam corripit non producit. Vt dicit Alexander Tamen Baptista Mātuanꝰ pmo parthenices producit cū Alexandro ¶ Item Excipiunt etiā in tertu ꝓposita a sero vt serotinus. a fago vt faginus: Virgilius. Insanire libet quoniā tibi poculā ponam fagina celatum diuini opus alchimedontis

Ante na longa fit i. vult pagina femina demi
Orchina cum trutina proserpina lamina iunges
Buccina cum nutrina seu sarcina fuscina iungis
Sit elemosyna fit patinamq̃ simul sociabis
Obliquos ex in produc alios breuiabis

¶ Tercio Excipiunt hītia i ante na que etiā ꝓducunt i vocalē vt farina culina Virgꝰ. Trāsfert inde manu fusas in cribra farinas ꝑter ea q̃ ponūt i tertu Adde Sophrosina Euphrosina patīa sasina statīa catīa asina ruspina gausapina sibina ⁊ fiscina. Sophrosina vel sophrosine filia fuit suptoris dionisij Tyrāni siculi Euphrosina vel ne vna fuit triū gratiārū Itē Patina genꝰ vasis Iuue. Debet magnus patine subitusq̃ pmetheus. Itē Sasina oppidū vmbre in italia Martꝰ. Nec tua bastanas sasina malit aqs. Itē Statina vel ne vel statine ap. insula est in littore cāpano. Statius. Aenaricq̃ lacus medicos statinasq̃ renatas. Itē Catina vrbs est sicilie Sylius Tū catine nimiū ardenti vicina Tiphoeo. Itē asina vel ne oppidū est in achaia Luca. Quas asine cautes ⁊ quas chios asperat vndas. Itē Ruspina vrbs est aphrice in sinu numidico. Sylius. Quecq̃ ꝓcul cernit nō equas ruspina fluctus. Itē Gausapina genus vestꝰ. Martꝰ. Hense vel augusto sumere gausapinas Itē Sibina genus est teli venabili sile Ennꝰ. Illūrici restāt siccis sibinisq̃ fodētes Colūella. ꝑssacq̃ flameola rūpak fiscina calta. Itē fuscina telū est retiarij Iuue. Vicit ⁊ hoc monstꝰ tumicati fuscina gracchi

culina coqua ⁊ Hinc culinarū vocabulū sortiendum

Ante p fit breuis i hinc antipos est tibi testis
Obstipum retrahas. ⁊ constipo sociabis
Q subeunte damus i longam. sicut iniquus
Cum filiquis reliquos. ⁊ compositiua notabis

¶ ante p corripitur vt antipos Tolle in tertu. Sed i ante q ꝓducitur vt iniquus deme filiquꝰ reliquꝰ qua ⁊ composita vt aliquid aliqua. similiter Seriphus insulam in mari egeo vnam ex cicladibus Iuuenalis. Contigit ⁊ tandem parua caruisse seripho. Ouidius. Tu tamen o parue rector polydecte seriphi. Sed seriphum vrbs est syphni pisule vnius ex Cicladibus. Item Sariphi montes sunt Margiane prouincie.

ante p

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Teste Ptolomeo
A super r breuis est. tamen excipis inde butirum
Sic delirus erit saphirum iunge papyro
Apellans lapidem. sed pro viro breuiabis

} ātte R

¶ Ante r corripit vt gadiris martiris/deme delirant/saphirus/papyrus/Epirus/magirus/collirium/cosira/camiros/capyrus/corcyra/cercyra/tenthyra. Hora. Quicquid delirant reges plectuntur achiui. Sz delirus mediam corripit Lucretius. Quod fecit hoc idē p delyrus esse videtur. Item de Sapphiro patuit. Sed epirus regio est in europa Lucanus Primus in epirū boreas agat. Item magirus grece ōr apud nos coquus. Inde archimag̃ principalis coquus Iuue. Fiterūt parit libras Archimagyrig: dey oüste koch.
rius archimagiri. Item Collyriū medicamentū oculoꝝ est. Horat. Hic oculis ego nigra meis collyria lippus. Item Cosira est insula in mari siculo Qui. Fertilis est melite sterili vicina cosire. Item camiros vrbs est in rhodo. Cypirus arbor est que in italia ligustꝝ vocat. Etiam ōr herba cuius tamen Macer corripuit. vt cū trito validū cypiro si iūgis acetum. Et q̄ sit p̄ducta qr scribit apud grecos p̄ diphthongū que pōr in
mēdā
elongū verti/quare hec arbor a nōnullis ōr cyperus. Et p̄ducit hec arbor fructū semen q̄si coriandri candidū z odoratū teste Plino istar vue vel racemi. Ideo dixit Ybero. in cāticis cā. i. Botrus cypiri dilcūs meus mihi in vineis enchadi vbi indocti legūt Botrus cypri. Item corcyra insula est Dalmatie adiacēs in mari ionio. Luca. In portus Corcyra tuos seu leua parat. Item Cercyra fuit olim corinthi nomen alias epyre cognoiata. Tenthira pīs nūeri tm̄ thy sillabā cōcm hz. Qui. Tenthyra petēti. Iuue. Qui vicina colūt vmbrose Tenthyra palme Et ēvrbs in egipto. Item Butyrum apud grecos ty p̄ducit Sed Macer ty sylabam corripit. Ut cum butyro modico oleo decocta tumorem Item Vergilius
Hos nos seq̄ lectū est
(Lac mixtū butyro
Bnomī cū melle q̄
dr.)

Est super s breuis i. paradisum non breuiabis
Anchises iunge. gauisus eis superadde
Precedente para breuiatur lesia longa

} ātte S

¶ Ante s corripit vt elisiū Tolle Anchises/paradisus/larisa/amethisus/cephisus. Aruisiū/donysa/amphisa/amphysos/cābises/elisa/paralisis/q̄ oia vnico s scribunt. Item Larisa cītas acolie teste lactātio grammatico Statius. Post habita est larisa iugis. Item amethysus lapis est contra ebrietatē valēs. Cephisus fluuius est boetie Lucan. Boeti coercere duces quos impiger ambit fatidica cephisus aq̄. Item Aruisiū pmontoriū est i sule chij a quo fit aruisius a um. vt aruisia vina. Virgilius. Vlma nouum fundam calathis aruisia nectar. Item dyonisa est insula in mari egeo Virg. Bacchatamq̄ iugis naxon viridemq̄ donysam. Item amphisa vrbs a phocidos. Lucanus. Phocaias amphisa manus. Sed amphrisos fluuius est thessalie Lucanus. Et flumine puro irrigat amphrisos famulantis pascua phebi. Item Cambises p̄rium fuit nomen regis qui alio nomine Nabuchodonosor dictus est. Lucanus. Cambi

ses longi populos pūenit ad eui. Item Elisa didonis cognomen. Ouidius. Nec consumpta rogis inscribar elisa sichei

Ante T

Est i super t breuis. leuitas erit hinc tibi testis
Que fiunt in ta proprie nomine sumpta
Siue loci propriaq; simul heremita
Ut margarita leuita simul heremita
Ut placet est petuita petrus dicit ⁊ polymita
Que fiunt in tis aut in tes longa notabis

¶ Ante t corripit vt leuitas amita. Excipitur corytus idolothytus/valitudo. Virgilius. Corytiq; leues humeris ⁊ letifer arcus. Item Idolothitus dicitur immolatus idolo. De quo legitur in Apocalipsi capitulo secundo. Fornicari ⁊ manducare de idolothitis Horatius. Dura valitudo inciderit seu tarda senectus. Aliqui tamen cū e valetudo scribunt. Secundo excipiuntur a regula ꝓpria virorꝫ ⁊ locorꝫ in ita vel a ꝓprijs sumpta vt margarita heremita leuita israhelita ⁊c. Preter corythus oppidum herturie. Virgilius. Hinc illum corythi tyrrhena a sede ꝓfectum. Similiter excipitur berytus vbs syrie anthiochie. Priscian? Antiquāq; Tyron beryti ⁊ menia grate. Item Pituita nōnulli volunt primam ⁊ penultimā ꝛmunem. Persius. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Macer. Cum mulsa bibitum pituitē noxia soluit. Horatius. Lenta feret pituita rudes vt pallidus omnis. Alij dicunt q ꝓducit tm primam syllabam ⁊ penultimam corripit. Sed fm Nestorem prima communis penultima producta. Horatius. Lenta feret pituita vides ⁊ pallidus omnis. Item Polymita corripit i non producit teste Nestore in erroribus Petri rige

Manducare de ydolothytis sacerdotes gentilium nocte ꝓsuecerint. dicētes deos id facē.

Itus si detur a nomine longus habetur
Et sic ex censu censitus dicere debes
Seruus curtat itus. aduerbia sic breuiabis
Tercia preteriens in vi dat itum breuiando
Preteriens aliter itum producere debes
Curtat itum paris vel disco parcoq; posco
Que gio dat vel bo. que prima dat atq; secunda
Cūq; supina dabunt i longam t subeunte
Que formantur ab his ito longo reputabis
Agnitus esto breuis. societur cognitus illi
Itus producit quod deponens generauit
Sed tuor abbreuiat ea que de se tibi format
Et producuntur lechitus ⁊ hermophroditus
Si aconita locas cocytus ei societur
Nominis obliquos quod in is fiet dabo longos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Corripies alios. testes cum milite sospes
I super v longa. niniue tamen est breuianda

¶ Scdo excipit deriuatiua in itus que ꝓducunt vt maritus auritus p̄ter seruitus cēsitus. Itē Supina ꝑticipia ⁊ ꝟbalia a ꝟbis q̄rte ꝯiugat̄ vel tercie faciūt p̄terita in ui ⁊ supinū in itū ꝓductū vt auditū cupitum petitū p̄ter aditū nequitū de q̄bꝫ supra de regulis p̄me syllabe ibi. Oīa p̄terita. demit̄ vero ambitū. sed ambitus nomen corripit. Silr agnitum cognitū. Sed alia corripiūt itū vt paritū discitū. Excipit̄ ⁊ coitus aconitum hermophroditus. Et obliq̄ ntī in is ꝓducti hoc est hn̄tis crescentiam in gtō vt q̄ris q̄ritis. alia corripiūt vt militis. Itē in tus'a deponē talibꝫ cōibusue deducta ꝓducūt vt mētitus. p̄ter tuitus. Itē irritus hꝫ ri sillabā cōem a ratus vel ritus. vñ irritat euacuat. dum irritat ꝓuocat hostē. Itē lechitus chy sillabā Homer⁹ odisse octauo nō ꝓducit sꝫ corripit. Itē fortuitus tuita tuitū penul. cōem hꝫ. Statius. Eq̄ ⁊ fortuito ducte q̄ter agere pinne. Iuue. Nō q̄i fortuitus ne vētoꝝ rabie. Horati⁹. Nec fortuitū cernere cespitē vbi penul. ꝓducit̄ teste Seruio sup̄ sextum eneidos. vbi de hoc exēplo Horatij disserit. ¶ Item i ante v ꝓducitur vt saliuia. Bapt̄ Māt̄ labentēq̄ pluit ꝑ mētū barba saliua. deme niniue.

¶ De O

St orobus testis ꝙ o super b breuiabis
Demitur ambobus october siue duobus
Ante c fit breuis o. tamen obliqui retrahantur

¶ O añ b ⁊ c corripit̄ in medijs sillabis vt orobꝫ apoca. Tolle ambobꝫ duobꝫ october Iacobꝫ Claudian⁹. Ne laceres ꝟsus dux Iacobe meos. Tolle silr obliq̄s a ntīs natura ꝓduct̄. vt atrox atrōcis. p̄ter cappadox cappodocis p̄cox p̄cocis. Luca. Cappodocū mōtana cohors. Itē cappadoces mea signa timēt. Hora. Mācipijs locuples eget eris Cappadocum rex. ⁊ Cappadocia ꝑs est minoris armenie. Hinc cappadox ⁊ cappadocus a um. Columella. Cappadoce seruat cognoīa gētis. Mart̄. Nec de cappadocis equis catastis. Item precox est p̄coquus. Calphurnius Insita precocibꝫ surrepere persica prūnis

Ante d corripis o sicut exodus. hinc procul esto
Herodes ⁊ ei custodes sunt sociandi

¶ O ante d corripit̄. deme herodes. ⁊ obliquos hꝰ noīs custos custod̄. Adde erodibꝫ vel erodio opodos orodes. q̄ apud grecos ω omega scribuntur hoc est ꝓducto o. Virḡ. Iacet altus orodes ⁊ est ꝓprium nomē viri. Quare opodos male corripit̄ a Sulpitio

O super f breuis est. tibi fit apostropha testis
Est super g breuis o. velut egloga. sed remouebis
Que g vocali preiungunt vt synagoga
O super l breuis est. illud soboles tibi monstret
Excipias illud quod fertur pharmacopole

I añ V
O ante B C
O ante D
O ante F G L M

⊙ ate M

O super m breuis est. salomon sic esse probabit
Que seruant neutrum genus excipe sicut amonium
¶ O añ f g l m corripit sarcophogus egloga soboles salomon Baptist
Debilis hec hominū soboles tot milia ⁊. Tolle neutr in um vt aroma
aromatū. synagoga pedagog⁹ etholo⁹ idolū pactol⁹ cimol⁹ pharmaco
pola bibliopola geolophus. que oia scribunt p O omega. Quare pecca
unt Prudētius in psychomathia. Quosq viros nō ira fremens nō ido
la bella. Sil' Alexā. vt pus patuit. Sil' mō petrus riga sup libr nūe
rorum. In terrā scām deus ipat idola tolli. hinc idolatria q̄ ab indoctr
dr idolatria. Itē etholia vrbs est etholie in halladen regio ptigua acar
nanie phocidicq ⁊ locris a q̄ etholus a um. Oui. Nec tāti Calidō nec
tota etholia tāti. Vir nō erit auxilio nobis etol⁹ ⁊ arpi. Itē Pactol⁹ flu
uius est a Tinolo sicilie mōte oriēs. Prisc. Et tinoli colles fluuius qb
anser ⁊ erit pactolus. Virg. Exercētq viri pactoluscq irrigat auro.
Item Cinolus locus est a q̄ cimolia terra Ouid. Hinc humilē myco
non cretosacq rura cimoli Sz cymolis vrbs galatie. Cemolis insula ē
crete adiacēs teste ptolomeo. Item pharmacopola Horatius. Ambu
baiarum collegia pharmacopole. Martialis Non habeo sed habet bib
liopola Tryphon. ⁊ dicitur terre tumultus

⊙ ate N

Longa fit o super n. sed syndonis excipiatur
Sardinis atq dyaconus ⁊ turonis sociatur
Chalcedonis redonis ac vasconis assdciabis
Ligonis ac britonis atq obliquos proprionum
Que loca designant predictis addere debes
Cum proprium fit in on tamen excipies calidonis
Simonis hermonicus ⁊ mammona tu breuiabis
Canonis esto breuis cum deniene. sydonis vt vis
¶ O ante n pducit vt latrona. Excipe in textu posita. Tolle etiā greca
⁊ barbara in o vel on qz in quibusdā corripiunt vt britonis/diacon⁹/de
monis. canonis. macedonis. mamona. Quedā pducūt vt damonis/si
monis calidonis. Croton pleuron amidon caulon colophon edonis an
ton babilon sicion sason helicon citheron nasamon cydon peteon triton
chromion ladon orion egeon ⁊ alia priapluma. Itē Damon sinon cali
don pria viroz Vir. Nō ego te vidi damon pessime capz. Idem Et si
miscz fortuna sinonē finxit. Itē croton vrbs est italie Oui. Nec ihospi
ta tecta Crotonis. Item Pleuron onis vrbs est etholie Amydon vrbs
peonie seu macedonie. Iuue. Hic alta Sicyone ast hic amydone relicta
Itē Caulon mōs est calabrie Virg. Caulonscq arces ⁊ naufragium
Scylaceū Itē Colophon vrbs est in lydia vel insula in icario pelagovt
dicit Ptolomeus. Luca. Ephesumcq relinquēs. ⁊ placidi colophona
maris spumātia parue. Radit sara sami. Itē Edonus vel edon mōs
est Thracie Virg. Ac velut edoni bacce quom spūs alto insonat egeo
Edon sacrificula bacchi dicit Proprius Nec minus assiduis Edonis

Neu dr

prat
bolto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

fessa choreis. At ꝟo Luca. do sillabā corripit li. ꝑmo Edonis ogygio de
currit plena lyco. q̄re edonis mag̃ corripit o teste donato. Syli⁹. Edo
nis vt pangea sup̄ trieteride motu. Itē Aucon vrbs est piceni Catull⁹
Que sanctū idaliū thuriosq̄ aptos. Queq̄ aucona cuidūq̄ arenosa co
lis. Itē Babilon vrbs est ꝑsidis Proptius. Persaꝝ statuit babylonia
Semiramis vrbē. Itē Sicyon vrbs achaie. Statius Oui. drepaui sco
pulos oliuifere Sycionis. etiā est insula in mari egeo Iuue. Hic alta si
cione ast hic amidone relicta. hinc sicioniū calciamēti gen⁹. Lucretius.
Unguēta ꝛ pulcra in pedib⁹ sycionia ridēt. Itē sason insula est in adria
tico mari siue in mari ionio int̄ epiꝝ ꝛ brundusiū. Silius. Adriaci fugi
te infausti sasonis arenas. Etiā mōs est germanie a q̄ sasones germaīe
ꝑpli. Luca. Et bituri longisq̄ leues sasones ī armis. Sūt etiā ꝑpli scy
thie vt ꝓbat Ptolo. Itē helicon ab helicone ꝓprio viri noīe q̄ ibi singlā
ri certamine pugnauit cū frib⁹. ꝛ est iugū ꝑnasi montis boetie alio noīe
cyrrha Virg̃. Pādite nūc helicona dee cātusq̄ mouete. Itez citheron
vnū est iugis ꝑnasi mōtis boetie Proptius Saxa cithecors Thebas
agitata ꝑ artē Itē Nasamon ꝑpl's lybie Sili⁹. Ex aīm nasamōa tirā
sup̄ ipe iacebat Luca. Naufragijs nasamones hn̄t. Itē cydon cydōes
ꝑpli sunt crete Luca. Illuc ꝛ lybie numidas ꝛ creta cydones. Itē Pete
on boetie cītas Stat̃. Et sulco peteona domāt refleūtq̄ meatu. Item
Triton fluui⁹ libye defluēs in paludē Tritonidis. Deinde in mare li
bycū. Etiā fuit marin⁹ deus neptuni filius. Hinc tritones Vir. Tri
tonesq̄ ciri phorciq̄ exercitus oīs. Itē chromion vrbs est in cypro Oui.
Qd̄q̄ suā secur⁹ arat chromiona colon⁹. Itē Ladon fluui⁹ est arcadie
Statius Añ diē gelidas ibat ladonis ad vndas Itē. Lecon lecones
ꝑpli sunt laconie Stati⁹ Tandē insꝑatus nuda de plebe laconū Item
Orion neptuni fili⁹ ex euriole teste hesiodo ꝛ hz o cōem in obliq̄s Lu.
Ensiferi nimiū fulget latus orionis Ouid̃. Aut helicē iubeo nitidūq̄
orionis ensem. Itē Egeon ꝓpriū nomen gigātis etiā o cōem hz q̄ a poe
tis centū d̄r habuisse brachia. Statius. Audierat duros laxantē Ae
gona nexus. Ouid̃. balenatūq̄ p̄mentem Aegeona suis īmania terga
lacert̃. Etiā ponit̄ ꝑ mari egeo. Stat̃. Dijs pelagi vētisq̄ ꝛ cyclades
aegeoni. Amplexo ꝯmēdo p̄rem. hoc est mari egeo qd̄ cycladas amplec
titur ¶ Itē excipiunt̄ etiā a regula text⁹ Apon⁹ myconos coctana gerio
nes ꝛ icon. Itē Aponus vicus est venetie vbi balnee sunt Luca. Colle
sedēs apon⁹ terris vbi fumiger exit. Itē myconos insula est vna cycla
dum Stati⁹ Cycladas huic sprete myconosq̄ humilisq̄ seriphos. Itē
Coctona pluralis nūeri ꝑue quedā ficus sunt. Mart̃. Paruaq̄ cū ca
nis venerūt coctona prunis Itē Gerioēs ꝓpriū hispani viri nomē penul
timam hz indifferentē. Virg̃. Gerione extincto Tirynthius attigit ar
ua Lucreti⁹. Quid ve tripectora tergeminis vis gerione vbi spondeus
quintū locū detinet. Itē Aedon triū syllabaꝝ auis lusciuia do syllabaz
corripit. Itē obsonor vel obsono so ꝓducit ꝯtra Sulpitij doctrinā scri
bitur em̄ ꝑ ω omega obsoniū hoc est quicquid cibo adijcit̄ ꝓreter panē
ꝛ vinum. dicitur obsonor vel obsono hoc est conuiuor

O ante P

P subeunte breuem facis o caropus dabo testem
Hysopum retrahas europam siue pyropum
Ut placet est canopus isopus quoqꝫ iungere debes

¶ O ante p corripit vt inopis. Excipe in tertu dicta Adde hysopū sino pe sinopis dolopes. Itē hysopus vel um herba scribit p ω omega apō grecos. Alanus se celum terre ꝓformat cedrus hysopo. Tñ macer ꝑter naturā corripuit. vt est hysopū siccū calidū quoqꝫ tertius isti. Est ī vtro qꝫ gradꝰ. Quo erroe etiā claudicat ꝓsus petri rigeīn li. regū. At hysopus signat huiles cedruscꝫ suphos. Itē. Sinope huiꝰ sinopes vrbs est appadocie mela a q̄ sinopis terra quedā rubea nomē assumpsit teste plinio. Priscianus. Alterius Sirie q̄ tendit aduscꝫ sinopem. Itē dolopes ꝑpli quidā aphrice sunt. cuius lo sillaba cōis Luca. Aut dolopes numi decꝫ vagi Silius. Telū ingens pcꝫ arma viri pcꝫ arma dolopes. Itē pducūt etiā penultimā Crotopus, ꝓriū nomē viri Conops conopis cu lex inde conopeū. Cylops opis. hydros ropis. inde hidropicus. Stati pquirens nostri tecta aut opulēta crotopi. Juue. Ut testudineo tibi lēti le conopeo Virgꝫ. At genus ex siluis Ciclopū ⁊ mōtib altis. Excitū ruit ad portus ⁊ littora complet. ⁊ fuit faber vulcani. Horatꝫ Si noles sanus cures hidropicus ⁊ ni. Quam tamen macer ꝑeter naturam cor ripuit hidropicis sic humores desiccat aquosos

O ante R

Bties ptis m ovn pdutfiny. Nota

O super r breuies sephoram testem tibi sumas
Deriuata palam produc. patet ecce sonorus
Nominis obliquos quod in or fit iunge. sed arbor
Et memor ⁊ castor rhetor seu marmor ⁊ equor
Corripuere suos. sed longis adde pilorum
Et quedam propria sunt obliquis breuianda
Has facit os oris. que dant vt ⁊ vs breuiabis

¶ O ante r corripit vt corpis deme deriuata vt sonorus decorꝰ qō a de cor est cuius gtm veteres corripiebāt teste Prisc. Itē excipit decorus ꝑ honesto ⁊ decoro verbū ꝑ orno. Ut hūc hoies decorāt quē vestimēta de corant. Indecor aūt corripit sicut decoro ꝑ honoro. Ut inijciāt decorātꝫ suis altaria donis. Excipiunt noia in or vt color coloris ꝑter arborꝫ memoris rhetoris castoris marmoris equoris bicorpis. sic em pelorus. ⁊ masculina in os vt lepos leporis. flos floris qui etiā pducūt o. Adde ꝑter textualia diores anthores helorus ⁊ citorus. Itē diores, ꝓrius fuit viri nomē. Virgꝫ. Regiꝰ egregia priami de stirpe diores Silr Antho res, ꝓriū nomen viri. Virgꝫ. Anthorē comitē q̄ missus ab agris. Item helorus fluuius est Sicilie. Virgꝫ. Exuppero ꝓpingue solū stagnantis helori. etiā est vrbs. Itē cytorꝰ mōs est minorꝫ asie in paphlagoia Vir. Et iuuat vndantē buxo spectare Citoꝫ, pb aūt ōt cē oppidū ponticum

O ante S T

O super s longa sic testificatur alosa
T subeunte dabis o longam. sicut azotum

Que componuntur discreta mente notentur
O super v raro. sed compositiua notato

¶ O añ s t v pducit vt medosus gulosus egrot⁹. Cōposita sequunt na turā simpliciū demit a regla ābrosia Uir. Spargitq salubris Ambro sie succos Oui. Nectar ⁊ ābrosiā latices epulasq deoꝝ. ⁊ est gen⁹ herbe

¶ De U

Ante b fit breuis v. sed demitur inde saluber
U c protrahimus quotiens a vel v subit aut c
Manduco iunges fiducia his sociato
Cetera corripies. pollucem non breuiabis
Ante d longa fit v pecudis tamen hinc retrahatur

¶ U ante b corripit vt coluber. Tolle saluber. Uirg. Spargitq salu bris. Et ꝯposita a lōgis vt obnubosus ꝯnubiū cōem hz mediā syllabā vt patuit. Tolle etiā anubis vocabulū egiptiū significās canē ⁊ hz anu bidis in gtō Uirg. Omnige nūq deū mōstra ⁊ latrator anubis Oui. Per tua sacra p̄cor ꝑ anubidis ora verendi. ⁊ fuit cognomē mercurij

¶ U ante c sequēte vs a um pducit. vt sambuca caducus eunuchus. p̄ter pānucius a um. Statius. Dū ne deterius sapiat pānucia baucis ⁊ est vilis pānosus in reliq̄s corripit. vt volucer p̄ter pollucis manduco fi ducia polluceo. Silr v añ d pducit vt testudo deme pecudis ⁊ tutidi cū ꝯpositis vt ꝯtudi. Uirg. nigrā hyemē pecudē zephiris felicib⁹ albam.

Ante g longa fit v. tamen hinc fit coniuge dempta
Sugo producis. sed sanguisugam breuiabis

¶ U ante g pducit vt ferrugo hirugo. Hora. Nō missura cutē nisi ple na cruoris hirugo. Sz sanguissuga idē est q̄ hirugo ⁊ nusq̄ metro lectū ⁊ qꝛ descēdit a sugo potius su syllabam pducit q̄ corripit iuxta regulā Hoc de ꝯpositꝭ teneas q̄ sit tibi tāta vocalis quantam seruauit dictio simplex. Excipit tamē a textu pupugi a pungo Nicola⁹ in homeri libro Iliodos q̄nto. Aurea molliculā pupugit mala fibula dextram

U super l breuia getulus adulor adempta
Que declinabit tibi terna longa notabis
Nomina. sed zabulon breuiabitur hercule iuncto
His sotular socia. specular breuiabit origo
Obliquos breuies vt presulis ⁊ nebulonis

¶ U ante l corripit vt exulis Excipe adulor ⁊ noīa tercie decl. vt tri bulis curulis torcular specular p̄ter obliq̄s vt p̄sulis nebuloīs. Excipi untur etiā peculiū getulus apulia cucul⁹. Itē Peculiū teste Festo pecu nia nobiliū dictū a pecore. Sed Serui⁹. peculiū inq̄t mr̄imoniū est Ho. Herugo ⁊ cura peculi ꝑ peculij Uirg. Nec spes libertatꝭ erat nec cura peculi. Sed ſm Nestorē dr̄ quicq̄d ꝓprie alicuius est. Itē Getulus a ge

tulia habet penultimā ꝯmunem Virg. Destruat aut captā ducat ge-
tulus hiarbas. Mart. Traducta est getulis nec cepit arena nocentes
Item Apulia ꝓuincia est italie a qua fit apulus a um qđ tñ penultimā
corripit. Apulia ꝟo ꝓducit. Juue. Vendit agros sz maiores apulia vē-
dit. Martialis. Velleribꝫ primis apulia parma secundis. Horatius.
Incipit ex illo montes apulia notos. ostētare mihi. Luca. De apulus
a um. Apulus adriacas exit garganus in vndas. Itē Cucull⁹ cū sim
plici vel duplo l scribi pōt sicut cybele ⁊ cybelle. Mart. Quāuis ꝑplu-
res cuculus cantauerat annos. Horat. Cui sepe viator cessissz magna
compellans voce cucullum. Et est auis nota vel genus vestis. Juuena
lis. Sumere nocturnos meretrix augusta cucullos

Vante M ⁊ N

Vt dabimus super m longam tibi. sicut alumen
Incolumis contumax demis. ⁊ autumo iunges
Vt super n longa dabitur pro teste lacuna
Vt super p breuias. sed compositiua notabis

¶ Vante m ⁊ n ꝓducit vt alumen lacuna deme autumo ꝯtumas ꝛca-
lumis ⁊ ꝯposita a tumeo Excipe etiam irrumo as Mart. Que faciat
duo sunt. irrumat aut futuit. siue ꝯponat a rima vel ruma. Vt añ p cor-
ripitur vt q̄drupes volupis

Vante P
Vante R

Vt super r longa. sed purpura ponitur extra
Corripe verba quibus meditatio conuenit ⁊ que
Sunt forme similis ⁊ luxurio sociabis
Mercuriumq̄ notes. ⁊ centurio lemuresq̄
Obliquos breuies. tellurem demere debes

¶ Vante r ꝓducit vt silurus. Excipe in textu posita vt luxuria Mer
curius purpura lemures Horat. Nocturnos lemures portētaq̄ thessa
la rides. Sed lemuria ꝓ eodē hoc est ꝓ nocturnis visionibꝫ mu ꝓducit
q̄ aliter metro non ꝯuenit nisi ꝑ ꝓceleumaticū. Ouid. Ritus erat ve-
teris nocturna lemuria sacri ¶ Excipe etiā obliquos tercie decl. vt gut
turis ⁊ meditatīa vt lecturio Sz scaturio prurio ligurio. q̄ primitiua
st non corripiūt. Prudētius. Petra dei iussu potū largita scaturit. Ho
ratius Tractauit calicē manibꝫ dū furta ligurit ⁊ est ꝓprie teste donato
eleganter ⁊ more seuum multo fastidio suauiora degustare

Vante S
T

Vt super s longa. tibi fit pro teste cerusa
Pre t longa fit v. tamen arbutus est breuianda
Compositiua notes. sed computa disputo curtes
Vt super v breuies. sunt exuuie tibi testes

¶ Vañ s t ꝓducit vt cerusa cicuta deme arbutus. Cōposita sequunt
naturā simplicis. vt alteruter disputo ꝑcutio. Sed p̄pucium pu sillabaz
ꝯmunē hz. Petrus riga in exodo. Nato prepuciū mox aufert Sephora
dicens. Arator p̄putia ferro. circūcide libens. Juue. Impatiensq̄ more

panet z preputia dueit. Vl ante v corripitur. vt exuuie induuie. Et hec sufficiant de medijs syllabis. Et licet plura inuenias poetas legendo. que bis tibi addere licet

De vltima Syllaba

Vltima syllaba ea dr qua terminat dictio quotuis syllabaꝝ monasyllaba quoꝫ a se qm̃ incipiũt finiuntꝫ inter vltimas syllas reijciunt. Cognoscit aũt vltima syllaba triby modis. positõe diphthongo z regula. Positõe vt felix dicũt. Diphthongo vt muse pre. Regula varijs modis. vt pater in textu sequenti.

De terminatione A

Vocis fine dabis a longam: sed breuiabis
Rectum cum quarto casu quintum sociando
Hinc tamen excipias cum rectus in as tibi fiet
Inde vocatiuum: velut andrea dabo longum
In numeris ginta sint ad placitum tibi danda
Postea non breuia nisi fiat dictio bina
Vtputa corripies ita vel quia iungere debes
Productum greci rectum quandoꝫ notaui

¶ Item dcões in a pducunt vt vltra nega Juue. Vltra sauromatas fugere hinc libet z glacialẽ. Tolle ntm̃ accm̃ z vtm̃ ltm̃ cuiuscũꝫ declinationis vt musa tẽpla. Persi⁹. Nõ ita dardanio gauisus atrida triũpho. Horat⁹. Cur ego si nequeo ignorꝫ poeta saluator Virg⁹. Musa mihi cãs memora quo numine leso. Ablatiuus ꝯo prime declinatõis pducit. Virg⁹. Tu peul a patria nec sit mihi credere tantum. Tilr vtus in a a pryis in as a prime aut tercie declinatõis vt eneas enea Ouid⁹. Cert⁹ es enea cũ federe soluere manes. Virg⁹. Non hec a palla dederas promissa pareti. Tilr greca qnꝫ pducũt. ¶ Et trax noia indifferẽtia sunt Ouid⁹. Dittit hypmestra de tot modo fratriby vni. Idẽ. Sepe rhea questa est. Statius. Nõ tegea nõ ipsa deo vocat alite felix cillene. Idez Te plangeret argos. te nemea tibi lerna comas. ¶ Item noia in ginta sunt ad placitum locanda. Similiter in gẽta. Nacer de folijs emus triginta recentia tolles. licet sepius in ginta producantur. in genta sepius corripiantur Virg⁹. Triginta magnos voluendis mensiby orbes. Idẽ Triginta capitũ fetus enixa iacebit Juuenalis. Quadringenta dabit graecus sestertia dotem. Idem Quadringenta parant si cõfert purpura maius ¶ Itẽ aduerbia prepositiũs producunt. vt vltra preter postea quando sunt due dictiones Ouidius. Postea mirabar cum non sine ligitibus esset. Et ita quia z composita a puta. Ouidius. Seu quia tot digiti p quos numerare solemus Proprius. Non ita dardanie Persius. hoc puta non iustum est illud male rectius illud. Item frustra tra sylla bam communem habet Lucanus. Frustraꝫ rogatus. Juuenalis Et frustra rogantem.

à longa
vtus
ãtus in a bus
vtꝫ
ablatꝫ d a lõga
vtꝫ d a a pryis d as
alpha/beta/gamma
ginta
genta
Adiuia
Post ea
quia
ita
puta
frustra

De vltimis.

De E

Correpta datur. exceptio multa paratur
Grecum nomen in e produc testis tibi phebe/
Declines per ae dipthongon nomina prime/
Et casus sextos in quinta dicito longos/
Longum pone fame qm̄ famei dedit ante/
Et que cōponis de quinta longa notabis
Quare quotidie tibi sunt testes. hodieq;
Longam pone doce similis quoq; tpa forme.
Eq; vocatiuū dat nomen in es tibi longum.
Nomen longa dabit aduerbia si tn̄ apte
Compat. vt iuste. sed nec bene nec male crede.
Producenda fore. qz neutrū cōpat apte.
Sepe breuem ponis qz nō a noīe sumis.
Summi cūcta gradus aduerbia longa notamus.
Que nomen longumq; notans z erit breuiandum
Ne. te. se. longis simul e. de pre sociabis
Ne nisi cum dabit an produc. fermeq; fereq;
Aut ve facit curtam. dabit interiectio longam

¶ Dictōes pluriū sillabaꝝ in e corripiunt vt nomia latina tercie declꝰ vt mare Virgꝰ. In mare dū fluuij currēt dū mōtib̄ ymbre. Hz hec regula multas patit exceptōes. Quaꝝ pma est noia greca in e vt penelope pēlecoste. Ouidꝰ. Hāc tua penelope lento tibi mittit vlisse. Secūda gtūs z dtūs singulares z ntūs z vtūs plēs pme declꝰ. pducunt. qz serī buntur p dipthongon ae. Virgꝰ. A ioue principiū musę iouis oīa plena Tercia abltūs noīm ḋnte declꝰ. vt specie pgenie cū suis ꝓpositꝰ vt pdie hodie z fame abltīs qz olim quinte declꝰ. Et thabe apud lucretiū Virgi. Biscq; die numerāt ambo pecus alter z hedos. Iuue. Res hodie mt nor est heri q̄ fuit z cras. Virgꝰ. Obijcit ille fame rabida tria guttura pandēs. Quarta vtūs venēs a ntīs pducꝰ. vt lybie achate enide calliope. Silꝝ aliq; greci abltī vt eufrate Aristotile. Lucanꝰ. Signatq; ab euphrate cū crassis capta ferētes Virgꝰ. Scit satis enide telis impune numaꝝ. Idē. Vos o colliope pcor aspirate canēti. Quinta. scda psona impatiui modi ꝓbor scde ꝓiugatōis pducit vt doce. sed corripiunt seqnte vocali Virgꝰ. Et longū formose vale vale inq; iolla Caue quoq; frequenter corripit Ouidꝰ. Tu caue defendas Proptius Tu cane nostra tuo ꝓtēnas carmia fastu. Tercie ꝓ̄ corripit vt lege. Luca. Inueies aude supi tot vota catonū Vir. Insere nūc melibee piros pone ordie vites Alioq; tpm silꝝ corripit e vt legere amare Virgꝰ. Ludere q̄ vellem calamo pmisit agresti. Sexta aduerbia deriuata a dtis regulariter cōuerso o in e pducunt vt belle pulcre bn̄ aūt z male corripiunt fere ferme z q̄re pducunt. Persius. Euge tuū z belle. nā belle hoc excute totū. Ouidꝰ.

Specie

Nulla exceptōs

Prima

Secūda ae

Tercia

Quarta

Quinta doce

Sexta adi

Tu caue legit

Tu cane

Euge belle

Le 2e iuga

Le 3e iuga

Le alioq tpe

Nempe q alter agens rē
Si molle dentata est far qd ridat ipsa

Syllabis.

non bene conueniunt nec in vna sede morant. Idem. Quod male psuas des vtinā bene cogere posses. Virg. Iamq fere spacio extremo fossiq sub ipsam. Iuuen. Nobilis ⁊ varia est ferme natura maloꝝ. Sappho. Forsitan ⁊ quare mea sint alterna requires. Itē fere aduerbiū ꝓducit. sed fere verbū corripit. Itē Sepe corripit qr non est a noie. Virg. Sepe malū hoc nobis si mens nō leua fuisz Itē apprime mesyllabā cōem habet. Hacer. Apprime sumptis zodaim obstare venenis. Virgilius. Flos apprime tenax. Septima in e monosyllaba ꝓducunt. vt me te se pre. Sed cōposita cū tu corripiunt. Ennius O tite tute tate tibi tanta tyranne Lucret. Accipe ꝑterea q corpa tuta necesse est. Excipeq ꝓiūctionem cū ꝓpositis vt quisq. Itē ne ꝑ an qr cū affirmet vel ꝓhibet ꝓducitur. Et ve ꝑ qñ aut et corripiunt etiā in compositione te pte sce vt tute tuapte huiusce. Virg. Me duce dardanius spartā expugnauit alter Idē. Te duce si qua manēt sceleris vestigia nostri. Ouid. Qui se qd patitur cōmeruisse neget. Virg. Nisecq spiocq thaliacq cymodocecq. Ouidius. Quisq suam laudat studijs certamina crescunt. Virgilius Nonne fuit satius tristes amarillidis iras. Idem. Quid ue dolens regina deum tot voluere casus.

male
fere
ferme
quare
Sepe
me te se
pre e
te
pte
sce
me
te
se
q. quisq.
ne. nonne
ve

De I

Habitur longa quedam volo demere greca
Sed mihi siue tibi sibi vel nisi vel quasi semper
Ad placitum ponis. ⁊ vbi vel ibi sociabis
Et sua composita sunt illis associanda

Item in i finita ꝓducunt vt bibi. Ouid. Sepe bibi succos cū uis inuitus amaros Demunt vti greci a noib in is vt iri tybri. Virg. Iri decus celi. Idē. Mirabar quid mesta deos amarilli vocares. In dtis quoq a noib in as breuiat vt palladi. Stati. Palladi litorea celebrabat schyros honoꝝ. Itē mihi tibi sibi qui nisi vbi ibi cū cōpositis variari solet. Virg. Tu mihi qdcunq hoc regni tu sceptra iouēq Idē Musa mihi cās memora quo numine leso. de ibi. Ouid. Nil qd ibi nobis esuriatur erit. De vbi. Tibull. Laurus vbi bona signa dedit gaudete colon. Ouidius. Sic vbi fata vocāt vdis abiectus in herbis. Sappho. Si mihi q facie poteris te digna videri Ouid. Et quasi discedēs oscula summa dedi. Itē. Solet i natura longū breuiari sequēte vocali Virg. Credimus an q amant ipi sibi somnia fingūt In infinitiuis quoq corripitur addita hac syllaba er vt audirier pro audiri. Prudētius Ardētiq iubet vestirier ostro

De O finali

Ut tua metra petunt o ponis. dene datiuos
Ac ablatiuos. quoniam decet hos dare longos
Quemonosyllaba sunt semper producta manebunt
Deq gerundiuis tua consule metra locandis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quando : p qm. Ro. Agri. Te rogo quodo neqt.

ad placitu

De Ultimis.

Ol. b. ¶ Dictiones in o pluriũ syllabaꝝ ponunt ad placitũ vt ego amo. Persius. Nõ ego cũ scribo si forte quid aptius exit. Idẽ. Hoc iuuat hic innono deo Uir. Descẽdo ac ducẽre deo flãmã inf. z hostes. Sic femia in o terminata q̃ mittũt gtm̃ in us vt sappho manto alecto q̃ tam in accõ q̃ ntõ pducunt. Itẽ noia in os terminata q̃ tercia decl. greca in obliquis vltimã in o syllabã pducũt. vt athos atho androgeos geo appollos lo Sylius. Nõ ipa alecto nec feta furore megera Uir. Alecto torua faciez z furialia mẽbra exiuit Oui. Cliocꝝ z curue scita thalia lyre Uir. drymocꝝ xanthocꝝ ligeacꝝ phylodoceꝝ ybicꝝ post drymo pducit more grecorꝝ q̃ syllabã naturalr correptã seqnte x vim duplic. psonãtis hũte nõ nunꝝ pducũt. Itẽ Uirg. Nũc age q̃ reges erato q̃ tpa rexꝝ. Itẽ licz in hoc ꝓsu (Clotho colũ bajulat. lachesis net. z atropos occat) clotho corripiat finalẽ. tñ Silius pducit. At. nõ dabit vltra Clotho dura lacus. Itẽ licz Uirg. Apocopatũ accm̃ quite decl. atho tho correpta syllaba ptulit nõ arguit hãc regulã. Fecit em̃ hoc ꝓpter vocalẽ sequentẽ. vt aut atho aut rhodopem. Itẽ Excipit etiã a regula mõ qõ do tm̃ corripit teste Festo popeio lz mõ a mod pducat Oui. Vos mõ venãdo. Itẽ Gerundia ꝓba z aduerbia cõia sunt. vt lego legẽdo subito ergo Uir. Cantando tu illũ haud vnq̃ tibi fistula cera Iuue. Plurim hic eger moriꝝ vigilãdo sed ipm Tibullus. Heu sero reuocat amor seroꝝ iuuẽt? Statius. Hero memor thalami meste solatia mortꝝ. Itẽ monosylla in o pducunt. vt do stolo Martꝝ. Do tibi naumathinatu das epigrammata nobis. Uirg. O regina nouã cui ꝓdere iuppiter vrbẽ. Itẽ Notandũ vltimo q̃ lz fm aliq̃s Ego ponat ad placitũ Uirg. Illec q̃ondã gracili modulatus auena Ouid. Sed qd ego reuoco dictis his omne abesto. Statius. His ne etiã funestus ego videt ista deoꝝ. Tu more grecorꝝ apud quos scribit pcõ omega. vt pducitur. Sed modo aduerbium semp corripitur. Uirgilius. Tũ modo nascenti puero quo ferrea primum desinet. Ouidius. Vos mõ venando mõ rus gemale colendo

Deus z ablq do. lõ.

Clotho

Item Gerdia in do

monasillba d o lõ.

Notandũ Ego

ego

modo

De finali A

Producta datur exceptio nulla paratur

¶ Dcões finite in v sp omis pducunt vt genu cornu. Uir. Nuda genu mõcꝝ sinus collẽã fluẽtes Idẽ. Iã cornupetat z pedib q̃ spargat arenã

C In b d g m p t

Que dant b vel d t vel m debes breuiare
Excipe conscias diphthongos z posituras
Audit aut dicunt. ex hoc testes tibi fiunt

B D G M P T correp.

¶ Dcões in b d g m p t finalẽ corripiunt nisi diphthõgus. positio. vel syncopa incidat vt legũt aut fumat ꝓ fumauit. obit ꝓ obiuit. Lucanus. Solus ab hesperia non flexit lumina terra. Ouidius. Nec quod abest hic me tecum mirare relictam Iuuenalis. Sinciput eliri pharioꝝ mazdentis accto. Idem magnus ciuis obit z formidatus orbori.

Nyphly Caput
elpid caput acre septy.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

breuiis vt Ro. Agr. Nil est q mortem culpes vel fata nr omq

Syllabis.

¶ In L

L longam ponis nec lac donecq remotis
Hic poni poterit metri ceu regula poscit

¶ Item in c dictones pducunt. vt sic fac dic duc. Excipe lac nec donec
Hic pnomē ponit ad placitū/aduerbiuz ꝓ longū. Haec diphthongū hz/
hoc natura corripi debes ex prisciano cognoscit qui ait hocce vocali ab
lata p synolephā manētibꝫ duobꝫ cc solere pduci Virgi. Hocce erat al
ma parēs. Si em duobꝫ cc manētibꝫ pducit sequit remoto altero corri
piatur. Exēpla textus. Luca. Sic cato supi qm pietasq fidesq. Ouidi
Durius incedit fac ambulet. ome papille. Idē. Et dic ardoris sit rogꝰ
iste mei. Luca. Duc age p scythie ppl'os z inhospita syrtis. Sappho. O
nec adhuc iuuenis nec iā puer vtilis etas. Ouidi. Donec cras simplex
animum cum corpore amaui Ouidius. Phyllidis hic idem tenerecq a
maryllidis ignis Virgilius. Solus hic inflexit sensuscq animumq la
bentem. Idem. Hic vir hic est tibi quem promitti sepius audis

¶ De AL·EL·IL·OL·VL· Nil q mortem culpes vel fata Ro. Agr.

L breuiare dabo: sed nil producere quero
Ol vt sol iungis. z in l que barbara ponis
Istorum multa tamen inuenies breuiata

¶ Dcōes in l qlibet pcedente vocali corripiunt. vt hanibal semel vigil.
exul consul sol z nil producunt/ Barbara qz in l pducunt vt Michael.
Gabriel Iuue. Conducit comites lectum ceruical amicas. Hora. Et
semel emissum volat irreuocabile verbū Oui. Sol aditus quā qris ait
ne vana laborez. Horatz. Nil oritur alias nil ortum tale fatentes

¶ In·an·en·in·on· Virgilij Lar mihi nō estate nouū
N producta datur. sed forsitan excipiatur
Forsan z in. tamen atq dcin iungas an z exin Non tuba nō lituū nō
Rectus in a greci facit an quarto breuiare
Si breuis est crescens genitiuus in ante suprema
Ex hoc tu recto decet n poni breuiando
Quartus casus in on solet in greco variari

¶ Item dictiones in n quacūq vocali pueniente producunt vt pean/no
men/quin/delphin/pyrachmon. Lucanus. Vñ venit titan z nox vbi sy
dera cōdit Iuue. Parce pcor pean z tu depone sagittas Virgi. Quin
age si quid habes in me mora non erit vlla. Excipe pmo forsitan forsan
in dein an. Exemplū tñ attū. Et q p apostrophon proferunt vt vidin sa
tin Virgi. Ditte forsan z hec oli meminisse iuuabit. Iuue. Forsitan
fistum expectes vt Quintil. amet Idē. Accipitur madide facies dicet an vlc
tamen Ouidi. Nec tñ emēdo labor hic qz scribere maior. Idē. Nil mihi rescri
ptū hes attamē ipse veni. Idē. Sicq in hoc artē ppl'o nō nouit amādi Vir.
viden Elucet viden vt gemine stāt vertice criste. Sed excipiunt acci in an. en

Ro. Agr. Cur egorū subit mortali pl'ora ore

sic. fac. dic. duc nec. donec. hic.

Michael. Gabriel

semel Sol nil

pduc. An En In On

calpen.

An

Acūsī an·en·in·

De vltimis.

z in in que corripiunt vt eneā apin darin fm Alexandr tñ ancipites reperiunt Ouid. Respice laberren vt iā sua lumina cendas. Idē Eneanimo nocte diecz refert. Statius. Quippe ferūt raptā patris egimā ab vndis. Tercio excipiunt noia quoz gti crescētes penultia breuia st vt non omen. i. hñtia inis in gtō. sed enis producūt vt syren ren. Sappho. Iam canit toto nomē in orbe meū. Quarto Excipiunt greca neutri ge vt pelion ilion. Et accūs grecus in on a ntō in os noim masculini fei z cōis generz. vt menelaon. sed epodon eutrupelon variant Oui. Ilion et tenedos simoisz z xanthus z ida. Luca. Pelion oppoit radys nascētibus ymbras. Martz. Preter aquas helicon z serta lyraszq sororum

En inis
Er enis
Grecu n. gr. d on
Actus gr. d on. ab os

In Ar. Er. Ir. Or. Vr.

R breuiando locas. que sunt monosyllaba demas
Testes sunt ver par. z que ab hoc sumis vt impar
Que tamen in multis breuiata locis reperimus
Et breuis est per fer z cor vir tercz: sed ether
Et crather imber vsus producit z aer

Dictiones in r omni vocali etiā pcedente finalem corripiunt. vt cesar imber soror vultur martyr Luca. Cesar in arma furēs. nullas nisi sanguine fuso Lucretius. Quo de pcutit sequit grauis imber z vber Virgilius. Nā soror z vxor. Excipe monosyllaba vt vir. Pter cur fur cor lar far fer nar z par cū ppositis vt dispar impar ppar. Ouidz. Cur opus affectas ambitiose nouū. Persius. Fur es ait pedio pedius quid criminarasis Virgz. Sulphurea nar alby aqua fontescz velun. Ouid. Far erat z puri lucida mixta salis. Idem. Ver erat eternū placidicz tempestatibus auris Horatz. Ludere par impar eqtare in arūdine lōga. Excipiuntur quoqz greca in er vt ether aer crather. Ouid. Lucid aer z q duo corpa restant. Claudianus tñ vltimā nois aer corripit. vt ymbroso miscebit aer auerno. Ouidz Audit hoc ether. z si deus vllus in illo est. Idem. Summus in aurato crather erat asper achanto

R. cor.
monasilba lōga
cur fur nar far ver par lō.
Grecu d'er
Pter cur fur lar far fer nar par
Aer
ether crather

In As

Slego vocali diuisim cuilibet addi
Hinc leuius scitur que syllaba quanta locetur
As longam ponis: vt musas. sed breuiabis
Nomen in as grecum. quod ponit in os genitiuum
In greco variat pluralem tercia quartum

Dictiones in as finalem pducunt vt maiestas das amas Juuenalis Maiestas z si funesta pecunia templo. Martialis. Tu mihi das a me qualia mane soles. Excipe greca q genitiuū mutunt i dis vel dos

As lō.
As grecu adis l dos
As adis

Virgo Vidras z fenia sorra.

Syllabis.

vt pallas ilias/sic ⁊ accos grecorꝫ tercie declinationis. vt aonas cyclas das Ouidꝫ. vt vidit vultus pallas inane suos. Persius. Quā ñ intus hꝫ nō hic est ilias acci Virgꝫ. Aonas in montes vt duxerit vna sororꝫ Idem. Cycladas ⁊ crebris legimus freta concita ventis. Martialis. Ad matrem fugiet pentheus ad menadas orpheus.

¶ In Es

Es producta datur: tamen hinc penes excipiatur/
Es cum compositis vt ades potes abbreuiabis/
Obliquus crescens qui corripit ante supremam
In recto facit es curtam testis tibi miles
Sed res atꝫ ceres ⁊ spes sunt longa fidesꝫ
Rectus qui tenet i super es nescit breuiari
Cum tenet hic e breuem tamen ante tis in genitiuo
Vt paries abies. sic vsi ponere patres
Forte tamen ratio concederet in breuiando
Multi dant longam pes ⁊ sua compositiua
Pluralem greci variatum sepe notaui

¶ In es finita naturaliter pducuntur vt dies fides/pēthecostes/lybies/ Horatꝫ. Si melioza dies vt vina poemata reddit Virgꝫ. Heu pietas heu prisca fides inuictaꝫ bello. Silius. Fatali dido lybies appellitur ore. Excipe penes ppositōnem. es verbū cū ppositis. Corripiētia quoꝫ penultimam crescētis gti vt miles militis. Preter res ceres spes fides ⁊ pes cū ppositis/t in ies vt paries abies. Hora. Quē penes arbitrium ius est ⁊ norma loquēdi Virgꝫ. Quisquis es armatus qui nrā ad limina tendis. Idē. Huc ades o melibee caper tibi salu⁹ ⁊ edi. Ouidꝫ. Miles erat phebes nec menelaon attigit vlla. Virgꝫ. Flaua ceres altone. quicqꝫ spectat olympo. Tibullus. Spes alit agricolas spes cultis crescit aratris. Ouidius. Credula res amor est vtinam temeraria dicam Idē. Et puro pes illi longior alter erit. Virgꝫ. Stat sompes ac frena feroꝫ spumantia mandit. Idem. Quā fixā paries illos seruabit i vsus Lucanus. Extrudit qd nonaries impellere possit Itē greca in es corripiuntur vt pleiades/troiades/athlandides/saxones/britones/ligones/archades/cyclopes. Virgꝫ. At peul in sola secrete troiades acta Lucan⁹ Et bituri longisq leues saxones in armis. Iuue. Qua nec terribiles cibri nec britones vnqꝫ Lucanus. Pugnaces pictis cohibebant ligones armis. Virgilius. Archades inuidia rumpantur vt ilia codro

Argꝫ g. fre d ab

Es v
Es ities. ides
Abico i motib alteꝫ. Vergi.
es v 6
ades
miles
ceres
spes
res
pes
sompes
paries
nonaries
troiades
saxones
britones
ligones
Archades

¶ De Is

Is breuias. sertum casum trahes atꝫ datiuum
Cunqꝫ suis addes monosyllaba compositiuis
In rectis breuio quis ⁊ is bis cis sociando
Accentu longa verbi persona secunda

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nota
is correpta sibi sillaq faciet gtiu.

De vltimis.

Plurali numero. facit is longam precunte
Hinc tibi sint possis pro teste velisq vel audis
Protrahit is rectus si protrahit i genitiuus
Crescens vt sannis longamq dabit tibi quis
¶ Item dictiones in is corripiuntur tam in grecis q̃ latinis nominib; vt ignis cinis collis. Ouid;. Et venus in venis ignis in igne fuit. Excipe datiuos ⁊ ablatiuos ⁊ accusatiuos in bis. Horat;. Quilib; argilla quod vis imitaberis vda. Virg;. Omnis vt recũ meritis pro talib; annos. Similiter mis bis tis is ⁊ quis in rectis corripiunt. Ouidius. Hectora quisquis is est si sum tibi chara caueto Virg;. Quisquis es armatus qui nostra ad limina tendis. Secũdo excipiunt verba secũde psone singularis indicatiui modi quarte cõiugationis vt audis ⁊ vnus anomalũ velis cum compositis vt nolis mauis q̃uis. Propitius. Non audis ⁊ verba sinis mea ludere cum iam Ouidius. Tristis abis oculis abeunte pseq̃r vdis. Virg;. q̃uis elyseos miret grecia cãpos Tertio excipiunt in is habentia crescentiã in genitiuo vt sannis sannitis lis litis pter monosyllaba vt vis ⁊ sis cũ compositis vt absis. Ouidius. Lis est cum forma magna pudicicie Horatius. Quilibet argilla quod vis imitaberis vda. Sis argumentũ maius au auxilium Idem. Tu quoq fac prosis intra tua claustra iacenti. Excipiunt dictiones ille in is terminate que faciunt gtũm in entis que em apud grecos cum oi dipthongo in vltima recte syllaba annotant. vt pyrois sinnois opois. Ouidius. Interea volucres pyrois eous ⁊ aethon hesperus. et fuit vnus ex equis solis ⁊ habet in gtõ pyroentis Valerius flaccus. et formidantem patrios pyroenta dolozis. Virgilius de simoente fluuio phrygie. Alma venus genuit phrigũ simoentis ad vndam

Is cor.
mis bis tis is quis
audis velis abis
Omnis
Is ite
vis sis lis
prosis
Is ehip
1a pa. corr
2a corr
3a corr
gtu corr

In Os

Os longam ponis. tamen excipiatur os ossis
Cunq potis dabit os breuias vt compos ⁊ impos
Nomen in as grecum breuiabit in os genitiuum
Rectus in os greci ceu delos habet breuiari
¶ Dictiones in os pducunt vt melos honos os oris sed os ossis corripitur. Ouid;. Bos aret ignauũ sacrificare suem. Virgilius os humeroscq deo similis namq ipsa decozam. Excipe compos impos. ⁊ greca in os vt ilios lemnos chaos. Et genitiuos grecozum a nominib; in as. vt pallas pallados. lãpas lampados. Ouidius. Insequere ⁊ voti post modo compos eris. Horatius. Direxit arcu non semel ilios. Ouidius. Ne senis oete regia lẽnos erat. Ouidius. De chaos antiqui nã summ res prisca vocabat. Martialis. Pallados ⁊ templi lumina cosme noni Statius. Archados arcq alio cãpaneus horroze canendus. Sed producunt greca nomina in os que tercia declinatione greca emittũt genitiuum in o vt cos apollos athos androgeos. Eximunt item nomina in os terminata que apud grecos in ως faciunt genitiuũ apud nos vs

Os lon.
1. Os oris
2. Os ossis
bos os
Greca os
Os gti ab as
Os do gra
Os f

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Perpetue
Eterng a ꝯ
Jugiter

18 { Illepida depta. / Arida / Sicca / Seuera / Tetrica } carmina · que nō venustate ⁊ poetico mōe dcedunt (plumpe

18 { Lepida tinnula / Concinna / Sonora / Venusta / Decora · polita } carmina bona

Quarta pars Alexandri cū verissimis ⁊ accentuum ⁊ figurarū grāmaticaliū descriptionibus Colorꝝ rhetoricorꝝ annexibus,

Joanni Kruyshaer de Lippia.

Sancta maria · hiesus · Sancta Anna

(1501)

Sex sunt utilitates artis metrificatorie

Utilitas prima componit verba latina — Dictionum latinarum plurima ...
Utilitas alia versatur in orthographia — Orthographie quoniam ...
Tercius est fructus accentum noscere ductus — Accentus noticia. Noticia ...
Ast fructu quarto dabitur tibi vocis origo — Derivatio dictionum apta ...
Quintus dat verba mutare per altera sensa — Synonimorum promptitudo.
Sexto mille modis poteris retinere quod audis; — Memoratio cunctorum

Item Aliud

Metrum dulcorat: memorat: prolixa minorat

Horatius

describens mores et leges — fabulis et historiis et poematibus
Aut prodesse volunt: aut delectare poete
Aut iucunda simul et idonea dicere vite.

Idem

Sunt per poemata id est fortune hominum
bene et beate viuendo — Dicte per carmina sortes
Et vite monstrata via est: et gratia regum. — iusticia
Nil intentatum nostri liquere poete.

LANDES- UND STADT-BIBLIOTHEK DUSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

Commendatio Prosodie.

PRincipio vt ait Licero generi aīatiuū omni est a natura tributum. vt se vitā corpusq; tueat declinetq; ea q̄ ei nocitura videant. q̄ st; ad vniendum necessaria inq̄rat ⁊ paret vt pastū ⁊ latibula ⁊ alia eiusdē generis Arbores item herbeq; nunc frondib; comisq; virentib;. ⁊ floridis nature sue ꝯditionē manifestāt. nūc folijs defluentib;. hibernū frig⁹ etatemq; nō iocundā adeē haud minus ꝯticent. q̄ tn̄ cognitiōe nō gaudent Aues q̄q; q̄b; ⁊ rō denegata dulci modulatōne. suaui susurro natute sue p̄stantiā. canoro gutture recitant Cui itaq; haud videbit incōcinuum mortale hoīm gen⁹ (q̄ s̄monis significatōe vltra īmortales aīos suo duce atq; s̄uatore donat⁹) eloq̄ntie suauitatē nō sectari. facūdie celebritatē nō colere. art; grāmatice ꝓsodiā nō optare. q̄ aīmi affectus q̄ intelligentie rōem legittime eloqui docet. q̄ nr̄m in alienis mētib; lumen coruscare laborat. Quis em̄ in cetu doctissimoꝝ orōes ꝓnūciet. q̄s historiaꝝ ⁊ doctrinaꝝ variaꝝ intelligentiā ꝓferat. q̄ syllabaꝝ naturas ⁊ ꝓsodie leges nō viderit. nisi balbutiens sp̄ ⁊ trepidus Prosodia em̄ ceteras venustat gramatice spēs ⁊ decore nō paruo multiplicat Quid em̄ (vt ex aīmi sententia loquar) lrāꝝ elementoꝝq; ortographia ꝓdest Quid ꝯfert vocabuloꝝ aut dictionū ethymologie significatio. accidentiūq; distinctio Quid denq; ꝯmoditat; illa orōnū ⁊ ꝯgrua ⁊ latina ꝯpilatio diasinthetice ꝓfitet. si ment; ꝯceptus rōem atq; intelligentiā distincte limateq; exp̄mere nō didicer;. non ꝯuenit ꝓfecto non cōuenit sacraꝝ interp̄tem mutū atq; dissonū euolare. nobis sermo q̄ppe datus vt cōis volūtat; p̄sto fiant indicia Quāobrē mi filioli q̄ nōdū sapit; quid latent; energie viue voc; act⁹ in aures discipuli ꝯferat. quibusq; nondū ꝑsuasum q̄d vtilitatis ꝓsodia ob eius īmense doctrine raritatē in gymnasijs lrāꝝq; ludis pre se ferat. Arrectis auribꝫ attētoq; aīo grāmatice ꝑfectionē. sermonis interp̄tem. ip̄am ꝓsodiā ꝯprendite vt discatis cū Licerone nr̄o eloquētissimo ꝓnunciationē p̄cinctā ⁊ regularē oratori vtilē. ad ꝑsuadendū nccāriā. intrepidi enīuero syll'aꝝ quātitatē. orōnum mensurā quoq; pacto voces excudi debeant facilius inuenietis.

ACcentus varias decet hinc distinguere normas.

¶ Nec est quarta ꝑs Alexandri In qua docet quartā spēm artis grāmatices vt ꝓsodiā s̄m ordinē ꝓmissum ibi Accētus normas ex hinc variare docebo Et diuidit in duo cupitula. In p̄mo em̄ accentuū debitā docet modulationē In altero figuras grāmaticas ¶ Item notandū q̄ licet accentus q̄ntitatis syllabaꝝ debete ꝓnūciande gr̄a inuentus. tn̄ in latini sermonis ꝓnūciationē atq; voc; modulatōem ordinat Quare hic accentus nō vt carminū vel metrū est. s; vt orōis solute ꝯsiderat Est itaq; duplex accent⁹ vt mellicus siue metricus q̄ in carmīe notat Et ꝓsaicus siue regular; q̄ in ꝓsa versat. ¶ Item Subiectū quarte ꝑt; ē syllaba modulatōe significatīa ꝑferibilis. Cui vt ꝓpria passio accentus accidit a qua hoc capitulū denoīat Cui⁹ st; p̄ncipia lit

tere ⁊ modus ꝓferendi. q̄re Vincentiꝰ in suis grāmaticꝭ Vox est ictus auditu sensibilis Etiā accētus dr ꝓsodia cui accidit tēpus regulare. q̄re accētus ⁊ ꝓsodia stꝭ in syllaba vt in ꝓprio subiecto Nā ſm Priscianū 2° maioris Vnicuiq̄ syllabe accidit tēpus. i. accētus ⁊ modꝰ proferēdi ipsius syllabe asper vel leuis ⁊ dr spiritꝰ. ¶ Item tempus ē mora siue prolatio syllabe Et accidit syllabe vnū tēpus vel duo Accē est em̄ vnā quāq̄ syllabā aut vniꝰ aut duoꝝ eē tp̄m vt patuit in 3ª pte ¶ Temporꝝ itē aliud corteptū. aliud productū. Tēpus correptū ē minima mora syllabe vt saluet̄ species illius lr̄e vel syllabe Sed tēpus productū ē geminatio tēporis correpti Secūdū hanc em̄ dr sonus tp̄is. ſm Hysidorū syllabarū triplex ē diuisio. Nā syllabe stꝭ aut breues aut lōge aut coēs Breues stꝭ q̄ naturaliter ꝓduci nō possunt Longe q̄ corripi recusant Cōmunes ꝟo q̄ ancipites. i. mō brenes. mō longe collocant̄. Sꝫ qr hec distinctio tp̄m magꝭ ad carmīa q̄ ad prosam ꝑtinet Ad regularē prosodiā accedamꝰ de qua noster sermo Est igit̄ prosodia siue accentus siue tonus ſm Vincentiū regularꝭ modulatio vocis facta in pronūciatōe ſcatiua vni ꝑncipaliter adiacens syllabe ſm eleuatōem ⁊ depssionē Accidūt aūt syllabe ſm Bedā arsis. i. eleuatio ⁊ thesis. i. depssio. spūs nūerꝰ lrāꝝ tenor ⁊ tēpus vt claruit in tercia ꝑte. vel ſm Priscianū Accētus ē certa lex ⁊ regula ad eleuandā ⁊ depmendā vniuscuiꝰq̄ ꝑticule orōis syllabā. Itez ſm Vincentiū tria verū reddūt accentū regularē debita vox vt sermo pronūciet̄ voce decēti Quālibet em̄ ꝑsonā vna voce si enūciemus ſmo mō intelligibilis 2° Plena distinctio pronūciās em̄ distinguet orōez ab orōe clausulam a clausula alias auditoribꝫ sermo prolixus esset ineptus 3° Pausa moderatio. nā si lector pausaret vbi pausatio nō succūberet ⁊ ꝯtinuaret vbi non ꝯtinuandū. non esset sermo intelligibilis

Est grauis accentus ⁊ sunt moderatus acutus

Et circūflexum multi tenuere priorum

¶ Nec est ꝑs executiua In qua intentū prosequtur ꝑmo distinguēs accētum cū suis locis. 2° docet modū accentuandi penes ritū ātiquoꝝ. 3° nostrū describit modū Dicit itaq̄ q̄ttuor eē spēs accētus vt acutū. grauē. moderatū. ⁊ circūflexū Circūflexus apud veteres fuit in vsu. non vero apud modernos grāmaticos Tñ ſm Johannē Torteliū ⁊ Januensem tā apud grecos q̄ latinos tres sunt accētus regulares vt acutꝰ grauis et circūflexus Nā hi soli denoīant vbi queq̄ syllaba eleuari depmiue debeat. qd̄ ex maxima vocū ꝯsonātia ꝑceptū est Ideoq̄ dicebat Quītilianus libro ꝑmo de institutōe oratoria Nō eē cuiuslibet auris lrāꝝ exigere sonos nō hercule magꝭ q̄ neruoꝝ. ¶ Item ratio diuisiōis est. oīs em̄ accentus vel ē ꝯpositus vt circūflexus vel simplex ⁊ sic vel ē mediꝰ vt moderatꝰ vel extremus. itaq̄ vel in eleuatōe ꝯsistit vt acutus. vel depssione vt grauis ¶ Item nota quidā dicūt circūflexū nihil eē in tp̄e nr̄o ponētes eū sub acuto Hi em̄ ꝯtra artē ⁊ naturā loquunt̄ Duo em̄ stꝭ accentꝰ ꝑncipales vt acutus ⁊ circūflexus vt patebit. Vbicūq̄ ḡ acutus ibi cir

rumflexus adesse negat. ⁊ rursum vbi circũflexus. acutus locũ hẜ recũsat. In nulla eim dcõe sunt duo principales. q? habito acuto. aut circumflexo. reliqui sunt graues ¶ Itẽ nõ est pterea ptereundũ q̃ Tortelli⁹ cũ Januensi. Et Alexander cum Vincentio sint diuersi in positionib⁹ suis Tortelius eim posuit tres accentus vt patuit Sz Alexander cũ Vincentio q̃tuor vt ptz in textu Sz he positiones nõ repugnant. Tortelius eim loquutus fm naturã ⁊ artẽ ꝓnunciãdi. naturalr eim syllã circũflectir penultima. dũ vltia naturalr sit correpta vt patebit. ⁊ ipa penul. pducta Sed hic accẽtus generat cacepheton .i. maluz sonũ. ideo apud aliquos circũflexus aboleuit. q̃re potius alr imitatus vsum q̃ artẽ. Itaq̃ fm artem circũflexus principalis. Scõm vsum ꝯo aliq̃ꝯ moderatus. ¶ Vñ notanduz q̃ ois dictio tã apud grecos q̃ latinos siue monosyllaba siue polysyllaba vnũ hz accentũ ꝑdominantẽ atq̃ principalẽ. q̃ acut⁹ est vel circũflexus fm vsum aliquoꝯ moderatus. Nec plures acutos aut circũflexos nec vnũ acutũ nec altez circũflexũ hẜ ꝑt. Sz accentus graues tot hz dictio polisyllaba. quot hz syllabas vltra eã in qua acutus est vl circũflexus hẜ ꝯpit. vt in hoib⁹ añpenultima acutir reliquegrauanr. Silr in octauian⁹ penultima circũflectir reliq̃ oms grauãtur. Silr in ꝯpositz vt malesan⁹ hz vnicũ accentũ circũflexũ Item licz eadẽ sit mora in graui ⁊ acuto accẽtib⁹. tñ acutus ꝑncipalis. grauis ꝯo min⁹ ꝑncipalis Principalitas eim accentuũ causar ꝑ sonoritatẽ Que maior in eleuatõe q̃ depssione vocis Itaq̃ acutus ⁊ circũflexus q̃ fiũt ꝑ eleuationẽ st; ꝑncipales. grauis ꝯo q̃ ꝑ depssionẽ secũdari⁹ Instrumẽta eim vocz sunt grauia q̃re facilius deorsum q̃ sursum mouent auctore Aristotele q̃rto de celo Dinorẽ g̃ morã in depssione q̃ eleuatõe q̃s ambigit. Item grauis cũ acuto in eadẽ dcõe. nõ aũt acut⁹ cũ acuto depḣendir. q̃re acutus ꝑncipalis. duo eim ꝑncipalia in eodẽ se nõ ꝯpatiũr. Itẽ q̃reret fortassis aliq̃s q̃re vn⁹ dcõis tm vnus est accentus ꝑncipalis ne aliq̃d incertũ relinquar Accẽtus ꝑncipalis fit ad ꝯtinuandas ꝑtes dcõis vt ex diuersis syllabis fiat vnũ ꝓcatõis repsentatiuũ. q̃ minus fieret nisi ꝑ vnũ ꝯtinuans q̃ est accentus ꝑncipalis vti ꝑtes corꝑis ad vnã cõem ꝑfectionem siue ꝯpositum ꝯbinantur

Hic grauis est qui deprimitur nec tendit in altum
Et grauis incipiet. sed in altum tendit acutus
Atq̃ grauis medius ⁊ acuti fit moderatus
Est circũflexus grauis in primo sed in altum
Tollitur inq̃ grauem tendit sed cessit ab vsu.

¶ Posita diuisiõe mẽbroꝯ Iam singulas definit spẽs. ꝑmo de grauitãq̃ cõiozi tunc de acuto tanq̃ de ci⁹ opposito Opposita eim iurta se posita magis elucescũt. De hinc de moderato vt de eoꝯ medio. mediũ eim extrema supponit Tandẽ de circũflexo tanq̃ de ꝯpositioꝛ Grauis itaq̃ ẽ accentus quo syllaba depmir siue deponir. vñ signar apud grecos ꝓgula q̃ a summo in dextrã deponit vt est hec figura \ Acutus ille accẽtus ẽ quo sillaba vocem eleuat acutq̃. ⁊ signar ea ꝓgula que a sinistra ꝑte in

dextrā sursum ducta est / Moderatus medius est grauis ⁊ acuti ita
q̄ ꝙ in fine syllaba aliqualiter deponit̄ ⁊ eleuat̄ vt vocabis no^n ei^9 iesus
Qui non repitur apud grecos. Circūflexus aūt quo syllaba ⁊ acuit̄ si
mul ⁊ depmit̄ vnde ex acuto ⁊ graui ꝯfectus videt̄. quare semicirculi
linea designat̄. que sane accentuum signa a latinis non scribunt̄ a grecꝭ
vero semp. Et notandū ꝙ eadē syllaba non deprimitur ⁊ eleuat̄ sed post
depressam syllabam acutus eleuat̄ in fine. q̄ꝛ depssio ⁊ eleuatio fiūt circa
eandē syllabā Itaq̄ circūflexus accentus dū ascendit ꝑ eleuationē ꝑ vo
cis depssionem circūflectit̄ Item accentus similes st̄ motib⁹ rerū natu
raliū. quoꝝ quidā st̄ simplices. quidā refracti ad refracti similitudinez
dictus circūflexus. ſm Vincentiū. vrano tu refracto mobile leue natu
raliter ascendit sed ꝓpter ꝓhibens reflectit̄ ⁊ descendit vt ptꝫ de motu ig
nis in fornace Ita circūflexus dū ascendit ꝑ eleuationē ꝑ vocis depssio
nem circūflectit̄ Sed motuū simpliciū quidam naturales quoꝝ vnus ē
in medio sursum vt est motus leuiū ad cui^9 similem dictus acutus. qui
daꝫ ad mediū deorsum vt est motus grauiū ad cuius similem sumptus
grauis. quidā ꝟo aīalis vt est motus ꝓgressiuus qui fit circū mediū ad
cui^9 silem dictus moderatus Et nota ꝙ moderatus accentus d̄r medi
us inter acutū ⁊ grauē nō ꝑ equalē distantiā ab extremis. plus em̄ ad a
cutum q̄ꝫ grauem tendit.

In primis medijsq̄ modo regimus moderato
Voces accentu regitur finis sub acuto
Accentum ꝑ quem regitur vox vltima seruat
Aut hunc iunctaꝝ proprius tenet vna duaꝝ
Datq̄ grauem iure quecūq̄ carebit vtroq̄
Nos solos vsu debes seruare moderno.

¶ Visis accentuū definitionib⁹ ſm naturam cuiuslibet ꝓpriam Jam q̄
bus locantur sedib⁹ ꝑscrutabimur Et hoc ꝑmo generaliter. 2° specialit̄
ibi Accentū tibi vox Dicit itaq̄ in ꝑmis ⁊ medijs syllabis regimus vo
ces ⁊ dcōes accentu moderato ita vt accentus moderat^9 determinet si
bi illas syllabas vt pedes ⁊ loca ꝓpria Sed finis dcōis vel orōis regit̄
acuto. i. si accentus ꝑdominās supra vltimā syllabā cadit acutus d̄r vt
Jacob Jesus Vel vna duaꝝ syllabaꝝ iūctaꝝ ꝓpinqui^9 vltīe regit acu
tū. hoc est etiā accentus cadit sup penultimā vl̄ añpenultimā ⁊ d̄r mode
ratus siue circūflexus vt fortuna ¶ Inde subiūgit quecūq̄ syllaba caret
vtroꝝ accentuū iure. grauē habebit hoc est accentus grauis est in oīb⁹
syllabis in q̄b⁹ non est vel acutus vel circūflexus siue moderatus Vnus
em̄ est accentus ꝑdominās vt oēs syllabe hui^9 dcōis hierusalē grauan
tur ꝑter vltimam Hinc ꝯcludit Alexāder ꝙ moderno vsu tm̄ seruandi
sunt hi tres accentus acutus moderatus ⁊ grauis Licet vsu grecorū ⁊
multoꝝ latinoꝝ circūflexus ponat̄ loco moderati Item notandū diuer
sitas inter acutū ⁊ circūflexū non ꝑceptibilis est ab vnoquoq̄. nisi forte
ab excercito musico Nā ꝑ vnūquemq̄ illoꝝ vox ipa eleuari videt̄. quare

quid inter hos accentus discriminis que sequunt attende. ¶ Accentus acutus apud grecos tria detinet loca vltime scz penultime ⁊ vltime Apud latinos ꝟo tm̄ duo vt añpenultime ⁊ penultime Dictiones em̄ latine accentum regulariter nō patiuntur in fine Sed circūflexus siue moderatus in dictionibus grecis duo ꝯsequitur loca vt penultime ⁊ vltīe In latinis vnū vt penultime Itaq; vltima existente breui ⁊ penultima longa. si sup̄ penultimā fit accentus circūflexus vel moderatus habet. vt rhomanus fortuna Octauianus sanus Sed que dictiones penultimam habent breuem vltimā ꝟo longam si supra p̄mam hz accētum necesse est hunc esse acutū vt amant Idem si penultima ⁊ vltima longe vt legebant athene At si in añpenultima accentus esse dicat acutus erit sp̄ et nūq̄ circūflexus aut moderatus vt dominus Virgilius Tulius. q̄re regula in latinis de accentib⁹ datur qđ in trisyllabis dcōib⁹ ⁊ tetrasyllabis siue deinceps. si penultima breuis fuerit antepenultima acuet Iuuenalis in prima satyra Vnciolam ꝓculleius habet sed gillo deūcem. Virgilius Preterea duo nec tua mihi valle repti Capreoli In q̄b⁹ vnciolam ⁊ capreoli in antepenultima acutū habent Virg; p̄mo eneidos Vnius ob noxam ⁊ furias aiacis oilei. vbi eius ꝟsus p̄ma dcōnis acuitur Nam s̄m Seruiū ⁊ Alexandrū in hijs scz vnius illius ip̄ius media syllaba naturaliter ꝓducitur. sed cū opus est corripitur. qꝛ quotiens vocalem longam vocalis seq̄tur. superiori detrahit vires Vt apud eundē in tercio eneidos Insule iouio in magno Et in septīo Sudibusq; p̄ustis Idem in bucolicis Et longū formose vale vale inquit iolla vt clare patuit in tercia p̄te Quāobrē ⁊ in eo ꝟsu i añ u vocalē corripi potuit Ideoq; in añpenultima tūc quoq; accentus fuit Que sane regula similiter in dcōib⁹ grecis obseruatur Sed ꝯtra fieri ꝯtingit cū añpenultima corripitur in his dcōib⁹. nam tūc quoq; penultima hz accentū vt Virgilius ī primo eneidos Namb⁹ infandā amissis vni⁹ ob iram. vbi vni⁹ cōtinet accentū circūflexū. Item rursum ⁊ si penultima ⁊ vltima in eadē dcōne longe quidā fuerint. añpenultima ꝟo breuis ip̄a antepenultima acui nō potest. auctore q̄ntiliano de institutōe oratoria Noster em̄ sermo duabus longis sequētib⁹ p̄mam breuē acui non patitur. Item Querit quare accentus circūflexus non cadit nisi in syllabā longam. acutus ꝟo vel in lōgam vel breuē dicendū circūflexus accentus ꝯsistit in eleuatiōe ⁊ dep̄ssione itaq; ad huius accentus lr̄e modulationē duplex ꝯcurrit tp̄s. non vero ad accentum acutum at duplex tempus non syllaba breui sed longa exclamatur. quare congruum ꝯducitur syllabam longam accentu regi circūflexo. ¶ Querit scđo. quare vltima existente longa penultīa nō potest circūflecti Dđm accentus circūflexus non patitur post se in eadē dcōne duas breues syllabas vel vnā productam duab⁹ equiualentem. post principalem em̄ accentum non ponitur nisi vnica vel duplex dep̄ssio Vnica fit quado penultima acuitur Duplex quando penultima circūflectitur vel quando antepenultima acuitur. qꝛ regulariter in nostro sermone accentus principalis nō ponitur in fine. quare inq̄tum potest erit propinquus fini alias plures q̄ vna sequerentur depressiones Itaq; si

penultima circumflecteretur vltima producta circumflexus nō adiacet fini propter tres depressiones Et quia post principalem non sequitur nisi duplex depressio Itaq; vt dixit Quintilianus antepenultima breui. penultima vero longa eadem antepenultima acui non potest. alias sequeretur idem inconueniens id est triplex depressio ¶ Queritur tercio ante penultima ⁊ penultima existentibus breuibus quare magis antepenultima q̄ penultima acuitur. Dicendum hoc fit propter maiorem temporum distinctionem. Maior em̄ est distinctio temporum. ambabus breuibus si antepenultima acuatur vt in hac dictione dominus si penultima acueretur nō determinaretur an penultima esset breuis an longa. quia tam breuis q̄ longa potest acui Quū vero acutus sup̄ antepenultimā ceciderit dinoscitur penultimam breuem esse vt patuit ex regula

Accentum tibi vox monasyllaba reddit acutum

Sunt quedam quibus est grauis accentus quasi nullus

Vt coniunctiue voces ⁊ prepositiue.

¶ Positis locꝫ generalibus accentuum Iam eorum loca specialia perstringit Primo de monasyllabis. deinde ꝟo depolisyllabis dicens dictō monasyllaba reddit tibi accentum acutum ⁊ non grauem aut circūflexum. vt ros mos flos ars mars pons fons. siue sit producta siue breuis. Dictio em̄ monasyllaba breuissime est prolationis. si ergo graui aut circumflexo pronūciaretur accentu difficili acciperetur auditu eo quod deponeretur in pronunciatione Itaq; eam acui necesse est. Et subdit exceptionem Q; q̄dā stꝫ dictiones quibus grauis accentus est quasi nullus vt sunt ꝯiunctiones ⁊ prepositiones q̄si dicat. quedam sunt dictiōes monasyllabe que habent accentum grauem ⁊ illius est q̄si nullus. i. praue sonantie vt Virgilius Arma virūq; cano troie q̄ primus ab oris Italiā fato ꝓfugus lauinaq; venit ⁊cꝫ. Idem Spēq; dedit dubie menti ⁊cꝫ. Item hec exceptio non datur de oībus coniunctionibus sed maxime de encleticis vt q; ve ne Que coniūctione encletica sequente vltime syllabe precedentis dictionis solite imponere accentum acutū ⁊ coniunctionem priuare vt dixiq; putasne dominusve Imo vt quidam ferunt non solum eadem ꝯiunctio accentum ꝯmutare potest. sed q̄nq; ⁊ tp̄s vt Virgilius in damone Uno eodemq; igni sic nostro daphnis amore. vbi tandē dictio eodem que penultimam naturaliter longam habebat. ⁊ vltīam breuem Tunc quoq; ratione encletice penultimā breuem facit ⁊ vltimam longam Virgilius Una eademq; via sanguisq; aīmusq; sequuntur. Idem Obstupui steteruntq; come vos faucib⁹ hesit Et libro georgicorum primo Miscueruntq; herbas ⁊ non innoxia verba Alij ꝟo putant magis id ex auctoritate factum q̄ ratione encletice quia absq; encletica idem nonnūq̄ compitur vt in eo versu Non eodem cursu respondent vltima primis. ¶ Item notandum non solum in prepositionibus verum etiam in quibusdam aduerbijs consueuimus omnino differentie causa accentum in vltima ponere vt patebit.

¶ Item notandū dictiōes barbare dictiones ⁊ monasyllabe hn̄t in interrogatōib⁹ in fine duo pūcta: alterū qꝛ acuūtur in fine: alterū rōe interrogatōis vt vnde es tu? quid dixit Jacob? Cetere ꝟo dcōes rōne interrogatiōis hn̄t vnū punctū. Item dcōes grece barbare ⁊ monasyllabe ꝑfecte acuūtur cū sequat̄ coma vel colon Imꝑfecte ꝟo si periodus .i. magnū pūctū vt in noib⁹ grecis ⁊ hebraicis sic: sed in fine sic ī Silr̄ in monasyllabis sic: sed in fine sic ī Etiā notandū monasyllaba dictio q̄ non eleuat̄ (de qua textus) ꝓprie nō hꝫ aliquē accentū. nō hꝫ em̄ acutū vel circūflexū qꝛ nō acuit̄. neqꝫ grauē qꝛ grauis nō cadit sup̄ dictionē monasyllabā. ¶ Querit̄ qꝛ nos latini grecoꝝ sumus imitatores quare accent⁹ p̄ncipalis apud nos nō hꝫ locū vltime syllabe sicut apud grecos. Dōm qꝛ in vltīa syllaba ꝯueniētior ꝯcurrit depssio q̄ eleuatio In fine em̄ claudūtur labia ⁊ q̄escūt. at instrumēta voc⁹ nō q̄escūt nisi mota ꝑ deorsuꝫ q̄re p̄ncipalis q̄ sp̄ eleuat̄ nō suppetit apud nos vltime syllabe Sꝫ q̄re apud grecos id ꝯtingat nihil aliud rōis ꝯperio nisi ꝙ greci fines dcōm quodā hiatu proferūt vbi instrumēta naturalia eleuari ꝯgruū ꝯducit itaqꝫ necessario seq̄t̄ accētū vel acutū l̄ circūflexū fieri in vltīa syll̄a dcōis grece.

In circūflexis extremis aut in acutis
Vsu non credo quicq̄ differre moderno
Nec primas medias ve modo pronūciat vsus
Circūflectendas imo tanq̄ moderari das.

¶ Nic remouet dubiū an accentus circūflexus sit de nūero accentuum Respōdet ꝙ accētus circūflexus vsu moderno non differat a moderato Vsus eī modernoꝝ grāmaticoꝝ recusauit p̄mas ⁊ medias syllabas circūflectendas sed voluit eas moderandas. q̄re in illis syllabis circūflexus nihil differt a moderato Tn̄ vsu nr̄o utꝫ ex dict⁹ Prisciani Quintiliani ⁊ Johānis tortelij nō reijciendus Licet em̄ nō hēat locū in antepenultīa In penultīa tn̄ ⁊ antepenultima s̄m naturā habere locū q̄s ambigit? ꝓpter rōes p̄us dictas Itaqꝫ vsus patrie in his seruandus.

Dictio cui tm̄ duplex est syllaba seruat
Accentum supra primam fit longa breuisqꝫ

¶ Jam describit loca p̄ncipalis accentus in dcōib⁹ dissyllabis postea in polisyllabis dicens dictio hn̄s duas syllabas seruat accentū p̄ncipalem supra p̄orē syllabā hoc est acutū vltīa longa circūflexū eadem breui siue fuerit lōga siue breuis vt miles stipes nō supra posteriorē saltē in dcōib⁹ latinis. qꝛ regulariter vltīa syllaba dcōm latinaꝝ nō acuit̄ vt patuit

Ergo pro causa circū puta pone vel vna
Non declinata supra extremas acuuntur
Sic alias acuis facit hoc distantia vocis.

¶ Nic ponit exceptionē a regula. ꝙ dcōes dissyllabe posite in textu patiunt̄ in fine accentū p̄ncipalē Et hoc oīno differētie cā. ne si in penultima

haberent noīa magꝫ q̄ꝫ ꝯiūctiōes aduerbia ⁊ p̄positiōes crederent. Uñ notandū qñ ḡ ꝯiunctio est illatiua acutū hꝫ in p̄ma Juuenalis in satyra Credo pudicitiā nullā īuenies q̄ ꝑcat amāti Ardeat ipa licꝫ tormentis gaudet amātꝫ Et spoliȳs ḡ longe minꝰ vtilis illi Uxor q̄sq̄s erit bonus optandusq̄ maritus Qñ ꝟo est aduerbiū cū gtio iūctū ⁊ ꝑ illiꝰ ob cām positū teste Seruio hꝫ accentū in vltia q̄ circūflectit vt Uirgilꝫ. vi. enei dos Illiꝰ ḡ venimꝰ. i. illiꝰ gr̄a vel ob cām illiꝰ Itē dicimꝰ circꝰ circi non subm a q̄ circinꝰ ⁊ circulus ad cuiꝰ accī drām circū q̄ p̄mā acuit. hec pre positio circū vltimā eleuat vt sit drā in voce Silr hoc aduerbiū silitudinis puta finalē acuit At puta īpatiuꝰ hꝰ ꝟbi puto p̄orē acuit Silr pone p̄pō ad drām hꝰ īpatiui pone a d̄bo pono Eodē mō hoc aduerbiū ꝯgregandi vna in fine eleuat ad drām huius noīs vnus a um Et cetere dictiones his similes eodem gaudent accentu.

De pronominibus aduerbia que facis adde

¶ Hic ponit scd̄aꝫ exceptionē dicēs aduerbia q̄ formāt a ꝓnoībꝫ vltīaꝫ syllabā acuūt vt eo illo huc illuc istuc illinc istinc illice istice qꝛ stꝫ apocopata. qꝛ s̄m oēs scriptores hꝰ artꝫ oēs dcōes apocopate in fine acuūtur Ad maiorē itaq̄ hoꝝ intelligentiā notandū ꝙ vt d̄t Priscianus. xv. libro aliqñ ablti noīm ꝑ aduerbiȳs accipiunt. vt vna qua eo quo ⁊ sic seruant accentū vltime syllabe ꝓpter coincidentiā in noīe. a qua tñ regula excipiunt postea interea ita roma ianua ⁊ padua ⁊ cetera aduerbialiter posita. vt venio roma. maiorē em̄ hñt ꝯueniētiā cum noībꝫ q̄ꝫ aduerbiȳs itaq̄ accentū noīm potius q̄ꝫ aduerbioꝝ petunt. Itē aduerbia duplicit formant a ꝓnomībꝫ aut ꝑ deriuatōem vt ab hic huc ab ille illuc ab iste istuc. aut ꝑ ꝯpositōem vt adhuc abhinc illiccine isticcine ⁊cꝫ

Huic acuendo sonat. si fiat syllaba bina

¶ Ponit terciā exceptōem. ꝙ hic dtūs huic huius ꝓnoīs hic q̄ꝫuis etꝫ sit dcō dissyllaba vltimā acuit. nō em̄ dubiū est q̄n acuat qñ ē dictō monasyllaba Uirgꝫ. Huic ꝯiunx sicheus erat. Item sub huic ꝯp̄hendunt cui ⁊ heu. Uirgꝫ. O regina nouā cui ꝯdere Juppiter vrbē. Idē Cui pater intactam dederat. Idem de heu pro dissyllaba. Heu q̄ꝫ pingui macer est mihi thaurus in aruo

Hij profers et dij debent tamen ij dupla scribi

¶ Ponit quartā exceptōem volēs q̄ꝫuis ij ⁊ dij sint dcōnes dissyllabe. habēt tamen accentū acutū qꝛ ꝓferunt vt dictiones monasyllabe Uirgilius. Dij quibus imperium hoc steterat ⁊cꝫ. Tamen scribunt per duplum ij ad differentiam impatiui ab eo. ⁊ p̄positionis inseꝑabilis di

O mnis barbara vox non declinata latine
Accentum super extremam seruabit acutum
Nostra dat accentum tibi declinatio nostrum

¶ Ponit quintā exceptōem Qꝫ oms dcōes barbare qꝛ indeclinabiles hñt accentū acutū vltīe syll'e more grecoꝝ vt dauid iacob. At qñ hmōi

noīa declinant vt ltīa seruāt accentū Bapt⁊ man. Et nihil est aliđ cul
tis adamus in hort⁊. Quā primi sine fraude dies. ibi dixit adamus ꝓ
adā Baptista em̄ ⁊ prudētius barbara noīa ltīa faciūt. Item dubiū eē
videt de grecis dcōib⁊ q̄ ltīe scribunt an eundē apud ltīos accentū pror
sus ſuare hēant quē apud grecos ꝑmitus retinebāt. Qđ asserere videt
Seruius sup̄ primū georgicoꝝ qn̄ ait Virg⁊. Heliadū palmas epirus
aq̄ꝝ. vbi ait epirus hz accentū sup̄ e q⁊ grecū est. Qđ si latinū esset hr̄et
supra pi q̄ lōga est. Qđ si veꝝ est idē dđm eēt de tragedia ⁊ comedia. et
nōnullis aliis que apud illos habent accentū in penultima ⁊ apud nos
in antepenultima detinet. Sed ſm Gasparinum veronensem gramma
ticū p̄stantissimū in hoc ꝟsu Virgilij Epiros scribendū ꝑ os finalē ⁊ n̄
us ita vt lr̄aturā grecā ſuaret. ita in antiq̄s virgilij codicib⁊ ꝯpit. Vt
Ouid⁊ silr̄ rura petūt epiros ab his regnataq̄ vati. Quare ſm eū gre
ce dcōes si ltīa lr̄atura scribunt ⁊ ꝓferunt mutāt accentū ſm exigentiā
nrām. Qđ tn̄ idē videt etiā sentire Seruius ait em̄ q⁊ grecū est hoc ē lr̄ā
tura greca scriptū ⁊ greco sono ꝓlatū ſuat accentū in p̄ma. Quare etiā
ait sup̄ quartū eneid⁊ accētus sane grecus tūc esse p̄t cū declinatō greca
seruet vt olympos tyrānos q̄ sic q̄z more greco ꝑ os t̄minata hz accētū
in p̄ma At si terminatione latīa ꝓferimus acutum in media accentum
detinet. Vnde diligēter inspiciendum est accentum in antepenultimam
locari nō posse vltīa scz exn̄te lōga. tn̄ si eadē dictio mutat ita vt vltima
lōga fiat breuis in illo casu etiā mutat accētus de an̄penultima in penl̄
timam vt antropos in ntō ⁊ antropon in accō vltimā hz breuē ergo ac
centus in an̄penultīa vt in gtō in dtō simplr̄
q⁊ vltimā longā hn̄t mutat accētus sup̄ penl̄. vn̄ sepius mutat accētus
in dcōib⁊ grecis a nr̄is translat⁊. Vt ſm Prisc⁊ oīs ntūs desinēs in a a
nostris corripit q̄uis sit apud grecos ꝓductus vt lydia phrygia Siria
italia hispaīa ⁊ oīa alia noīa regionū. quare hec noīa ſm grecos habēt
accentū in penul. ex regula iā dicta q⁊ vltīa lōga. ⁊ apud nos in an̄penl̄.
q⁊ vltīa breuis hr̄. Hāc regulā nr̄i poete lz aliqn̄ nō infringūt q⁊ ponūt
noīa in a lōga more grecoꝝ. Statius in q̄rto Thebaidos. Nō tegea nō
ipsa deo vacat alite felix. Cyllene. Idē in sexta thebaidos. Te plāgeret
argos. Te nemea tibi lerna comas larissaq̄ supplex poneret. vbi tegea
⁊ nemea que productam seruant a finalem accentum quoq̄ grecum de
tinent id est acutum in penultima

Attrahit encletica vox accentum sibi vocis
Premisse ꝙ eum finalis syllaba seruat

¶ Ponit sextā exceptōem. Q⁊ ꝯiūctio encletica mutat accentū vltīe vel
penultime sup̄ vltimā. vt Virg⁊. Omnia mercurio similis humerosq̄
coloremq̄. de quaꝝ natura pauca prius dicta sufficiant.

Accentum seruat concise littera vocis
Que seruaret eum si vox perfecta maneret
Que tibi si desit huic publica regula seruit
Regula vocali cedet tamen ipsa sequenti.

¶ Ponit septimā exceptionē ꝙ lr̄a siue vocalis ꝯcise dcōis seruat ꝑncipalē accentū quē seruaret si maneret dcō ꝑfecta ⁊ integra. q̄ si vocalis defuerit publica regula de accentu in dissyllabis dcōib⁹ huic seruit. si facta fuerit dcō dissyllaba ꝑ sincopē vt deū ꝓ deoꝝ diuū ꝓ diuoꝝ ¶ Itez ꝓ intellectu text⁹ notandū Concisio dcōis est duplex. q̄dā retinet vocalē supra quā erat accentus in dcōe integra. q̄uedā nō retinet q̄re si nō seruat vocalē vt faciat dissyllabā dictōem vt diuū ꝓ diuoꝝ subiacet huic regule Dictio cui tm̄ ⁊c̄. si fiat ꝑ polisyllabā subiacet regule sequēti Accentū seruat ⁊c̄. Sz si dcōes concise vocalē seruant supra quā accent⁹ integre dictionis. supra eandē cadit accentus ꝑncipalis Rōne cui⁹ ꝑ sincopam sepius irregulariter accētus penultīe transfert̄ ad vltimā. nā vt ait Priscianus in v. Antiq̄ssimi hic ⁊ hec ardeat̄ harpinat̄ suffenat̄ capenat̄ ferentinatis cū circūflexo in penultīa ꝓferebāt. q̄ nos ꝑ sincopā ardeas harpinas suffenas capenas ferentinas cū eodē accentu in vltima dicimus In q̄b⁹ itaq̄ sꝑ manet accētus supra hāc lr̄ām a ¶ Itē ꝑm eundē Priscianū eodē mō cū circūflexo in fine ꝓferūt̄ optimas ꝑmas pontias crotomas larinas ⁊ rauinas Silr̄ ⁊ in eadē gentiliū noīm forma eodē teste Antias no^{n} ꝓpriū cuiusdā historici q̄ Valerius dictus ē. cū eodē circūflexo ꝓfert̄ accentu Item ⁊ ad appellatiuoꝝ drām hec ꝓpria manas ⁊ lenas cū accentu silr̄ circūflexo in fine ꝓferunt̄ Iuuenalis Qd̄ captator amat lenas vrelia vendat Item ⁊ nr̄as nti⁹ singularis vt idē auctor in octauo eiusdē opis dixit Cui⁹ vltimā circūflectimus ad drām acci pluralis q̄ acutū hz in penultīa. Itē ⁊ alia q̄ ꝑ sincopā eodē teste in q̄rto ei⁹ dē volumis transferūt circūflexū de penultīa in vltimā vt audiuit audit cupiuit cupit fumauit fumat. Virḡ. in iij eneidos Et oīs humo fumat neptunia troia profumauit ¶ Itē ꝑ apocopen etiā sepius trāsfert̄ accēt⁹ ꝑncipal̄ de penultīa ad vltimā vt produce produc illicce illic isticce istic. ¶ Item quid qd̄ fio dū in declinatōe monasyllabā faciunt. si cū alio silr̄ ꝯponāt̄ nō solū ꝓcatōem ⁊ ꝯiūctionē sz etiā accentū in fine ꝓuant vt q̄cqd̄ quotquot calefio calefis calefit. repefio tepefis tepefit ¶ Item mutat et̄ accentū sepi⁹ metri necessitas Virḡ. Pecudes picteq̄ volucres Ibi in volucres accentus mutat̄ de añpenultīa in penultimā gr̄a liq̄de cū mura ne faciat iābū quē nō recipit ꝟsus heroicus ¶ Itē solet etiā syneresis speciē accent⁹ mutare ⁊ locū. nā quotiēs exigēte metri necessitate in dcōnib⁹ grec̄ fit syneresis vt patuit in t̄cia ꝑte Alexādri. ⁊ si itaq̄ sup̄ syneresim remanet accētus nccē est illū circūflexū esse Vñ in q̄busdā plenis noib⁹ vt Termodoon demophoon ⁊ silib⁹ q̄ hn̄t accentū in penultīa Et ꝑ syneresim dicimus Termodon demophon ⁊ mutat̄ accentus ex acuto in circūflexum ⁊ transfertur in finem.

Accentum seruat polisyllaba vox super illam
Que preit extremam si longa fit hec aliter non
Si breuis est sedet accentus sup̄ ante locatā
Siue fit illa breuis seu longa tamen tenet illū.

¶ Posito loco accētus ꝑncipalis in dcōib⁹ dissyllabis Iā de ꝑncipali

accentu ponit regulā in polisyllabis Q; dictio polisyllaba seruat accentū ꝑncipalē supra penultimā si eadē fuerit longa vt fuerūt At si eadem breues seruat accentū in añpenultīa vt dñs vt ptz ex ꝑdictꝫ ⁊ ꝑcipue ex regula Joānis Tortelij Sed hec regula patiť exceptionē vt sequitur

Accentū seruat in compositis facit ⁊ fit
Dum vox composita vocalem seruat eandem

¶ Ponit ꝑmā exceptionem regule dicte. ꝙ ꝯposita hoꝝ ꝟboꝝ facit ⁊ fit In qbꝫ licꝫ penultīa breuis. tñ super eadē cadit accēt⁹. dū nō mutēt vocalē vt calefacio calefacitꝫ penultīam acuit Sꝫ ꝑficio acuit añpenultimā qꝛ mutat vocalē. Uñ nota qñ facio ꝯponiť cñ noibꝫ ⁊ aduerbijs retinet a vt calefacio ꝑuifacio satisfacio Cū ꝑpositōibꝫ ꝟo mutat a ī i. silr accentū vt ꝑficio reficio Silr ꝯposita a fio acuūt vltimā vt calefio calefis quare dicūt poete fio dissyllabum producit vocalē añ vocalē. non aūt trisyllabum vt fieret

Quando cōpositum festinat et inde licet sit
Longa. simul pones intus longeqꝫ deinceps
His orsum iungas sic dices esse deorsum
Pleraqꝫ cunctando proferre vel vtraqꝫ disce

¶ Ponit scdam exceptionē ꝙ sex aduerbia in ꝯpositꝫ licꝫ ꝓducēt penultimā. tñ añpenultīa acuiť vt stꝫ qñ inde inceps intus longe ⁊ orsum Ut aliqñ deinde deinceps deintus alonge ⁊ deorsum. q̄re ďt in textu hoc aduerbiū qñ festinat in ꝓnūciatōe hoc ē festine ⁊ celeriter penultimā ꝓfert q̄uis ipa sit positiōe longa Itē excipiūť ꝯposita ab vtra ⁊ plera cū ꝯiūctione encletica qꝫ. qꝛ penultimā acuūt licet eadē sit breuis vt vtraqꝫ pleraqꝫ. ¶ Item dicta exceptio seruanda est in soluta oratione siue prosa non aūt in carmine Unde vtraqꝫ vult carmen. sed prosa requirit vtraqꝫ. q̄re etiā ďt in textu disce ꝓferre pleraqꝫ cūctando. i. penultimā acuendo ⁊ vtraqꝫ penultimā corripiendo. Item ne ꝯtingat nos errare in assignatiōe accent⁹ in certꝫ dcōibꝫ in qbꝫ dubiū an accipiant accentū in ante penultīa an ꝟo in penultīa. doctrina Johānis Tortelij ⁊ Auli gelij in septīo noctiū atticaꝝ dicim⁹ ꝙ affatim attentim admodū affabre approbe ⁊ approbꝫ acuūt ꝑmā syllabā Teste Auiano poeta Sic em̄ legit ꝓbꝫ grāmatic⁹ hos ꝟsus Plauti Potus es tu hō facinus facere strennuū Alioꝝ est affatim q̄ faciāt Sane ego me volo fortem ꝑhibere virū. Ita etiā legiť approbꝫ ꝓ valde ꝓbus apud Ciciliū in ea comedia q̄ inscribiť triūphus Ait em̄ hierocles hospes est mihi adolescēs approbꝫ Silr apostema hꝫ accentū in añpenultīa ſm grecā naturā. latini penultimā acuunt Itē exaduersum añpenultīam acui voluit Aulus gelius apud therentiū cū ait In quo hec discebat ludo Exaduersum loco tonstrina erat q̄daꝫ Silr martialis acuit añpenultīam in hippocrates in nono. ait em̄ Os hoīs mulsum me rogat hippocrates. ꝟsus em̄ est pentameter Item marsia acuit ꝑmā Silr orpheus ⁊ patma Juuenalis ad neuolā Occurris fronte obducta ceu marsia vict⁹ Idē debeť magnus patme subit⁹ qꝫ

ꝓmetheus Silī mō p̄modū acuit p̄mā Dicit em̄ lutius liuius in odyssea Nā ꝑcentes p̄modū hoc ē p̄t modū Silr porsena ꝑm Seruiū Marcialis Hāc spectare manū porsena nō potuit Tñ sepi⁹ metri cā ei addit lr̄a n vt porsenna ⁊ sic acuit penultīam Virgꝫ. octauo Necnō Tarquniū eiectū porsenna iubebat Accipere Item rhethorica acuit añpenultīam licꝫ penultia breuis Juuenal. Ad pugnā q̄ rhethorica descendit ab vmbra Item Serpedō duplicē facit accentū ꝑm duplicē declinatōem. nā si in vltīa hꝫ accentū hꝫ in gtō serpedōtꝫ. si ꝑo in penultīa facit ꝑpedonis. ¶ Item ediuerso multe acuūt penultīam q̄ vident acuere añpenultīam vt apprim⁹ teste eodē gelio acuit in penultīa Homer⁹ in odyssea Deniq̄ vir summ⁹ apprim⁹ patroclus Silī mō appme appot⁹ ciclopū mediā circūflectūt Baptista Insula ciclopū medio ⁊cꝫ. Silr malea Euphrates phrenesis tribulis penultīam acuūt Virgꝫ. i. georgicoꝝ. Hinc mouet euphrates illinc germania bellū Stati⁹ in. vij. Et rauce circū sonat ira malee illi⁹ ꝓmontorij Juuenal in satyra p̄ma Cū furor aut dubius cū sit maīfesta phrenesis Marcial in viij. Nūc au⁹ ⁊ tremulo vix accipienda tribuli. ¶ Item oīa ꝯposita a acuūt penultīam Itaq̄ Isidorus cū accentu sup penultīam ꝯtra vulgarē ꝯsuetudinē ꝓferri dꝫ em̄ hꝫ penultīam longā supra quā est accent⁹ vt polydor⁹ diadorus heliodorus Marcialis in. x. Natali diodore tuo ꝯuiua senat⁹ Accubat Juuenal in satyra Lautoꝝ pueros artē scindens Theodori. Idem in alia Tonsoris tm̄ dāno rapit heliodorus Silr incus in obliq̄s sp acuit penultīam Juuenal in satyra Gladiosq̄ parente Incude ⁊ luteo vulcano ad rhetora misit.

Barbarus el acuit obliquis regula seruit
Hec accepta solent vsum mutare legendo
Hunc etiā mutat lector si questio fiet
Greca ꝑ accentum debes formare latinum

¶ Hic ponit t̄ciā exceptōeꝫ q̄ barbara noīa in el q̄ vltīam acuūt vt michael gabriel daniel. qñ ꝑo fiūt latina. i. qñ declinātur obseruāt accentū in penultīa more latīoꝝ Greca em̄ noīa ⁊ barbara si mutant more ltīoꝝ retinēt accentū more latinoꝝ vt clare ptꝫ ex p̄dictꝫ de barbarꝫ disyllabis

Accentus normas legitur posuisse vetustas
Non tñ has credo seruandas tempore nostro

¶ Visis spēbꝫ accentuū modernoꝝ Nūc de his ꝯtinuat accētibꝫ q̄s posuit vetustas. q̄ꝝ q̄dā imitādi q̄dā refutādi. itaq̄ breuit hoꝝ cū Alexandro discrimen describemus.

Si sit natura monasyllaba dictio curta
Circūflectatur. sed si breuis est acuatur

¶ Hic ponit p̄mā regulā antiq̄ꝝ de monasyllabis. Qꝫ si dcō monasyllaba naturalr ꝓducat ꝓferr accētu circūflexo vt dos flos. ⁊ si breuiet naturalit accētu ꝓferr acuto vt par far ius. Item hec regula ꝯtradicit re-

gule illi Accentū tibi vox ꝛc. vbi ꝓbatū dictionē monasyllabā siue breuem siue productam necessario acui quare hec regula omittenda

Si teneat primam dissyllaba dictio longam
Sitq; suprema breuis veterū si iussa sequaris
Circūflectatur prior. in reliquis acuatur.

¶ Hic ponit aliā regulā antiq̄ꝝ de dissyllabis dictōib; Q; dictio dissyllaba si ꝑorē ꝓducat posteriorē ꝑvo corripiat. ꝑma circūflectit. altera acuto ꝓferat accentu. vt mittat legat dānat. Itē hec regula peccat ꝯtra iaꝫ dicta. vna em̄ dictio duos ꝑncipales nō patit accent⁹ q̄re circūflexus et acut⁹ q̄ ꝑncipales in eadē dcōne nō reperiunt Itē in dictōib; latinis regulariter vltima nunq̄ acuit neq; circūflectit. vt clare patuit in p̄dictis Itaq; hic ritus antiquoꝝ spernendus.

Seruabit legem polisyllaba dictio talem
Si sit correpta penultima que preit illi
Seu sit producta seu non. tamen est acuenda
Seu sit suprema breuis ꝛ penultima longa
Fiat natura. sit circūflexus in illa

¶ Hic ponit regulam de polisyllabis q̄ ꝯcordat cū regulis iā p̄dictis. Quare ꝛ imitāda dicēs Si penultima siue breuis siue longa acuit Et si vltima breuis penultima longa. eadē penultima accentu ꝓfert circumflexo. cui⁹ rō certa ē ex dictis. q̄re hic p̄tereunda.

Illic in fine circumflectes sociosq;

¶ Hic ponit vnam exceptionem de aduerbijs a ꝓnoīb; formatis Q; illic ꝛ cetera aduerbia a ꝓnoīb; descendentia in fine irregulariter proferūtur accentu circūflexo ꝑ apocopē vt illuc istuc illac istac Item hec exceptio ꝯprobat ab oīb; artiū scriptorib; q̄ de accentibus scriptitarūt q̄re a modernis ꝛ antiquis eque potenter admittitur. vt patuit

Vltima producta tibi sit ac ante suprema
Ante supremā acue. sic testificatur athene
Sed si productum positura dat ante supremam
Hec acuendo sonat breuis vltima longa ve fiat

¶ Hic ponit cōplementū huius regule. Seruabit legē ꝛc. ꝙ si vltima et penultima fuerint longe penultima est acuenda. ꝛ nō circūflectenda. Syllaba em̄ longa nō circūflectit nisi sequat syllaba breuis. vt clare ptꝫ in p̄dictis. Sed si penultima ꝓducatur ꝑ positōem. ipa sonat acuenda. id est acuto sono ꝓferenda siue vltima sit breuis siue longa. vt amand⁹ amandos. In hac tamē vltima clausula vsus imitandus. cōtra em̄ iaꝫ dicta concludit.

Noster non penitus has normas approbat vsus
Barbara. Scisa vox. vsus ⁊ enclesis ista
Quassunt interdū: facit hoc distantia vocum.

¶ Nic iam concludit q̃ regule ãtiq̃ nõ sp̃ seruant apud modernos ꝓter accentū circũflexũ q̃ apud modernos nõ ē in vsu ſz moderat⁹ Jtē q̃tuor mutant accentū regularē in irregularē ꝓt dzãm vocabulo ꝓ vt dcõ barbara Sincopa. vsus. ⁊ enclesis. i. coniũctio encletica vt clare patuit ī exceptionib⁹ moderno ꝓ. q̃b⁹ addit apocope Et synerelis. q̃ etiam quassunt. i. destruunt regulas pfectas

Ausat tripliciter lector. distinctio plena
Nãq̃ fit. ⁊ media. fit subdistinctio tenua
Si suspensiua fiat constructio. quando
Pausat. tunc media possit distinctio dici
Si fit pfecta constructio sed tñ adde
Conuenit. vt plena sententia possit haberi
Si lector pauset ibi subdistinctio fiet
Completo sensu fiet distinctio plena
Hec est periodus mutato nomine dicta.

¶ Quia ex mõ pũctuandi ali⁹ ⁊ ali⁹ causat accentus. vbicũq̃ em̃ coma fuerit accentus ē acutus vbi colon circũflexus. vbi ꝓ periodus accēt⁹ grauis. ⁊ qr ex alio mõ accētuandi ali⁹ ozik modus pferendi. vbi em̃ coma ibi vocis eleuatio. vbi colon fiet eadē eq̃liter vocis distãtia Jn periodo ꝓ voc̃ depssio. ⁊ qr in omni ꝓstructõe ozõe solet inueniri snia ex certis pũctis fm antiq̃s (licz apud nos in pte aboleuerit ex defectu scriptoris Quare ꝓ verioꝛ certificatõe ⁊ hoꝛ pũctoꝛ cognitõe Quedã cũ Alexandro dicta paucis ꝓstringã Sũt itaq̃ pũcta q̃b⁹ ozõnes distinguunt tria gñalia vt coma. i. media distinctio Colon. i. subdistinctio Period⁹. id ē plena distinctio Jtē ꝓ plenioꝛi snia notandũ q̃ pũctus siue pũctũ est signũ segregãs intellectũ ⁊ spm̃ recreãs ꝓ latoꝛis Et ē duplex vt essentialis ⁊ accñtalis Essentiale ē q̃ eiusdē figure in fine ozõis cuiusl̃ibet. cuius sunt multe spēs vt suspēsiu⁹ ⁊ ē simplex ꝓgula q̃ solet q̃etis gra apponi anteq̃ sensus ozõis sit cõplet⁹. vt arma Gemin⁹ pũctus ē q̃ vtimur vbi maioꝛ ē snia ozõis nõ tñ pfecta. vt arma virũq̃. Coma ē cauda vel virgula ducta sursum. ⁊ ponit vbi clausula petit ex scribẽtis intentõe aliq̃d ē addendũ. vt arma virũq̃ cano. Colon ē pũct⁹ planus q̃ ponit in fine clausule qñ tot⁹ sensus ozõis cõplet. licz q̃d addi possit. vt Spem vultu simulat pmit altũ corde dolorẽ. Period⁹ ē punct⁹ quē in fine capli vltoꝛ ꝛ opis solem⁹ ponere eũ vlteri⁹ nõ sit dicẽdũ de tali snia. vt q̃uis sim nigra sum tñ pulcra. ⁊ omi laude dignissima. Accñtalis pũctus ē q̃ non sp̃ ſz ex aliq̃ accñte in ozõe ponit. cui⁹ sunt multe spēs. vt interrogatiu⁹ q̃ interrogatõem affirmat ⁊ scribit ꝫ aduerso vt ꝯ Quē q̃ritis? Exclamatiu⁹ seu admiratiu⁹ q̃ admiratõnem cũ clamoꝛe fcat. vt Tante ne

animis celestib⁹ ire Semipunctus est ꝟgula que in fine linee ponit cũ dictio impfecta est cui⁹ ꝑs in sequentẽ lineã se curuat Est p̃terea semipunctus quo solemus vti in epigrãmatib⁹ epl'aꝝ loco ꝓprioꝝ nõim. vel breuitatꝫ cã vel noĩs qđ ignoramus suppletione vt honorabili viro. N. de langen Parẽtesis est orõ inclusa snie pfcẽ ac si cãm diceret cã ornat⁹ Vt Atregina dolos (quis fallere posset amãtem) presensit Idem Nã q̃ (fatebor em̃) dũ me galathea tenebat ¶ Item p̃ter hec q̃ plurimi pũcti ab auctorib⁹ habent sicut obelus. absteriscus ad snias notandas vel dãnandas quos p̃termitto in vsu em̃ nõ repiunt Tñ sinechdoche apud antiquos pũcti adinstar ll geminati supnotabat vt hõ iustus aĩam coronat Si q̃dẽ appositio ff geminato supranotat vt papa stupor mundi Sꝫ hi modi ex defectu scriptoris nr̃m vsum reliq̃rũt. quoꝝ pũctoꝝ oĩm plenã cognitiõem habes in figura sequenti cũ ꝟgulis ꝛ formis ꝓprijs.

Media distinctio
Coma:
Subdistinctio
Colon.
Plena distinctio
Periodus
Punctũ suspensiuũ
Geminus
Interrogatiuus
Exclamatiuus

Semipunctus
Parentesis ( )
Paragraphus ¶
Admiratio
Obelus
Asteriscus
Accentus acutus
Accentus gauis
Accentus circũflexus

Diastole
Apostrophus
Dasia
Psilen
Iphon
Sinechdoche ll
Appositio ff
Longus. l.
Breuis .b.
nota aspiratõis
nõ nõ aspiratõis

Est metrū media distinctio. finis habetur
Versus periodus: est subdistinctio punctus.

¶ Hic docet mutare noīa pūctoꝝ more grecoꝝ ⁊ latinoꝝ. Dicēs media distinctio apud grecos d̄r metrū. i. mēsura Periodus grece d̄r finis orōnis latine Et subdistinctio dicitur punctus siue colon

Pro puncto sepe metras sed non retrouerte
Sustentas pausas. si bis metrare recuses

¶ Hic ponit vnū notabile ꝙ vnū punctū sepius ponit̄ ꝑ alio vt coma ꝑ colon ⁊ colon pro periodo sed non ediuerso. Unde nota ꝙ coma fit colō ⁊ colon periodus qñ nihil sequitur: ex^m p̄mi vt cū bñ vixerit bñ habebis Ex^m scd̄i vt manus habent ⁊ nō palpabunt: pedes habent ⁊ nō ambulant. non clamabūt in gutture suo.

¶ Et hec sufficiant de accentib⁹.

¶ Prefatio in figuras grammaticas.

Uoniā proprijs fiunt vocabulis vel transumptiuis ⁊ dicta sacre pagine ⁊ poetaꝝ Itaqꝫ Augustino magistro grāmatice figure ꝑmultū ad scripturaꝝ intelligentiā ꝯducunt Ad orōnis em̄ venustatē ꝯcurrūt flores poetaꝝ sepius offendūt Uitia in longo ope ne carmen pluribꝫ doctrinis reprematꝫ defendūt. ferme em̄ omnes scematis species ⁊ tropi inter oratorios cultus sumūt locum Quare greci gloriant̄ se figuraꝝ ⁊ scematis ⁊ tropi inuentores extitisse. Orō em̄ vestitur ⁊ ornatur his figuris magistro venerabili Beda ⁊ p̄cipue sacre pagine Itaqꝫ vtile existimo (si lr̄aꝝ sacraꝝ ⁊ aliaꝝ ꝑfectā petis cognitionem) vt harum figuraꝝ exordia inquiras atqꝫ secularꝫ studij eloquentiā nō formides Nisi dicas cōmuni theologoꝝ sententia eos facere recte q̄ sibi ad vsum sacrarum litterarum philosophiaꝫ vsurpant solam. seculares vero artes inanes atqꝫ futiles At plane sua ij ꝯseruantes. aliena vero studia condemnentes. id absqꝫ sua etiā condemnatione non possunt Nam quod de studijs nostris referunt nihil in sese vtilitatꝫ habere nihilqꝫ conferre ad sacras litteras q̄s est qui non videat id aut hominum esse imprudentum aut paucum considerate loquentium. O quot viri doctissimi atqꝫ auctores grauissimi ne inaniter ⁊ temere consumpsisse etatem suam dicantur qui se totos his nihil profuturꝫ studijs tradiderunt atqꝫ plerumqꝫ abditas sententias posuerunt ⁊ breuissimis verbis longissimas fabulas longissimasqꝫ historias vt qui nihil haruꝫ bonarum artium degustauerit. maiestatem sacrarum litterarum nō apprehendet Quale est illud diui Hieronimi in epistola ad Augustinum Memento daietis ⁊ Encelli Et ꝙ hanibalem iuueniliter exultantem.

fabius sua potentia fregerit Qualia sunt etiam de quibus pleraq; ingenia certant p̃clara sicut ea que in prologo biblie de Apollonio ait. peruenit ad brachmanos vt videret hiarcham in trono sedentẽ aureo. Et de tantali fonte potantem inter paucos discipulos de natura moribus et de siderum cursu docentem Et paulo post Reuersus alexandriam pexit Ethiopiam vt famosissimam solis mensam videret in sabulo. que doctores sacrarum litterarum q̃ false exposuerunt nullo alio erroze q̃ historiarum cognitionem minus habuerunt Quid de poetis? quib̃ tazsepe vtitur vt nullus liber. nulla sit epistola illius sancti Hieronimi in qua non aliquid aut ex Virgilio. aut ex alijs poetis occurrat Sicut in epistola ad Nepocianum ait Frigidus obsistit circũ precordia sanguis. Omnia fert etas animum quoq; sepe ego longos. Cantando puerum modum me condere soles Nũc oblita mihi tot carmina vox quoq; merum Jam fugit ipsa Et contra Jouinianum. Parturient montes nascetur ridiculus mus. Et huiusmodi mille alia quibus libri eius vbiq; pleni sunt. Que absq; cognitõne oratorum historicorum poetarum intelligi recusant. Lactantius firmianus scribens aduersus gentes in omnibus libris suis preterq̃ in quarto sacrarum litterarum testimonijs. nõne consulte se abstinuisse testatur? Quid Ciprianus martyr? Quid beatus Augustinus. nõne vbiq; secularibus litteris pleni sunt? Nam vt omittam alia in ipsis confessionum libris Augustinus abstinere nõ potuit. In primo enim libro ait Quid miserius misero non miserante se ipsum. Et flentem dubium metuam ferraq; extrema sequutam. Et in secundo testimonium Salustij posuit de Catelina. Quid libri de ciuitate dei in quorum prioribus decem nihil secularium litterarum videtur omisisse cum non solum ibi oratorum poetarum historicorum vtatur testimonijs. verum sua illorum autoritate confirmat. Sicut illud in primo libro. Nonne vidit Eneas priamum per aras fedantem sanguine quos ipse sacrauerit ignes. Anone Diomedes et Vlixes cesis summe custodibus arcis corripere sacram effigiem ꝛc̃. Et in alio capitulo. Custodes lecti fenix ꝛ dirus vlixis predam obseruabant huc vndiq; troya gaza ꝛ alia que ibi sequuntur. In secundo autem libro cum ait veniebamus nos etiam aliquando ad spectacula ludibiraq; sacrilegorum spectabamus arrepti nos audiebamus sane pheniacos ludis turpissimis que dijs exhibebantur oblectabantur celesti virgini ꝛ herecinthie deorum matri omnium Et id generis infinita. Discamus itaq; absq; noticia secularium litterarum consequi non posse sacras litteras. Preterea iucundum atq; vtile suspicor si perfecte iuuenes norint quid vicinitatis figure grammatice contineant cum coloribus rhetoricis. Hi cũ colores sunt ille dignitates quibus homines natura ad venuste verborum concupiscentiam diriguntur. vt qua in re homo bestijs prestet. ea etiam ipse ceteris hominibus effeminatis atq; ignotis splendore facundiaq; antecellat. Rhetorica enim est. vt inquit Licero domina rerum vis eloquendi. q̃ preclara q̃q; diuina que primum efficit. vt ea que ignoramus discere. et ea que scimus alios docere conueniat. Hac cohor-

tamur. hac persuademus. hac consolamur afflictos hac gestientes comprimimus. hac denicq iracundias cupiditatesq restringimus. Quare omnium hominum preconijs celebrandam se refert in medium. vt relinquamus argumentum quo probabimus nos vixisse. preter annos quibus non vixímus. sed ventri obedientes vitam amisimus. Nam si eloquentiam tollas nil tam excellens quod nõ aliquando deficiat. nulla enim regionum mansio. nulla principum terrarum et populi monumenta. Quinetiam tot regum tot principum et imperatorum nomina cum suis populis deleret vetustas. Imo nulla scientiarum suum implebit officium oratoria ablata Omnibus nempe scientijs inest latens quedam ⁊ inconcinna ꝓsuasio In alijs vero alia magis minijsue precepta. quare hortor pedem vt conferas incontinentem ad hunc diuinum eloquentie fontem vt precipita breuitate ⁊ infinita copia verborum ⁊ florido ac suauissimo quodam sententiarum contemperamento inde ad superas ⁊ paternas litteras euoles summum sempiternũq bonum consequaris. Tamen priusq̃ exequar institutum de elegantia videlicet ⁊ cõpositõne oratõnis nõ nulla premittam vt congruum ad sequentia ingressum grãmatice studiosi inuenjant.

Oratio.

¶ Oratio est structura verborum composito exitu ad clausulam terminata. Est enim duplex. vt soluta ⁊ metrica. De metrica oratione patuit in tractatu metrorum. Soluta oratio est pedestris verborũ structura a sublimi poetice sede descendens que pristine non immemor suauitatis paucis quibusdam astricta est numeris poetico perfusa sapore. Et diuiditur in quinq̃ partes. vt latinitatem discretõnem eloquutionem pronunciatõnem ⁊ modulatõnem. Latinitas est incorrupta loquendi obseruatio fm romanam linguam. ¶ Discretio est diuersarum confusarumq̃ significationum plena expositio. ¶ Eloquutio ẽ idoneorum verborum ⁊ sententiarum ad inuentõnem accomodatio.

¶ Pronunciatio est scripturarum fm personas accomodata dictionis similitudo. quum aut senis temperamentum. aut iuuenis proceritas. aut femine infirmitas. aut qualitas cuiuscunq̃ persone. Ostendendum est ⁊ mores cuiuscunq̃. hominis exprimendi. ¶ Sed modulatio est continui sermonis in iucundiorem dicendi ratõnem artificialis flexus indeclinabilem auditus formam conuersus asperitatẗ atq̃ imperitie vitande gratia. Et hec diuiditur in elegantiam dignitatem ⁊ compositõnem. Elegantia est venusta verborum concinnitas dulcem auribus afferens sonum. Dignitas est oratõnis grauitas seu maiestas q̃dam naturali potius ordine procedens. Sed compositio est verborum sententiarumq̃ exornata dispositio sine qua omnis orationis splendor intereat necesse est. Et hec diuiditur in tres partes. vt ordinem. iunctuam ⁊ numerum. Ordo est apta quedam verborum inter se naturalis vel artificiosa dispositio. Cuius partes sunt tres. vt naturalis artificialis et sui generis restrictiuus.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Naturalis ordo ē ille in q̄ nature q̄dā magis q̄ artis dignitas attē dit Artificialis ordo ē q̄ ad rerū auxesim ptinet quā nos āplificatōes dicim⁹ ¶ Sz ordo restrictiu⁹ sui gnis ē q̄ gen⁹ p spēm restringit ¶ Iunctura ē ꝯgrua q̄dā atq̄ ꝯcinna trāx syllabarū ve in ꝯtextu ꝓbox colloca tio ab omi offensione auriū ꝓcul remota. Et ē duplex. vt aspera ⁊ leuis. Aspera ē asperax vocaliū ꝯcursus q̄ mō grauiorē mō meliorē orōes reddit ¶ Iunctura leuis ē leuiū ⁊ bñsonantiū vocaliū ꝯcursus q̄ dulciorem reddit orōem Et his diligēter visis Quid q̄q̄ sit figura studioso ꝓquire animo ⁊ multa p̄clara inuenies. seq̄tur textus.

Luribus est membris distincta figura loquele
Hec sunt scenia tropus metaplasmus rursus eax
Quālibet in spēs ꝓprias distinguere debes
Sunt plures alie scripto vel voce figure
Hec sunt exempla. pleonasmus achyrologia
Et cathesinteton fit eclipsis tautologia
Perisologia cathephaton alleoteca

¶ Istud ē capl'm duodecimū ⁊ vltimū. In q̄ Alexāder determinat de figura ⁊ ei⁹ spēb⁹ Et diuidit in q̄tuor ptes In pma determinat spēs figure dictionū metaplasmi In scōa docet spēs figure loquutōis siue scematis In tercia spēs tropi In q̄rta spēs phrasis siue figuras generales Uñ p intellectu hui⁹ duodecimi capl'i Notandū q̄ figura idē ē q̄ schema. ⁊ ē ꝯformatio seu snia q̄dā ab vsu cōi remota Et diuidit in tres partes. vt figurā vicia ⁊ virtutes Figura ē aliq̄ arte nouata dicendi rō Et ē duplex. alia em ē dionea. ⁊ alia lexeos. Dionea figura ē. q̄ sensus magis q̄ ꝓba designat em grece cogitatio vel intellect⁹ fcat. Hec ꝓ ad oratores tm attinet ¶ Lexeos figura ē ordo ꝓbox aliter q̄ dz figuratus metri aut decoris aut emphasis gr̄a de qua p̄sens intētio ꝓsak Et ē triplex. vt lexeos dcōnis. loquutōis ⁊ ꝯstructōis. Dictōis figura ē q̄ circa dictōes tm attendit ⁊ ꝯsistit in metaplasmo Cuius viginti vna sunt spēs. vt patebit i figura sequēti Figura locutōis ē q̄ circa orōes vl sentētias ꝓsak. ⁊ ē in schemate. cui⁹ sunt spēs vigintisex Figura ꝯstructōis ē. q̄ circa grāmaticas ꝯstructōes ꝓsak. cui⁹ spēs sunt octo. ¶ Uicia sunt q̄dā corruptele q̄ cū aliq̄ tn rōne circa regulas grāmatice fiunt. Et gnaliter sunt tria. vt obscurū. inordinatū. ⁊ barbax. Obscurū viciū ē. quū sermone obscuro vel ambiguo snie ꝓferunt Et hui⁹ obscuritatis spēs sunt octo. vt in figura patebit Uiciū inordinatū ē. quū in dictōib⁹ vel sentētijs ordo mutat. hui⁹ aūt vicij spēs sunt q̄nq̄ ⁊ he omnes sunt spēs solecismi. Barbax viciū ē. qō ad quandā veluti barbariē tendit. hui⁹ aūt vicij spēs sunt tres. vt barbarism⁹. barbaralexis ⁊ solecismus. Dore itaq̄ ꝓuidi hortulani ꝓus vicia extirpat Alexāder añq̄ figurarum spēs ꝓsequit Sz q̄d virtus cū suis spēb⁹ patebit suo ordine.

figura

Vicia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De Figuris.

Scema diui dicti tres ꝑtes

- Vicia q̄ꝝ generalit' sunt tria
  - Obscurū cui⁹ spēs sunt octo
    - acynologia — b
    - pleonasmos — c — supabūdātia
    - perissologia — c
    - āphibologia — c
    - tantologia — c
    - eclipsis — c
    - enigma
    - macrologia — c — spēs solecismi
  - Inordiatū cuius spēs sunt q̄nq̄
    - Tapinosis — c
    - achirologia — b
    - cacephatos — b
    - catozelia
    - catosinteton — c
  - Barbarū cuius spēs sunt tres
    - Barbarism⁹ — a
    - barbaralexis — b
    - solecismus — b
- Figura q̄ꝝ generalit' sunt tres
  - Figura dictōnis siue metaplasmi cui⁹ spēs sunt .xxi.
    - Prostesis
    - epentesis
    - ꝓparalepsis
    - paragoge
    - apharesis
    - sincope
    - apocope
    - ectasis
    - sistole
    - dierisis
    - episynalepha
    - Synalepha
    - eclipsis
    - anthitesis
    - metatesis
    - paralange
    - hyphim
    - diastole
    - periplcroma
    - syneresis
    - crassis
  - Figura locutōis siue scematis cui⁹ spēs sunt .xxvi.
    - Prolepsis
    - zeugma
    - hypozeuxis
    - syllepsis
    - anadiplosis
    - anaphora
    - epanalepsis
    - emphotasis
    - ꝓsopopeia
    - antipophora
    - aposiopesis
    - epizeuxis
    - paranomasia
    - syathisionomotō.
    - paronomion
    - homotoleuton
    - homoptoton
    - poliptoton
    - hirmos
    - polysinteton
    - dialyton
    - eudiadis
    - hyppallage
    - diasyrmos
    - schesis
    - elymax.
  - Figura cōstructōnis cuius spēs sunt octo
    - Prolepsis
    - syllepsis
    - zeugma
    - syntesis
    - antitosis
    - euocatio
    - appositio
    - synecdoche

Schema

Grāmaticis.

Virtutes generalit sunt due
- ꝓprietas cui⁹ ꝑtes sunt tres
  - Analogia
  - Syntonomia
  - Tasis
- ornat⁹ cui⁹ partes sunt quattuor
  - Synthesis
  - Cyriologia
  - Tropus
  - Prasis

Tropi spēs sunt. xiij.
- Metaphora ⁊ fit sex modis
- Cathacrisis
- Metalepsis
- Metonomia ⁊ fit sex modis
- Antonomasia ⁊ fit trib⁹ mōis
- Epiteton ⁊ fit trib⁹ modis
- Synecdoche ⁊ fit. ij. modis
- Onomatopeia
- Periptasis ⁊ fit duob⁹ mōis
- Hyꝑbole ⁊ fit duob⁹ modis

hiꝑbeton cui⁹ spēs sunt q̄nq̄
- anastrophe
- diacope
- dialesis
- synthesis
- histerologia

Allegoria cuius spēs sūt. vij
- Ironia
- antiphrasis
- enigma
- chariētismos.
- parenna
- sarcosmos
- antismos

homesis cui⁹ spēs sunt tres
- Icon
- paradigma
- parabola

Prasis spēs sunt. xlij.
- Chronographia
- Ethiologia
- Topographia
- Antapadosis
- Characterismos
- Ecbasis
- Antilogia
- Anthitoton
- Exoche
- Liptote
- Canthasmos
- Apophasis
- Cacethos
- Catacresis

vel Topotesia.

Ut
- Apotheosis
- apostrophe
- catalogus
- elogiū
- energia
- genealogia
- genethliacon
- monomathia
- naumachia
- gigogāthea
- syllogism⁹
- enthimema
- oeconomia
- palillogia

vt
- Stratagenia
- paradiascole.
- epanodos
- orthopeia
- paradoxa
- epanxesis
- phisiologia
- epiodiū
- epitaphiū
- ꝓblema
- epitalomiū
- epiphonimia.
- epicherema

Sed nequit his sole vel barbarus associari
Sunt etem̄ vitia nulla ratione redempta
Hoc vitium facimus dicendo dn̄a dominus.

¶ Prima ꝑs h⁹ capituli in qua Alexander p̄us extirpat vitia scematꝫ Vitiū em̄ nō vitat̄ nisi cognitū dicēs due stꝫ figure prorsus abijciēde neq̄ in vsu quouis pacto habēde. vt Barbarismus ⁊ solecism⁹ Sꝫ qꝛ aliqn̄ excusant̄ vsu vel autoritate. ideo de his aliq̄d dicem⁹. Barbarism⁹ itaq̄ vel dissonās q̄ apud poetas metaplasm⁹ d̄r. est ꝯtra romani sermonis legē aut scripta aut ꝓnunciata viciosa dictio Et fit octo modis Ut additiōe detractōe. īmutatōe. trāsmutatōe locacismo labdacismo metacismo ⁊ hiatu

¶ De Additione.

¶ Additōe ꝯmittit̄ barbarismus modis quinq̄ vt littere. syllabe. tp̄is toni. ⁊ aspirationis. Lr̄e cū vltra rōem lr̄a adiūgit̄ vt Relliq̄as danaū ꝓ reliq̄as Syllabe. cū vltra rōem syllaba adiungit̄ vt mauors ꝓ mars Tēp̄is. quū correpta ꝓ longa ponit̄ vt Italiā fato ꝓfugus. Toni vt si quis rhomanos accentu circūflexo ꝓferret cū acuto ꝓferri debeat Aspiratōis. vt si q̄s coronā cū aspiratōe ꝓferret cū leuiter proferri debeat.

¶ De Detractione.

¶ Detractiōe fit etiā barbarismus quīq̄ modis. vt lr̄e. syllabe. tp̄is toni ⁊ aspiratōis Lr̄e quū detracta lr̄a structure gr̄a lr̄a longa corripitur Lucili⁹ pretor ne fias ꝓ pretor Vel quū simplr̄ lr̄a dep̄mit̄ vt Immitꝫ achilli ꝓ achillis Syllabe quū structure gr̄a ꝓducta syllaba detrahit̄ vt repostū pro repositū Tp̄is quū structure grā ꝓducta syllaba ꝓ breui ponit̄. vt feruere leucatē. ꝓ feruere. Toni vt si quis rhomanus acuto accētu ꝓferret cū circūflexo ꝓferri debeat. Aspiratōis vt si q̄s omo sine aspiratōe ꝓferret cū debeat aspere pronūciari.

¶ De Immutatione

¶ Immutatiōe silr̄ barbarism⁹ modis q̄nq̄ ꝯmittit̄. vt lr̄e. syllabe. tp̄is toni. ⁊ aspiratōis. Lr̄e vt si lrām ꝓ lr̄a posueri vt olli pro illi. Syllabe si syllabā pro syllaba posuerꝫ vt quū pro cū. Tp̄is si tp̄s pro tp̄e ponit̄. vt terrasq̄ tractusq̄. Toni si accēt⁹ pro accētu ponit̄. vt dos acutū pro circūflexo Aspiratōis si hamo pro amo. omo pro homo ponit̄

¶ De Transmutatione.

¶ Trāsmutatōe itidē barbarism⁹ modis q̄nq̄ ꝯmittit̄. vt lr̄e. syllabe. tp̄is. toni. ⁊ aspiratōis. Lr̄e vt euādre pro euāder Syllabe vt displicīa pro disciplina Tp̄is. vt si q̄s diceret latin⁹ añpenultima producta ⁊ penultīa correpta cū debeat dici ecōtra. Toni vt si q̄s diceret adamātin⁹ trāsmutato acuto añpenultīe in penultīam. Aspiratōis vt si q̄s diceret transmutata aspiratione penultime in vltimam.

¶ De Iocacismo.

¶ Iocacismo ꝯmittit̄ barbarismus si i lr̄a supra iustum decorē in dcōib⁹ ostendat̄ vt dn̄i media producta.

¶ De Labdacismo

¶ Labdacismo ꝯmittit̄ barbarism⁹ quū in fine dcōis pronūciat̄ lr̄a m seq̄nte dcōe a vocali incipiēteq̄ tm̄ scribi. nō aūt enūciari debeat vt q̄usq̄ tandem abutere.

¶ De Hiatu.

Barbarismꝰ

¶ Niatu cōmittit barbarism⁹ quū plures inter se vocales sine ꝯsonā-
te ꝯcurrūt. vt eoasq; acies. Eoo ponto. Et generalr fit barbarism⁹ q̄cū-
q; plus vel minus equo sonantia ab eruditis respuunt. Hec tñ vicia cō
muniter ꝑ spēs metaplasmi excusant.

Si tamen eloquijs cōmisces verba latinis
Barbara. doctores hanc dicant barbaralexim.

¶ Hic describit scdam spēm vicij barbarij q̄ dr barbaralexis. hñs fieri
cū barbara ꝟba latino eloq̄o miscent. vt si q̄s dicat mastrucā qd sardoū
ē vocabulū ſcans vestē ex pellib⁹ aīaliū Cicero Quē ꝓut pura regalis
nō ꝯuenit cū sardoū mastruca mutauit Virgili⁹ Arma virū tabuleq;
et troie gaza ꝑ vndas Gaza ꝑsicū ē vocabulū a nostris thesaur⁹ dictū.
Itē magale lingua affroꝝ dr dom⁹ pastoris. Silr marchio vsu teuto-
noꝝ nomē est dignitatis ⁊ id generis infinita.

barbaralexis
ꝑegrina dictio.

Est solecismus incongrua copula vocum
Ut si dicatur vir bellica sponsa pudicus

¶ Hic ꝓsequit terciā spēm penit⁹ reijciendā vt solecismū. Vñ fm Do-
natū in suo barbarismo. Solecism⁹ ē viciū in ꝯtextu ꝑtiūorōis ꝯtra re-
gulā artis grāmatice factū. vt si dicat vir bellica pater mea mater me⁹
inter nobis ꝓ inter nos. date veniā sceleratoꝝ ꝓ scelerat. Itē fm Aulū
Geliū q̄nto noctiū atticaꝝ Ab asino capitone. eiusdē etatis aliis iparili
tas dr solecism⁹ latino vocabulo. a vetustiōib⁹ latinis stribiligo dicebat
a ꝟsura videlicet ⁊ prauitate tortuose orōis tanq̄ sterobiligo q̄dam. Qd
viciū asinius capite in lr̄is q̄s ad Clodiū Thuscū dedit hisce ꝟbis de-
finit. Solecism⁹ ē inquit Impar ⁊ incōueniēs cōpositura ꝑtiūorōnis.
Vñ ait Iuuenalis in Satyra Credo puditiā Solecismū liceat fecisse
marito Et trāslatiue martialis in epigrāmatib⁹ inquit sepe Solecismū
Mentula nr̄a facit Et teste laertio no⁹ hoc a solone ꝯtraxi Qui cū in ci
licia vrbē a suo noīe soloen ꝯderet inter greciā ⁊ barbariā. ⁊ paucos ī ea
atheniensiū habuerit tractu tp̄is cū patriā vocē corrūperēt Factū est vt
q̄d sili vitio aliqñ vitio peccassent solecizare dicerēt. quo tñ vocabulo te-
ste Gellio q̄ eleganti⁹ loquuti st⁹ vsi nō fuerūt. ita vt de se dicat Nos ne
q; solecismū neq; barbarismū apud grecoꝝ idoneos adhuc inuenimus.
Nā sicut barbaron ita solecon dixerūt. Nr̄i q̄z antiq̄ores solecū facile so
lecismū haud scio an vnq̄ dixerint. qd si ita ē inq̄t neq; in greco neq; ī la
tino solecismus ꝓbe dr. ¶ Item Apud poetas barbarismus scema dr. q̄
re ei⁹ vitia ꝑ spēs scemat⁹ excusant. In soluta orōne solecismus ¶ Itez
differt solecismus a barbarismo in hoc q̄ solecismus fiat iter plures di
ctiones inter se nō iuste ordinatas Barbarism⁹ in singul' dcōib⁹ fieri p̄t
q̄re illi errāt q̄ putant solecismū etiā fieri in vna orōnis ꝑte Item Sole-
cismus fit duob⁹ modis. aut ꝑ ꝑtes orōnis. aut ꝑ accidētia ꝑtiū orōnis.
Per ꝑtes orōis cū alia ꝓ alia ponat vt toruūq; repente clamat ꝓ torue
Nomē ꝓ aduerbio positū. Scdo qñ ꝑs orōis ponit nō ꝓ sua īpositōe vt
apud amicū. i. ad amicū Intro sum ꝓ intussum foris exeo ꝓ foras. Itez

Soloecismus
īcongruitas orōis

ꝑ accidētia ꝑtiū orōis tot modis fiūt solecismi quot st̄ accidentia ꝑtibꝫ orōis Prīo qñ q̄litas ꝑ q̄litate. i. ꝓpriū ꝑ appellatio ponit Uirg. Hauriat hūc oculis ignē crudel' ab alto Dardan⁹ ⁊ nr̄e secū ferat oīa mort⁹ .i. dardan⁹ ꝑ dardani⁹ appellatio Scdo qñ gen⁹ pro gñe vt validi scilices. amare cortices. coll⁹ collaria caret Tercio qñ nūer⁹ ꝑ nūero Uirg. Pars in frustra secāt verubꝫ tremētia figūt. Quarto qñ positiu⁹ ꝑ suꝑlatio Uirgi. Rñdit iuno saturnia scā deaꝝ ꝑ sanctissima Quīto qñ casus pro casu Uirg. vrbē quā statuo vr̄a ē subducite naues. ꝑcōstruendo em̄ vrbē suo relatio quā vrbē ponit ꝑ vrbs Sexto qñ mod⁹ ꝑ mō Terēti⁹ Oēs inuidere mihi ⁊ mordere clanculū. ego aūt floccipēdere pro inuidebāt mordebāt ⁊ pēdebā. Septīo qñ passiuū ꝑ actio. vt spolant eos ⁊ corꝑa nuda relinquūt pro spoliāt Octauo qñ tp̄s ꝑ tp̄e Uirg. Oīs humo fumat neptumia troia ꝑ fumauit. Nono qñ ꝑsona pro ꝑsona poītur Uirg. danai q̄ parēt atridis. i. q̄ paret⁹ Decio qñ aduerbiū ꝑ aduerbio vt int⁹ eo ꝑ introforis exeo pro foras. Undecio qñ ꝑpō pro ꝑpōe ponit. vl' qñ subtrahit Uirg. Multa suꝑ ꝑamo rogitās suꝑ hectore multa. i. de ꝑamo item poter⁹ q̄escere mecū fronde suꝑ viridi. i. sub itē Siluis tyrāne feras agitare ꝑ agros pro in siluis Duodecia qñ ꝯiūctio pro ꝯiūctione poīt Uir. Precipitare iubēt subiect⁹ q̄ vrere flāmis prove Itē nota scdm donatū q̄ ꝑter hos mōs solecismi fiūt pluribꝫ modis quos potius reprehendit q̄ dicit imitandos.

Barbaris ⁊ sole tibi sint penitus fugiende

¶ Hic dt q̄ barbaris. i. barbarism⁹ ⁊ solecism⁹ sint penit⁹ relinquēde ⁊ in vsu non habende nisi grauitate autoris vt patuit

Improprie posita vox format acyrologia.
Si dicas requiē timeo vel spero laborem.

¶ Determiato de barbarismo ⁊ solecismo r^m se. Jā eaꝝ spēs ꝑseq̄t. Uñ notādū q̄ cū barbarismo ⁊ solecismo ꝯnūerant duodeci vitia scdꝫ donatū vt barbarism⁹ solecism⁹. acyrologia. cacephatō. pleonasm⁹. ꝑisologia macrologia. tantologia. eclipsis. tapmosis. cathesinteton ⁊ āphibologia q̄bꝫ addūt ab aliꝫ ascyrologia. enigma ⁊ catozelia Et ꝑmo de acyrologia Alexāder ꝑseq̄t dicēs vox īpropē posita format acyrologiā. ꝯpoīt em̄ ex acyros qd ē īpropa ⁊ logos locutio vt Uirg. li. nono. Turpe qd optāti diuū ꝑmittere nemo auderet. vbi teste Seruio dici ꝓprie non p̄t nemo diuū. cū nemo ꝓprie sit nullus hō qd tñ displicuit protto vt patuit ī ꝑma ꝑte Alexādri Idē libro q̄rto Hūc ego si potui tm̄ sperare dolorē. i. timere. sil'r Juuenal' in satyra Crispini Jā q̄rtanā sperātibꝫ agris. i. timētibꝫ. Fit etiā nō ꝓpriꝫ dcōibꝫ obscura snia vt accede ad ignē hūc ꝑ ad meretricē. q̄re hec figura fugiēda. nisi autoritate ⁊ necitate aliqñ ꝑmittat. in ope em̄ pleno ⁊ sententiꝫ p̄stanti. si ꝯtingit maculā ꝯponi. si nō sepi⁹ fiat. hec suꝑferenda. nihil em̄ in genere humano perfectum

Dictio turpe sonans Cacephaton attigit aures.
Detur in exemplū vt tu cū compare ludis

¶ Hic ponit scdm vitiū annexū vt est Cacephaton ⁊ ē mala locutio vl'

Acirologia
abrogata locutio

Cacephaton
praua sonantia

ꝯsonātia. nā ꝯponit a caku qđ est mala ⁊ phaton locutio. vt Ramū hūc aperit ramū q̄ veste latebat. quā figurā tūc esse dixit Seruiꝰ sup ꝑmū eneidos. qñ ꝑpositōem cū lr̄a n seq̄tur Virgi. Nūerū cū nauibꝫ equat Alij ꝟo etiā addūt cū seq̄ns dcō duas hꝫ syllabas ꝑcedētibꝫ duabꝫ ꝯsonātibꝫ Cicero in epl̄is O fortunatā natā me ꝯsule rhomā Qđ sane incōcīne fieri deꝑhensum ē. q̄re Juuenal' poeta deridet Ciceronē oratorē in satyris his ꝟbis. Si sic oīa dixisset Antoni gladios potuit ꝯtēnere Quare hec figura nō est imitāda. nec apud poetas nec oratores si grauitatis causa fiat nisi cū hoc dicendi genere crebre vtamur quare inconsulte Cicero a Juuenali reprehenditur

Atq̄ superuacua dici debet pleonasmus
Additio vocis. vt sic est ore locuta

¶ Hic ponit tertiā spēm q̄ ē Pleonasmus. ⁊ est additio ꝟbi supuacua ad plenā ſcatōem Virgi. Sic ore locuta ē Et li. georgicoꝝ 2° Hacten⁹ ānoꝝ cult⁹ ⁊ sidera celi. nō ei nisi ore loq̄mur Nec alibi q̄ꝫ i celo st̄ sidera. Pleonasmꝰ supuacantia

Signat idem verbis diuersis Tantologia
Exultans redeo rursus gaudensq̄ reuertor.

¶ Hic ponit q̄rtā spēm q̄ ē tantologia. ⁊ est eiusdē dcōis vitiosa repetitio vt ego met feci. vñ ad lr̄am exponi ꝑt eloq̄um Virgi. in ꝑmo eneidos Si fata virū ſuāt. si vescit aura Ethera. neq̄ adhuc crudelibꝫ accubat vmbris Idē in 3° Humilemq̄ videmus italiā Italiā ꝑmus ꝯclamat achates Italiā lato socij clamore salutant Nā totū qđ repit vnū est. sed ad exprimendū affectum crebro sermone denunciatur Tantalogia creber ſmo.

Dicitur vnius verbi defectus eclipsis
Hoc secū precibus ne bonum parere precant

¶ Hic ponit q̄nta spēs q̄ est Eclipsis. ⁊ est defect⁹ neccārie dcōis quā desiderat ꝑcisa snīa. vt Virg. in ꝑ° eneidos loq̄ns de Junone irata Hec secū intellige loq̄bat Juuentus hec trepidus vates intellige respōdit Idē Italiam fato profugus pro ad Italiam Eclipsis defectus

Cum per verba rei magne submissio fiat
Tunc tapinosis erit si dicatur mare gurges

¶ Hic ponit sexta spēs q̄ đr Tapinosis. ⁊ hꝫ fieri qñ res magna hūilit exponit. đr em̄ latīe hūiliatio Virgi. i ꝑmo eneidos Apparēt rari nātes in gurgite vasto vbi gurgitē pro mari posuit. teste Seruio Idē Includūt seco lateri penitusq̄ cauernas Ingētes vterūq̄ armato milite ꝯplēt hoc est ꝙ multe legiōes armatoꝝ militū ipleuere vteꝝ ⁊ cauernas mlta malus simulās ꝓ scelest⁹ Quare dicūt oratores ꝙ ꝟba rebꝫ de q̄bꝫ loq̄mur sint accomodata ne pl⁹ min⁹ ve q̄ꝫ dignitas rei postulabit ſcare videāt. nā q̄ regē ꝑuū agricolā illustrē appellat nō mediocre vitiū incurrit. Tapinosis humiliatio

Et male confusa cathesynteton est vocitanda
Congeries vocū te mouit prelia contra
Discipulos cedit cū virgis tergo magister

Caro synthesia. mala ꝓpos. malu fedy

De Speciebꝫ

Cathelynteton

¶ Nic septia describit spēs vt Cathesynteton Et ē vitiosa dictionū cō positio. ōr enim mala ꝓpositio. nā ꝓponit ex caton qd ē malū z syntheton. i. ꝓpositū Virgꝫ ꝓsacꝫ iuuēcū terga fatigamus hasta. Item At ramum hunc aperit ramum qui veste latebat.

Perissologia dicenda superflua vocum
Additio. sine vi rerum que significantur
Qua poterant ibant. sed non qua non potuerūt.

Perissologia
supflua locutio.

¶ Nic ponit octaua spēs q ōr Perissologia. z scribit p duplū ss Dicitꝫ scōm ꝓba supflua locutio a perissos. i. supflua z logia locutio. Ut viuat Augustius z nō moriat. qr viuere nil aliud ē qꝫ nō mori Item ibāt q pote rāt. z q nō poterāt nō ibāt Ultia clausula supflue addit. nō imus enim ni si p locū patentem

Cum res comprehendit varias sententia longa
Macrologia datur. prologis hoc sepe videmus

Macrologia
plixa locutio

¶ Nic nona spēs exponit Dicēs cū lōga snia res nō necessarias cōpre hendim ōr macrologia Virgil Postera lux summo spargebat lumīe terras Orta dies quū alto se gurgite tollūt Solis equi lucēq elatis na ribꝫ efflant Cū sit satis dixisse sole orto Dicit enim a nostris longꝫ sermo vt Cesar cū exercitu re infecta retro vñ venerat regressus ē Et hoc viciū sepi cōmittit in plogis multa enim necessaria plogus apphendit

Amphibologia constructio non manifestans
Sensum perfecte. puto te sociū superare
Hoc fit multotiens. quia non determino plene
Affectum mentis defectum precedienti
Siue duplex sensus ex verbis possit haberi

Amphibologia
ambigua locutio

¶ Nic decima determinat spēs. vt amphibologia q ē ambigua ōrō ab amphi. i. dubiū z logia rō q si dubia rō. vt dico lacedemonaes athenien ses supasse Sili mō rndit Apollo ad pirrhū dicens Aio te eacida roma nos vincere posse Et hoc qñ infinitiu ponit inter obliqꝫ teste Prisciā no. vterqꝫ obliqu pt pconstrui. fit etiā p incertā distinctōem. vt Virgi li pmo Eneidos Bellū ingens geret italia. vbiqꝫ itelligere posset dein genti italia sicut de ingēti bello Idē eodē libro Aurea subnectēs exerte cingula māme Ubi teste Seruio. dubiū ē an ipam aureā vel aurea cin gula dicere velit. Fit enim p phbū cōe. vt depcat Catho. Colūniat Cice ro Prestolat Brut. dedignat Anthoni In qbꝫ nō ostēdit an actōem denotēt vl passionē Sili mō fit in equocis. vt si qs dicat. canis mordat ē nō intelligit an de celesti sidere vel pisce marino vel latrabili aīali loqt cū eo qs mordere dicat. ¶ Itē hec figura z cetere pcedētes vitāde. qre vt āphibologiā abijciāt certitudinē ex metro sumūt poete Virgi. i bu colicis Mollia luteola pingit vaccinia calta. vbi nō possum molliaad calta referre nec vaccinia ad luteola. qr luteola sert casus ē. qre pducit vaccinia po corripit a. Idē in nono Cristaqꝫ tetigit galea aurea rubra.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vbi duo ablti sunt ꝛ duo nti q̄s metrica rōne discernim⁹. nā rubra ꝛ cristalōgas hn̄t vltimas. qꝛ ablti sunt casus

Confundit casus numeros genus Alleothece

¶ Nic p̄dictis spēb⁹ ꝯnumerat alleothecā q̄ ē figura gn̄alis Et hꝫ fieri qn̄ accn̄s ꝑ accn̄te ꝛ casus ꝑ casu ponit. vt iesuꝫ quē q̄ritis surrexit Terenti⁹ Populo vt placerēt q̄s fecisset fabulas Ouidi⁹ Timeo ne q̄s legerat herbas Per nūeros. vt armato milite cōplēt. sepi⁹ em̄ cā metri numer⁹ singularꝫ ꝑ nūero pl̄i ponit Per gn̄a Dom⁹ israhel sperauit i dn̄o adiutor eoꝝ ꝛ ꝓtector eoꝝ ē. Uir. p̄neste sub ip̄a. ¶ Spēs metaplasmi

Alleotheta
ꝑmutata posi°.

Ddendo sepe fiet metaplasmus. et eius
Prothesis est species. et penthesis ac paragoge
Subtrahit interdū. species tunc eius habende
Apheresis vel sincopa sunt. vel apocopa finis.

¶ Descriptis vicijs vitādis. iam ꝑsequit figuras excusantes aliquo mō dicta vicia Et p̄mo de figurꝫ dcōis barbarismū excusantib⁹. Scdo de figuris locutōis solecismū excusantib⁹ Figure ergo excusantes spēs barbarismi stꝫ spēs metaplasmi vn̄ metaplasm⁹ ꝑm Seruiū. ē trāslatio q̄dā recti solitiq̄ sermonis in alterā spēm metri ornat⁹ vel necitatis cā Cuius sunt spēs decem ꝛ q̄ttuor. vt sunt. ꝓthesis. apheresis. epēthesis paragoge. sincope. apocope. hectasis. sistole. dierisis. episynalimphe. eclipsis. sinalimphe. anthitesis ꝛ metathesis. q̄ꝝ descriptōes patebūt in sequētib⁹ q̄b⁹ addunt ꝓparalepsis. paralāge. hyphis. diascole periplerom̄a syneresis ꝛ crassis.

Apheresis tollit capiti. quod prothesis addit
Syncopa de medio tollit quod epenthesis auget.
Hoc fini (quod tollit apocopa) dat paragoge

¶ Nic definit sex p̄mas spēs metaplasmi. syllaba em̄ addit vel in p̄ncipio medio vel fine. ꝛ sunt ꝓthesis. epēthesis ꝛ paragoge. Uel aufert. et sunt. apheresis. syncopa ꝛ apocopa Apheresis itaq̄ dici p̄t absciscio ab aphairo v̄bo q̄d ē abscindo Un̄ figura d̄r q̄ a p̄ncipio dcōis lr̄ām vel syllabā aufert Uirg. Pone metu cytharea. i. depone Tēno ꝑ ꝯtēno Cape ꝑ decipe Uirgi. p̄mo georgicoꝝ. Neq̄ insidijs noctis capiere serene Fit ergo quotiens simplex pro cōposito ponit. Prothesis p̄t dici a nostrꝫ appositio vel additamentū. qꝛ d̄r a pros q̄d ē ad ꝛ thesis positio q̄si appositio. qꝛ in p̄ncipio alicui⁹ dcōis addit lr̄a vel syllaba. vt cū dicim⁹ gnatū pro natū. astās ꝑ stans. Uir. ij. Eneidos Ardu⁹ armatos medijs in menib⁹ astans Fundit equ⁹ victorq̄ symō Itē rettulit pro retulit Sincopa ē figura qn̄ lr̄a vel syllaba in medio dictōis vel ꝯsonātie vel metricā abscindit vt forsan pro forsitan. cōpost⁹ pro cōpositus Uir. in p° Eneidos Cōpost⁹ pace q̄escit, Idē, Pocula porgite, Dextris, pro porrigite Horati⁹. Ac ille q̄ me cōmorit meli⁹ nō tangere claudūt. pro cōmouerit Et d̄r a syn q̄d ē con ꝛ capo. i. incido q̄si ꝯscissio. Epenthesis ē appositio q̄dā

Apheresis
abscisio.

Prothesis
ꝓpositio

Syncopa
conscissio.

Epenthesis
interpositio

ad mediã dictõem lr̃e vel syllabe. vt relliq̃as pro reliq̃as. relligiosus pro religiosus. Virgi. Maneãt in relligione nepotes Hãc figurã alij parẽthesim vocãt. qꝛ dr̃ a nostris interpositio Ex epi ꝛ q̃ dicunt inter ꝛ thesis positio Apocopa ẽ ablatio lr̃e vel syllabe de fine dictõis ab epo q̃ in cõpositõe dr̃ ab vel re ꝛ capio scindo Virgi. georgicoꝝ p̃ libra die somniq̃ pares vbi fecerat horas. dixit die ꝓ dici Idẽ p̃ Eneidos. Troas relliq̃as Danaũ atq̃ imitis achilli ꝓ achillis Ouidi⁹. Affuit ꝛ sertis tpa vinct⁹ himẽ. pro hymene⁹ Silr̃ sat pro satis ꝛ id gñis infinita apd̃ poetas cõperies Paragoge exponit̃ deductio Et ẽ q̃dã appositio ad finẽ dictõis lr̃e vel syllabe. vt dicier pro dici Prudẽti⁹ Ardẽtiq̃ iubet vestirier ostro. pro vestiri Quia dictões in i naturalr̃ producunt̃. sꝫ in cõpositione corripiunt̃. q̃re poete infinitiuo passiuo cã meti addũt hãc syllabã ex vt legier pro legi.

Apocopa amputa°.

Paragoge adductio

Si longam breuies. debet tibi sistola dici.
Ectasis esse solet. si produces breuiandam

¶ Nic describit systolã ꝛ ectasim q̃ sibi inuicẽ etiã ꝯtrarie. Quia systole figura ẽ cũ lõga syllaba ꝯtra ei⁹ naturã corripit̃ Vir. in p̃ Enei. Cõnubio iũgã stabili ꝓpriãq̃ dicabo. vbi nu breuẽ posuit q̃ naturalr̃ lõga est. nã alio in loco lõgã posuit. vt in iij. Enei. Hectoris andromache pyrrim ꝯnubia seruas Idẽ Cuiq̃ loci leges dedim⁹ ꝯnubia nr̃a repulit Idem Noui adũq̃ poetã ꝯnubia supplex Idẽ. Vni⁹ ob noxã ꝛ furias aiacis oilei. vbi i in vni⁹ corripit̃. cũ tñ teste Seruio in his scꝫ vni⁹ illi⁹ ipsi⁹ ꝛc. media syllaba naturalr̃ ꝓducat̃ Idẽ Obstupui steterũtq̃ come vox faucibꝫ hesit. Idẽ p̃ Geor. Miscuerũtq̃ herbas ꝛ nõ innoxia ꝟba Idẽ in Damone Vno eodẽq̃ igni sic nr̃o daphnis amore Et dr̃ a nr̃is correptio. Ectasis ẽ. qñ breuis syllaba in lõgã ꝓducit̃. qꝛ a nobis dr̃ ꝓductio ab ectiuo. i. produco. Vir. Italiã fato profug⁹. Italia em̃ naturalr̃ p̃ma breuis ẽ Itẽ Exercet diana choros Itẽ teste Seruio sup. iij. Geor. fecit ectasim Virgi. in hoc ꝟbo reijcio. cũ ait Reijce maculis infuscet vellera pullis Idẽ. x. Enei. Atq̃ oculos rutuloꝝ reijcit aruis. nã cũ renaturalr̃ breuis sit vtrobiq̃ a ꝟgilio producit̃. nisi dicam⁹ re ibi produci rõe positionis. I em̃ geminatũ hꝫ vim duplicis ꝯsonãtis Sꝫ hec poti⁹ ꝑsuasio ẽ q̃ rõ. nã vt patuit in tercia ꝑte de lr̃a i. pro simplice ꝯsonante i ponit̃ in ꝟbo reijcio teste Prisciano.

Systole correptio

Ectasis ꝓductio

His binas species habet ectasis. hasq̃ vocamus
Cesuras. faciet pentimemerim tibi terni
Syllaba prima pedis ibi produces breuiandam

¶ Posita ectasi iã ponit ei⁹ spẽs. ꝛ sunt q̃ttuor q̃s cesuras appellam⁹. vñ Cesura (q̃ in hexametro ꝛ pẽtametro) ẽ decora mãsio siue terminatio vocis in p̃ncipio pedis q̃ coma grece dr̃. alij a nr̃is sectõem vocãt. Itẽ cesura aut ẽ simplex aut cõposita aut ꝯiũcta Simplex cũ vna tm̃ in ꝟsu inuenit̃ incisio. Vir. Pandit̃ interea dom⁹ oĩpotẽtis olympi Cõposita. cũ due. Virgi. Infandũ regina iubes renouare dolorẽ. Cõiũcta cũ tres.

Cesura incisio

Octaplasmi. ⁊ figure dictorum

Virgi. Talibꝫ iotiejs cūcti sil'ore fremebāt. Itē cesure q̄tuor sunt spēs. q̄z pⁿ ē pentimemerꝫ siue semiqnaria. vbi pꝰ duos pedes ꝑmos superās syllaba inuenit q̄ partē orōis terminat. Vel fit in ꝓncipio tercij pedis. qn̄ breuis syllaba ꝓducit. q̄re erit hec syllaba ꝑma de pede ⁊ vltima de dictōe Quidꝰ Mittit hipmestra de tot mō fratribꝫ vni Et ōr a pēthi qō ē ꝓnqz ⁊ memoris. i. diuisio. qz post ꝓmam syllabā pedē diuidimꝰ morā quandā ꝓnūciādo facientes cū orōis ps illa expleat. Vñ hec pēthimemeris ē media ps carminis pēthametri. q̄re metrū elegiacū ōr pēthimemeris heroica ꝑm Prisciānū. qz pedes huiꝰ dimidij ꝓsus apti metro heroico. vt sunt dactylus ⁊ spondeus

Pēthimemeris semiqnaria.

Semi vel ante preit producetur q̄z secundi
Prima pedis. vt in hoc poteris ꝓprendere ꝓsu

¶ Nic ponit scōam spēm cesure q̄ semipēthimemeris vl'aꝑpēthimemeris ōr. Et ē qn̄ ꝑma syllaba scōi pedis naturalr breuis ꝓducit. vt pz in ꝓsu textꝰ. in q̄ pedis vltima naturalr breuis ꝓducit. Quare ōt Seruꝰ Finales syllabe natura breues ī ꝓncipio pedis ꝓduci ꝑnt Lucanꝰ Dū sanguis inerat dū vis materna pegit

Semipēthimemeris

Quarti prima pedis. heptimemerim tibi format
Producendo breuem. versus hoc denotat iste.

¶ Nic tercia cesure spēm describit q̄ ē heptimemeris qn̄ ꝑma syllaba q̄rti pedis naturalr breuis ꝓducit. vt pz in metro textꝰ vbi ꝓsus vltima breuis. vltimā ꝓducit p hāc figurā Et ōr q̄sti diuisio supra septimā syllabā. vl'post tres pedes superās syll'a inuenit. vt si dicat Italiā fato ꝓfugꝰ

Heptimemeris

Post heptimerim dat quinti syllaba prima
Curtam producens. sicut versus habet iste

¶ Nic q̄rtā spēm cesure declarat dicēs Postheptimemerꝫ ꝑma syll'a q̄nti pedis dat postheptimemerim ꝓducēdo syll'am naturalr breuē. vt in metro textꝰ hoc vocabulū ꝓsus posteriorē ꝓducit p hāc figurā Itē Qz pax lōga remiserat arma bona repabant Et ōr alio noie hec cesura Tetropida siue Bucolica. qz in bucolicis carminibꝫ sepe inuenit

Postheptimemeris

Altera cesure species si subijciatur
O vel vocali vox. cuius littera prima
Vocalis vel m. nec in his collisio fiet
O vtinam populum. hunc saluet gratia christi

¶ Hic ꝑdictꝫ q̄tuor spēbꝫ ectasis siue cesure subiūgit aliā spēz q̄ septꝰ vocalis seq̄t vocalē vl'lr̄az m. ⁊ tñ nulla fit collisio hoc ē neqz m lr̄a eclipsi neqz 'vocal'synalīpha collidit. ⁊ h̄ more grecoꝝ apud q̄s vocalis seq̄t vocalē aut lr̄am m vt patuit clare in ꝓcia ꝓte de scāsione Ennꝰ Insignita fere tñ milia militū octo Virgꝫ. Et longū formose vale vale inq̄t iolla.

Ectaß siue cesura sit

Syllaba diuiditur. ⁊ dicrisis vocitatur
Iulai in medio libabant pocula bacchi

c iiij

Dieresis disiunctio.

¶ Nic nonā describit spēm methaplasmi. dicēs dierisis ē figura qñ vna syllaba in duas diuidit̃ Et ōr a nris diuisio. Ouidi⁹ libro meta. pmo. Tercia p⁹ illā successit aenia ples vbi ⁊ a ⁊ e dipthongus diuidit̃ Horati⁹ Diuesq; deducūt iouē nūc mare nūc silue vbi silue teste Prisciano Trisyllabū est in scansiōe Virg⁹. silr Eneidos ꝯcio Aulai ī medio libabāt poculabacchi. vbi a ⁊ i dipthongus greca diuiditur vt patuit in tercia pte de dipthongis grecis

Si iūgas plures. dic syneresim tibi factam
Nec eadem spēs dicatur episynalepha
Fit erat eripedem ceruam vir ⁊ eneus esto

Syneresis. coniunctio. cōglutinatio.

¶ Nic decīa spēs describit̃ q̃ Syneresis ē figura q̃ plura p vnū ꝓiūgūt̃ nā ꝓoīt̃ a syn ⁊ aresis diuisio q̃si diuisoꝝ ꝓiūctio qd̃ rā ī greⁿ q̃ ī latis dcōib̄ facere ꝓsuerūt poete. in greⁿ vt panthus p pāthous Alcin⁹ p alcinous. demophō p demophoō. laocon p lacoon. in latis verū maxie in gtis scōe declinatōis faciūt q̃ cū sepe in duo ij t̃minēt̃ a poetⁿ nris in vnū ꝓiūgunt̃. vt Virg⁹. in Tytiro Nec spes libertatⁿ erat nec cura peculi pro peculij Idē in eodē Paupis ⁊ tiguri p tigurij Idē in. iiij. georgicoꝝ Florentē studijs ⁊ ignobil̃ oti p otij Idē in p⁹ eneidos Hic tū ille vrbē patrui pro patruij Juuenal̃ in satyra. oīb⁹ in ꝓris Antoni gladios potuit ꝓtēnere p ātonij. silr ōr bige pro biuge q̃drige. p q̃druge. silr bini p biuni dederit in scāsiōe p deerit ⁊ silia infinita ¶ Itē hec figura alio noīe ōr Episynalepha. i. cōglutinatio duaꝝ syllabaꝝ ī vnā qd̃ in dipthōgo ⁊ synerisi sepissime tū contingit contraria dierisi. vt aeripedē cernā pro aeripedem.

Echlipsis necat m. perimit synalepha vocalem
Tu populū alme deus saluasti a morte redemptor

Ecthlipsis siue Ellipsis. Elysio. exēssio

Synalepha cōpressio.

¶ Nic duas alias spēs metaplasmi describit. dicēs Echlipsis ē qñ sequēte vocali syllaba pcedēⁿ dcōis ī m exp̃mit̃ siue auferr̃t̃ Virg⁹. Vultū ille ⁊ in ꝓris iactat⁹ ⁊ alto vbi v cū m auferr̃t̃ Idē Sepe malū hoc nobis si mēs nō leua fuisset. ⁊ mille alijs ī locⁿ Et eadē figura alio noīe ōr ellipsis ⁊ ōr q̃si exēssio Synalepha ē cū vocal̃ aliq̃ ī fine dcōis p sbsequēte vocalē abijcit̃ in metro. vt sp ego auditor tm̄ Idē Spem gregⁿ ah silice in nuda ꝓnixa reliqt. ⁊ in mille alijs locis Et ōr a syn. i. con. ⁊ alepha id ē pressio q̃si cōpressio Itē dr̃t̃ echlipsis ⁊ synalepha. Echlipsis eīm fit qñ vocal̃ sequit̃ m Synalepha qñ vocal̃ sequēs vocalē repmit̃ Vt truncq; exēplū ē in h ꝓsu Vfa multū ille ⁊ in terris iactat⁹ ⁊ alto. Itē q̃uis he due figure habeāt fieri in fine dictōis vm⁹ ⁊ initio alterī⁹. tū etiā qñq; in medio p syneresim. q̃re a q̃busdā hec figura ōr syneresis Virgi. Orpheī caliopei liuo formosus apollo. Ouidi⁹. Notus amor phedre nota ē iniuria thesei. vbi e in orpheī ⁊ thesei scandēdo excludit̃. Itē fiūt he figure etiā q̃tēs ꝓsus terminat̃ in vocalē vel lrām m. sequēs ꝓ ꝓsus incipit a vocali Vir. Ecce furēs animis aderat. Tyrintius eēmq;. Accessum lustrās Et hmōi ꝓsus dicunt̃ hypmetri: vt clare patuit in tercia parte de scansione.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Metaplasmi. + figure Defoud

Viles sunt iste pre cunctis ⁊ renuendē

¶ Hic ponit vnū notabile de duab⁹ figuris iā dictis. q̄ inter oēs spēs metaplasmi he dicte due figure sunt vilissime ⁊ renuēde ꝓter hiatū vitandū ⁊ lubricā collisionē vocaliū quare raro fiunt in metris heroicis. licet sepe in bucolicis ⁊ georgicis causa necessitatis. Cthlipsis ⁊ synalepha potest renuendē.

Synechis istarum solet vtraq̄ sepe vocari.

¶ Hic d̄r q̄ vtraq̄ ista ꝓ figura ꝓ sepe noīat synthesis. vñ synthesis a nostris dici p̄t ꝑfusio. a syn qd̄ ē con ⁊ thesis fusio Estq̄ donato teste. hypbatū vndiq̄ ꝑfusum. vt id Virgilij i ꝓmo Eneidos Tris noth⁹ abreptas in saxa latētia torquēt Saxa vocāt itali medijsq̄ in fluctib⁹ aras. Quia in his ꝓsib⁹ ꝑfusio ē ⁊ synthesis Eo ꝓ ordo ē Tris sup naues abreptas noth⁹ torquet in saxa. q̄si saxa in medijs fluctib⁹ latētia itali vocant aras. Idē in scdo Eneidos. Iuuenes fortissima frustra pectora, si vobis audentē extrema cupido. Certa sequi q̄ sit reb⁹ fortuna videtis. Excessere adijtis oēs arisq̄ relictis Dij q̄b⁹ iperiū hoc steterat succurritis vbi incense. ¶ Ordo ē. O iuuenes fortissima pectora frustra succurritis vbi incēse: q̄ excessere dij adijtis. vñ si vobis cupido certa ē sed me audētem extrema ⁊ reliqua Et hec etiā ē spēs tropi hypboti. vt patebit. Synthesis ꝓpositio

Non solum voces. sed tempa sepe videmus
Elidi metris velut hic vale inquit iolla

¶ Hic subiūgit p̄dictis figuris aliā figurā q̄ d̄r boetis. ⁊ h̄z fieri q̄ñ syllaba p̄cedentis dictōis nō auferr. sequēte vocali s̄z natura vel diphōgo longa corripit imitatōe grecoꝝ Virgi. in bucolicis Et longū formose vale vale inquit iolla. Vbi inquit i. sequitur natura longā q̄ tñ ꝓtutis i corripit. Itē insule ionio in magno Idē clamarēt vt litt⁹ hyla hyla oē sonaret vbi insule ⁊ hyla corripiūt vocales natura longas ꝓt vocalē sequētem ⁊ hec clare etiam patuerūt in tercia parte de scansione Boetis

Dicitur anthitcsis si littera ponitur vna
Ponere cū debes aliam sic dicimus olli

¶ Hic describit decimātercia spēm metaplasmi dicēs Anthitesis ē lr̄e p alia positio. vt olli subridēs Idē olli rñdit sit rex hominūq̄ deūq̄ Cōponit enim ab anthi qd̄ ē pt thesis positio q̄si p alio positio Et ē duplex vt accidētis p accnte q̄ d̄r aleotheca. vt patuit de specieb⁹ barbarismi Alia ē lr̄e p lr̄a positio. ⁊ hec ē spēs metaplasmi. q̄ metaplasm⁹ ē trāsformatio lr̄e vel syllabe in aliā. vt pus Terēti⁹. dij bñ vortāt p ꝓtāt Comici faciundū p faciendū ornatus causa more antiquoꝝ q̄ fecerunt gerundia in undū p endū. vt audiundū p audiendū Antithesis cōpositio

Methathesim facies si transponas elementum
Si dicas teucre cum debes dicere teucer

¶ Hic decimāq̄rtā ⁊ vltimā metaplasmi describit spēm dicēs Metathesis ē trāslatio lr̄ā ꝓ in alienū locū. nulla tñ dictionū ablata. vt euandre p euāder. trymbre p trymber Virgi. in. x. At tibi trymbre caput euādrius Metathesis transpositio

c. v.

abstulit ensis Ibi tymbre ꝓ tymber teste Seruio dixit. Et dr a nr̃is ad
ꝟbū trāspositio a metha qđ ē trās ⁊ thesis positio q̃si trāspositio Quidi⁹
Agnoscēs ī me frat̃ meliagre sororē ꝓ meliager Itē oēs spēs metaplas-
mi his ꝯtinēt ꝟsib⁹ Prothesis apponit caput. apherisisq̃ rescindit Syn
copa de medio tollit. qđ epēthesis auget Aufert apocopa finē. quē dat pa
ragoge Quā natura iubet ꝓduci sistole curtat Ectasis econtra ꝓducit
corripiēda Syneresim facies duo si iūgunt̃ in vnū Dierisim reddit sylla
ba facta duo Eclipsis necat m. sz vocalem synalimpha. Methathesis
teucre iubet. anthitesis canit olli.

Oēs spēs methaplasmi. Nota Memorialia

A te vitari debent species metaplasmi
Sed pentimemeri solūmodo nos decet vti
Syncopa cū fiet veterū vestigia serues

¶ Nic finaliter ponit doctr̃nā de vsu spēꝝ metaplasmi. dicēs ꝙ oēs spēs
metaplasmi sint vitāde a poetꝫ/nisi nccītas metri te cogat. nccītas em̄ ⁊
autoritas vigorē legis sepi⁹ infringūt. tñ pentimemeri vti possumus gr̃a
tercij pedis. dicūt em̄ iābū poni in t̃cio pede qđ tñ raro īuenies apud poe
tas ꝓbatos. vt patuit in t̃cia ꝑte de metro hexametro Sz syncopa figu-
ra vti licz cā breuitatꝫ. breuitas em̄ dcōm lepoꝛē generat. ¶ Itē p̃t spēs
iā dictas addūt̃ ab alijs hyphon. diastole. peripleroma ⁊ crasis Hiphō
est quū vna dcō alteri ꝯiūgit̃ sub vno ⁊ eodē accētu vt qñquidē. simulac
postq̃ Et dr a nr̃is q̃si sub vno ab qđ ē sub ⁊ cū aspiratōe qđ ē
vnū Diastole ē quū vna dcō vl̃ snīa ab alia disiūgit̃ vel cū breuis sylla-
ba ꝓducit̃ Uir. i. eneidos Et ꝟsa puluis īscribit̃ hasta Idē libro. ij. Lu
ctus vbiq̃ pauor ⁊ plurima mortꝫ imago ⁊ dr a nr̃is disiūctio vl̃ dilatio
¶ Peripleroma est figura quū aliq̃ ꝑticula in metro vel etiā in eleganti
prosa nō ꝓpt̃ sensum mō. q̃ absq̃ alia integer maneret. sz ꝓpt̃ metrū vl̃ or-
natū addit̃ Uirg. i. eneidos Multū ille ⁊ t̃ris iactat⁹ et alto. vbi em̄ ille
abundat in sensu. sine quo tñ versus ineptus. Sil̃r multa quoq̃ ⁊ bella
passus vbi duas ꝯiūctiōes natural̃r sepantes posuit vnā. s. metri nccīta
tē supplēs qđ frequēter fieri ꝯsueuit Et dr a nr̃is supplementum id em̄
Πλήρωμα designat ¶ Crasis est quū due vocales in eadē dcōe po
site in vnā ab illis alienā ꝟtunt̃ vt ola pro aula. plodo pro plaudo clodo
pro claudo s̃m Priscianū Et dr a nr̃s tēperamentū Et hec de metaplas
mi spēb⁹ sufficiāt Nūc ad figuras locutōis seu ad spēs schematis nō mi
nus deueniem⁹. ¶ Spēs schematis

Addūtur hiphon

Diastole distinctio

Peripleroma supplemētum

Crasis mixtio

At spēs tibi schema prolepsim zeuma sylepsim
Est ⁊ hypozeusis anadiplosis epanalepsis
Est et epizeusis ⁊ anaphora paranomeon
Et schesionomoton addis. ⁊ homotoleuton
Et paranomasia polysinteton addis ⁊ hyrmos
Iungis homopteton his pariterq̃ polyptoton addis
Ultima dialyton vel asyntheon est vocitāda.

¶ Tercia ꝑs hui⁹ capitl̃i in q̃ describit figuras locutōis siue spēs sche

matis excusantes vicia solecismi. vñ Alexãder ⁊ Donat⁹ ponũt decẽ ⁊ septẽ spẽs schemat⁊ lexeos. Alij ꝟo. xxvi. q̃ patebũt singule suo ordine. Itẽ q̃d schema patuit ĩ prohemio hui⁹ capitli. Et qꝛ he figure cũ spẽb⁹ tropi ornat⁹ dicũt orõnũ q̃ de re colores rhetoricos suis spẽb⁹ pro posse supaddã. vt clari⁹ ꝟboꝝ ornat⁹ ⁊ snĩas discernam⁹ Orõ em̃ vestit̃ ⁊ ornat̃ his figur⁊ teste venerabili Beda Quare greci gloriant̃ se figuraꝝ ⁊ schemat⁊ ⁊ tropi inuẽtores extitisse Tñ vt ꝺt idẽ venerabil̃ Beda. sctã scriptura ceter⁊ oĩb⁹ nõ solũ autoritate (qꝛ diuina est) vel vtilitate (ducit em̃ ad vitã) sꝫ ⁊ antiq̃tate ⁊ ipa p̃eminet positõe dicẽdi.

Prosunt que sunt suprema locanda prolepsis
Cerno ducentos. hinc natos. hincq̃ nepotes.

¶ Hic ponit p̃mã schemat⁊ lexeos spẽm dicẽs. Prolepsis p̃sumit ea q̃ sunt vltĩe ordinãda. nã ꝺr a nr̃is p̃acceptio a pro qꝺ ẽ añ ⁊ lyphis acceptio Et ẽ figura teste Seruio sup̃ q̃rto georgicoꝝ ex p̃sona poete q̃ tũc q̃q̃ fit cũ aliq̃d p̃accipit ad q̃litatẽ q̃ subsequet̃. vt Virgi. Cũ dixisset pancheã tellurẽ fleuisse Euridicẽ vxorẽ orphei Dixit pancheia thesi mauortia tell⁹. quã scꝫ longa postea q̃ꝫ fuit orpheus ille tenuit Quare ꝺt Donat⁹ in suo barbarismo Prolepsis ẽ p̃sumptio reꝝ ordine secutaꝝ Virgili⁹ Interea reges ingenti mole latinos Debuit em̃ sic dicere Interea reges ingẽti mole Et statim addere qꝺ sequit̃ procedũt castris. tandem dixisset latinos ⁊c̃. Sed facta est pro ornamẽto p̃sumptio rei Et q̃ sequit̃ debuere reges interpositi sunt in septẽ versib⁹ Virgilij Et postea additũ ẽ procedũt castris. Itaq̃ venerabilis Beda ꝺt. Prolepsis est p̃occupatio siue p̃sumptio qñ ea q̃ seq̃ debent anteponunt̃. vt in psalmo Fundamenta ei⁹ in montib⁹ scĩs diligit dñs portas syon. Anteposuit ei⁹ ⁊ postea dñs Et alibi. diuiserunt sibi vestimenta mea ⁊ sup̃ vestez miserunt sortẽ Et Ezechielis nihil anteponẽs ita incipit. Et factũ est in tricesimo anno sermonẽ ꝯiunctõis posuit p̃ponens ¶ Itẽ sciendũ: duplex est prolepsis. vt ꝯstructõis ⁊ loquutõis De prolepsi ꝯstructõis dictũ est in scꝺa p̃te de regimine ntĩ Quare hic solũ fit mensio de prolepsi locutõis.

Prolepsis p̃acceptio.

Zeuma fit in verbo si plurima clauseris vno
Hinnus christi tibi. tibi laus. tibi gloria detur

¶ Hic definit scꝺam spẽm dicens. Zeugma est. si vno verbo vel parte orõnis plurima ꝯcluseris. vt Gloria laus honor virtus sit christo Quare ꝺt Donatus Zeugma est vnius verbi ꝯiunctio diuersis clausulis apte coniuncta Virgilius Tronigena interpres diuum qui numina phebi. Qui tripodas clarij laurum qui sidera sentis. Item dicit venerabilis Beda Zeugma dicitur figura quando multa precedentia aut vno verbo aut vna sententia cõiunguntur vel cõcluduntur. verbo vt ait apostolus. om̃is amaritudo ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊ clamor ⁊ blasphemia tollatur a vobis Sententia quoq̃ vt psalmista Qui ingreditur sine macula ⁊ qui operatur iusticiam ⁊ qui loquitur veritatem in corde suo ⁊c̃. Concludendo dicit Qui facit hec non cõmouebitur in eternum

Zeugma iugatio.

¶ Itē duplex ē zeugma. vt ꝯstructōis de q̄ in regimīe ntī Et locutōis de q̄ pñs text⁹ Et vtrūq; ē triplex. vt ꝓtozeugma. ⁊ ē qñ vnū ꝟbū ꝓponit ad multas snias. vt vicit pudorē libido. timorē audacia. rōem amēstia Virgi. Sūt nobis mitia poma. castanee molles ⁊ pressi copia lactis Mesozeugma qñ ꝟbū ponit in medio ad diuersas snias Vir. Tronigena interpres diuū q̄ numina phebi Qui tripodas clarij lauros q̄ sidera sentis Et volucrū linguas ⁊ ꝓpatis oīa penne. Nisterozeugma. qñ ꝟbū ponit in fine ꝓcedētes multe snie Terenti⁹ Hoc tpe obsequm amicos. veritas odiū parit Diuitie īuidiā virt⁹ gl̄iam parāt Xeugma ab oratoribꝫ dr̄ adiūctio Et ē quū dictio vna multos casus gubernās aut illis ꝓfert aut postponit Ex^m ꝑmi. vidi petrū ⁊ ioannē Ex^m scdi. petrū et ioannē dilexi.

Clausas dissimiles ligat vna voce sylepsis
In te christe salus in te sunt premia nostra.

Sylepsis
comprehensio

¶ Hic definit terciā spēm dicēs. Sylepsis ligat ⁊ ꝯglutinat vna voce dissil'es clausulas. vt In te xp̄e sal⁹ in te sunt ꝑmia nostra Quare dr̄ donat⁹ Sylepsis ē dissiliū clausulaꝝ ꝑ vnū ꝟbū ꝯglutinata ꝯceptio Vir. Hic illi⁹ arma. h̄ cirr⁹ fuit. h̄ regnū dea gētilibꝫ eē Idē Iā pater Eneas ⁊ iā troiana iuuēt⁹ Cōueniūt Venerabil' āt Beda eā sic definit Sylepsis ē. cū discrepātes casus in vnā ꝓcatōez ꝯgregam⁹. vt Attēdite ꝓpl'i me⁹ legē meā inclinate aurē vrām in ꝟba oris mei Itē ad faciendā vindictā in natōibꝫ ⁊ increpatōes in popul'. Et dr̄ a syn qd̄ ē con ⁊ lyphis. i. acceptio. i. ꝯceptio Est itaq; syllepsis nihil aliud q̄ ꝯceptio Est ⁊ duplex vt ꝯstructōis q̄ ē spēs alleothece q̄ fit q̄ttuor modis. vt ꝑ gn̄a. casus. ꝑsonas ⁊ nūeros de q̄ ꝑus Alia ē figura locutōis Et hec ē ornat⁹ q̄dā grāmatici ꝑmonis de q̄ pñs text⁹ Quare a rhetoricis dr̄ ꝯiūctio. h̄ ē qñ due orōes ꝯiungunt ꝑ vnū ꝟbū. vt ioannē ⁊ petrū video. Itē hec figura fit multis modis. vt ꝑtz in textu sequēti

Cū collectiuo iunctum plurale sylepsim
Assignant alique. plebs ista parant equitare
Sed magis est ꝓpria constructio plebs parat ire
Est sylepsis vbi pro multis ponitur vnus
Vt cū dicis adest rex multo milite cinctus

Modi sylepsis

¶ Hic ponit spēs siue modos sylepsis. Dicit em̄ Donat⁹. h̄ etiā scema ita late ꝑz vt fieri solet nō solū ꝑ ꝑtesorōis. sz etiā ꝑ accñtia ꝑtibꝫ orōnis. Fit itaq; ꝑ° qñ noī collectio aut distributio adiūgit ꝟbū pl'e Vir. Pars in frusta secāt verubꝫ tremētia figūt. Itē Pars gladios strigūt. Terē. vterq; exēpla in te cadēt Et qr̄ hec locutio ē pulcra apd̄ poetas ꝑuilegio nois collectiui ⁊ distributiui. nō ꝟo apd̄ oratores. q̄re dr̄ in textu Sz magis ē ꝓpria ⁊c̄. Scdo fit sylepsis. qñ nūer⁹ singular' ponit ꝓ pl'i ⁊ ediuerso Vir. ij. Eneidos Viꝝ armato milite cōplent. i. milite dixit ꝓ militibꝫ Idem in. viij. Vos calliope ꝓcor aspirate canēti. nā rectū fuisset vos o muse ⁊ tu calliope Tercio fit sylepsis extra textū fm venerabilē Bedā qñ vn⁹ sensus ponit ꝓ mult' ⁊ ediuerso. vt in Exodi Misit i eos muscā

caninā ⁊ comedit eos rana ⁊ disperdit eos. qr non vnā muscā ⁊ ranā ad exterminādos egyptios sz innūeras misit. Itē p vno multi astiterūt reges terre ⁊ pncipes pueneruṅt in vnū aduersus xpm et⁹ ⁊c. Reges eñ p herode ⁊ pncipes pro pilato apli intellexerūt in actib⁹ aplōr. Itē in euāgelio. latrones q̄ crucifixi erāt cū eo improperabāt ei. Vbi pro vno vicx ꝗ inducitur blasphemasse.

Reddit hibozeusis persone plurima verba
Ani nos inundet. nos ornet gratia christi

¶ Hic describit q̄rtā spēm schematz dicēs Hypozeusis reddit ⁊ adiūgit vni psone plurima ꝓba. vt Nos mūdet nos ornet grā xpi Quare ōt Donat⁹. hypozeusis ē figura zeugmati ꝓtraria. vbi diuersa ꝓba singul' clausulis subiūgunt. vt Regē adit ⁊ regi memorat nomēq̄ genusq̄ Cui alludit venerabil' Beda. ait eñ Hypozeusis ē figura vbi singula ꝓba vl' sñie singul' q̄busq̄ clausulis subiungunt. ꝓba. vt in psalmo. Virtutē terribiliū tuoꝝ dicāt ⁊ magnitudinē tuā narrabūt memoriā abūdātie suauitatis sue eructabūt ⁊ iusticia tua exultabūt Et apl's ad Corintheos Siue ꝓphecie euacuabunt siue scia destruet siue lingue cessabūt Ex⁹ de sniā Si exurgat aduersuz me pliū in hoc ego sperabo Si ꝓsistant aduersum me castra nō timebit cor meū Itē Donat⁹ ⁊ Beda sunt ꝓtrarij positioni Alexādri. qr Alexāder hyposeusim ē voluit q̄ plurima ꝓba vni addunt supposito. vt nos mūdet nos ornet grā xpi. Alij ꝓo q̄ diuersis clausulis siue sentētijs addit aliō ꝓbū Et ōr ab hypo q̄ ē sub ⁊ zeusis ꝓiūctio Itē vocat hec figura ornat⁹ apō oratores Cōduplicatio q̄ ē quū ꝓbū vnū vl' pla āplificādi boni mali ve cā repetant' ꝗ pacto Qui stz q̄ federa sepe ruperūt' Carthaginēses. q̄ stz q̄ crudele bellū gessere: Cartha.

hypozeusis subiugatio.

Fiet anadiplosis verbi geminatio. quando
Principium clause fit idem cum fine prioris

¶ Hic describit q̄ntā spēm schematz dicēs Anadiplosis ē vni⁹ ⁊ eiusdē ꝓbi cognoiatio cū ab ea orōe q̄ sensus supior terminat. inferior incipit ac deinceps q̄si p grad⁹ idē dicēdi ordo seruet. Virgilius. Torua leena lupum sequitur. lupus ipse capellam. Florentem cytisum sequitur lasciua capella. Quare ōt Donat⁹ Anadiplosis est ꝓgeminatio dcōis ex vltimo loco pcedētis ꝓsus ⁊ pncipio sequētis. Vir. Sequit' pulcerrim⁹ astur Astur equo sedēs Idē in damone Certēt ⁊ ignis vlule sit tityrus orpheus Orpheus in siluis inter delphinas arion Quib⁹ ꝓcordat vene rabil' Beda cū inquit Anadiplosis ē ꝓgeminatio dictōis ex vltima pte ꝓsus pcedētis ⁊ in pma sequētis. vt in psalmo. Stātes erāt pedes nr̄i in atriis tuis hierusalē hierusalez q̄ edificat' vt ciuitas Item iereniias. me dereliq̄runt fontes aque viue Et foderūt sibi cisternas. Cisternas dissipatas q̄ cōminuere nō valēt Et ōr ab ana q̄ ē plerū in cōpōne ōtre ⁊ diplosis. i. duplicatio q̄si reduplicatio Quare in rhetorica ē color dictus tardatio Et ē cū ꝓbū ꝓus dictū antecēs ꝓcedat repetit. vt Studiū parit sciam. scia gloriā. gloria inuidiā Itē Affricano industria ꝓtutē. virtus gloriā. glia emulos cōparuit. Itē q̄ reliq̄ spes manet libertatz. Si

Anadiplosis reduplicatio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

illis qõ libet licet. ⁊ qõ lz pñt. ⁊ qõ pñt audẽt. ⁊ qõ audẽt faciũt. ⁊ qõ faciũt nobis molestũ nõ est. vel etiã hec figura ꝯ ꝛduplicatio colꝯ vt nũc etiã audes venire in hoꝫ ꝛspectũ proditoꝫ patrie proditoꝫ inq̃ patrie Et hec ꝓbi reintegratio vehementer ꝛmouet quare perpulchra.

Clausis principium anaphora pluribus vnum
Christus nundauit. christus nos purificauit.

Anaphora relatio.

¶ Nic definit sextã spẽm scemat⁊ dicẽs Anaphora ẽ figura dãs pluribus clausul' vnũ ꝓncipiũ vt xp̃s mũdauit. xp̃s nos purificauit Virg⁊. nos te dardania incensa tuaq̃ arma secuti Nos tumidũ sub te permissi classib⁹ equoꝫ Sz donat⁹ Anaphora inq̃t ẽ relatio eiusdẽ ꝓbi ĩ ꝓncipio pluriꝫ ꝓboꝫ. vt nate mee vires mea magna potẽtia solus nate patris summi q̃ tela cyphonia tẽnis. q̃re venerabilis Beda ꝯ Anaphora ẽ relatio cũ eadẽ dcõ bis vl' sepi⁹ supra ꝓncipia ꝓsuũ sepe repetit' vt dñs illuminatio mea ⁊ sal⁹ mea quẽ timebo. dñs ꝓtectoꝫ vite mee in q̃ sperabo. Et ꝯ ab ana qõ ẽ re ⁊ phora latio q̃si relatio. q̃re in rethoric⁊ vocat' repetitio. ⁊ ẽ qñ pluriũ ꝓncipijs oꝛõnũ ꝛtiguaꝫ eadẽ dcõ crebro iterat' Virg. ꝓ Eneidos. mihi iussa capessere fas ẽ Tu mihi qõcũq̃ h̃ regni. tu sceptra iouẽq̃ ꝛcilias tu das epulis accũbere diuũ. Itẽ Scipio numas sustulit carthaginẽ destruxit Scipio pacẽ pepigit. scipio ciuitatẽ destruxit.

Principio finem facit epanalepsis eundem
Nobis grata prius non sunt modo congrua nobis

Epanalepsis replicatio

¶ Nic septiam spẽm scemat⁊ explicat dicẽs Epanalepsis ẽ qñ ꝓncipiũ clausule ẽ idẽ eũ fine Vir. Multa sup ꝓamo rogitãs sup hectore mlta. q̃re ꝯ donat⁹ Epanalepsis ẽ ꝓbi ĩ ꝓncipio ꝓsus positi in eiusdẽ fine repetitio Vir. Añ etiã sceptrũ dicrei reg⁊ ⁊ añ Juuenal' Crescit amoꝫ nũmi quãtũ ipa pecunia crescit Item ꝯ Epanalepsis ab epi ⁊ ana. i. re ⁊ itez ⁊ anphis. i. acceptio q̃si replicatio vl' repetitio. q̃re in rhetoric⁊ ꝯ ꝓplexio. et ẽ cũ in eisdẽ oꝛõib⁹ sepe locat⁊ vna dcõ sepe in ꝓncipio repetit' ⁊ eadẽ in fine sepe nũero iterat' vt ꝛmot⁹ nõ es cũ tibi mat' pedes ãplexaret' nõ es (cõmotus.

Unius ẽ epizeuxis geminatio ꝓbi
Significãtis idẽ. me me perit vltio digna

Epizeuxis vel Epimone. cõbinatio Insistentia.

¶ Nic octauã ei⁹ spẽm describit dicẽs Epizeuxis ẽ eiusdẽ ꝓbi geminatio in eodẽ ꝓsu sine aliq̃ dilatõe Vir. me me absum q̃ feci in me ꝛuertere ferꝫ. o rutuli Idẽ Sic sic iuuat ire ꝑ vmbras Et idẽ dicũt donat⁹ ⁊ venerabil' Beda vt dñe dñs nr̃ q̃ admirabile ẽ nom tuũ ĩ vniuersa terra. ⁊ ꝯ ab epi ⁊ zeuxis. i. ꝓbinatõ. q̃re reducit' ad colorẽ ꝛduplicatõez Sz q̃ ad effectũ ad ꝛcitatõem siue dilationẽ Cõcitat eim is ornat⁹ oꝛõis hoiez ad maiorẽ affectũ aie boni aut mali Vir. o coꝛidõ coꝛidõq̃ te demẽs cepit

Voces pene pares. que sunt diuersa notantes
Dant paranomasiã. non curat vera sed era

Paranomasia agnominatio.

¶ Nic nonã ei⁹ spẽm describit dicẽs. Paranomasia est quũ voces fere similes diuersa ꝯcãt Itẽ abiere an obire te ꝛuenit. q̃re ꝯ donat⁹ Paranos

masia ē ꝗtiēscūcꝫ de noīe aliud efficit nou veluti denoiatio Terēti. Iam inceptio est nō amātiū sz amentiū. z ōr a Cicerone Agnoiatio z est qn̄ dcōes in voce pene sil'es diuersa fcāt vt tu nō q̄r; ꝓa sz era Agnoiatio p variā dcōis mutatōem fieri solet Aliqn̄ em̄ dcō vna lr̄az vnā aut plures min. hz q̄ꝫ altera. aliqn̄ ꝓo hz āpli. aliqn̄ dcō curta ꝓus. postea ꝓducit aut syllabe mutat accēt. aut lr̄a ꝛmutat. aut earūdē lr̄aꝫ series variat Aut dcō vna p casuum inflexionem ordinariam in fine ꝛmutatur.

Principiū simile voces iūcte retinentes
Dant paranomeon. vim vitat virgo virilem

¶ Nic definit decimā spēm scemat;. dī. Paranomeō fit qn̄ eisdē syllab plures dcōes inchoāt vt hvim vitat ꝓgo virilē. Itē casus cassandra ca rebat. Item machina multa minaꝫ minat maxia muris Quare ōr donat. Paranomeō est quū ab eisdē lr̄is sumāt diuersa ꝓba. vt o tite tute rate tibi tanta tyrānē tulisti. Et qz hec spēs paꝫ hz ornat. Assidua em̄ eiusdē lr̄e repetitio fastidiū parat nō hz colorē correspōdentē Tū nōnūq̄ꝫ cū decore fit apō ꝓgiliū vt Sale saxa sonabāt Idē Et lita de fluuio labat vngula lapsa p algas Imitat. em̄ homeꝫ q̄ hūcritū fuat p̄cipue in reiteratione haꝫ lr̄aꝫ. l. r l Rē em̄ gestā murmur ꝓbo. imitari videt q̄re venerabil' Beda ōr Paranomion est qn̄ eisdē lr̄is sepi. dcō inchoat vt dixim. vobis de domo dñi deus dñs z illuxit nobis Et ōr a para qō est ad z onomeon. i. sil'e q̄si assimilatio vel ꝛiunctio similium.

Paranomeon
adsimilatio.

Iunctura simili voces multe sociate
Dāt schesionomaton vmbone repellitur vmbo
Des pede repperitur ensisq̄ retunditur ense.

¶ Nūc vndeciam scemat; spēm declarat dicēs Schesionomaton dāt tibi multe voces sociate sil' iūctura vt Armipotens tritonia ꝓgo. q̄re ōr donat. Schesionomaton ē multitudo noīm ꝛiūctoꝫ quodā ābitu copulandi. vt martia manus peligna cohors festina viꝫ vis Venerabil' isuꝫ Beda ait Schesionomaton ē multitudo noīm ꝛiūctoꝫ diuerso sono vnā rem fcātiū. vt in Isaia Ve genti peccatrici ꝓplo graui iniq̄tate. semini ne quā filijs scelerat; Itē in psalmo Peccauim. cū p̄ribꝫ nr̄is iuste egim. iniq̄tatē fecim. Et ōr a scesis qō est multitudo z onomaton. i nomē q̄st multitudo noīm sil' positoꝫ. Item hec figura valet ad ꝓlongandū materiā in rhetorice q̄re silis ē infr̄atōi colori rhetorico qz ifr̄atio ē qn̄ snia semel dicta itez aut sepi. sub alijs ꝓbis tātūdē fcātibꝫ explicat vt patrē necasti. genitorē infecisti. parentē pemisti. Item ꝓ lin romanū radicit. euertisti Ciuitatē fundit. deiecisti. Itē patrē nefariez berasti parenti sceleratas manus intulisti z id generis infinita

Schesionomaton
multitudo noīm

Clausula totalis tibi format homoptoton vno
Casu contenta. tristes flentes lacrimantes

¶ Nic duodecimā describit ei. spēz dicēs q total' clausa siue ꝛstruc. vno z sil casu ꝛtēta format tibi homoptotōꝫ vt tristes flētes lacrimātes Enim. necꝫ currētē necꝫ noscit cūtē tollētēcꝫ man. laxūcꝫi mā mouētē Et hec

homoptoton
similes casuales.

figura p̄cipue fit in dictōibꝫ subiūctiuis. i. alijs dictōibꝫ īterpositꝫ. Vir. Rite secūdaret visus oēmq̄ leuarēt. Idē Illū ⁊ labentē teucri ⁊ risere natantē Itē Donatꝰ dt homoptoton ē quū ꝑ sil'es casus diuersa verba exeūt. vt apd Enniū Merētes flentes lachrimātes cōmiserātes Quare dt venerabil' Beda. homoptoton ē. quū in sil'es sonos exeūt dicta plurima. vt canite exultate ⁊ psallite Itē Ezechielis Qd si gemuerit hō filiū latronē effundentē sanguinē Et paulopost In monte cibos comedētem ⁊ vxorē ꝓximi polluentē. egenū ⁊ pauperē ꝯtristantē. rapientē rapinas. pignꝰ nō reddentē. ⁊ ad vsurā dantē ⁊ āpliꝰ accipientē Vel homoptoton ē cū diuersis casibꝫ variatio. vt apl's ad romanos Qm̄ ex ipo ⁊ ꝑ ipm ⁊ in ipo sunt oīa. ipi gl'ia in secula Et dr ab omos qd ē sil'r ⁊ ptosis casus q̄si diuersas dictōes in sil'es casus eximēs Quare dr a Cicerone in dignitatibꝫ sil'r cadēs Et ē color rhetoricꝰ cū in eadē ꝯstructōe ꝟboꝝ duo aut plura sunt ꝟba q̄ sil'r hisdē casibꝫ efferunt' hoc pacto huic oīs in pecunia spēs ē. a sapia ē animꝰ remotꝰ. diligētia compat diuitias. negligentia animū corrumpit.

Cum plures voces sub fine tenentur eodem
Homotheleuton erit. huic carmina ꝯsona subdis
Atq̄ leonina simul ⁊ caudaria iunges

Homoteleuton similit' desinens.

¶ Hic decimātercia spēm scematꝫ describit dicēs. Homoteleuton erit qn̄ plures voces vel dcōes tenent' sub vno ⁊ eodē fine vel terminatōe. vt abijt abcessit euasit erupit Et differt a superiori. qm̄ illa est solū noīm. hec aliaꝝ dictionū Itē dt Donatꝰ. homoteleuton ē cū sil'i mō dcōes plurime finiunt' vt malui eos reduci q̄ relinq̄. teneri q̄ deseri Quare dt venerabil' Beda. homoteleuton sil'is determinatio dr. i. q̄tiens media ⁊ extrema ꝟsus siue snie sil' sumunt'. vt Ecclesiastes dr. Heliꝰ est videre qd cupis q̄ desiderare qd nescis Et iteꝝ. Heliꝰ ē a sapiēti corripi q̄ stultoꝝ adulatōe decipi Et cōponit' ab omos qd ē sil'r ⁊ teleuton. i. finitū q̄si sil'r finitū Et dr a Cicerone. in dignitatibꝫ sil'r desinēs Et ē color rhetoricꝰ. cū dcōes nō casuales sil'i exitu depromunt'. vt ioānes ꝓbe vitā degit. qꝛ sp q̄dā bona legit. Itē Turpiter audes facere neq̄ter studes dicere. viuis inuidiose delinq̄s studiose loq̄ris odiose. ¶ Itē notandū q̄ his duabꝫ extremis figuris (q̄ ne bn̄ q̄dē absq̄ studio ⁊ meditatōne reperiri posse vident') ꝑ raro vtendū erit ne puerili ꝟboꝝ ꝯsonātia putemur delectari Quare hāc figurā Virgiliꝰ vitās in bucolicꝫ dixit Dic mihi dameta cuiū pecꝰ. ⁊ nō cuiꝰ pecꝰ. vt testis ē Seruiꝰ. Itē he ꝯiūcture fiunt in carminibꝫ leoninis ⁊ caudatis. q̄ q̄dē carmina rara apud bonos poetas Cōsonātia em̄ dictionū parū ornatꝰ in carmine generat. vt patuit in tercia ꝑte de vitijs cauēdis Sꝫ qꝛ nihil mali euitat' nisi cognitū. q̄re huic loco pauca reseruaui de his metris cauēdis. Vn̄ metrū dr leoninū ab inuētore. vt laberintꝰ Sūt inuētores de noīe dicta leonis Sūt etem̄ carmina leonina q̄ hn̄t ꝯsonantiā in medio ⁊ in fine Ouidiꝰ Nata ꝓcul libicis aberat diuisa sub horis Nec poterat fati certior eē mei. Itē Oīa mēbra mea bn̄dicat ꝟgo maria. Item metꝝ caudatū ē. qn̄ duo ꝟsus se

nō

mutuo sequētes hn̄t ꝯsonā ī fine Ouidi⁹ Quāte deducte subcidūt eq̄ra
valles Jāiā tacturos tartara summa putes Jdē Nec lignis flāma nec
reb⁹ cor sociat ꝑ cupidū poterit in rōe pari Jtē metꝝ leoninū ⁊ caudatuꝫ
qn̄ duo vl' plura hn̄t eandē ꝯsonātiā in medio ⁊ ī fine. vt Cū fex cū lim⁹
cū res vilissima sim⁹ Vn̄ supbim⁹ ad terrā qn̄ redim⁹ Itey Me piget
h̄ eē cū sit potare necesse Vinū de messe qd̄ nos ꝯsueuim⁹ eē. Ouidius
Dijq̄ relinquēdi q̄s vrbs hꝫ alta q̄rini. Este salutati tp̄s in om̄e mihi.
Jtē metꝝ vētrinū ⁊ caudatū qn̄ duo vl' plura metra hn̄t vnā ꝯsonautiā
in medio ⁊ aliā in fine. vt Crimib⁹ morsos toto conamīe vites A vicijs
ꝟsos cadis amore cites Sꝫ qꝛ ī metris paꝝ ornat⁹ hn̄t te ab his abstīe

Per varios casus distincta. poliptoton implet
Clausula. littoribus contraria littora fluctus
Fluctib⁹ esse precor populis populos inimicos

Poliptoton. varij casus.

Iā. xiiij. describit schematꝫ spēꝫ dicēs. ꝙ clausula distincta ꝑ varios ca-
sus īplet tibi poliptoton. i. qn̄ diuersis casib⁹ snīa variat. vt Persi⁹. Ex
nihilo nihil in nihilū nil posse reuerti Jgit' d̄t donat⁹ Poliptoton ē mul-
titudo casuū varietate distincta. vt Littora littorib⁹ ꝯ̄ria fluctib⁹ vndas
Jmp̄cor arma armis pugnēt ipsiq̄ nepotes Jdē Virg. Heret pedi pes
dēsusq̄ viro vir. Beda venerabil' sic d̄t Poliptoton ē cū diuersis casib⁹
variat' orō. vt apd̄ apl'm Om̄ ex ip̄o ⁊ ꝑ ip̄m ⁊ ī ip̄o oīa. ip̄i gl'ia in secula
secl'oꝝ Et deriuat' a polij qd̄ ē multiplex ⁊ plosis casus q̄si mltiplicitas
casuū. q̄re in rhetoricis d̄r traductio. q̄ est color cū dcō in diuersis casib⁹
aut ꝟcatꝫ sepe locat' Ex^m p̄mi. vt ego hō te rogo hoīeꝫ vt tu pauꝑ miserea-
rꝫ pauꝑi Ex^m scd̄i: vt ver⁹ ē amor q̄ abs te amor. ⁊ iucūdū ē amari si ni-
hil insit amari.

Longa tenens seriem constructio dicitur hyrmos
Principio celū at therras camposq̄ liquentes
Lucentemq̄ globum lune tytaniaq̄ astra
Spiritus intus alit est virgilius tibi testis

Hyrmos

Nic. xv. scematꝫ describit spēm dicēs Hyrmos ē series orōis vel ꝯstru-
ctio tenorē suū in mltos ꝟsus ꝓtēdēs. vt Vir. p̄° Enei. Est in secessu lō-
go loc⁹ īsula portū Efficit. ⁊ reliq̄. vbi fit tract⁹ vsq̄ ad id horrētiq̄ atꝝ
nem⁹ īminet vmbra. q̄re d̄t donat⁹. Hirmos ē series orōis tenorē suū vs-
q̄ ad vltimū seruās. vt Vir. vi. Enei. Principio celū ac terras cāposq̄
liquētes Lucētēq̄ globū lune. titaniaq̄ astra Spūs int⁹ alit. vn̄ teste
Donato hyrmos lōgissimū ē hyꝑbatū Et venerabil' Beda idē d̄t. hyr-
mos i. ꝯuenētia. d̄r series orōis tenorē suū vsq̄ ad vltimū ꝟuans nulla
videlicꝫ alia vl' cā vl' ꝑsona mutata. vt in psalmo. De⁹ in noīe tuo saluū
me fac ⁊ in ꝟtute tua libera me ⁊c. vsq̄ ad h̄ nō ꝓposuerūt eū an̄ ꝯspectū
suū Erat em̄ ꝓpheta vt auxilio dn̄i salutarꝫ ad hostiū insequutū ne libe-
raret Et d̄r hyrmos q̄si sirmos qd̄ ē tractus

Diuersas voces coniunctio plurima iungit
Si polisintheton est materq̄ paterq̄ neposq̄

Polysyntheton multiplex cõiunctio.

¶ Nic decimãsextã spẽm eiꝰ describit dicẽs Polysyntheton ẽ figura q̃ locutio multꝫ ꝯcatenat ꝓiũctionib⁹ Vir.iiij.geor. Tectusq̃ lareq̃q arma q̃q Amycleũ canẽ crassamq̃q pharetrã.q̃re ꝯ donatꝰ Polysyntheton est multꝫ nexa ꝓiũctõib⁹ dictio.vt Athamasq̃q thoasq̃q pelidesq̃q neoptolomeusq̃q Et cõponit a poly qõ multiplicitatez ĩdicat z syntheton ꝯpoenꝰ q̃si multiplex cõpositio Et ꝯ in rhetoricis mẽbrũ.qõ ẽ orõ carthegorica q̃ ꝓs ẽ hypotetice ꝓpõis copulatiue vel disiũctiue Exꝰ vt mane z surre xi z iuui ad eccliaz z horas meas psolui Et q̃ꝫ uis orõ mẽbrata duob⁹ possit ex mẽbris ꝓstitui.nõnũq̃ tñ ex trib⁹ vel q̃tuor vl q̃nq̃q aut sex aut ad summũ ex septẽ totꝰ orõis ꝓsumat.z inter mẽbrũ q̃tlibet q̃dã ẽ pausa facienda.vetusti tñ existimabãt in decẽti mẽbrorꝫ ꝯpõne maximã dicendi cõsistere venustatem.

Dyalyton dissolutũ.

Cum sine iunctura varie voces sociantur
Dialyton facient.rex miles plebs negat illud

¶ Nic decimãseptimã z vltimã scematꝫ spẽz describit dicẽs Dyalyton ẽ figura cũ sine ꝓiũctõib⁹ pũctatim ꝓiũctõnes ꝓferunt. vt Ite ferte citi ferrũ.date vela ĩpellite remos Silꝛ iusticia prudẽtia fortitudie me superasti Et ẽ eadẽ figura cũ asyntheton. vt venimꝰ vidimꝰ placuit. q̃re ꝯ donatꝰ Dyalyton siue asyntheton est figura supiori ꝯraria carens ꝓiũctionib⁹.vt ite citi ferte flãmas zc. Et ꝯ a nñis dissolutũ a ꝓbo dialio qõ ẽ dissoluo Et in rhetoricꝫ colꝯ ẽ dictꝰ articulus.z est cũ dcões multe vl multa cesa absq̃q vllꝰ inꝑpositõe ꝓiũctõis efferũt.Iꝫ loco ꝓiũctõnis post quãlibet pausabit dcõem.vt Grãmaticã.logicã.rhetoricã didicisti. sil in grãmatice ꝯgruitate.in dialectice argumentatõnis acumine.oratorij splendore sermonis exstit egregie eruditus Item Cesum est oraciũcula q̃dã ĩpfecta Item hec figura noiat dyalyton Asyntheton micrologia vl brachiologia. Item dictꝫ figurꝫ addũtur ab alijs hee figure Clymax vel gradatio Dyasirmos Ithesis Emphasis Prosopopeia Antiphora Aposiopesis Eudiadis Hipaloge q̃ꝫ descriptiões patebũt de figuris cõib⁹ Sz Clymax vel gradatio ꝯphendit sub anadiplosi.vt Totua leena lupũ secꝫ lupus ipe capellaz Schesis ꝯ a nobis habitudo vt noim q̃z cũ multitudo ĩconiũctorꝫ noim q̃dã ãbitu copulat vt nubila nix grã docq̃q ꝓcelle fulmina venti.z differt a dyalitõ siue asyntheto.qz hec fit in dcõib⁹.illa ꝓ in orõe diuersa ꝓiũctionib⁹ carẽte vt ferte cito flãmas date tela impellite remos. Diasirmos dici ꝑ distractio nã a qõ est distraho deducit vñ z figura ponit qñ vna dictõ ad ꝑcata diuersa distrahit Vir.in Bucolicꝫ Inter strepere anser olores hoc est malꝰ poeta ĩter bonos ob qõ eã etiã rũc figurã esse dicũt qñ q̃s magna ꝓbis ꝓminuit z minima extollit.vt q̃ꝫ emulati exoptat negligentiã portꝰ q̃ꝫ istorꝫ obscurã diligentiã. ¶ Sequunt ꝓtutes scematis siue figure

Addũntur

Clymax.scala.

Schesis.habitus.

Diasirmos.dystractio

¶ Item ꝓtutes stꝫ ornamenta q̃dã cũ pedestris tũ eq̃stris orõis snias ornatiua Et stꝫ gnalit due vt ꝓprietas z ornatꝰ Prope tas regula ꝓmonis ꝓm dcõm sniaꝫq̃ naturã obseruãda Et diuidit in tres ꝑtes .vt analogiã.syntonomiã z tasim. Analogia vel ꝓportio est regula ꝓmonis q̃ re

Analogia ꝓportio.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

cte scripture rō seruat̄ vt sciamus scribsi poti⁹ ꝑ b q̄ꝫ p scribendū esse cuꝫ exordiū ꝟbi qd̄ est scribo b retineat Syntonomia vel breuitas est quū rei magne sensus sufficiūt ad dignitatē q̄uis breui enūciet̄ snīa. Virgi. Nascet̄ pulchra troian⁹ origine cesar⁹ Imperiū oceano famā q̄ terminet astris Iulius a magno demissum no^n iulo. Hic em̄ troiana dignitas ⁊ cesaris pricipatus ⁊ rhomano imperio possessio ꝓmittit̄ orbis. Tasis seu ꝓsodia est tenor q̄ inflexibilis vocis seruādus. nā q̄dam acuto tenore pleraq̄ graui. alia circūflexo denūciāt̄ vt patuit in capitulo de accētib⁹. Item ornatus est snīa artificiose ꝯposita ad rhomane lingue illustrationem auribꝫ dulciter accōmodata. cui⁹ q̄tuor st̄ ꝑtes. vt synthesis. cyriologia. tropus. ⁊ phrasis. Synthesis est ꝟboꝝ ꝯpositio q̄ nō dissonātē nec absonaꝫ strucrurā orōis reddit Ciryologia ē culta ⁊ sana orō siue lenocinio structurā exornāt vt rhomanos reꝝ dn̄os gentēq̄ rogatā. hic em̄ ipa ꝟitas snīam exornauit. Trop⁹ est ſmo a pricipali ⁊ naturali ſcatōe trāslatus ad aliquā silitudinē exornāde orōis gr̄a Cui⁹ tredecim st̄ species vt patuit. Phrasis est ſmo eloq̄ns toti⁹ snīe ſcatōem ostendens. Cuius. xlij sunt species

Syntonomia breuitas sentētie.

Thasis. τάσις. extēsio

Synthesis. cōpositio

Cyrologia ꝓpa locutio

Tropꝰ quid? modꝰ figura.

Phrasis quid? loqutio.

¶ De speciebꝫ Tropi.

Ulta tropi species metaphora metonomia
Anthonomosia cathacresis vel metalepsis
Onomatopeia vel ephiteton ac homozeusis
Synecdoche vel periphrasis simul ⁊ allegoria
Addis hyꝑbaton his ⁊ hiꝑbole sit sociata

¶ Postq̄ determinauit de figur⁹ excusantibꝫ barbarismū ⁊ solecismū Nūc ꝟo de figur⁹ vitia ānexa excusantibꝫ nō min⁹ determinat. hoc ē de spēbꝫ ꝟtut⁹ Et diuidit̄ in duas ꝑtes qꝛ duplex est ꝟt⁹ vt patuit in figura In ꝑma describit spēs tropi. in altera spēs psrasis. vñ Trop⁹ p̄t dici modus. figura vel cōuersio. ⁊ vt definit Quintilianus li. viij. de institutiōe oratoria Est ꝟbi vel sermonis a ꝓpria ſcatōe ad aliā cū ꝟtute mutatio. Quare d̄t donat⁹ Tropus est dcō trāslata a ꝓpria ſcatōe ad nō propriā silitudinem ornat⁹ nccitatisve cā. c⁹ tredecim st̄ spēs vt pꝫ ī textu ¶ Item Nota circa tropū explicabilis est pugna int̄ grāmaticos ⁊ philosophos Que sint gn̄a. q̄ spēs. q̄ nūerus. q̄s cui subijciat̄. tñ hoc te nō p̄tereat Quosdā tropos gr̄a ſcatōis/quosdā decor⁹ cā assumi. ⁊ esse alios in ꝟbis ꝓprijs. alios in trāslatis. ꝟtiq̄ formas. nō ꝟboꝝ modo sꝫ sensuū et compositionis.

Cum res est alijs similis pro noīe nomen
Ponitur. vt cū sit homo simplex dicitur agnus
Debet methaphora dici translatio talis

¶ Hic describit Alexād̄ ꝑmā spēm tropi dicēs Methaphora est dcōis vel orōis ad aliā ſcatōeꝫ trāslatio ꝓpt̄ silitudinem vtrisq̄ ꝯgruā decor⁹ aut nccitat⁹ aut emphaseos cā vt xp̄s d̄r agn⁹ ꝓpt̄ silitudinē agni ī simplicitate cū xp̄o. Quare d̄t Quītilian⁹ li. viij. de īstitutōe oratoria Me-

Metaphora translatio.

thaphora fit cū no^n vel ꝟbū ex eo loco. in q̄ ꝓpriū est trāsferr̄ in eū in quo aut ꝓpriū deest. aut decenti⁹ vbi nihil hoꝝ p̄stabit. qd̄ trāsferr̄ ipropium erit. Item scd̄m donatū in suo barbarismo methaphora fit q̄tuor modꝫ p̄mo qñ fit trāslatio ab aīali ad aīale Virg. Tiphyn aurigā celeres fecere carine Ab agitore em̄ ad gubernatorē fit trāsit⁹ Scd̄o ab inaīali ad ī aīale Vir. Pelagus tenuere rates ꝓ nauibꝫ rates dixit cū rates significent ligna ligata vectaq̄ ꝑ pelagus ad modū nauiū Tertio ab aīali ad inaīale Vir. At ꝓcul excelso mirat⁹ ꝟtice montꝫ ꝓ cacumīe ꝟtice dixit Idez Sedet insci⁹ alto Accipiens sonitū saxi de ꝟtice pastor. i. de cacumine. Quarto ab inaīali ad aīale Vir. Si tm̄ pectore robur Concipis nā robur aīam nō hz Idē Ferro an fato metus argiuū occidit ¶ Itez his q̄tuor modis ab aliis addūt adhuc duo Primus Methaphora fit etiā ab eo qd̄ p̄cedit ad id qd̄ seq̄tur Virgi. Spē vultu simulat gerit alto a corde dolorem s^e ꝑ leticiā q̄ ꝓuenit ex spe Alter est qñ fit ab eo qd̄ seq̄tur ad id qd̄ p̄cedit vt meriteq̄ expectent p̄mia palme ꝓ ꝟture ponit ex qua palma ꝓcedit. Item notandū q̄ ex his teste Quintiliano orit mira sublimitas q̄ audacie ꝓxīa periculo trāslatōnis attollit. cū rebꝫ sensu carentibꝫ actū quemdā damus ⁊ aīos Qualis est id ꝟgilij in octauo. pōtem indignatus araxes Et illa Ciceronis pro ligario Quid em̄ tu⁹ ille Tubero districtus in acie pharsalica gladius agebat. cuius latus. ille mucro portabat Qui sensus erat armoꝝ tuoꝝ. Item sepius hec sublimitas duplicat vt apud Virgiliū in septīo Ferrūq̄ armare veneno. nā et venenū armare. ⁊ ferrū armari translatio est. Item Methaphora d̄r a Cicerone ⁊ Quintiliano Trāslatio q̄r translatio est color in rhetoricis cū res vna alteri est silis ⁊ nomē vni⁹ rei ad aliā transferr̄. vt iste hz manus niueas. i. albas Et rosea labra. i. rubea. dentesq̄ eburneos. i. albos. lactea seu mellica ꝟba profert. i. dulcia.

Fit cathachrisis. vbi sub noīe res alieno
Signatur. sic pisce carens piscina vocatur

Cathachresis
Κατάχρησις
abusio.

¶ Nic scd̄az sp̄em tropi describit dicens Cathachresis est figura cū vsurpat aliud no^n qñ ꝓpriū deest vt patricida ille d̄r q̄ p̄rem occidit. Vir. Georgicoꝝ. faciēq̄ simillima lauro. dixit d̄ arbore cū soli hoī facies cōueniat. Piscina etiā ꝑ hāc figurā d̄r q̄ pisces nō hz. vñ oportune ait Quītilian⁹ multa stꝫ grece ⁊ latīe nō denoīata nā ⁊ q̄ iaculū emittit iaculari d̄r. q̄ pilā aut sudem appellatōe p̄uati sibi assignata caret Et vt lapidare q̄d sit maīfestū est ita glebaꝝ testarūq̄ iactus nō hz no^n vñ abusio (q̄ d̄r grece Cathachresis a kata qd̄ est aliqñ d̄t ꝯtra ⁊ chresis vsus q̄si ꝯ vsuꝫ necāria est) Et sic ad hanc Quītilianā Formulā nō alit nauē velociter eūtem. ⁊ auē velocit volātem currere dicim⁹. q̄ iaculari sudē. q̄re inepte ꝛ^m Joānez tortelīū noni⁹ d̄r īepte exposuisse ꝟgiliū qñ ait Cursusq̄ ꝑ auras dirigite in lucū. i. volat⁹. nā tot ꝑcata eidem dat noī nonius. vt si ad illum modum exponere velimus infinita pene exempla erunt. Vnde nō est credendū auctores vni dictioni tot significata. ⁊ quidez per se quemq̄ noua dicere voluisse tanq̄ linguam ipsam confundere cuperent.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quare dt donatus Catachrisis est vsurpatio noīs alieni vt p̄icidā dicim⁹ etiā eū q̄ frēm occidit. aut piscinā q̄ pisces nō hz. hec em̄ nisi extrinsecus sumerēt vocabulū nō haberēt. q̄re hec figura in rethoric⁹ dr abusio. Et ē cū dcōes aliq̄ valde finitimā hn̄t fcatōem ⁊ vna ꝓ alia collocat̄ vt ille ē pauc⁹ hō. i. ꝑu⁹. silr sermonē magnū multūq̄ effecit. i. longum.

Pro preeunte sequens positū faciet metalepsim
Ut cum significas annos dic ꝑ tot aristas

¶ Nic t̄ciā spēm tropi describit. dicens metalepsis ē figura cū aliq̄ dcō aliud a sua ꝓpria fcatōe ex his q̄ p̄cesserūt denotat Uir. in Tityro Post aliq̄t mea regna vidēs mirabor aristas hoc est segetes ⁊ sic estates ⁊ ob id ānos denotat Itē ꝓceps ꝓfunde dr hoc mō. q̄re dt donat⁹ Metalepsis ē dcō gradatim ꝑgens ad id qd ostendit vt spelūcis abdidit atr⁹ .i. nigris. ⁊ dr metalepsis a meta. i. trans ~~.i. philis acceptio~~ q̄si trāsuariatio q̄re Quitili⁹ teste li. iij. de istitutōe oratoria dr varie trāsla⁹ siue trāssūp⁹

Metalepsis transsumptio

lepsis. i. raptio

Plures esse modos reperimus metonomie
Cū pro contento. quod ꝯtinet. aut viceuersa
Ponitur. aut factor pro facto vel retrouerte.

¶ Nic q̄rtā ei⁹ spēm describit. dicēs Metonomia fit sex modis. vn̄ est figura qn̄ dcō ab vna ꝓpria fcatōe ad aliā ꝓpriā trāsserr̄. Prio qn̄ ꝯtinēs ꝑ ꝯtēto poit̄ Uir. Jā pateras libate ioui Idē Spumātē hausit pateraz .i. vinū Aut ecōtra ꝯtentū ꝑ ꝯtinente Uir. Creteras magnos statuūt ⁊ vina coronāt Scdo qn̄ res inuenta ꝑ inentore vt vinūq̄ p̄cat̄. i. bacchū Aut ecōtra iuentor ꝑ re inuēta vt bacchus ꝑ vino Ceres ꝑ pane Terētiꝰ in eunucho Sine cerere ⁊ baccho friget ven⁹. Tercio cū poit̄ cā pro effectu vt pigrū frig⁹ pallida mors qr frigus facit aliquez pigrū ⁊ mors pallidū ⁊ timor mestū Aut ecōtra cū pōit̄ effect⁹ ꝑ cā efficiēte Terētius Fac piculū. i. expientiā q̄ ex periculis grādis accipit̄. Item metonomia dr a Eicerōe denoiatio. ⁊ est color rhetoric⁹ cū res aliq̄ adinuicē referūt̄ ⁊ no⁹ vni⁹ ꝑ alia collocat̄ vt iuentor ꝑ iuentore ⁊ ecōtra Aut instrumentū ꝑ agēte p̄ncipali vt culter aliquē sauciauit. i. hō aliquē lesit cultro. aut cā ꝑ effectu vt luxuria ꝑ luxurioso. aurū ꝑ ānulo. ferꝝ ꝑ gladio ferreo vt iste ē ferroꝑempt⁹ ⁊c. vt patuit ¶ Itē nota h̄ color siue figura adeo ē celebris vsitatiōis vt nō mō rhetores ⁊ poete verūetiā vulgares in quotidiano sermone eo vtantur

Metonomia transnoiatio.

Antonomasia solet excellentia dici
Si ꝓprium taceas nomen ponens generale
Si dauid insinuas nomē dicendo propheta.

¶ Describit nūc q̄ntā tropi spēm. dicēs Antonomasia est provoc⁹ noīe positio vt dicim⁹ Aut ꝓpheta. i. dauid. ꝑ poetā itelligim⁹ Uirgiliū Greci homerū Saturnā ꝑ Iunone vt placz Seruio. q̄re dt donat⁹ Antonomasia ē fcatio vice noīs posita vt maia genit⁹ ꝑ mercurio Et scdm eundem fit trib⁹ modis Aut ab aīo vt magnanim⁹ anchisiades. i. eneas Aut a corpe vt atq̄ his aligerū dictis affat̄ amorē. i. cupidinē filiū vener⁹ Aut

Antonomasia pnoiatio.

ab extrinsecis dcōib⁹ Vir.ij. Eneidos Infelix puer atq; ipar ꝯgressus achilli Tñ in istis trib⁹ modis iudicio Joānis Tortelij ꝓprie ē ꝑhiphrasis.i.circuitio. Itē hec figura dr̄ in rhetoricis ꝓnoīatio Et ē color cū ꝓprio noīe subticito loco ei⁹ ipm̄ noīam⁹ noīe appellatiuo vl'rē quāpiā ex aliq̄ suoꝝ accidentiū Sic aliq̄s appellat̄ vel ꝓnoīat̄ ꝑ excellentiā diues ꝓpheta ph̄s ꝑ ꝯsanguinitatē nepos amic⁹ ⁊ sic de alijs

Epitheton adiectū

Si iungas proprium voci rem significanti
Fit epitheton. vt si dicas tristia bella

¶ Hic describit sextā tropi spēm dicens Si iūgas ꝓpriū adiectm̄. nomini substantiuo fit epitheton. Dicitur em̄ a nobis adiectiuū hoc est impositū vl' appositū Ab epi qd̄ ē in ⁊ theton positū q̄si īpositū. vt alma Ceres venusta ven⁹ telūq; ꝓfundū Obscenicq; canes īportuneq; volucres Quare dr̄ Donat⁹ Epitheton ē supposita dictio noī aut ornādi. aut destruēdi aut iudicādi cā. Ornādi. vt dea camilla Destruēdi. dira ven⁹ Iudicādi. larisse⁹ achilles Fit āt trib⁹ modis ꝑm eundē Donatū. ab aīo. corpe et extrinsec⁹. vt anatonamia Ab aīo. vt pi⁹ Eneas A corpe pulcer Iuli⁹. leta ven⁹ Extrinsec⁹ in pl'es spēs diuisa ē Aut a loco. vt itac⁹ vlixes Aut ab actu. vt Enea nutrix careta Aut ab euētu. vt īsula diues opuz tenedos Et differt ab antonomasia q̄ vice noīs ponit̄ Epithetū qd̄ nūq̄ sine noīe. vñ id q̄q; a poetꝫ ꝯsueuit fieri. vt ⁊ pñtia ponāt epitheta ad ea scz q̄ futura stꝫ. vt Vir. p̄cipue Infelix dido pesti deuota future Et paꝝ īfra Inscia dido Insideat q̄t⁹ miserere de⁹ Silr̄ libro. xi. de camilla puella q̄ artificio patris salutata fuit Infelix fugit in iaculo stridēte Camilla. Nā scz eo tpe nō īfelix q̄ euasit. sz postea cū ī bello perijt Fiūt itez epitheta nōnūq̄ pñtia ex pactꝫ reb⁹. vt idē Vir.ij. Enei. Infelix q̄ sedū regina manebāt Sepi⁹ ādromache ferre īcomitata solebat Itaq; q̄ carmē ꝯficiet fide⁊ ornatu plenū epithetō discrimē addiscat. vt singul' vocabul' ꝑ tpe actu ⁊ euētu ⁊ loco ⁊ ꝑsona adiectm̄ addat q̄ res geste ⁊ magne snie breuit̄ cōodeq; pauc⁹ explicant̄ ꝟbis imitādo p̄cipuos poetas. vt Virgiliū Persiū ⁊ Horatiū ⁊ alios infinitos

Synechdoche ꝯphensio

Si partem sumas pro toto vel viceuersa
Synechdochen facies dicens hec est caput alba.

¶ Hic septimā spēz tropi īterp̄tat̄ dicēs Si ꝑtē sumas ꝓ toto ⁊ ediuerso dr̄ synechdoche. vt affer mihi fontē. i. ꝑtē fontꝫ Totū ꝓ ꝑte Vir. Quā multe glomerant̄ aues vbi frigid⁹ ann⁹ Trās pontū fugat. i. frigida hyems Silr̄ donat⁹ dr̄. synechdoche ē ꝑcatio pleni sensus capax. vt minus plusve ꝓnūciet Aut em̄ a ꝑte totū oñdit. vt haud alit̄ pubesq; tue pubesq; tuoꝝ Aut ꝯtra. vt īgēs a ꝟtice pont⁹ In puppē ferret ⁊ fontēq; ignēq; ferebāt. nec te fugiat cū fit a ꝑte ad totū vt fiat a ꝑte ꝑfectiore Et dr̄ synechdoche a nr̄is ꝯceptio. a Cicerone ꝟo ī dignitatib⁹ dr̄ itellectio Et ē cū totū ponit̄ ꝓ ꝑte ⁊ eꝯ. aut vnū ꝓ pluribꝫ vl' ediuerso. vt māde panē. i. ꝑtē ꝟbū caro fcm̄ē. i. hō Exm̄ scd̄i vt Et verꝫ eligi fletib⁹ ora rigāt. i. os. ego dentē amisi. i. dētes ¶ Itē notādū q̄ synecdoche ē duplex. vt ꝯstructōis de q̄ in regimine acci Alia ē locutōis q̄ ē spēs tropi

Onomatopeiam facies, si nomine sumas

De sonitu tracta. sic sus scropha dicitur esse

¶ Nic octauā tropi spēz explicat dicēs Cū vocis ꝯfuse nomē ad imitā dū sonū effingim⁹. dicim⁹ figurā onomatopeiā ab onomatos .i. nois et poīna .i. fictio q̄si noīs fictio. vt ouiū. dicim⁹ balatū. boū mugitū. eq̄ꝝ hinnitū. terribil' buccine sonitū taratātara Enni⁹ At tuba terribili sonitu taratātara dixit Hac etiā figura d̄r turtur grus scropha. q̄re d̄t donatus onomatopeia ē nomē de sono factū. vt tinit⁹ erꝫ clāgorꝫ tubaꝝ Itē ista figura raro ꝯcedit' nob Grecis ꝑo teste Quītiliano. iter maxias habita ē ꝑtutes. q̄re in rhetoricis p̄t dici hoīatio Et est cū alicui rei nō hn̄ti nomē nouū īponim⁹ ꝑcatōis vl' imitatōis cā. vt hō mugit. h̄ ē sil'ez boui sonitū emittit ⁊ anhelatū petr⁹ stertit Raro em̄ aliqd̄ nouū vocabulū fingek nisi noua materia īsinuek sic em̄ licitū ⁊ poetꝫ ⁊ phis. vt dicūt stoici ⁊ horati⁹ in arte poetica. sicut em̄ singul' ānis renouant frondes ī siluis ita singul' pene etatibꝫ īmutant ꝑba.

Onomatopeia
nominifictio

Periphrasis circumloquium de iure vocatur
Cum verbis curas attollere rem tibi gratam
Aut in re turpi verbis non turpibus vti

¶ Nic nouā spēz tropi enucleat dicēs Periphrasis ē q̄ lōgiore ꝑboꝝ ābitu rē describit q̄ breuit' exp̄mi potuit Aut ornāde rei cā q̄ pulcra ē. aut vitāde q̄ turpis ē Ex^m p̄mi Uir. Et iā p̄ma nouo spargebat lumīe terras Titoni croceū linquēs aurora cubile. h̄ ē lucescere īcipiebat sol. vel dies oriri Idē in Tityro Ouiū teneras depellere fet⁹. i. agnos Et in p̄° georgi. frumēti herbā. i. segetē ⁊ mille alia īuenies Ex^m scd̄i Uir. placidūqꝫ petiuit Cōiugꝫ effusus gemo ꝑ mēbra soporē Idē. nimio ve luxu obtusior vsus Sit genital' aluo ⁊ sulcos obliniet iertes Quo circuitu difficilē femine ꝯceptū ꝑcauit. q̄re d̄t Donat⁹ periphrasis ē circūlocutio q̄ fit aut ornāde rei cā q̄ pulcra ē. aut vitāde q̄ turpis ē Et īterp̄tat' ꝑiphrasis circūlocutio. a Cicerone ꝑo ī dignitatibꝫ ad herēniū d̄r circuitio. q̄ ꝑ^m illū ē orō rē simplicē assumpta circūscribēs elocutōe. vt Scipionis ꝓuidentia Carthaginis opes fregit. i. scipio carthaginē Sil'r ioānis artificiositas lr̄aꝝ liniamēta figurat. i. ioānes scribit.

Periphrasis
Circūloquūtio

Transcensus veri manifestus hiperbole fiet
Astra ferit sonus armoꝝ. clangorꝫ tubarum

Nic. x. tropi spēz describit di. hypbole ē figura qn̄ dcō excedens fidē po⁹ augēdi minuēdiqꝫ gr̄a. augēdi q̄dē. vt niue cādidior. leonibꝫ fortior. nerone neronior. minuēdi ꝑo. vt folij volātꝫ sonit⁹ te terret. vl' ille tardior ē testudīe. ꝑgi. in daphnide Nec retia cernis vlla dolū meditāt Itē hec figura nō fit vt id credat' qd̄ dicim⁹. sꝫ vt ex eo qd̄ īcredibile ē credat' aliq̄d pene īcredibile Uir. fluctusqꝫ ad sidera tollit. n̄ postulat eī vt credat' fluctū sidera tetigisse sꝫ ad īcredibilē pene altitudinē se erexisse. ⁊ fit mlt' mōis aut cū plus fcō dicim⁹ vt Cice. voluēs frustꝫ esculētꝫ gremiū suū ⁊ totū tribunal īpleuit. aut ꝑ silitudinē. vt credas ī narere uulsas cicladas. aut ꝑ ꝯparatōez. vt Et fulmīs atior al'. aut signis q̄busdā. vt illa vl' ītacte segetꝫ ꝑ sū^a volaret gramīa nec teneras pedibꝫ lesisset aristas. ⁊ d̄r ab hyper qd̄ est sup ⁊ boly iact⁹ quasi supiactio. i. eminētia. Et est cum alicuius

hyperbole
supiactio. excessus

excessus.

rei augende vel minuēde cā supra manifestā dicim⁹ ꝟitatē. ⁊ aliqñ q̄dez fit absolute vt si int̄ nos pacē obseruauerim⁹ toti⁹ nimiꝝ orbis dñm nāciscemur Aliqñ ꝟo fit cū q̄dā ꝯparōe sili vel excellētiori Sili sic ipe ē tā amarus vt fel Excellentiori vero sic ipe ē felle amarior lapide lapidior.

Uocum turbatus formabit hyꝑbaton ordo
Sinthesis huic themesis ac hysterologia subsunt
His ⁊ anastropha vult pariter parēthesis addi

hyꝑbaton
transgressio.

¶ Hic vndeciam tropi spēm enucleat dicēs hyꝑbatō ē qñ ꝟbū aut snīa ordīe ꝯmutat̄ vl̄ ꝓlongat̄ vt Uirg. longūlponit hyꝑbatō in Tityro respōdens Cesari ꝑ longas ābages dicēdo Urbē quā dicūt rhomā melibee putaui Stult⁹ ego huic nr̄e silem q̄ sepe solem⁹ ⁊ c̄ vsqꝫ hic illū vidi iuuinē melibee. ⁊ d̄r a nr̄is trāsgressio a hyꝑbano. i. trāscendo Cui⁹ sunt q̄nqꝫ spēs vt Anastrophe Parenthesis Themesis Synthesis ⁊ Hysteron protheron de q̄bꝫ videbimus in sequentibꝫ in ꝑticulari

Hysteron ⁊ protheron solet hysterologia dici
Hec fit cū rectam seriem sententia mutat
Hi cererem torrere parant ⁊ frangere saxo

Spēs hyꝑbatō
histeron protheron
ordo præposterꝰ.

¶ Prīa spēs ē hysterō ꝓtheron vel hysterologia est qñ snīa ordīe ꝑmutat̄ Uirg. postq̄ altos tetigit fluct⁹ ⁊ ad equora venit. nā ꝑus ad eq̄ra venit q̄ tāgeret fluctus Idē Georgicoꝝ ꝑ°. Arida tūc ꝑmū ingenti est equāda cilyndro Et vertenda manu nā ꝑus manu ꝟtit̄ q̄ equet̄ cylindro Idē vi. Dicā eq̄dē nec te suspensum nate tenebo Suscipit anchises atqꝫ ordīe singula pandit Posteriorem ꝟsus ꝑcessisset ꝑorē Idē moresqꝫ viris ⁊ menia cōdet. ꝑus em̄ menia cōdūt̄ deinde leges dant̄. Quare d̄t donat⁹ hysterologia aut hysteronprotheron est snīe cū ꝟbis ordo mutatus vt torrere parāt flāmis ⁊ frāgere saxo Et d̄r ab hysteron. i. vltimū et ꝓtherō ordo q̄si ordo ꝑposter⁹. qꝛ hysteron d̄r a nr̄is ſmo ꝑposterus.

Sinchresis est omni confusa locutio parte
Nos virtute leuat. qui labem criminis ornat

Synchresis
confusio

Hic scd̄az spēm describit dicēs Synchresis ē figura hñs vndiqꝫ snīaz ꝯfusam ⁊ ꝑuersaz. vt Uir. in. ij. eneidos Iuuenes fortissima frustra Pectora si vobis audentē extrema cupido Certa seq̄ q̄ sit rebꝫ fortuna videtis Excessere adytꝫ oēs arisqꝫ relictꝫ Dyq̄bꝫ īperiū hoc steterat succurritꝫ vrbi incēse Ordo est Iuuenes fortissima pectora frustra succurritis vrbi incense. qꝛ excessere dij adytꝫ. vñ si vobꝫ cupido certa ē seq̄ me audētē extrema ⁊c̄. q̄re d̄t donat⁹ Synchresis ē hyꝑbatū vndiqꝫ ꝯfusuz d̄r eī a syn qd̄ ē con⁊ chrisis fusio q̄i ꝯfusio vt id ꝟgilij in ꝑ° Eneidos Tris nothus abreptas in saxa latētia torq̄nt Saxa vocāt itali medijsqꝫ ī fluctibus aras. q̄ꝝ ordo ē Tris. s. naues abreptas nothus torquet in saxa q̄ scz saxa in medijs fluctibꝫ latētia itali vocāt aras Que macrobꝫ latius prosequutus est Sed hec sufficiant nostris tironibus.

Dat themasim binas in ꝑtes dictio secta
Est boree regio septem subiecta trioni

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Hic terciã spẽm definit dicens Themasis siue diacope est figura qñ vna dcõ in duas diuidit cã metri vt pz in exo textus Alexãdri Int z est iũge demas ꝓnoia q̃nq; Baptista Añ cibos quã ꝑssa graui sub fasce ꝑ ores Cõcoxit natura nouas supingerit offas Quare dr donatus Themesis est vni⁹ ꝯpositi vl simplicꝫ ꝟbi sectio vna dcõe aut pluribꝫ interiectis vt septẽ subiecta trioni Idem Et saxo cere ꝯminuit brum Et masculi iuuenes portant ad littora tanas Et dr a nostris quasi interpositio

Themasis interpositio

Dictio si subsit. cum sit precere digna
Fiet anastropha sic. surgit mare littora contra.

¶ Quarta spẽs est Anastropha z est figura qñ ꝑpositio p⁹ponit suo casuali Vir. Hi summo i fluctu pendẽt. q̃re dr donat⁹ Anastrophe est ꝟboꝝ ordo tm̃ ꝑposter⁹ vt Italiã ꝯ ꝑ ꝯ Italion Et teste Quitiliano a nostris dr inuersio q̃ est spẽs trãsgressiõis. vñ trãsgressio est color rhetoric⁹ cũ ꝟba sec⁹. vt rect⁹ ꝯstructõis ordo deposcit efferũt Inuersio ꝟo siue ꝓuersio cũ ꝑponẽda ꝟba postponũt vl eꝯ vt aureũ mihi dedit pr̃. Oratores em̃ i varijs trãsiectõibꝫ atq; ꝟboꝝ ꝑuersiõibꝫ magnope sese exercere ꝯsueti stꝫ. ¶ Item nota Prepositiões postposite si casuꝫ suũ ꝓuãt manẽt ꝑpões vt transtra ꝑ z remos Si aũt casum mutent fiunt aduerbia. vt Virgꝫ. Longo post tpe venit

Anastropha inuersio.

In clausa clausam si cõmisces alienam
Inde parenthesis est princeps. qꝛ bella parantur
Hostes militibus vrbes premunit z armis

¶ Hic hypbaton ꝯntã definit spẽz dicẽs Parẽthesis vl dyalesis ẽ si int duas orões int̃ponis ꝯciã cã decorꝫ z ornat⁹ Vir. i. Eneidos. hic tibi fatebor em̃ (qñ hec te cura remordet Lõgi⁹ z voluens fatoꝝ arcana monebo) Bellũ ingens gereret italia Idẽ Vt ille sil manibꝫ tentat diuidere nodos (Perfusus sanie vittas atroq; veneno) Clamores sil horrẽdos ad sidera tollit Quare dr donat⁹ Parẽthesis ẽ int̃posita ꝓmoni orõ vel diuerse snie Vir. i p⁹ Eneidos Eneas (neq; em̃ patrius ꝯsistere mentẽ passus amor) rapidũ ad naues ꝑmittit achatẽ Et dr a nr̃is int̃positio. nã ꝯpõit ex para z en q̃ duo dicũt inter z thesis positio. q̃re est spẽs trãsgressionis Et dr ab alijs trãsiectio. z fit cũ dcões q̃ in ꝯstructõe sibi ꝓxie iũgerent ꝑ aliaꝝ int̃positõez dcõnũ a se inuicẽ dimouẽt vt cũ adiectm̃ sepat a substantio ꝟbũ ab aduerbio Prepositio a suo casuali Coniũctio a coniũctꝫ Suppositũ ab apposito dictio regens a dictione recta.

Parẽtesis vl dyalesis. int̃positio

Cũq; designatur aliud q̃ clausula signat
Allegoria datur. septem species dabis illi
He sunt antiphrasis. charientismos z enigma
Atq; paremia sarcasmos z ironia
Antismos tandem predictis sit sociata.

¶ Iam duodecimã ꝓseq̃t spẽm tropi q̃ Allegoria dr vñ ẽ Allegoria qñ aliud ꝓcat ꝟbis aliud sensu Vir. in Palemone Claudite iã riuos pueri sat prata bibere hoc ẽ definite iã plura canere qꝛ sat supq; audiuim⁹ Et in fine scdi Georgicoꝝ Sꝫ nos imensum spacijs ꝯfecim⁹ equor Et iam

Allegoria alieniloquiũ

tēpus equū fumātia soluere colla hoc ē q̄ tractāda fuerāt explicitū m⁹ iā
ꝯgruū est carmē finire. Itē de passiōe xpi At mea cū ꝓmo replent carba
sa vento Lra destituā ⁊ mediū ferā alt⁹ in eq̄r Et hec figura ꝓpulchra
et frequēs est poet⁹ Cū em videant nudas narrare aut historias aut fa
bulas. snias penit⁹ ꝓgraues ⁊ diuinit⁹ exhaustas occulti⁹ scribūt Ita
q̄ allegorias poetar nō ꝯsiderātes poesis mag⁹ ē tedio q̄ voluptati. q̄d
em p imortalē deū aliud finxit Vir. in Eneidib⁹ q̄ Eneū tendere in Ita
liā. hoc est vir laude dignū tendere ad summū bonū q̄d ē positū i ꝯtēpla
tiōe rer diuinar Cui iplacabil⁹ inimica ē Juno. i. mistra regni secularis
est inimica tēdenti ad vitā ꝯtēplatiuā. q̄re Eneā voluit pellere ab italia
ad Carthaginē. i. a vita ꝯtēplatia ad actiuā Sz vir sapiēs nō declinat
a ꝓposito Itaq̄ Juno suscitauit p Eolū tēpestatē. i. p rōem inferiorē Sz
neptun⁹. i. rō supior nō corrūpit a Junone sz sedat tēpestatem. q̄re si alle
gorias fabular poeticar mime sapis lege diligent libros chanialdulen
sis christophori ⁊ haud creditas iuenies snias philosophicas ⁊ theologi
cas a poet⁹ occulte fictas. Item Allegoria secm vocabuli lrāturā ꝓ as
lieni loq̄ Elegantes ꝯo inuersionē interp̄tant vt aliud ꝯbis aliud sensu
ostendat Et hui⁹ septē st⁹ spēs Ironia Antiphrasis Enigma Charien
tismos Paremia Sarcasmos ⁊ Astismos de q̄b⁹ carptim cū Alexan
dro videbimus put sufficit nr̄is tironib⁹ grammatice litteraturē.

Jesuida

Spēs Allegorie

Antiphrasis
ꝯria sententia.

Aliquilogui

Antiphrasis sermo signans contraria dictis
Sic lucum dices quia raro luce nitescit

¶ Oria spēs Allegorie ē Antiphrasis. ⁊ ē figura q̄ fmo p ꝯriū est ītel
ligend⁹ vt luc⁹ q̄r caret luce manes q̄r imites Eum-nides q̄r furie pce
q̄r minime pcant. hac figura er⁹ athlātes gnanos appellam⁹ Ethiopes
argenteos. nā ꝯponit ab anti q̄d ē ꝯtra ⁊ phrasis locutio q̄si ꝯria locutio
q̄re ōt donat⁹ Antiphrasis est vni⁹ ꝯbi ironia vt bellū h̄ mime. i. pulcrū

Charientismos
vrbanitas.

Est charientismos cū profers dur⁹ relatu
Gratius huic hamon nomen tracisse videtur.

¶ Scda spēs Allegorie est charietismos. ⁊ est figura hns fieri q̄ dura
dictu mitius ferūt. vt cū infrogam⁹ Nūq̄d pdet eos rex? rnd̄et pax vni
uersis q̄ intelligit eos nō pdēdos q̄re ōt donat⁹ Charietismos ē tropus
q̄ dura dictu gratius pferūt vt cū nobis infrogātib⁹. nā q̄s nos q̄sierit
rnd̄et bona fortuna. Et ex⁹ intelligit neminē nos q̄sisse Et ōr a nostris
gratificatio. nam a charion. i. gratiosum deriuatur.

ænigma.
Enigma
velata questio.

Obscurus sermo quasi mirandus fit enigma
Patrem progenies occidit matris in aluo
Quam mater genuit generauit filia matrem

¶ Tercia spēs Allegorie est Enigma. ⁊ est figura q̄ p occultā similitudinē
rer obscurā int̄ se sniam gerit vt mat̄ me genuit. eadē mor gignit ex me
Significat em aquā in glaciē ꝯrescere ⁊ in eādē rursus effluere Itē Ju
uenalis in satyra. Stēmata q̄d faciūt. veniet de plebe rogata Qui iura
nodos ⁊ legū enigmata soluat Quare ōt Quitilian⁹ li. iij. de institutiōe
oratoria Enigma allegoria ē obscura. q̄r ōt latine velata questio.

Si preponantur proverbia publica dices

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Esse paremiam lupus est sermone sub isto.

¶ Quarta spēs Allegorie est Paremia. ⁊ est ꝓuerbiū ꝑ rebꝰ tpibꝰ ⁊ pso nis Virgꝰ. In meri lupi merim videre potes. Itē Joānes mulget hyr tos vel tygres. i. tpꝰ ꝓsumit inutiliter Silꝛ petrꝰ lauat laterē Arat lit tus ⁊ silia Quare ōt donatꝰ Paremia ē accomodatū rebꝰ tpibꝰq; ꝓuer biū Rebus aduersus stimulum ne calcitres Temporibus vt lupus est in fabula. latet anguis in herba. Paremia ꝓuerbiū

Sarcasmos solet hostilis derisio dici
Auxiliante modo dicendi significata

¶ Quita spēs Allegorie ē sarcasmos Et est iocus cū amaritudie scōm Seruiū Cui Ziak Antisimos vt pirrus apud Vir. ij. Eneidos Referes bec ⁊ nūciꝰ ibis pelide genitori illi mea tristia fata degenerēq; neoptole mū narrare memēto. Item Alios saluos fecit seipm nō ꝑt saluū facere. Si rex israhel ē descēdat nūc de cruce ⁊ credꝰ ei. silꝛ o Joānes oēs q̄s gladio petisti e vita decesserūt Vir. Insere nūc mehbee piros pone ordi ne vites Quare ōt donatus Sarcasmos ē plena odio hostilisq; derisio vt En agros ⁊ quā bello troiane petisti hesperiā metire iacens. Sarcasmos ironię. greg est

Per voces dictis contraria dant Ironiam

¶ Sexta spēs Allegorie ē Ironia. ⁊ ē figura qn̄ aliq̄d ꝑ Zriū ⁊ illusiōez efferk Horatiꝰ. optat ephippia bos piger optat arare caballus Vn̄ teste donato Tūc q̄z fit Ironia cū aliud ꝓba ⁊ aliud ꝓtinet sensus Vir. uij. Eneidos Egregiā ꝓo laudē. ⁊ spolia ap̄la referꝰ Tucq; puerq; tuꝰ mag nū ⁊ memorabile noⁿ. ⁊ ōt in rhetoriczꝰ ꝑmutatio Et est oro aliam hns sniam cq̄ ꝓba ꝑferre videnk vt cq̄ feruidꝰ ē ioānes in scolis. quā casta ē nra filia Zriū ei vex. ⁊ ōt ab ero. i. dico vl cauillor q̄i cauillaꝰ sīue illusio. Ironia illusio. i lo cutio. Virg. 6to Eneid. de Eneas conuiuio

Urbane ludens verbis non concitus ira
Antisimos facies. hircos mulgere laborias

¶ Septia ⁊ vltia spēs Allegorie ē Antisimos. ⁊ est figura q̄ aliq̄d simpli citate rustica expolik ⁊ ad vrbanitatē quādā traducik Vir. i Palemōe Qui bauiū nō odit amet tua carmia meui Atq; idē iūgat vulpes ⁊ mul geat hircos ꝗ est q̄ amat baiulū malū poetā. meuiū ꝓrē illo amet. hi ēm duo Virgilio ⁊ Horaꝰ inimici fuerūt huic Horatiꝰ. mala soluta nauis exit alite ferēs olentē. meuiū mulgeat hircos ꝗ est faciat q̄ ꝗ materiā stz Antisimos

Est ⁊ homezeusis quando rem significabis
Ex alia cui rem possis conferre priorem
Que fit nota minus ꝑ eam que notior extat
Tres species icon paradigma ꝑabola subsunt

¶ Nic xiij. ⁊ vltiam Tropi spēm describit dicēs Homezensis vel potiꝰ homesis tropꝰ ē cū ex silitu alicꝰ cogniti ī silitudinē deuenimꝰ icogniti Et ōt in rhetoriczꝰ silitudo. ⁊ est cū ad res aliquas vl exornādas vel ex plicādas aut ꝓbandas aliis a rebꝰ nōnulla sumik silitudo vt sicut luna a sole lumē capit. ita insipiens a sapiente illustratōem ꝑcipit intellectꝰ. q̄ vniuersas mūdi machinas ꝓsiderat. Itē hꝰ figure tres stz spēs vt Icon Parabola ⁊ Paradigma de q̄bꝰ in sequentibus videbimus

ὁμοίωσις. i. silitudo

Homēsis vl homezeusis.

. e. η.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ἰκόν .i. imago. silitudo
Icon l' Icasmos
.i. collectura

An simili genere qui cõparat efficit icon
Nec solet ex vsu quandoqꝫ pabola dici
¶ Qrta spẽs homesis est Icon vl' Icasmos vl' catatryposis. ⁊ est figura
reste Ciceroe ad herẽnũ cũ forme ad formã cũ silitudine fit collatio. aut
laudis aut vituparõis cã vt ibat in plũ corpetauri validissimi Impetu
leonis acerrimi. silis iste q̃tidie p fox tãqꝫ iubat⁹ draco serpit dentibus
aduncis. q̃ figura sepius vtũt poete sz cauendũ ne silitudo vltra sextum
ducat ꝓsum. vt Baptista mãtuan⁹ in mõstro auaritie. vt piecta bouis
detracto grãdia tergo Viscera pspiciens oculis vel nare sagaci Vultur
edax. auido corpus ve famelicus ore Cõuolat ad resoluta graui ꝓuinia
tabe Sic ad opes aurũqꝫ cito sitis ista volatu. ferꝫ ⁊c. Quare ꝯ donat⁹
Icon est psonax intꝫ se vt corp q̃ psonis accidũt ꝓpatio. vt os humeroscꝫ
deo silis. ⁊ ꝯ ab ekon .i. imago vel silitudo rei. ⁊ ꝯ in rhetorica Simili
tudo de quo in precedenti pte patuit.

Sed dici poterit de iure pabola si quis
Inter dissimiles res ꝓpat vt puta semen
Est euangeliũ quod nutriuit bona terra
Quod petra suscepit quod spine detinuerunt.

Παραβολή .i. comparatio.
Parabola

¶ Scõa spẽs homesis ẽ Parabola. ⁊ est figura q̃ res dissimiles ꝓpam⁹
1° Et fit octo modis Aut ꝓpatio fit p habit⁹ Virgꝫ. Qualis in europe ripis
2° Aut p iuga cynthi exercet diana choros Aut p magnitudinẽ Virgilius
Ceu duo nubigine cũ ꝓtice mõtꝫ Aut p colorẽ vt Indũ sanguineo veluti
violauerit ostro Si q̃s ebur Aut p vocẽ. vt q̃lis mugit⁹ fugit cũ sauci⁹
arã Taur⁹ ⁊ incertã excussit cornice securim Aut p energiã. vt in segetẽ
veluti cũ flãma furentib⁹ austrꝫ incidit. Aut p altitudinẽ. vt q̃lis acrce
liq̃ntia fluina circũ Siue padi ripis Aut p effectũ vt sic funere ꝓmo At
tonite patuere dom⁹ cũ corpa nõdũ Cõclauia iaceãt. Aut p silitudinem
⁊ ꝓtatẽ vt nõ sic aggerib⁹ ruptꝫ cũ spumeus amnis Exit Et ꝯ a para
qõ ẽ iuxta ⁊ bola. i. snia q̃si iuxta sniam q̃si rep dissiliũ ꝓpatio. vñ ait
Quitilian⁹ pabola (quã Cicero collatiõem vocat) longi⁹ res q̃ patẽt re
petere solz. vt tã fortit' pit apõhipeonẽ scipio. cũ vtiqꝫ apõ vticam Cato.

Hic paradigma facit qui primũ ꝓpat ⁊ post
Assignat simile. domini sunt semina verbum
Spine diuitie. mens arida petra vocatur

Παράδειγμα
Paradigma
exemplũ

¶ Qercia spẽs ⁊ vltia homesis est Paradigma. ⁊ est enarratio dicti vl'
facti alicui⁹ Et fit q̃ p silitudinẽ ꝓpatio declarat. vt in euangelio Respi
cite volatilia celi q̃ neqꝫ serũt neqꝫ metũt neqꝫ ꝓgregãt in horrea Sz pr
vester celestꝫ pascit ea Et fit multꝫ modis Aut a pari Virg. pⁿ Eneidos
Ac veluti magno in ppl'o cũ sepe coorta est Seditio. seuntqꝫ aĩs ignobile
vulgus Jãqꝫ faces ⁊ saxa volãt furor arma mistrat Tũ pietate graues
ac meritꝫ si forte viꝫ quẽ Cõspexere silent arrectiscꝫ auribꝫ astãt Ille re
git dictꝫ aĩos ⁊ pectora mulcet Sic cũct⁹ pelagi cecidit fragor ⁊c. Aut
a maiore ad min⁹ Idẽ Qualit' expssum ventꝫ p nubila fulmẽ Aut a mi
nore ad mai⁹ vt idẽ Si potuit manes arcessere ꝓuigis orphe⁹. Thracia

fret⁹ cithara fidibusq̃ canoris Ergo ꝛ multo mag⁹ ego pietate Aut ab hortãte vt Idẽ Antenor potuit medijs elapsus achiuis Illiricos penetrare sinus atq̃ intima tutus Regna lubernoꝝ ꝛ fontem supare timani Aut a deterrente. vt idẽ At nõ sic phrigi⁹ penetrat lacedemona pastor ledeãq̃ helenã troianas vexit ad arces Et dr̃ in rhetoric⁹ ꝑmutatio sic⁹ Ironia Sz differẽt hec em̃ fit ꝑ ꝯriũ Illa ꝟo ꝑ sile vt hec est casta velut agnes Ille est traditor vt Judas

Lterius vox vna tenens vim prepositure
Ut supra pro de fit prothesiosparalange

¶ Descript⁹ figur⁹ scdm seriẽ donati in suo barbarismo Jã ꝓseq̃tur alias figuras q̃ tñ pñt reduci ad p̃dcãs vt patebit Et cũ his describẽt spẽs phrasis q̃ꝝ st⁹ q̃draginta due q̃ patebũt suo ordine. Dicit itaq̃ ꝑmo q̃ ꝓthesiosparalãge est qñ vna p̃põ ponit ꝓ alia cã metri. Vir. ꝑ° eneidos Multa sup ꝑamo rogitãs sup hectore mlta. i. de ꝑamo ꝛ de hectore Idẽ in bucolic⁹. Hic tñ hac mecũ poteris req̃escere nocte Fronde sup viridi. i. sub fronde viridi Scriptura Accepit eũ in vlnas suas. i. inter Bñdicta tu in mulierib⁹. i. int̃ mulieres Petrus pugnat in hostes. i. ꝯ hostes. Et silium ex^a infinita repies. Item dr̃ a ꝓthesis qd̃ est appo vl̃ p̃põ ꝛ paralange mutatio q̃si vni⁹ in aliã p̃positõis mutatio ꝛ ẽ spẽs metaplasmi

Protesiosparalang
p̃positõis mutatio.

Cum plus significas dicens minus hec tibi fiet
Liptota. fit sub ea firmando negatio bina

¶ Nic describit aliã figurã q̃ dr̃ Liptota vl̃ liptote. ꝛ ẽ figura cũ minus dr̃ ꝛ plus ĩtelligit̃. Vir. in Bucolic⁹ Qd̃ ꝓdest qd̃ me ipe aĩo nõ spernis Amynta h̃ ẽ libẽtissime amas Idẽ Georgicoꝝ. i. Nec vlla interea ẽ iarate gr̃a t̃re h̃ ẽ multa gr̃a Idẽ li. iij. Nec nihil displiceat macul̃ in signis ꝛ albo. i. valde placeat. ꝛ fit cõit̃ qñ due negatões faciũt sniam affirmatiuã Philelfus nõ possuz tuã sniam nõ ꝓbare. i. possum ꝓbare Itẽ munera nec sperno h̃ ẽ libẽt accipio. ꝛ dr̃ a nr̃is defectĩa a ꝟbo lepo. i. deficio eĩ deriuat̃. q̃re ĩ rhetoric⁹ diminutio nũcupat̃ Et ẽ cũ supbie vitãde cã laudẽ nr̃am vl̃ nr̃oꝝ paululũ diminuim⁹. in oĩb⁹ tñ nos mĩmos denegam⁹ vt ego nõ sum paupimus. nõ sum imperitissimus hoc est ego sum ditissimus ꝛ peritissimus Et est virtus phrasis

Liptota
defectiua.

λεῖπο

Describendo locum topographiam faciemus

¶ Nic ponit figurã q̃ dr̃ Topographiã vl̃ topothesia. ꝛ ẽ loci descriptionã topos loc⁹ ẽ ꝛ graphos scriptura vl̃ thesis positio Vir. iiij. Eneidos Creta iouis magni medio iacet insula ponto Idẽ in ꝑmo Luc⁹ ẽ vrbe fuit media letissimus vmbra. Item nota a poet⁹ ꝛ historic⁹ descriptio loci rei ꝟe ꝛ nõ ficte fieri ꝯsueuit lz nõnũq̃ abutant̃ vt Vir. i. Eneidos Portũ in secessu longo apud aphricã descripsit q̃ teste Seruio nõ illic sz apud hispaniã Carthaginem habetur. vt est in secessu longus locus insula portum Efficit obiectu laterum ꝛc.

Topographia Topotesi
loci descriptio vl̃ positio

Chronographia solet certum describere tempus

¶ Chronographia est tp̃is descriptio Ouidi⁹. nãq̃ sub aurora iã dormitãte lucerna Tpe q̃ cerui somnia ꝟa solent Vir. ij. Eneidos. Tẽpus erat quo ꝑma q̃es mortalib⁹ egris Incipit Et est ꝟtus phrasis Et dr̃ a

Chronographia
tp̃is descriptio.

H 3

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

chronos.i.tempus ⁊ graphos scriptura q̄si tp̄is descriptio hoc ē in quo chronica.i.tp̄alitas siue mora ꝯnotat̄ vt dixit Hieronimus in Osee qui etiam vtitur vocabulo inchronij hoc est intemperanij.

Si dicatur agens patiens res vel viceuersa
Siue modo simili tibi fit conuersio facta
Fiet hypallagiū.p̄flauit phistula buccas

hypallage
subalternatio.

¶ Hyppallangiū vl' hyppalage d̄r figura cū ꝟba p aduersuꝫ intelligūt̄. Virgꝫ. vt date classibꝫ equor.i.classes eq̄ri Itē ⁊ sceleratā intorsit hastā hoc ē ip̄e scelerat⁹ Idē li.x. Stygij p flumīa fratrꝫ ꝓ stygia Idē ī bucolicis Aduersa tuētibꝫ hirq̄s hoc est oculis in hirq̄s hoc ē oculoꝝ angulos retortis vt dixit Serui⁹.⁊ d̄r a nr̄is submutatio. nā ꝯponit̄ ab hypo qd̄ est sub ⁊ allage hoc est mutatio Et est sp̄ēs Scematis

Personamq̄ nouam formans dat prosopopeiam

Prosopopeia
p̄sone factiua.

¶ Prosopopeia est figura qñ inaīatum ad aīatū loq̄t̄ Ouidi⁹ in initio libri siue titulo vt q̄ mō nasonis fueram⁹ quīq̄ libelli Vel aīatū ad inaīatū. vt Horati⁹ in epodo. Quid āpli⁹ o matre o t̄ra ardeo Ouidi⁹ librū alloq̄t̄ vt rhomā vadat ⁊ q̄d ei faciendū sit admonet ī hac epl'a Paene nec inuideo sine me liber ibis in vrbē Hei mihi q̄ domīo nō lꝫ ire tuo Vade sꝫ incult⁹ ⁊c. Aut qñ inaīatū loq̄t̄ ad inaīatū Ouidius.ij. metamorphoseos Terra ⁊ maria loquūt̄ ⁊ flumīa Et apud Enniū arbores gaudent ⁊ saltant ⁊ audiūt qr auritas q̄rcus induxit. ⁊ d̄r a nr̄is p̄sone factiua. nā ꝯponit̄a prosopon qd̄ ē p̄sona ⁊ pico.i.facio Et est sp̄ēs scematis vt patuit. q̄re in rhetoricꝫ d̄r ꝯformatio. ⁊ est cū hūana actio rei inaīate attribuit̄ sine irrōnabili vt cū paries d̄r ridere vel loq̄ vel intelligere loquentē vel audire vt si isti pueri hebreoꝝ laudē nō dicerēt dño vtiq̄ lapides loq̄rent̄. Item o si lapides loq̄ scirēt si paries intelligeret q̄d iniurie mihi inferas haud tacerent.

Absenti sermo directus apostropha fiet
Sic loquor absenti scripto dū mitto salutem

Apostropha
auersio

¶ Apostropha vl' apostrophe figura locutōis ē cū ad aliquē p scd̄aꝫ p̄sonā fit ꝯuersio. vt te nō alloquor aphricane cui⁹ mortui no^n splendori ac decori est ciuitati Tui clarissimi nepotes sui sanguine abluerūt inimicorū crudelitatē Fit itaq̄ qñ ſmo fact⁹ de aliq̄ in t̄cia p̄sona ⁊ postea dirigit̄ ad eūdē in scd̄a p̄sona vt oñdit Cicero in dignitatibꝫ Vir. Nec te tua plurīa panthu labantē pietas nec apollinis insula texit Et d̄r latine conuersio ⁊ est ꝟtus phrasis

Est adiectiuum substantiuo resolutum
Aut econuerso. sic endiadim tibi formo
Armatūq̄ virum designo p arma virumq̄
Armatoq̄ viro decet arma virumq̄ notare

Endiadis
duoꝝ sbtiuoꝝ vna conuenientia.

¶ Endiadis ē qñ duo diuersa noīa in vnā ꝯuenientiā ꝯiungūnt̄. hoc ē qñ duo noīa substātīa diuersa ponūt̄ p adiectio ⁊ substātiuo. aut p vna snīa Virgꝫ.i.Eneidos Arma virūq̄ cano.i.virū armatū Idē in eodē Molemq̄ ⁊ montes insup altos. hoc est molē mōtiū Idē li.iij. In p̄tē ⁊ p̄dā hoc est in p̄tē prede Idē.ij. Georgicoꝝ Paterisq̄ libam⁹ ⁊ auro h̄

est pateris aureis. Fit itaq; hec figura ſm Seruiū vt vna res in duas diuidat̄ cā metri interposita ꝯiūctōe vel qñ substantm̄ in adiectiuū soluitur vt ꝑ formam ⁊ populū nigros efferre maritos ꝓ ꝑ formosum populum Et est species scematis.

Exta materiam describens vana vagatur
Autor ⁊ hanc plures Echasim dixere figuram

¶ Echasis est figura qñ fit excursus a ꝓposito. ⁊ tandē fit redit⁹ ad ꝓpositū. vt apud Virgiliū. i. Georgicoꝝ describēs tēpestatē p̄cauēdam a rusticꝫ facit excursum ꝑ varias rōes future pluuie ⁊ tēpestatꝫ. tandē redit ad propositū. q̄re hec figura est vtilis in rebꝫ ꝓlongādis si fit reditus ad ꝓpositū Sin ꝟo nō. nihil valet hec figura Itaq; p̄dicatores sepi⁹ trāsfugiūt a themate. tandem tñ rediūt ad thema Et dicit̄ a nostris excursus Nam ꝯponitur ab ecbalisma. i. gressus Quare ꝺr in rhetoricis digressio Et est virtus phrasis

Echasis
excursus. digressio.

Emphasis efficitur si fixum proprietatem
Designans ponis. vbi decet mobile poni
Sic loquor epresse dicens dauus est scelus ipsum

¶ Emphasis figura ē quū mai⁹ ꝺr. sub q̄ etiā min⁹ intelligere volum⁹ Vir. georgicoꝝ p̄mo Cū iā sacre defecissent silue ⁊ victū dedona negaret. hoc est nō solū alie sꝫ etiā sacre. nā teste Seruio haꝝ sterilitas aliarū denotat infecūditatē. Itē si iā p̄ncipes ⁊ reges latrocinant̄ q̄s vnq̄ tut⁹ erit Baptista Sobrietas fons est. ebrietasq; meꝝ hoc est nulla maior sobrietas q̄ ex fonte ⁊ nulla maior ebrietas q̄ ex merovino Silr Dau⁹ ip̄m scel⁹ ē hoc ē nemo. ita astut⁹ vt dau⁹ seru⁹ pāphili. lege Terētiū in andria. ⁊ ꝺr hec figura in rhetoricꝫ ſcatio Et ē g̊ hec figura qñ substantiuū ꝓ adiectio poit̄. vt o scel⁹ o sceleste o amor o amasia. ⁊ ē spēs scematꝫ cū pauciora dicim⁹ ⁊ plura ſcam⁹ vt isti nihil p̄clusum ē. i. cognoscit oīa Joānes reꝝ amatio hoc est amat oīa Joānes totus ꝯsulat⁹ est. hoc est regit totum consulatum Decanus capitulū est.

Emphasis
significatio.

Est epauxesis exponens dicta priora

¶ Epauxesis ē ꝟa ⁊ p̄cincta expositio eoꝝ q̄ posita stꝫ occulte ⁊ sub colore Ouidi⁹ legerat hui⁹ amor no^n titulūq; libelli. vel ē sniaꝝ īcrementū ab imo ad supiora ꝯsurgēs vt Pōpeiū ⁊ hortari ⁊ orare ⁊ iā liberi⁹ accusare ⁊ no^n vt magnā infamiā fugiat nō desistim⁹ Et est spēs psrasis.

Epauxesis
incrementū.

Cū retices quod turpe sonat dices euphoniam
Circuit hec. ⁊ reliquie dant religioq;

¶ Euphonia ꝺr a p̄sciano bona sonoritas in dcōe ꝯsiderata A q̄ntiliāo ꝟo ꝺr vocalitas vt meli⁹ dicimus circuit q̄ circuiuit. reliquie ⁊ nō rellq̄e religio ⁊ nō relligio nisi cā metri ꝑ epēthesim vt patuit de spēbꝫ metaplasmi. Item Ah vah proaha ⁊ vaha. Et figura pulcra ē. elegūt em̄ poete ⁊ oratores vocabula q̄ maiorē ornatū ⁊ ꝯsonātiā inducūt p̄ceptū em̄ ē vt in ꝯferēdis ⁊ ꝯponēdis ꝟbis adhibeat̄ cautio vt eq̄lit̄ ꝯpositio sit ꝓpolita vt singul̄ singl̄a iūgam⁹ ne elegātie ꝑtes q̄ stꝫ latitas ⁊ expla^o amittāt̄

Euphonia
bona sonoritas.

Dicitur esse lepos sermo directus in vnum
Utens plurali, velut hic nostis bene presul.

H. 4

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Lepos
vrbanitas loqdi.

¶ Lepos ē figura qñ vna res plālit alloquīt cā vrbanitatē Intēptat ēā
vrbanitas loquēdi vt nostē oīa pūsul Nos hermānī dei grā eps māda
Et hec figura apud priscos nros rara fuit. vsus em̄ erat nō pluralit sed
singularit psonā quācūq; etiā alloqui. scripsit em̄ Cicero in eplis Si va
les bñ ē ego qdē valeo Et int modernos Philelfus ad Karolū frācorū
regē Cū tuas ego res bellicas diu mecū rex karole multūq; cogitauī ē.

Pro numero numerum pro casu ponere casum
Sic facit antithesis. inter se dissona iungens
Sepius audiui tempus pro tempore poni
Ludere ludebant ad ludendūq; vocabant
In prophetijs mutantur tempora sacris

Antithesis
oppositio.

¶ Antithesis pp̄e capta ē qñ casus ponit p casu. vt vrbē quā statuo ē
vra Sz large capta qñ accidēs ponit p accidēte vt nūerī p nūero Virg.
Pars in frustra secant. Tempus p tpe Et ē spēs metaplasmi vt patuit

Verba per antitheton respondent vltima primis
Sunt daniel noe iob castus rectorq; maritus

Antitheton
grīa posita.

¶ Antitheton ē figura cū grīa grījs opponit z snie pulcritudinē reddūt
Vt apud Ouidiū pmo meta. Frigida pugnabāt calidis humētia sicē
mollia cū duris, sine pondere hntia pondī Baptista Diuitias aim cor
pus necat ificit aufert Sili mō ōr i textu Daniel castī. noe rector nauis
Job maritī. z ōr a nris ptra posita Et est spēs phrasis

Respodens ad ea tibi que sunt obijcienda
Das antipophoron. cū nil tamen obijciatur

Antipophora
grīa responsio.

¶ Antipophora ē tacite obiectiōi rnsio. Ouidī Oīa nāq; tuo senior re
gre ramisso Rettulerat nato nestor at ille mihi Ite licet mihi nihil re
scribas pedē tū huc reuertere curam Et ōr ab anti qō est ptra z popho
ros responsio Et est species scematis

Sensus oppositos notat anticlasis eodem
Verbo. non obsto sed toto posse resisto

Anticlasis
grīa sua.

Anticlasis ē figura snie grie in orōe ptinua positio vt nō amo sz redamo
nō obsto sz totē viribī resisto. nō ioānē video sz eū toto conamīe psequor
z ōr ab āti z clasis snia qsi snie snia ptraria Et est figura generalis.

Cum verbis vertit anti metabola sensum
Non vt edas viuas. sed edas vt viuere possis

Antimetabola
grīa mutaō.

¶ Antimetabola ē in orōe ptinua fmonis cū snia pmutatio nō ieiunes
vt sanī fias. sz vt deo fuias, nō lris opā dabis vt vanā glaz psequrē. sz vt
apicē ptutē inuenias q celos scādes. z ōr ab anti qō est ō z metabolon
mutatio qsi ptra snīam pmutatio sermonis Et est figura generalis.

Incipimus fari quicquid quandoq; sed illud
Vltro desinimus. intercipimusq; tacendo
Vult aposiopesis dici defectio talis

Aposiopisis
inpsilentiū.

¶ Aposiopesis ē figura qñ fit intceptū silentiū snie. vt neptunī ad vētos
apud Virg. i. Eneidos Quos ego sz motos pstat ponere fluctus Nam
subsiluit puniam vel quid sile Silr Terētius. Ego ne illam. que illum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Phrasis. sententie

q̃ me q̃ nõ. hoc est Ego ne illã digner aduentũ meo q̃ illũ ꝓposuit mihi. q̃ me spreuit q̃ me non suscepit heri Et ꝯ a nostris interceptũ sclentiũ ab apo ꝓpositione ⁊ quod est sileo

Euphonismos erit pro verbo ponere verbum
Eulcat domini laudem mea lingua superni

¶ Euphonismos ꝯ trãsla° vni⁹ ꝟbi ꝑ alio Vlt. Formosus pastor corydõ ardebat alexi delicias dñi hoc ẽ amabat Ite Rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustũ hoc ẽ pluẽdo emittãt iustũ. ⁊ hec figura fit ꝯtiẽs neutra° poit. ꝑ actio ⁊ eꝯ. vt patuit ibi in scda pte ꝟba sumpta for ⁊c. ⁊ ꝯ a Priscriano bõa sonoritas a q̃ntilia° ꝟo vocalitas ab b ẽ bõa sonoritas

Euphonismos
bona sonoritas

Contingens verbi mutat Synecthesis. ecce
Unica facta fuit mulier. que sunt modo plures
Illa sed in nostrũ mutatio non venit vsum.

¶ Synecthesis ẽ accidẽtis ĩ oro pmutatio vt qñ nũer⁹ ꝑ nũero ponit. vt vn⁹ hõ st plures hoies Sermões summi pris est meditatio iusti psona ꝑ psona. vt dñi ẽ salus ⁊ sup pplm tuũ bñdictio tua bñdic aq̃ dño q̃ sup celos extat. ⁊ ẽ spes metaplasmi qr reducit ad sylepsim siue apostrophã

Synecthesis
amictis pruita°

Dicũtur hinc spes hec Synthesis esse
Scilicet hec ⁊ ea qua psonã variamus
Nobis pce deus nostros lauet ille reatus.

Hic ꝯ q̃ Synthesis figura fit duob⁹ modis vt patuit ꝓus de spẽb⁹ metaplasmi. vt qñ nũerus mutat vt ps in frustra secant. aut qñ psona mutatur Et sic dicitur Synecthesis.

Synthesis
ꝓpositio

Ault oligopomenon ex dictis plura notare
Noto sermone sic plura decet memorare
Urit amor pariden. nuptã rapit. armat atriden
Ultio pugnatur. fit machina. troia crematur

¶ Oligopomenon ẽ figura pulchra qñ paucz dicz plura ꝓhendim⁹ vt meretrix suadet. puella saltat. rex iubet. sctũs decollat. q̃re in rhetoricis ꝯ breuitas Et ẽ color cũ multa fcã ꝟbis pauculis efferũt vt solũ dicat qd̃ fcm̃ est. nõ aũt quẽadmodũ gestũ est referat. vt xps nat⁹ ẽ adoratus baptizat⁹. tẽtat⁹. collegit discipulos. docuit. sanauit. passus ẽ. mortuus resurrexit. apparuit discipul'. ascẽdit. vẽturus iudicare viuos ⁊ mortuos.

Oligopomenon
paucz pla

Exponens erit homophosis non nota ꝑ equa
Ycl magis ignota. dic alchitrop esse cauillam
Que tenet allidadam cũ valdagora sociatam

Homophosis ẽ expositio alic⁹ ignoti ꝑ non⁹ magz vl' eque ignotũ. vt q̃d est amator sapiẽ ꝯ phs. q̃d vnct⁹, rñdet xps. q̃d hõ, antropos Et hãc figurã logici noiant petitõem pncipij. Idẽ est ĩ exẽplo text⁹. Pro q̃ notãdũ q̃ ĩ astrologia st q̃dã tabule ad modũ ligni vl' lapidis dispesite q̃ꝯ vna ꝯ allidada alia valdagora q̃ sil' tũcte mediãte cauilla ꝯ alchitrop.

homophosis
equẽ ignoti expo°

Sepe prius dicta geminat tibi theologia
Epiphonecz notat hec si repetitio fiat

ev

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ut quod dicetur. sic certius esse probetur
Expectando dauid expectās sic geminauit

Epimone
pseuerantia

¶ Epimone latie dr pseuerātia. ꝛ ē figura qñ ad maiorē certitudinē in eadē dcōe pseuerat. hoc est qñ eadē dcō q̄ ad p̄ncipiū repetit ad maiorez affectū excitandū vt laudās laudabo. Virgꝫ. Sic sic iuuat ire sub vmbras Eadē figura dr epizeusis q̄ est spēs locutionis siue scematis

Si que sunt hominis assignantur deitati
Antropospatos est sic sepe dei legis iram

Antropospatos

¶ Antropospatos est figura cū res hūane deo ascribūt vt dñe ne in furore tuo arguas me neq̄ ī ira tua corripias me. penitet me fecisse hoīem. Irasci em̄ ꝛ penitere hoīs est non aūt dei.

Si sint res alique concordi federe nexe
Id quod inest vni reliquā dices operari
Sic linguam cordi concordem dic meditari
Ac homopathion istam dic esse figuram.

homopathion

¶ Homopathion vl' homopachiō ē figura qñ ꝓprietas vni⁹ rei attribuitur alteri vt aīal ē risibile qꝛ risibilitas p̄mo iest hoī Corde ꝛ mēte ioannes oīa ꝓfert qꝛ ꝓferre fit līgua nō corde. Et hāc figurā noīat Aristoteles p̄mo posterioꝝ de modis ꝑseitatꝫ Errorē in assignatiōe vniuersalis.

Nil reor assertum quod non queat esse tenendum
Pluraq̄ signaui que non debes imitari

¶ Hic in fine hui⁹ capituli poīt discrimē siue drnām p̄dcāꝝ figuraꝝ dicens īplicite Figure stꝫ duplices. q̄dā em̄ stꝫ figure poetꝫ familiares aut cā ornat⁹ aut necitatꝫ ꝛ cultus ꝛ stꝫ extreme imitāde vt orō diuersa inde ornatū ꝛ leporē sumat. vt stꝫ spēs scematꝫ ꝛ tropi Quedā ꝟo vitāde licet apud ꝓbatos frequēter repiant in lōgo ope qꝛ cū in carmīe plura stꝫ nitent ꝛ si tūc pauce stꝫ macule carmē equo aīo patiendū. nihil em̄ in rebꝫ hūanis vndiq̄ ꝑfectū Et he stꝫ spēs Soloecismi ꝛ metaplasmi

.A.

¶ De spēbꝫ Phrasis. sententiis

¶ Item Pret̄ figuras iā dictas ab aliis addūt plures dcē spēs phrasis. Et stꝫ. xlij. vt patuit in figura posita in p̄ncipio h⁹ capituli. q̄ꝝ pauce descripte ab Alexā⁰ vt Topographia Chronographia Chasis Apostrophe ꝛ Epauxesis. q̄re vt nr̄i grāmatices tyrones oīm figuraꝝ ꝯsuetudinem inueniant eas paucis explanabo.

Etiologia
causalitas.

¶ Etiologia est cū pulchro verbum dictum repetitur vt causa eius reddatur. Virgilius. Ad celum tendens ardentia lumina frustra lumina nam teneras arcebant vincula palmas Baptista Et chaos obscurū claro p̄ponis olympo. olympo sedes vbi stꝫ ꝛ templa tonantis.

Antipadosis
retributio

¶ Antapadosis est figura quū media p̄mis ꝛ vltimis ꝯueniūt vt vestrū hoc iā factū ꝯp̄hēdo nō meū vt pulchrū q̄dē factū veꝝ vt dixi nō meū sed vestrū Et dr a nr̄is retributio. nā ꝯponit ab anti ꝛ apo p̄positionibꝫ q̄ re fcat ꝛ posis datio

Caracterismos
designa⁰.

¶ Characterismos est quū aliq̄d ꝑ ei⁹ accidētia designam⁹ vt Juuenal' in Satyra Crispini Et caluo seruiet rhoma Neroni hoc ē Domitiano nā ꝑ caluicē ꝛ mores sil'es Neroni Do

mitianus ipe describit. ⁊ ꝓ a nris designatio in rhetoricis siue affictio q̃
sepius vtunt hollandrini dicẽtes heus vir scabiosi capitis monstra qua
itur dauentriam. ¶ Antilogia est ꝓbox ꝓtradictio seu refragatio vt Antilogia contradictio
haud vnq̃ tibi phistula cera iũcta fuit. ⁊ ꝓ a nris ꝓtradictõ ab anti qõ
est ꝓtra ⁊ logos sermo. ¶ Exoche est figura quũlin rerũ descriptiõe Exoche eminentia.
aliquid p excellentiã dicimus. vt Virgz. ꝓmo georgicoꝝ Que cura boũ
ḋs cultꝰ habendo sit pecori ⁊ c̃. ⁊ ꝓ latie eminẽtia siue excellẽtia. q̃re cas
exoche hoc est p excellentiã interp̃tat Inde exochus hoc est eminens
¶ Canchasmos est risus solutus vt ha ha ha apud comicos a gre Canchasmos
co ꝓbo qõ est diffuse rideo. Jñ cachinnꝰ h̃ ẽ risꝰ dissolutꝰ.
¶ Apophasis vel apologia est obiectoꝝ responsio vel excusatio. vt mi Apologia
hi cantando victꝰ nõ redderet ille. quẽ mea carmiḃ meruisset phistula relocutio
capriũ Vir. in Bucolicis Et int̃pta ꝓ abnuẽtia vel respõsio. nã ex
prepositione hoc est re ⁊ qõ est locutio quasi responsio ꝓponitur.
¶ Catacrisis est alicuꝰ facinoris ꝓmẽdatio vl medicatio nã ꝓponit Catacrisis abusio
a et qõ sic q̃z scriptũ iudiciũ ꝓ. vt Tũ pendere penas
Cecropide iussi. ¶ Apotheosis est alicuius mortalis in deos relatio Apotheosis consecra.
vt Candidus insuetũ miratus lumẽ olympi. ⁊ ꝓ ab ἀπό ꝑpositiõe que
aliq̃ abindicat ⁊ θεός diuinitas quasi a diuinitate procedens
¶ Catalogus est sermo rex ordinẽ ⁊ nũerũ ostẽdens. vt Tres sumꝰ Catalogy
imbelles numero sine viriḃ vxor Laertesq̃ senex thelemachusq̃ puer.
¶ Cacethos est alicuꝰ regionis vel psone mali moris sue ꝓsuetudi Cacethos cois mos.
nis descriptio Juuenalis Scribẽdi cacethos egrocꝝ in corde senescit. vt
Exul ab octaua marius bibit. ⁊ ꝓponit ex qõ est malus ⁊
cũ ꝓma breui qõ est cõis mos seu ꝓsuetudo. ¶ Elogiũ est alicuius Elogiũ
rei testificatio vel honoris vel vituperatõis grã Vituparõis quidem vt
Quitilianus nõ est iudices qõ putetq̃ ideo mille adiectm̃ ad ex heredita
tiõez iuuenis elogiũ. qz de celere ꝓstaret molestinꝰ iuriscõsultꝰ desertorẽ
ĩḋt auditũ suũ iudicẽ cũ elogiũ hoc est cũ vituparatiõe mutat Honoz ꝓ
cã Cicero Jn qõ elogiũ plurime ꝓsentiunt gentes. ⁊ itez ḋd elogia sepul
crocꝝ que qualia sint Sueto. in claudij vita ostendit dicẽs nec ꝓtentus
elogiũ tumulo eius ꝓsiḃ a se ꝓposit; insculpisse. etiã vite memoriã prosa
orõe ꝓposuit Cicero Solonis ḋdẽ sapientq̃ elogiũ est quo negat velle suã
mortẽ dolore amicoꝝ ⁊ lachrimis vacare ¶ Energia est rex gestaꝝ Energia actio. efficacia.
aut q̃si gestaꝝ sub oculis inductio Hieronimꝰ in plogo biblie hz. nescio
ḋd latentz energie vite vocz actꝰ. ⁊ ꝓ latie efficatia. nã ꝓpoit ex ꝑpoſi
tiõe et qõ est opari ⁊ sic inde energumenos hoc ẽ actiꝰ Exꝰ vt
Ao veluti in somnis oculos vbi lãguida pssit Nocte ḋes ne ḋeq̃ auidos
extẽdere ꝓsus Vel elle videmur ⁊ in medḋs conatiḃ egri Succidimꝰ nõ
lingua valet nõ corpe note Sufficiũt vires nec vox nec ꝓba sequuntur.
¶ Genealogia ẽ alicuꝰ generatõis descripte series Vir. Hũc fauno Genealogia
⁊ nipha genitũ laurẽte marita Accipimꝰ fauno picꝰ pz. iscq̃ parẽtẽ Te
saturne refert. ⁊ ꝓpoit ex γένος καὶ γνατõis ⁊ λόγος ꝓmo q̃si gnatõis ꝓmo.
Genethliaco l genethilos ẽ natal descriptõ. hic genethliac h̃ ẽ nata
licꝰ vt apo ꝓgiliũ i poliõe ¶ Monomachia ẽ duoꝝ sugulare certamẽ Monomachia
vt de turuoꝝ Enea. ⁊ ꝓpoit a qõ singulũ denotatz h̃ ẽ pugna i. duellum

e vj

Naumachia
.v. nauał pugna

¶ Naumachia est belli nauali descriptio vt apud Liuiū. ꝛ ꝓnoꝰ ex ναῦς qd̄ est nauis ꝛ μάχη hoc ē bellū siue pugna ¶ Gigogāthea ē gigantū pugne descriptio vt apud Ouidiū. vel ꝑ gigātomachia a hoc est bellū.

Syllogismus. .i. ꝓcratio

¶ Syllogismus est oꝛō ꝓstās ex ꝓpōe assumptōe ꝛ ꝓclusiōe vt nāq; haud tibi vult⁹ mortał nec vox hominem sonat o dea certe

Enthymema cogitatio
ἐνθύμημα

¶ Enthymema est argu^m ab vno assumpto ꝓcludēs vt hō ē aīal g̃ petrus est aīal Quare festin⁹ ꝛ ipfectus syllogism⁹ ꝑ ad qd̄ pficiendū assumpti ps definit. q ē. petrus ē hō Ideo Juuenał in Satyra Credo pudicitiā ait Aut curuū fmone rotato torq̄at enthymema ¶ Oeconomia est rei gubernāde dispēsatio vt ꝓgil⁹ Tu regere ipio ꝓpłos romane memēto. he tibi erūt artes pacisq; ponere morē parcere subiectis ꝛ debellare suꝑbos. ꝛ ꝑ ab οἶκος domus ꝛ dispensatio hic occonomus dispensator.

iterat⁹ sm̄o

¶ Palillogia est dictoꝝ ornata replicatio vt Arma viri ferte arma. ꝛ ꝓoiĩ ex palim qd̄ ē iterꝝ ꝛ logia fmo q̄si sermonis reduplicatio. ¶ Stratagenia est ex^m militare summo studio imitādū vt apd̄ Liuiū de hambale. qꝛ bis exēplis seu ꝓsiliis militariis hoies ad silia faciēda vł imitāda dicūt. ꝛ ꝓoiĩ ex στρατός q ē exercit⁹ ꝛ duco

¶ Paradiastole est quū rē dilatam⁹ intꝑtatōe nra vt qn̄ astutū sapientē vocam⁹. pdigū liberalē temerariū fortē. ꝛ silia. ¶ Opauados ē fmonis ornata regressio. vt pncipatus bon⁹ ē. nō aūt bon⁹ q in tyrānidē mutał. ꝛ ꝓoiĩ ex q̄ sił etiā retro indicāt ꝛ via q̄si retro post viā. hoc est regressionē indicet. ¶ Orthepeia est emēdata cuꝝ suauitate vocū explanatio. vt mecūq; fouebat Romanos rex dños gentēq; togatā. ꝛ ꝓoiĩ ab orthō qd̄ ē rectū ꝛ carmē ¶ Paradoxa est electa snia. vt q̄cq̄d erit supanda oīs fortuna ferēdo est. ꝛ ꝓoiĩ ex παρά qd̄ ē iuxta ꝛ δόξα opinione q̄si iuxta opinionē siue snia ꝛ siue fidem.

¶ Physiologia est alic⁹ rei seu loci natural descriptio vt alb⁹ vt obscuro deterget nubila celo Sepe nothus nec iaꝝ pturit ibres ꝑpetuos. ꝛ ꝑ a physis qd̄ ē natura locus siue terra q̄si natura loci siue terre

¶ Epiodiū vł epiōedion ē carmē cadaueri nō sepulto cantatū. vt extinctū nymphe crudeli funere daphnym flebāt. ꝛ ea q̄ sequūt in daphni Et ꝑ ab epi ᾠδή cātus vbi ω in nraꝝ diphthongū oe ꝓtrił. ꝛ differt ab epitaphio qd̄ ꝓpletā sepulturā describit vt patebit. ¶ Epitaphiū est carmē cadaueri sepulto cātatū vt daphnis ego in siluis huicvsq; ad sydera notus Formosi pecoris costos formosior ipo. ꝛ ꝓoiĩ ex epi ꝓpositiōe q̄ est supra ꝛ sepulcrū hoc ē supra tumulū. ¶ Epitalamiū est hymn⁹ i spōsaliciꝝ decātat⁹ vt apud Catullū. vñ ait Hieronim⁹ ad paulinū Scāꝝ nuptiaꝝ dulce canit epithalamiū ¶ Epiphonima ē rei narrate summa acclamatio. vt tāte moł erat rhomanū ꝑdere gentem Cicero ꝓ milone Facere em probꝝ adolescens piculose cū ꝓpeti turpiter maluit. ꝛ ꝓoiĩ ex epi ꝛ qd̄ est clamor ¶ Epicherema ē argu^m rationatiuū fm Ciceronē. ¶ Problema est ꝓpositio introgationem detinēs ānexā cū hoc est q̄re vt est apud Aristotelē ꝓmo topicoꝝ et apud Plutarchū/ Et hec sufficiāt ꝓ figuris grāmatices ꝓ meliori intellectu/ ¶ Finita Anno incarnatōis Millesimo quingentesimo primo Natiuitatis Johannis baptiste.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Incipit Tractatus utilis de
Generibus pedum et Metrorum/

Pedes metrorum sunt XXxviij: quorum quatuor sunt dissilabi
Octo trisillabi: et sedecim tetrasillabi: vt d fundatio
solarium clare habetur/

¶ De Interpretacione metri

Metrum quidem accipitur pro carmine toto. plures versus applicante et ipsum liber boecij dicitur habere septem metra
id est carmina distincta hoc modo quodlibet metrum dicitur

Monocolos. i. vnimembre: cum versus sunt vnius generis vt illud
Nubibus atris
Dicolos est binembre: quod constat ex duobus membris vt illud bo-
ecij Tuque me discussa
Distrophos 7or dicitur Distrophos quod ptes
ex quibus replicatur similes pro/et g pro metra boecij
Tetrastrophos dicitur Dicolos distrophos Sic tetrastrophos est car-
men id quo pes quod quibus replicatur silis primo vt i
hymnis vt quod lacertis resonat fibris 7c

Predicto modo capiendo metrum dicitur penes mutacionem l' finem: et
quodlibet est
Heroicum quo heroum et ducum gesta describuntur et constat ex versibus
hexametris
Elegiacum: quo scribuntur querimonie et miserie et constat ex
alternis hexametris 7 pentametris
Bucolicum: quod tractat de colloquijs pastorum
Georgicum: quod de agriculturam tractat
Nuncupatum: quod tractat de conuiuijs/
Tragicum: quod tractat de sceleribus regum/
Comicum: quod de personis humilibus villanisque tractat
Satiricum: tractat de conuersatione/
Metrum quartum et vno vsu dicitur penes abundantiam 7 defectum
et quodlibet Cathalectricum: cum vna silba de esse et explicione
pedis vt Heu qui precipiti mersa profundo/
Hypercatalectricum: cum vna silba sup est vt Quid mecum vul-
tuque colorem
Acatalectum cum nulla sillaba sup est vel nulla deest
Brachycatalectum cum duae silbae desunt/
Iambum ex tribus iambis constans/

¶ De diuisione metri penes numerum pedum

Penes numerum pedum diuidit metrum: et quodlibet est
¶ Monometrum: vt Quid dat diuitias nisi hic ergo unum constans
ex vno pede 7 est Hypercatalectricum vt autor optimus
¶ Dimetrum: quod constans ex duobus pedibus vt hoc. Nubibus atris.
sic hymni Sancte Sedulius/
¶ Trimetrum: id est constans ex tribus pedibus vt illud Cum phy-
bus radijs graue/
¶ Tetrametrum: id est constans ex quatuor pedibus vt O rex glo-
riosa luce choruscans/
¶ Pentametrum: id est constans ex quinque pedibus
¶ Hexametrum: id est constans ex sex pedibus vt Ecce latus 7 horti sit
¶ Deo christe captor/

47

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Heptametrum est septem pedibus constat ut simul varius
(eras aliqua permaneat figuris)

¶ Notandum quod metrum iambicum anapestum et trochaicum duo pedes
semper et uno pede constat,

Omnes pedes predominantur metrum diuidit: per metra constat
spondaeum ubi spondeus predominat ut in hirtii rebus de
(gallia legis)

Iambicum: ubi iambus predominatur. ut per d ego deus cuncta omnia.

Anapestum: ubi anapestus predominat. ut o stellifere conditor.

Choriambum: ut choriambus predominat ut fulgentior rutili diuis bacchus

Dactilicum: ut dactilus dominatur ut Quid des cupido sua no petit
inde cupido sit Odio oia no mea somnia dicere possit.

Antipastum: ubi antipastus dominat ut flamini semi dei numen adest.

Ionicum a minore: ubi minor ionicus dominatur ut Q est pg fugit uola

Ionicum a maiore: ubi maior ionicus dominat: et e ego Saepe amor odit

¶ Metra dactilica principalia constant ex dactilo / deinde tri
spondeum et d fine trocheum et sit. p viii.

Adonicum: constat dimetro acatheleticio

Archilogicum: constat dimetro hipercatalectico ut Garula vere amis

Ameniacum: constat dimetro catalectico ut Tibia resonet

Alemanicum: constat trimetro catalectico ut Tundite pectora palmis

Alemanicum sidy: constat trimetro hipercatalectico ut Lucida bibia

Simonideum: constat trimetro acatalectico / ut Iudice pallia crin retegis
(seria) (Tras reliquos qui

Archilogicum sidy: constat tetrametro catalectico. ut Virgo deceb rumpi

Alemanicum tertium: constat tetrametro acatalectico. ut Alabbibus et Poe credit

Alemanicum qtum: constat tetrametro hipercatalectico. Ut Vita Virgor
(quieta minus caret ingenio)

Sterficorum: constat penthametro acathalectico. ut Magna rede
(de tua carmina flebis)

Simonideum constat penthametro acathalectico. ut Parthenopeus eat
(puer archadie decus)

Cyrilum: constat penthametro hipercatalectico. ut Pulchra puella
(comas abit sibi palmitibus)

Herodium: constat hexametro catalectico. ut Dulmed bella tube mo
(rendidtur honori)

Virgilium: et hexametri cum qtum pede simiad pes oratio. ut Pius
(tira silvestris resonat bucolica canto)

Ibicum: constat hexametro catalectico. ut Sidera palluda diffugiunt
(sacra prita luminis)

Alemanicum quintum: constat hexametro hipercatalectico. ut Almae
(lenis Paphon ingditur rosa lucrat et aditis)

Stesicorum sidy: constat heptametro catalectico ut Laudes inuicis
(trahit her tera pangite pgama tropes)

Ibicum secundum: constat heptametro acatalectico. ut Carmina docta
thalia canit opperantibus hic adest o puer

Ibicus dicit: gstat heptametro hypercathalet. vt Versiculos
tibi dactilicos cerim puer optice quos facias/

¶ Iambicus loris imparibus, dicit spondeum dactilum anapestum/

Aristophanicus: gstat monometro hypercatha. vt Deus deorum/

Cicibdicus: gstat dimetro brachycathalectico. vt Longe ex Tomis/

Anacreonticus: gstat dimetro acathalet. vt Cultor dei mendico/

Archilocius: gstat dimetro acatha. vt Deus creatis omnis/

Alcaicus: gstat dimetro hypercatha. vt Amat venena patricide/

Alemanicus: gstat dimetro brachycathalectico vt Spuis deceptus

Sponaticus primus gstat dimetro catalo. vt Dotte talia watibus thoros

Archilocius 2us: gstat dimetro acatalo. vt Boro tonatt homo blandum stuebit/

Sponaticus 2us: gstat dimetro acatha. cuius penultimus silba et longa
vt aer cum supba verteit vices dextra/

Anacreonticus secundus: gstat trimetro hypercathalet. vt Amor
puelle petit impube fatigat/

Aristophanicus secundus: gstat tetrametro brachycathalet.
vt Marcet luceme sol spinat no tis voras

Aristophanicus tertius gstat tetra. cathalet. vt Porta
petamus aura lapat vela solue malo

Anacreonticus tertius: gstat tetra. acatha. vt Post iambicos
versus sequitur iam trocheii modi tui/

¶ Trochaicus loris disparibus recipit trocheum tribrachum dac-
tilum. sed paribus spondeum anapestum et hz. cui gua

Dactilicus: gstat monometro hypercatha. vt Amo optimus/

Tripallicus gstat dimetro brachycathalet vt Bache iudge tigrem/

Cicipius gstat dimetro cathalet. vt Vult altis volat ite Arbo vna/

Alemanicus: gstat dime. acatha. vt Fistula cant bubul nobilis/
cuius ite Cerio fidelis inde omnes/

Bachilidius: gstat dimetro hypera. flor. ab q corona texit/

Saphicus: gstat dimetro brachycathalet. vt Rex pater cupidis deorum

Archilocius: gstat dimetro catalet. vt Noe amolis a quiete gscia

Sodaticus: gstat trimetro acata. vt Arcia sicra nimbus dirat ire leti

Saphicus secundus: gstat h trim. hypercatha. vt Splendet aurum
fulgis forma h placet

Sodaticus secundus gstat tetrametro brachycathalet. vt Thracius
nephas renarat cadtras trudo

Archilocius 2us: gstat tetrametro cathalectico vt Sol e tiesos gra
pulsa ad heus adiuci

Sponaticus: constat tetra. catha. vt Pelle tonsis tergra poti vela
tonde pgamus

H8

Anacreonticum constat tetrametro acatalecto. vt Parce iam
tu vati parce patro furori /

¶ Anapesticum loco anapesti recipit dactilum vel spondeum. et
o fine iambum

Tecnum: gstat monometro acatalecto. vt Dus deus est /

Pindaricum: gstat mono. hypercatalecto. vt Dominus male fortis.

Aristophanicum: gstat dimetro brachicatalecto. vt Veni optime caliope.

Parthenicum: gstat dimetro catalecto. vt Felix nimium prior etas.

Pindaricum secum: gstat dim. acata. vt O stellifer conditor orbis.

Alemanicum: gstat: dim. hipercata. vt Illum humilem mal mellifluus

Archilocum: dimetro acatalecto. et antibacchio. vt Dea soni. ¶ Fluit aura
nifero vaga crispulo pluere.

Pindaricum tertium: gstat dimetro bibrachio catalecto. vt Medium rapido mal
tibres adit fluvius.

Alemanicum 2m: gstat dimetro catalecto. vt Dicite pyerides mihi
carmina dactilorum.

Sterficorum: gstat trimetro acatalecto. vt Latet talaos tu ego deus ve
neris specie.

Simonidum: gstat trimetro hipercatalecto. vt Tuba dedit ge gre
sonat clipeum quare miles.

Alemanicum 3m: gstat tetra. brachicatalecto. vt Petimus iuve
nis generose petas bona et percum mihi.

Aristophanicum secum: gstat tetra. catalecto. vt Date vina mihi
date serta. iuvat date ipa ferre tico.

¶ Coriambicum principale gstat choriambo: recipit tri o fine bachium
vel antibrachium et sit gma eius

¶ Tyrtaeum.

Aristophanicum: gstat monometro et brachicatalecto. vt Apurcq

Anacreonticum: gstat dimetro et brachicatalecto. vt Virgi. Matrua

Saphicum gstat trimetro et brachi. vt Duli. ¶ Quem creavit
sone pyerides versifero fauete.

Alemanicum: gstat tetrametro et brachicatalecto. vt Armipotens
mars genito / et ceteri veniat praemium.

¶ Antipasticum principale gstat antipasto si recipit spondeum vel
iambo vel epitritum qui quod idem vt principio. summum adest.

Danicum: gstat trimetro brachicatalecto. et 2 qm fauni semidei

Anacreonticum: gstat timetro catalecto. vt Curas mitificat dona liveum

Alcaicum gstat tetrametro. catalecto. vt Infaustum tetigit sidera
carmen magicorum.

¶ Metrum Ionicum a maiore suo ionico gstat ⁊ raro alium eiusdem admittit.

Trimacrum: dimetro cathalec. vt Rosa veneris sperime.

Anacreonticum: gstat trime. cathalec. vt Fuge ergo fuge mihi venenum.

Saphicum: gstat trime. acatha. vt Sonat alta tube fuge timidi.

Archicum: gstat tetrametro catha. vt Cole ergo speriosum gaudium diui.

Alcmanicum: gstat tetra. acatha. vt Timor oris dei ates timor auium

| bona mentis,

¶ Metrum Ionicum a maiore suo Ionico gstat ꝗ script epytritum

Choriambum vel dispondeum.

Ipponacticum: gstat trimetro catha. vt Palma capit victoria coronam.

Praxilium gstat timetro brachycatha. vt Sotis iuuenis summe coronam

ostellifer condito orbis.

Sodaticum: gstat tetra. brachycathalectico. vt Scalpis cauet

tempus fugit intente labori.

¶ De generibus metrorum ex dissimilibus pedibus constantium.

Dhisicum: gstat tribus dactilis ⁊ pirrichio. ex quo boetius Dum

seuere ingenium volz agricolam.

Peregraticum: gstat spondeo. dactilo. spondeo. vt Pontus desat

harenas.

Choriambicum: gstat spondeo. choriambo. pyrrichio vt Sed phebi ra

radiis graue.

Asclepiadicum: gstat spondeo: duobus choriambis pyrrichio. vt

Innuentor rutili diue boe luminis

Alcaicum: ex spondeo: tribus choriambis pyrrichio vt Audax

garides prubiit sub paridis manu.

Elegiacum. pentametri hexame. spondeo: molosso: spondeo: dactilo:

spondeo: vt Meret diffusis frons elegiaca comis.

Euloicum: ex suo pede dissillabo: ⁊ dactilis tribus: vt Sapho

apostiit malefacta poemata.

Mimiambicum: claudit metri heroici pyrrichio vt Morte gtemi

nis laudat vulnus genu.

Tauricum: gstat choriamio ⁊ feretrario vt Hellespontacum tuo murmur

egregat hortos.

Phallaticum: gstat spondeo: dactilo: tribus tribrachis: vt Vita beatiorem

Saphicum: gstat ex trochaeo: spondeo: dactilo: duobus trochaeis:

vt Iste gressor dum sacratus.

Archilochicum gstat ex tribus anapestis: tribus trochaeis: ⁊ sitha superflua

vt Remeabit ab arce tyranni vultibus cruenta

Euthonologium ex penthimemori duplici dactilica et
Iambica vt Carmina bella magis veld sonant /
Iambologium ex penthimemori iadica pa. 2a dactilica vt
fortes legabat rudimina letifera /

Scale metrorum

Finit Tractatulus de generibus
pedum atque metrorum feliciter /

Versus Hexameter sive Heroicus sive Senarius sic habet sedes sive regiones /

1a sedes	2a sedes	3a sedes	4ta	5ta	6ta
Dactulus l b b Spondeus. l l.	Dactulus l b b. Spondeus. l l.	Dactulus l b b. Spondeus. l l. rara Iambus. b l.	Dactulus l b b Spondeus. l l.	Dactulus l b b Spondeus raro	Spondeus l Trocheus

Ite hic dicitur aliqui Iambus sed non est: qa hic dactilus aliquid bene in 3a sede breve syllabas pduci pter Penthimemerim ostat /

Versus Penthameter sive Elegiacus proprie sive Cesuramus iunctus heroico.

Dactulus l b b. Spondeus l l.	Dactulus l b b. Spondeus l l.	Spondeus l l.	Anapestus b b l	Tribrachus b b b. Anapestus b b l.

Penthametri

Saphicus versus iunctus hz sedes.

Trocheus l b solus	Spondeus l l.	Dactulus l b b solus	Trocheus l b	Spondeus l l. Trocheus l b.

Versus Asclepiadius ex 2or stat dactilis Coriambus a noue.

Iuventor eutuli Tetrametri

Spondeus l l solus	Coriambus l b b l	Coriambus l b b l solus	Pyrrichius. b b. Iambus. b l.

Heteregratus tres hz sedes.

Adonicus hz duas sedes. Dimeter

Trimetru

Spondeus. l l. solus	Dactulus. l b b. solus	Spondeus. l l. Trocheus l b.	l b b Dactulus
			Spondeus. l l. Trocheus l b.

Phaleucius metrum. v. hz sedes sive regiones

Spondeus. l l.	Dactilus l b b.	Trocheus	Trocheus	Trocheus l b Spondeus l l

Gliconius

Phalisius Tetrametrum

Trimetrum

Spondeus	Dactilus	Dactilus

Dactilus l b b. Spondeus l. l.	Dactilus l b b. Spondeus l l.	Dactilus l b b.	Spondeus Trocheus

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DUSSELDORF

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

H 10

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf